

ว.
บ
บ
บ.

วิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม
ครั้งที่ ๓

สารอโศก

อันดับตตฉ ๖.ค.๕๗-ก.พ.๕๘

ISSN 0857-7585

มหกรรม ๒๐ ปี กษัตริย์วิถีชีวิตวิถีธรรมและงานบุญกัมมัฏฐานยิ่งใหญ่
ที่วัดป่าสวนธรรมร่วมใจ (ป่าติว) ๕.ม.ค. ๒๕๕๘

งานบรรพชาสามเณรอุดม
๗.ก.พ. ๒๕๕๘ ณ พุทธสถานธาราธารนิโศก

งานตลาดอารียะ ปฐมโศก

งานบุญลอมข้าว

๑๑ ม.ค. ๒๕๕๘

คืนสู่ธรรมชาติซบเท้าศีระชะโศก

๒๐ ธ.ค. ๒๕๕๗

บุญธรรมาสวาจะไม้เสียม

๑. ถ้าไม่แต่งตั้งบุคคลขึ้นมาให้อำนาจจนกลายเป็นศูนย์รวมอำนาจอยู่ที่ตัวบุคคล
๒. ธรรมเนียมและพิธีการบวชต้องถูกต้องตามธรรมวินัยทั้งทางรูปธรรมและนามธรรม และต้องบวชเพื่อนิพพาน
๓. ไม่มีการบวชเล่น บวชลอง มีแต่บวชเพื่อจะอยู่ในพรหมจรรย์ตลอดชีพเท่านั้น
๔. การฟังสวดทบทวนปาฏิโมกข์ทุกปีภักข์ของสงฆ์ต้องจริงจัง คือ ฟังกันรู้เรื่อง รู้ความ และผู้รู้ตัวว่า ผิดหรืออาบัติต้องสำนึกต่อโทษตามปาติโมกข์นั้นๆจริง
๕. การยังชีพของภิกษุ สามเณร ต้องไม่ให้ผิดศีล ผิดวินัย โดยเฉพาะจุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล
๖. ทรัพย์สินส่วนกลาง หรือ ของสงฆ์ ต้องมีไวยาวัจกร ไม่ให้ใครผูกขาดหรือภิกษุ สามเณร ต้องไม่มีเงินเป็นของส่วนตัว
๗. ต้องเรียนรู้กามคุณ อัตตา และลดล้างได้จริง

● สรรค่าสร้างคน

สารบัญ

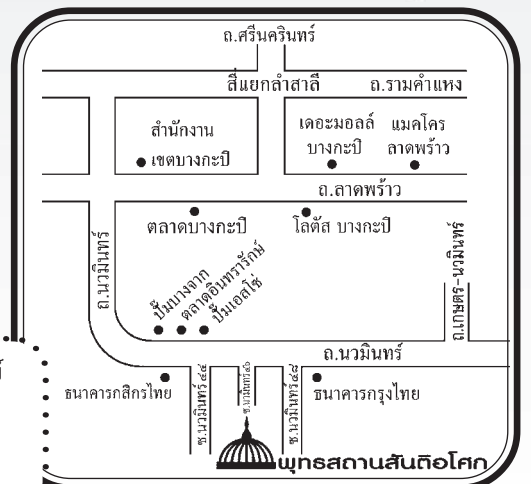
ปีที่ ๓๕(๓๘) ฉบับที่ ๒ เดือน ธ.ค.'๕๗-ก.พ.'๕๘ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

พุทธศาสนาจะไม่เสื่อม	๑
แดลง (หลักสูตร ว.บบบ. กับสิ่งวิเศษในชีวิต).....	๓
งานวิชาการยบรดาบัณฑิตบุญนิยม (ว.บบบ.) ครั้งที่ ๓.....	๕
งานฉลองหนาว ธรรมชาตอโคก ครั้งที่ ๑๑	๑๗
สืบหาหน้าที่กับพ่อท่าน	๓๓
ท้าวพรญาแรง เสริมแรงโลกุตระธรรม	๕๕
ตลาดอาริยะ และมหารวมสินค้าราคาถูก	๕๒
บุญลอมข้าว คินสู่เหย้าศิษย์เก่าศิระขอโคก	๕๗
วันเด็ก ๒๕๕๘	๕๙
จดหมายจากญาติธรรม	๖๕
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (ปีใหม่ ชีวิตใหม่ ในงาน ว.บบบ.).....	๖๙
เชิดชู อ.วิชา มหาคน	๙๔
เรียงวลักวีธรรม	๙๙
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระปฐสเถระ).....	๑๐๐
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ธ.ค.๒๕๕๗ - ก.พ.๒๕๕๘).....	๑๐๔
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโคก	๑๓๒
ใต้ร่มอโคก (ประจำเดือน ธ.ค.๒๕๕๗ - ก.พ.๒๕๕๘).....	๑๔๑
น้ำจืดจริงหรือ ?	๑๔๗
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๔๘
ขยะเอ๋ย	๑๕๐
ธรรมะประทับใจ (พรพมละศรี).....	๑๕๒
ไร้บุญนิยม สังคมอันตราาย	๑๕๕
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง	๑๕๖
กรรมตามสนอง (ตายพลัดตายพราว).....	๑๕๗
หอมดอกพุทธา	๑๖๐

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโคก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโคก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๔-๕๕๗๐
 www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

แถลง

หลักสูตร ว.บ.บ. กับสิ่งวิเศษในชีวิต

...อาตมาสบายใจที่พวกเราอย่างน้อยห้าร้อยกว่าคนมารวมกันตั้งใจเอาประโยชน์อันนี้ ซึ่งไม่ใช่ประโยชน์ทางโลกีย์ หรือโลกธรรม แต่เป็น“สิ่งวิเศษของแต่ละคนเลย!” เมื่อเข้าใจกันแล้วก็ให้เวลาเลยกับประโยชน์อันนี้ คนอื่นๆเขาไปเที่ยวปีใหม่ได้บำเรอตน บางคนติดงานไปหาเงิน ไปสำเร็จสำราญตามที่โลกเขาจะเอามามอมเมา แต่พวกคุณเห็นเป็นเรื่องไร้สาระ พวกกันมาสอบมาเรียน บำเพ็ญคุณ บำเพ็ญธรรม ๗ วันนี้ได้กว่า แล้วก็พากันมา

อาตมาว่านี่เป็นค่าสูงมากเลย ขอขอบคุณทุกคนที่เห็นค่าอันยิ่งใหญ่ที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้ เป็นคุณค่าที่เกิดปัญญาญาณ มันเป็นความจริงของคุณแต่ละคน จึงเห็นอันนี้มีคุณค่ากว่าที่โลกเขาประคองกันทั้งโลกว่า จะต้องเอาเวลาไปหาความสุขสำราญ

พวกเราจะเห็นลัทธิจะสาระความจริง คนที่เห็นสาระเป็นสาระ เห็นความสำคัญในความสำคัญ ผู้หนึ่งแหละเป็นผู้ที่มีความสำคัญ หรือเป็นคนที่มีสาระที่แท้จริง สาระที่ว่านี้ต่างจาก คนที่ไปเห็นเงินทองลาภยศสรรเสริญเป็นสาระ แต่เราเห็นว่าการศึกษาที่จะทำตนให้หลุดพ้นเช่นนี้ มันเป็นสาระกว่า เป็นความประเสริฐกว่า อันอื่นค่าน้อยกว่า ค่านี้นิ่งกว่าก็มาเอา ก็เริ่มต้นดีแล้ว ก็พยายามพากเพียรไป อาตมาก็ยังจะดำเนินต่อ ว.บ.บ.นี่เป็นการเช็คผล ทั้งจิตและกาย

เราอบรมศึกษากันอยู่นี้ เป็นการศึกษากันทั้งปริยัติ ปฏิบัติ แล้วหมายใจให้เกิดปฏิเวธ ให้เกิดการบรรลุธรรม อย่างที่คุณไปฟ้า(อดีตครองคณบดี จบ ป.โท เป็นอาจารย์มาก่อนจะมาอยู่ที่นี่) ว่า เป็นหลักสูตรที่ยิ่งใหญ่ ไม่เคยมีในโลก ....อาตมาว่า แม้ยังไม่ได้ประกาศผล แต่ส่วนใหญ่เกือบทุกคนสอบได้แล้ว นะ หรือบางคนมีจิตเบื่อก็น่าจะน้อยมาก หรือเข็ดไม่เอาอีกแล้ว ส่วนใครที่มีความยินดีขึ้นใจ ปีหน้าต้องมาอีก อาตมาว่านะ นี่เป็นการสอบได้แล้ว!(พ่อครูได้ให้โอวาทปิดการเรียนการสอนว.บ.บ. ครั้งที่ ๓)

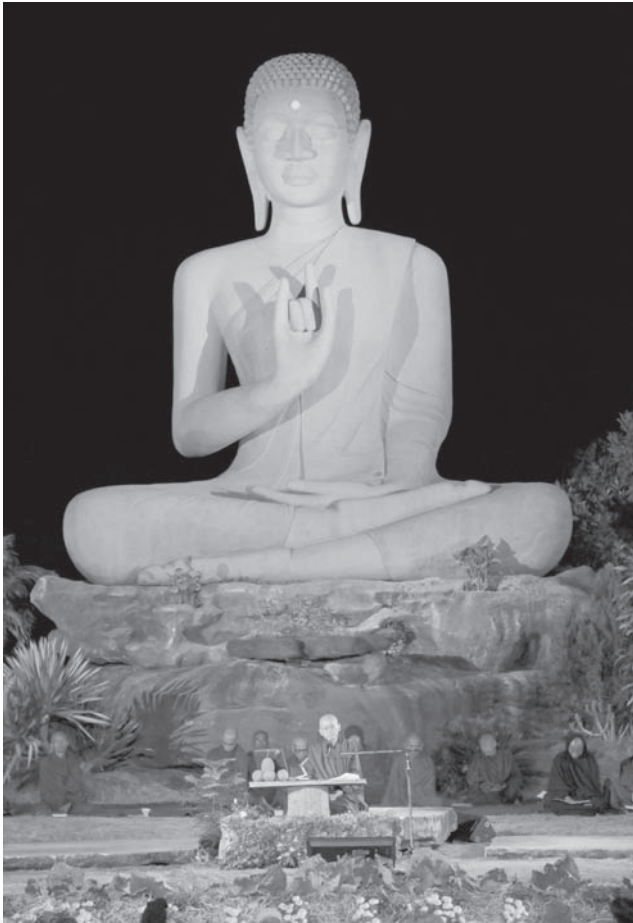
ก็ต้องขออนุโมทนากับทุกๆคนที่พากันปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่องข้ามปี (ยิ่งกว่าสวดมนต์ข้ามปี) ทั้งๆที่เป็นช่วงจังหวะที่ผู้คนทั้งโลกกำลังส่งท้ายปีเก่าอย่างเมามันสุดเหวี่ยง แต่พวกเราชาวบุญนิยม กลับตั้งหน้าตั้งตา ตั้งอกตั้งใจพากันบำเพ็ญคุณและบำเพ็ญธรรมในหลักสูตร ลัด-คัด-สั้น ของ วิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม และต้องขอชื่นชมกับบัณฑิตบางท่านที่แม้จะประกาศผลสอบผ่านไปเรียบร้อยแล้ว แต่ก็ยังมาแสดงเจตจำนงไม่ขอรับเข็ม เพราะสำนึกได้ว่าตัวเองยังไม่ดีพอยังมีข้อบกพร่องอีกมากที่ผู้รู้ยังติเตียนได้ จิตสำนึกที่ติงามเช่นนี้ต้องถือว่า เขาสอบผ่านทางโลกธรรมได้อย่างไม่ต้องมีใครมารับรองการสอบผ่านของเขาอีกเลย

และต้องขอแสดงความเสียใจกับผู้ที่สอบไม่ผ่านทั้งจิตใจและใบสมมุติ แล้วเกิดความรู้สึกว่า ถ้าอย่างงูไม่ได้แล้วจะมีคนอื่นได้อย่างไร? ซึ่งอาจจะมั่นใจในคะแนนข้อสอบมากไปก็ได้? ทำให้จิตสำนึกที่ติงามของความเป็นเทวดา(หิริ-โอตตปปะ) ขาดตกบกพร่องไป จนหลงลืมเรื่องคุณธรรม(ศีลเด่น)ซึ่งเป็นคะแนนหลักของบรรดาบัณฑิตบุญนิยม ช่วยตรวจสอบตัวเองด้วยว่า เรามีศีลเด่นที่ผู้รู้ติเตียนได้หรือไม่?

การสอบข้อเขียนผ่าน ยังไม่สำคัญเท่ากับการสอบผ่านในชีวิตจริงๆ ที่ผ่านได้ทั้งอบายมุข โลกธรรม กามคุณ และอัตตาตัวตนในที่สุด ซึ่งในชีวิตจริงของคนเรามีโจทย์จริง อุปสรรคจริง มาให้ชีวิตเราได้ทำแบบฝึกหัดกันอยู่ตลอดเวลา เหมือนชีวิตของชาวบ้านราชาที่ใจดี ไปซื้อที่มาให้ชาวนาเขาทำ แต่สุดท้ายชาวนาเหล่านี้ก็มาชี้หน้าด่าว่าพวกเราเป็นงูเห่า และไปเที่ยวฟ้องร้องตามหน่วยงานต่างๆ ตามสื่อต่างๆ ว่าพวกเราเป็นนายทุนมารังแกชาวนา ซึ่งก็นับเป็นผลดีที่ทำให้ใครๆ ก็ได้รู้จักบ้านราชาได้กว้างขวางขึ้น

“ความบริสุทธิ์เท่านั้น ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก...ในที่สุด” นี่คือการสอบไล่ใหญ่ที่ชาวบุญนิยม ต้องนำมาฝึกฝนกันจนตลอดชีวิต และขยันที่จะสอบไล่ เพื่อทำความบริสุทธิ์บริบูรณ์ให้เกิดขึ้นให้ได้ในที่สุด

 คณะผู้จัดทำ

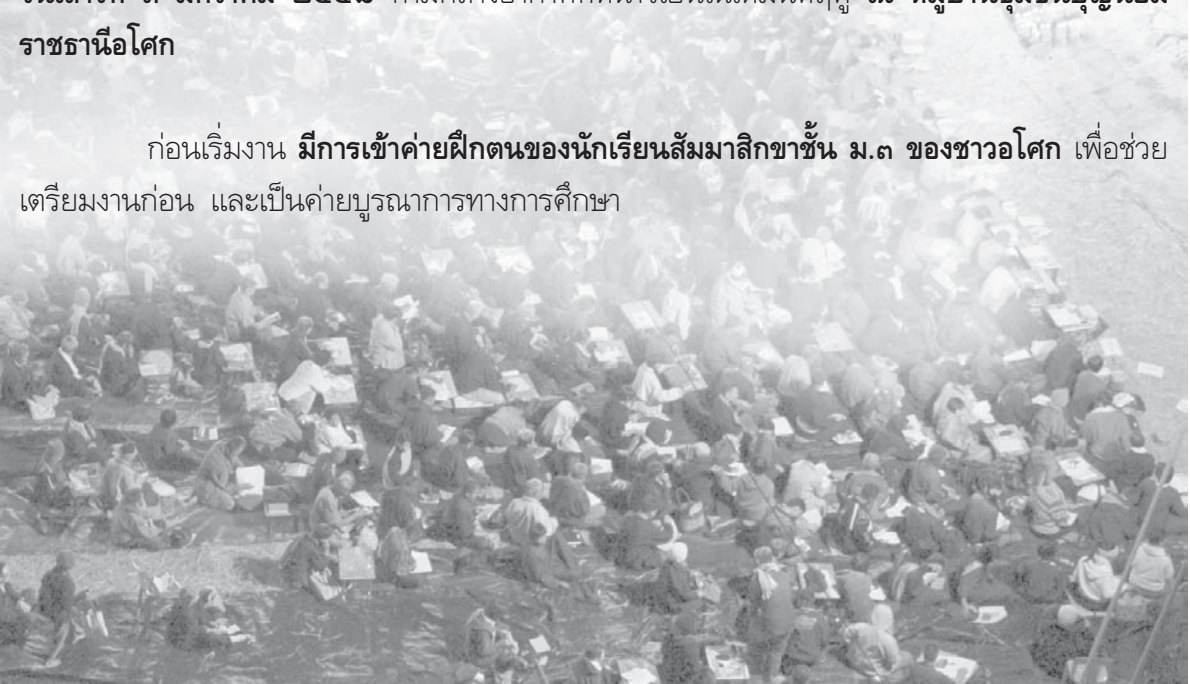
ดาวงวิษชาลัษย บรธาตาพัฒขิตบุงญขียม (ว.บขบ.) ตรี๓ที่ ๓

บทพิสูจนั๓แนวทาง
สู่มรรคผลของ
นักปฏิบัติธรรม

ภายหลังกว่๓งานจั๓งาน ว.บขบ. ไป ๑ ปี ๓องจากชาวโศกติตไปร่วมช้๓นุ๓กับ กปสส.กั๓ข้๓มปี ๒๕๕๖ ถึงปี ๒๕๕๗ ๓ในปีนี้ทางบ้านเมือง๓ความสงบเรียบร้อยดี ชาวโศกจึงได้จั๓ กิจกรรมล้๓คัญอันเป็นเหมือนการสอบไล่ ๓ตรวจสอบแนวทางสู่มรรคผลของนักปฏิบัติธรรมชาวโศก ข้๓นอีกคร้๓ง คร้๓งนี้๓ับเป็นคร้๓งที่ ๓ ของ ว.บขบ. โดยจั๓ดั๓ขึ้นในวันอาทิตย์ที่ ๒๘ ๓ันวาคม ๒๕๕๗ – วันเสาร์ที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๘ ๓่ามกลางอากาศที่หนาวเย็น๓ในหม้๓นตฤ๓ดู ๓ หมู๓บ้านช้๓นช๓บุญนิยม ๓ราชธานี๓โศก

ก่อนเริ่มงาน ๓มีการเข้าค้๓ยฝีก๓นของนักเรียนส้๓มาสิกขาศ้๓น ม.๓ ของชาวโศก เพื่อช้๓ย ๓เตรียมงานก่อน และเป็นค้๓ยบุญ๓ณาการทางการศึกษา

วันศุกร์ที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

สมณะ ลิกขมาตุ ประชุมระดมสมอง ที่แพโบสถ์ วางแผนจัดการภาพรวมของการจัดการเรียน ว.บบบ. จัดตารางเรียนนิสิต และจัดสรรสมณะลิกขมาตุประจำกลุ่ม เตรียมการลงทะเบียนนิสิตที่จะมาในวันรุ่งขึ้น โดยปีนี้มีการสอบวิชาการในวันสุดท้ายของงาน คือวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๘ ตอนเช้ามีด และจะเฉลยข้อสอบในตอนเย็น แต่ภายในงานจะยังไม่ประกาศผลสอบ เนื่องจากต้องมีการตรวจสอบผลการสอบให้เรียบร้อยก่อนประกาศผล โดยกำหนดประกาศผลสอบ ว.บบบ. รุ่นที่ ๓ ในงานพุทธาภิเษกฯ ที่ไพศาลี จ.นครสวรรค์ ระหว่างวันที่ ๑-๗ มีนาคม ๒๕๕๘ และจะมีกำหนดให้มีพิธีรับเข็มพระธรรม ปัญญาบัตร และเสื้อ ว.บบบ. ในงานปลุกเสกฯ ที่บ้านราชฯ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๘ ปีนี้เนื่องจากลมแรงเหตุปัจจัยไม่เอื้ออำนวย จึงให้งดจัดรายการล่องเรือธรรมยาตรา

วันเสาร์ที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

ที่ชั้น ๓ เขื่อนศูนย์บุญ มีการสัมมนา **ครุการศึกษามุขนิยม** ตลอดวัน มีการนำเสนอหลักสูตรเพิ่มเติมของแต่ละลัทธิมาลิกขา มีกำหนดการให้นักเรียนชั้น ม.๑ เข้าค่ายเตรียมงานพุทธาภิเษกฯ ปี ๒๕๕๘ ที่ศาลือโคก โดยให้นักเรียน ม.๑ เข้าพื้นที่ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

กำหนดให้มีงานค่าย ยอส. วันที่ ๓๐ มี.ค. ๒๕๕๘ - ๓ เม.ย. ๒๕๕๘

กำหนดการรับลดของนักเรียนที่จบ ม.๖ ในวันที่ ๔ เม.ย. ๒๕๕๘ ที่ราชธานีโคก

ส่วนที่ชั้นล่างเขื่อนศูนย์ฯ เริ่มลงทะเบียนนิสิตว.บบบ. ตั้งแต่ ๗.๐๐ น. โดยมีสมณะและลิกขมาตุประจำกลุ่มนั่งรอ

ที่โต๊ะลงทะเบียน ซึ่งนิสิตก็ทยอยกันมาดูรายชื่อที่บอร์ด ว่าตนได้อยู่กลุ่มไหน ปีนี้แบ่งเป็น ๒๐ กลุ่ม โดยมีการละกันทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งสายวิชญ์และสายชาญ เมื่อดูรายชื่อแล้ว นิสิตก็ลงทะเบียนกับ สมณะสิกขมาตุประจำกลุ่ม พร้อมกรอกใบให้คะแนนบุญเก่า แล้วก็ไปต่อดิวถ่ายภาพต่อไป ปีนี้ ปัญหาในการลงทะเบียนน้อยลง ยังกงมืออยู่บ้างที่มาสมัครหลังปิดรับสมัคร ซึ่งเจ้าหน้าที่ก็จัดให้อยู่ใน กลุ่มสมทบและสังเกตการณ์ได้

วันอาทิตย์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๗

๐๕.๐๐-๐๘.๐๐ น. **นิสิต ว.บ.บ. พบสมณะสิกขมาตุประจำกลุ่ม** เพื่อทำความรู้จักคบคั่นกันในกลุ่ม โดยมีการเลือกผู้รับใช้กลุ่ม รองผู้รับใช้กลุ่ม และเลขานุการประจำกลุ่ม ทั้งหมดมี ๒๐ กลุ่ม โดยวันนี้มีนิสิตมาลงทะเบียนจำนวน ๖๒๕ คน แต่ยอดสมัครเข้ามา ๖๘๐ คนด้วยกัน

๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. **พ่อครู แสดงธรรม ปฐมนิเทศ และปาฏิญาณตน** โดยพ่อครูได้เน้นให้นิสิตศึกษาเรื่อง “กาย” ให้สัมมาทิฏฐิ พ่อครูได้ยกคำสอนของพระพุทธเจ้าใน อัสสุตวตาสูตที่ ๑ ในพระไตรปิฎกเล่ม ๑๖ ข้อ ๒๓๐ มีเนื้อความสำคัญคือ “**ตถาคตเรียกร่างกายอันเป็นที่ประชุมแห่งมหาภูตทั้ง ๔ นี้ว่า จิตบ้าง มโนบ้าง วิญญาณบ้าง**” ซึ่งพ่อครูถือเป็นฐีกาลำคัญในการสอนเรื่อง “กาย” เลยทีเดียว

๑๓.๐๐-๑๔.๐๐ น. **มีรายการแสดงธรรม** ที่ชั้นล่าง เขื่อนศูนย์บุญ โดยสิกขมาตุกล้าข้ามฝืน และ **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** เพื่อแนะนำข้อปฏิบัติในการอยู่ร่วมเรียน ว.บ.บ. ครั้งนี้

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณตามฐานงานต่างๆ** เช่น โรงปุ๋ยพลังชีวิต, พับถุงกระสอบปุ๋ย, กรอกดินเพาะกล้าไม้, ปลูกต้นไม้ข้างโรงปุ๋ย, ฐานขยะวิทยา ฯลฯ

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **บำเพ็ญธรรมภาคค่ำ** ที่ลานหน้าพระพุทธโต อากาศยามค่ำของบ้านราชฯ ยิ่งค่าก็ยิ่งหนาว **ภาคค่ำแสดงธรรมโดยพ่อครู...บุญคือการทำสงครามกับกิเลส** บุญคือการเอากิเลส กามและอัตตาออกจากจิต ไม่ใช่แค่สละวัตถุ แม้หมิ่นล้านแสนล้าน แต่ไม่ได้ล้างอัตตาและกาม ก็ไม่ได้บุญ ได้แต่กุศล แม้ทั่วโลกยอมรับ ได้กุศลไปชาติหน้าก็มีผล เพราะลงทุนไป ชาติหน้าก็ได้คืนมา ลังจะไม่ได้โกง เพียงแต่ว่าได้ทางวัตถุ แต่โลกุตระธรรม ปรมัตถธรรม คุณไม่ได้

สิ่งที่ได้ถ้าเป็นลาภยศสรรเสริญหากมากก็เป็นภัยแก่ตน
เอาไปเป็นอำนาจได้ **ทุกวันนี้จ้างเวดามอแป้ง แล้วยังนึกว่าตน**

แน่ มากอดคอกันทำความเดือดร้อนแก่ชาติ คุณหูจวิต
ถึงต้องซื้อ แต่ถ้าทำสุจริตก็ไม่ต้องซื้อ
เพราะเขาทำดีอยู่แล้ว ถ้าถูกซื้อได้
เป็นเวดาดกสวรรค์ แต่ถ้าไม่ถูก
ซื้อก็เป็นเวดาดดี หรือแม้คุณถูก
ซื้อก็หยุดเถอะ ยอมตามเขาไปก็
ครึ่งแล้ว บาบข้าช้อน ให้หยุดโม้
แป้งให้เขาเสียที ตั้งหน้าตั้งตาใหม่
ยิ่งยุคนี้สลัดตัวจากแอกของผีได้
แล้ว ยุค คสช.นี้ สลัดแอกจาก
ผีที่คุณได้ถูกซื้อมาโม้แป้ง

หลายถึงก็หยุดได้แล้ว มาร่วมมือกับ
เวดามอแป้งได้แล้ว ควรกลับใจแก้ไข
ปรับปรุงสังคมประเทศไทยเสียที มัน
ควรถึงยุคแล้ว ๘๐ ปีประชาธิปไตยไทย
ยังขาคักไปไหนไม่รอด หนักกว่าเก่าด้วย
ภายหลังฟังธรรมภาคค่ำ
ของทุกวัน ก็เป็นเวลา**นิติตจะได้อสงไข**
บำเพ็ญคุณและบำเพ็ญธรรมให้กับ
นักบวชประจำกลุ่ม และอาจได้พบ
สมณะและสิกขมาตุประจำกลุ่มก่อน
แยกย้ายกันไปพักผ่อนอีกด้วย

วันจันทร์ที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. **ทำวัตรเช้า และบำเพ็ญธรรม** ท่ามกลางอากาศหนาวเย็นที่หน้า
พระพุทธรูป อุณหภูมิประมาณ ๑๗ °C โดยพ่อครูเทศนาให้รู้ถึงความน่ากลัวของผลวิบากหลังตาย
ว่าน่ากลัวกว่าตอนเป็นๆเสียอีก เพราะไม่มีมหาภูตรูป ๔ แล้วไม่มีอวัยวะ ๓๒ แล้ว ก็เหลือแต่อาการ
๓๓ เป็นอาการพิเศษของนามธรรมโดยเฉพาะ ผู้คนหลงสวรรค์ก็อยากได้ดาวดิงส์ แต่อยากก็ไม่ได้
เพราะต้องไปตามผลกรรมวิบากที่สั่งสมไว้ ก็คือความจริงในความจำที่คุณกำหนดไม่ได้แล้ว คุณไม่มี
สุรภาโว ไม่มีอุปกรณ์ในการทำตามตณหาที่เป็นกามเป็นพยาบาทเท่าไร มันก็ไม่มีพลัง **พลังงานของ**

จิตที่ไม่มีสุรภาโว สติมันโต นั้น จิตจะมีพลังไม่แข็งแรง แต่พลังงานของกรรมวิบากจะแรงกว่า เขาก็ไม่สามารถอยู่กับดาวดึงส์ อย่างนอนหลับนี้สติก็ตกแล้ว ทั้งที่ไม่ขาดจากดินน้ำไฟลมนะ ยิ่งถ้าขาดจากดินน้ำไฟลมก็ยิ่งสติตก ไม่มีสติเลย ตอนหลับนี้อุปการณ์ก็ทำงานได้น้อยแล้ว อธิบายเหมือนเคมีทางจิตก็ทำงานได้น้อย กรรมกริยาของจิตอกุศลจึงแรงเป็นเจ้าเรือน **ผู้มีอกุศลมาก ไม่ได้สร้างวิธีที่จะต้านไม่ให้อกุศลทำงาน ตายไปจึงทุกข์ไม่ได้ตั้งใจนี้แหละคือทุกข์** กิเลสเป็นเจ้าเรือน จะดี้นรนเหมือนนัตติยาเสพติดเสี้ยนยา จะฆ่าพ่อแม่ทำร้ายอะไรได้หมด นั่นแหละคือสัตว์นรกแล้วในนามธรรมทำแล้วร้ายได้ยิ่งกว่าอีก **ตอนตายนี้อาการตกรจะร้ายแรงรุนแรงยิ่งกว่าตอนเป็นๆลืบทหาร้อยเท่าเลยนะ**

อากาศหนาวเย็น น้ำค้างแรง เมื่อพ่อครูแสดงธรรมจบ ซาแลนที่ปูให้
 นิสิตนั้นก็เปียกไปด้วยน้ำค้าง เป็น
 บททำทายนิสิต ว.บ.บ. ทุกคน

เวลา ๐๖.๐๐-๐๙.๐๐ น.

บำเพ็ญคุณภาคเช้า มีการหมุนเวียน
นิสิตแต่ละกลุ่มให้เข้าไปช่วยงาน
ตามฐานต่างๆ การบำเพ็ญคุณภาคเช้า
 จะมีทุกวัน ทั้งเป็นการเสียสละ
 เป็นการศึกษารเรียนรู้งานแต่ละฐาน
 เป็นการคบคุ่นเรียนรู้การทำงานร่วมกัน
 ของนิสิตแต่ละคน สุดท้าย
 เป็นการลดละกิเลสตามที่แต่ละ
 คนจะลดละได้

เสร็จจากการเข้าฐาน
 เป็นช่วงเวลารับประทานอาหาร และ
 พักผ่อนตามอัธยาศัย

เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น.

บำเพ็ญคุณภาคบ่าย...งานนี้ท่านจะพบ

ภาพของคนชี้แจงหรือเกี่ยงงานได้น้อยมากหรือไม่เห็นเลย **เพราะนิสิตแต่ละคนที่ได้มาเข้าร่วม**
ขบวนการว.บ.บ. ต่างมาด้วยจิตใจที่อยาก จะพัฒนาตนเอง และมุ่งมั่นมาวัดผลการปฏิบัติธรรมของตน
 จึงทำให้เกิดการกระตือรือร้นในการทำงานอย่างยิ่ง เป็นขบวนการกลุ่มที่พร้อมเพรียง มีความเป็นเอกภาพ
 สูง แม้จะมีเด็กนักเรียนสัมมาสิกขามาสอบกันมากแต่นักเรียนที่เข้าร่วมต่างกระตือรือร้นบำเพ็ญคุณบำเพ็ญ
 ธรรมอย่างยิ่ง ภาพนักเรียนดื้อชน ชี้แจง หายไปหมดสิ้นในกระบวนการว.บ.บ.นี้ นักเรียนและผู้ใหญ่
 ญาติธรรม ต่างก็เป็นนิสิตเหมือนกัน

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณภาคค่ำ พิธีกรรมจากพ่อครู...วันนี้พ่อครูได้เทศนาธรรมใน**
หัวข้อเปิดยุคบุญนิยม

วันอังคารที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. **บำเพ็ญธรรม ทำวัตรเช้า โดยพ่อครู...**วันนี้พ่อครูได้สาธยายธรรมเรื่อง **มูลสูตร** ได้อย่างลึกซึ้งมาก และพ่อครูเห็นว่า ผู้สามารถรู้จักเลสในจิตตัวใดตัวหนึ่ง เมื่อสัมผัสกับมันเป็นความจริงเลย คือมีอวัยวะครบทำงาน ไม่ใช่หนึ่งหยุดระบบ แต่ทำงานสมบูรณ์ แล้วมีสติออกมาทำงานทั้งนอกและใน สัมผัสเหมือนทุกคนที่รับรู้ในสมมุติสัจจะนี้ได้ **แล้วก็สามารถรู้ปรมัตถสัจจะภายใน มีความสงบภายใน ขณะที่จิตขึ้นรับวิถี โดยเฉพาะตอนสัมผัสกับสิ่งที่เคยทำให้เกิดกิเลส แต่เราก็สงบได้ ไม่มีกิเลสเกิด ขณะที่พฤติกรรมข้างนอกเหมือนคนอื่น** จะมีความแคล่วคล่องของเวทนา สัญญาสังขาร กายปาคูญญา มีวิญญาณเกิด มีผัสสะ ๓ ครบ เป็นวิญญาณที่มีปัญญา ไม่ใช่แค่สัญญาอยู่ในแว้งค์ เป็นความสงบของกาย โดยที่ความสงบนี้ไม่ใช่แค่หนึ่งนั่งหลับตาอยู่ในภพภายในไม่ครบวิโมกข์ ๘ ข้อ ๒ คือพหิตทา รูปานิ ปัสสติ คือเห็นภายนอกก็เห็นเข้าไปในภายในด้วย ยิ่งมีความรู้ถึงอรูปเลยก็กำหนดรู้อ่านได้อ่านถึง ก็คือผู้มีญาณแบบพุทธ พุทธญาณ มีธาตุรู้ เป็นญาณเป็นอัญญา เข้าไปรู้สัมผัสอ่านได้ แล้วทำความสงบเฉพาะกิเลส มันไม่ทำงานหรือตายไปเลย เป็นความสงบที่ ทุรุโฑธา รู้ตามได้ยาก เพราะมันคัมภีรา ลึกล้าลึกซึ้ง มีทั้งสัจจะสมมุติ และปรมัตถสัจจะ นี่คือความจริงของพระพุทธเจ้า ไม่ใช่แค่ความจำ

๐๖.๐๐-๐๙.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณภาคเช้า**

๑๑.๐๐-๑๓.๐๐ น. **มีการประชุมเตรียมงานตลาดอารีฯ**ที่
ชั้นล่างเฮือนศูนย์บุญ **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร**เป็นประธานการประชุม

๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณตามฐานงานต่างๆ** ปีนี้มีการคละสายในกลุ่มเดียวกัน ทั้งสายวิษณุและสายชาญรวมทั้งเด็กๆ หรือผู้ใหญ่หรือผู้สูงอายุก็อยู่ในกลุ่มเดียวกันหมด ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีมาก **สายชาญที่มีประสิทธิภาพในการทำงานสูง แล้ว**

สายวิษณุที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาการ หรือเด็กๆที่มีกำลังมาก มารวมกับผู้ใหญ่ที่มีมากประสิทธิภาพร่วมมือกันอย่างสามัคคี ทำให้เกิดความสมบูรณ์ทั้งการทำงานและการฟังธรรม เป็นภาพที่น่าเอ็นดู เป็นภาพที่สวยงามมาก มีการทำงานที่เบิกบาน มีชีวิตชีวา ไม่เน้นเรื่องผลงาน แต่เน้นเรื่องวิญญาณ ที่เป็นโลกุตระมากกว่า

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **บำเพ็ญธรรม ภาคค่ำ ฟังธรรมพ่อครู...**วันนี้พ่อครูบรรยายธรรม

เรื่องจิตเกิดจิตดับอย่างไรหนที่พาไปนิพพาน ซึ่งพ่อครูสรุปว่า เราทำเหตุคืออกุศลจิตดับได้ แม้อกุศลก็ดับได้ นี่คือการเห็นความเกิดดับ ไม่ใช่ว่าเดาเอาตรรกะว่าเดี๋ยวจิตก็เกิดก็ดับแต่คุณเห็นความจริง อ่านจิตได้ แล้วทำจิตที่มีภาวะให้หมดอินทรีย์ของอิตถิให้เป็นอุตมบุรุษ เป็นเอกกัคคตา สูงสุดที่อาศัยในโลก เป็นความเกิดดับต้องเห็นอย่างสัมมาทิฐิ รู้จิตอนุสัยตัวปลายท้ายสุดดับ จิตอรหัตต์ เกิดดับทันทีไม่มีอะไรคั่น นี่คือการเห็นความเกิดดับ

วันพุธที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. **บำเพ็ญกรรม ทำวัตรเช้า โดยพ่อครู...ได้เทศนาเรื่อง การสัมผัส วิโมกข์ ๘ ด้วยกายอย่างละเอียด ...**แม้อากาศจะหนาวเย็นมากประมาณ ๑๘ องศา แต่เหล่านิสิตก็ไม่ห่อ ไม่เหนียว เพราะพลังของกระบวนการกลุ่ม แม้แต่เด็กๆที่อายุไม่ถึง ๑๐ ขวบก็ตื่นมาทำวัตรเช้าได้แทบทุกวัน แม้เด็กบางคนก็เด็กเกินทำให้มาสวดมนต์เสร็จก็ขอนอนพักในที่ฟังธรรมนั่นเอง

บอกว่าให้พ่อแม่จัดธรรมะให้ดูด้วย พ่อครูบอกว่า เด็กที่มาอยู่ในที่ฟังธรรมนี้ แม้จะหลับนะ แต่ว่าธรรมะก็สามารถซึมซับเข้าไปได้ เพราะประสิทธิภาพของเครื่องส่งมีสูงมาก

๐๖.๓๐-๐๘.๐๐ น. **พ่อครู นำหมู่สมณะ ลิกขมาตุ ออกบิณฑบาต** รอบชุมชน โดยแยกเป็นสองสาย วันนี้มีญาติธรรมมากันหนาแน่นกว่าวันก่อนๆ เพราะมีผู้ที่ไม่ได้มาสอบว.บบบ. แต่มาร่วมกิจกรรมส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ที่บ้านราชฯกัน เริ่มวันส่งท้ายปีเก่าด้วยการบิณฑบาตอันเป็นศาสตร์และศิลป์ของโลกุตระธรรมที่พระพุทธเจ้า สืบทอดต่อกันมาสู่ชาวพุทธ

๐๘.๐๐-๐๙.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณภาคเช้า**

๐๑.๐๐-๑๓.๐๐ น. **ประชุม พาณิชยบุญนิยมที่ชั้นล่างเขื่อนศูนย์สัญญา มีสมณะเดินดิน ดิกขวิโร**

เป็นประธาน โดยมี**พ่อครู**มาให้โอวาทีในช่วงหลังของการประชุม บรรยากาศอบอุ่นแม้อากาศหนาวเย็น
๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณภาคบ่าย** แม้จะเป็นการบำเพ็ญคุณคือการทำงาน แต่
บรรยากาศของธรรมะอันเข้มข้นก็ยิ่งแผ่ไปสู่ฐานงานต่างๆ นิสิตที่แม่จะทำงานไป ก็ยังพูดถึงเรื่องราว
ธรรมะที่ได้ฟังจากพ่อครูกันไปตลอด ได้งานด้วยได้ธรรมะด้วย โดยเฉพาะได้ทำใจในใจให้สงบจากกิเลส
อันเป็นการสัมผัสสรีโรเมกซ์ ๘ ด้วยกาย มีผัสสะเป็นปัจจุบันอยู่หลักๆอีกด้วย

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **บำเพ็ญธรรมภาคค่ำ โดยพ่อครู...ได้บรรยายธรรม เรื่องแบบคนจน**
เอามาขยายความจนถึงโลกุตระธรรม เพื่อสู่พระนิพพาน

วันพฤหัสบดีที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ เริ่มวันบำเพ็ญธรรม

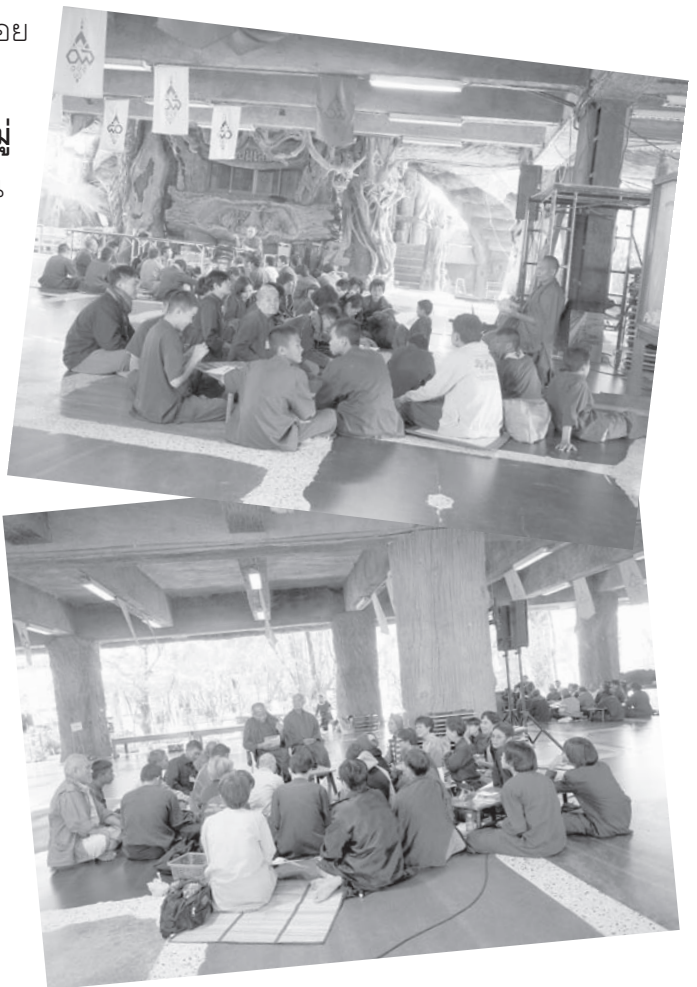
๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. **บำเพ็ญธรรม ทำวัตรเช้าโดยพ่อครู...**วันนี้เป็นวันขึ้นปีใหม่ **พ่อครูให้**
ธรรม์รับปีใหม่ เหล่านิสิตต่างตั้งใจเจียไสตสดับ ฟังธรรมอย่างตั้งใจ นิสิตบางท่านเปิดเผยภายหลังว่า
มางานนี้ตั้งใจฟังธรรมมาก จำไม่ได้หรือมีน้อย
มากที่ตนเองมีอาการหรือหลับในขณะฟังธรรม

๐๖.๓๐-๐๘.๐๐ น. **พ่อครูนำหมู่**
สมณะ สิกขมาตุ ออกบิณฑบาต รอบชุมชน
วันนี้ญาติธรรมมากกว่าทุกวันเพื่อใส่บาตร
ในวันขึ้นปีใหม่

๐๘.๐๐-๐๙.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณ**
ภาคเช้า

๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. **บำเพ็ญ**
ธรรมก่อนฉัน...ฟังธรรมจากสิกขมาตุกล้า
ข้ามฝัน อโศกตระกูล และสมณะผืนฟ้า
อนุตโตโร

๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. **พบสมณะ**
สิกขมาตุประจำกลุ่ม เป็นเวลาที่สมณะ และ
สิกขมาตุประจำกลุ่มที่ได้ติดตามกลุ่มทั้งการ
บำเพ็ญคุณ บำเพ็ญธรรม จะได้มาชี้แนะ
และรับฟังความเห็นให้ถูกต้องยิ่งขึ้น
ประกอบกับความกระตือรือร้นของนิสิต ที่

กระหายใคร่รู้ธรรมะ ทำให้มีบรรยากาศของการ
ซักถามธรรมะกันอย่างครึกครื้น สมณะ
ลิกขมาตุก็ได้โอกาสอธิบายให้ตรงกับการมี
ผัสสะในเรื่องต่างๆจากที่อยู่ร่วมกันมาหลายวัน

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการภาคบ่าย
เรื่อง **ความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ** โดยสมณะ
เดินดิน ดิกขวีโร สัมภาษณ์ **คุณแก่นคำหล้า**
(ตุ๋หล่าง) พิลาน้อย ผู้เชี่ยวชาญด้านเมล็ดพันธุ์
พืช และ**อ.บุญรุ่ง สีดำ** ผู้เชี่ยวชาญวิชาการการ
เกษตร

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **บำเพ็ญธรรม**
ภาคค่ำ โดย**พ่อครู** ชี้ชัดถึง กายสังขาร ว่าผู้มี
ญาณหยั่งรู้กายสังขารที่เรียกว่ารูปกาย คือองค์
ประชุมของรูป ๒๘ คือกายสังขารที่มีกายวิญญาน
มีนามธรรมปรุงแต่งอยู่ **เมื่อมีผัสสะ ๓** ก็เกิด

วิญญานอย่างปัจจุบันขณะ ไม่ใช่ว่า
ไปรู้วิญญานตอนตายหรือนั่งหลับตาทำ
ซึ่งกายวิญญานเป็นนามธรรมปรุงแต่ง
กับรูป ที่มีมหาภูตรูป ๔ และอุปาทาย
รูปอีก ๒๔ ซึ่งรูปนามนั้นแม้จะ
แตะสัมผัสกัน แต่ไม่ได้ทำงานทำ
ปฏิภิกิริยากี่ไม่เกิดอะไร เหมือนนายตะ
กับธรรมาตนะ เขาไม่เรียกว่าผัสสะ
เพราะว่ามันอยู่ร่วมกันอยู่แล้ว เป็นธาตุ
ภายใน ธรรมะคือสิ่งทรงอยู่ ถือเป็นจิต
มันไม่ทำงานร่วมกันก็ไม่เกิดอายตนะ
แต่เมื่อทำงานร่วมกันก็เกิดอายตนะ
ท่านเรียกว่า**ธรรมารมณ** ส่วนที่ทำงาน
ร่วมกับภายนอกเรียกว่า**โณฏฐัพพารมณ**
ส่วนนายตะ กับธรรมาตนะ ทำงาน
ร่วมกันอย่างหยาบก็คือ รูป อย่าง
ละเอียดคือ อรูป

วันศุกร์ที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๘

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. **บำเพ็ญ
ธรรม ทำวัตรเช้า โดยพ่อครู**ได้นำเอา**ศีล
ธรรมนุญ** คือจูลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล
มาบรรยายให้เกิดความกระจ่าง แยก
แยะออกว่าอย่างไรหนพุทธแท้ หรืออย่าง
ไหนเป็นการทำบุญนอกขอบเขตพุทธ
เป็นพุทธเทียม

๐๖.๓๐-๐๙.๐๐ น. **บำเพ็ญ
คุณภาคเช้า**

๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. **บำเพ็ญ
ธรรม ก่อน จัน... ฟังเทศน์ จาก
สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิโร และ
สมณะสีอคม รัชมกิตติโก**

๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. **พบ
สมณะ ลิกขมาตฺรประจำกลุ่ม**

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น.
รายการภาคบ่าย เรื่อง **ฝันที่เป็น
จริง** โดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร**
ลัมภษณฺ์ **อ.แสวง รวยสูงเนิน** ที่มี
ชีวิตเป็นดอกเตอร์เรียนจบป.เอก
ด้านการเกษตร แต่ทำนาไม่เป็น
ปั้นคันทนาไม่เป็น จึงหันกลับมาลงมือ
ทำนาจริงจัง จนพึ่งตนเองได้ ๑๐๐%

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **บำเพ็ญธรรมภาคค่ำ ฟังธรรมพ่อครู** เป็นคาบสุดท้ายก่อนสอบวิชาการ
ในช่วงเช้าของวันรุ่งขึ้น วันนี้พ่อครูเทศนาเรื่อง**ศีลธรรมนุญของพุทธ** ต่อจากนั้นเหล่านั้นลิตก็ได้แยกย้าย
กันไปเตรียมตัวอ่านหนังสือสอบวิชาการ

โดยตั้งแต่ตอนบ่าย เจ้าหน้าที่ธุรการก็ได้จัดที่นั่งสอปให้ โดยให้นลิตเกือบทั้งหมดสอปที่ชั้น
ล่างเฮือนศูนย์สุญ และให้นลิตที่ต้องการผู้ช่วยสอปไปสอปที่ชั้น ๓

ตลอดงานนี้ **มีติวเตอร์ธรรมะเกิดขึ้นในงานนี้หลายท่าน แทบทุกกลุ่ม** เพราะปีนี้มีสายวิชญ์
ที่เชี่ยวชาญปรียติเข้าไปพร้อมกับสายชาญ ก็ทำให้เกิดการเกื้อกูลกันอย่างดี มีสะเก็ดข่าวว่า ติวเตอร์บาง

ท่านได้รับความนิยมมาก ไปไหนก็มีแต่คนให้ติวธรรมะให้ เลยตีวมากจนตนเองเพลีย ขนาดลูกไป
ปลุกก็ยังไม่รู้สึกตัวเลยทีเดียว เลยทำให้มาฟังธรรมสาย

วันเสาร์ที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๘

วันสอบวิชาการ ว.บ.บ.

วันนี้เป็นวันสอบวิชาการ และเป็นวันสุดท้ายของ ว.บ.บ. ครั้งที่ ๓ วันนี้มีกลุ่มฐานงานที่
ต้องทำอาหารให้พ่อครู ทางสมณะจึงจัดห้องสอบให้เป็นพิเศษโดยให้เริ่มสอบตอน ๐๓.๓๐ น. เพื่อจะ
ได้เสร็จไปทำอาหารให้พ่อครูได้ตามปกติ นี่ก็เป็นอีกบรรยากาศที่อบอุ่นเอื้อเฟื้อกัน คงไม่มีหลักสูตร
ไหนในโลกที่มีการสอบตอนตีสามครึ่ง **แต่ว่าคนสอบที่เคยเป็นถึงอดีตรองอธิการบดีคณะพยาบาลศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งก็ยังได้บอกว่า เป็นหลักสูตรที่ดีที่สุดในโลก และสนุกที่สุดในโลก**

ส่วนบรรยากาศของการสอบของนิสิตที่เริ่มตั้งแต่ ๐๕.๐๐ น. และจะสิ้นสุดในเวลา
๐๘.๐๐ น. ใช้เวลาสอบ ๓ ชั่วโมงเต็ม โดยมีสมณะ ลิกขมาตุ ช่วยกันดูแลกระบวนการสอบ มี
ส่วนแยกให้ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ หรือแม้จะพิการก็มีตัวช่วยทำข้อสอบให้ โดยแยกไป
สอบที่ชั้น ๓ เอื้อนศุญย์สุญญ เป็นบรรยากาศอบอุ่นมาก โดยที่**นิสิตสอบเข้มที่ ๑ และผู้สมัครสมทบ** ทำ
ข้อสอบปรนัย ๖๖ ข้อ อัตนัย ๗ ข้อ ส่วน**นิสิตที่สอบเข้มที่ ๒** สอบปรนัย ๖๖ ข้อ สอบอัตนัย ๒๒
ข้อ และ**นิสิตที่สอบเข้มที่ ๓** สอบปรนัย ๖๖ ข้อ สอบอัตนัย ๒๔ ข้อ

๐๙.๐๐- ๑๐.๐๐ น. **เฉลยข้อสอบ โดยสมณะเดินดิน และสมณะแสนดิน ...** เพื่อให้เกิด
ความรู้ความเข้าใจได้ประโยชน์จากการทำข้อสอบ นิสิตบางท่านก็เอาข้อสอบมาดูตามเฉลยว่าตนตอบ
ถูกไปกี่ข้อ แต่มีเด็กๆตัวเล็กๆอย่าง**ด.ญ.คุณแล(แลเลื่อนฟ้า)** และ**ด.ญ.เกาลัด(เอื้อดินฟ้า)** ดูจะมี
ความสุขมาก สอบเสร็จก่อนใครเลยแล้วก็ไปช่วยผู้พี่อย่างสบายใจ เพราะว่าไม่ได้คาดหวังว่าจะสอบ
ได้แต่อย่างใด เพียงมาร่วมเป็นมวลีให้หลวงปู่ก็สำเร็จผล สอบไม่ได้ก็ไม่เป็นไร ถือว่าได้ทำดีที่สุดแล้ว

๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. **มีการระดมสมอง** สรุปผลการเรียนการสอบว.บ.บ.ครั้งที่ ๓ ของแต่ละ
กลุ่มเพื่อส่งตัวแทนมาพูดสรุปผลในรายการภาคค่ำ

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **รายการทำ ๕ ส.** เก็บข้าวของเครื่องใช้ในงาน เพื่อแบ่งเบामาระของทางบ้านราชฯ เป็นการกตัญญูต่อสถานที่

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการสรุปผลการเรียน ว.บบบ.** ที่ชั้น ๑ เอือนศูนย์บุญญ์ ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** สัมภาษณ์ตัวแทนของแต่ละกลุ่ม บางคนให้สัมภาษณ์ว่า

การสอบ ว.บบบ. ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนให้เจริญขึ้น สนใจธรรมะมากขึ้น ทั้งฟังธรรม อ่านหนังสือของพ่อครู ทำให้เกิดสัมมาทิฐิเพิ่มขึ้น เหมือนกับมือเฒ่าโง่มาสั่งให้เจริญขึ้นเลย ซึ่งเมื่อก่อนจะฟังธรรมะพ่อครูไม่ค่อยรู้เรื่อง เขาพูดเรื่องธรรมะก็จะไม่รู้กับเขา แต่พอชวนมาศึกษาธรรมะเพิ่ม ก็ทำให้รู้เรื่องกับเขาบ้าง บางคนบอกว่าไม่ใช่แค่ก่อนสอบเท่านั้น ที่จะฟังเพื่อการศึกษาธรรมะมากขึ้น แต่หลังจากสอบนี้กลับไปที่พักสถาน ก็จะรวมตัวกันทบทวน ย่อยธรรมะที่ได้ฟังจากพ่อครูในแต่ละวันกันอีกด้วย

บางคนได้มาสอบก็ทำให้ได้เปลี่ยนภาพ จากงานที่เคยทำอยู่แบบเดิมๆ กับคนเดิมๆ ก็ได้มาพบเจอทั้งหลายหลายวัย ทั้งคละกันระหว่างสายวิชิญ์และสายชาญ์ ทำให้เกิดปรโตโฆชะเพิ่มขึ้น มีการหลอมรวมกันได้มากขึ้น งานนี้เป็นตัวเชื่อมให้คนภายนอกมาหรือญาติธรรมทางวัดหรือข้างวัด เข้ามาร่วมศึกษาวิถีชีวิตของชาวอโศกได้มากขึ้น

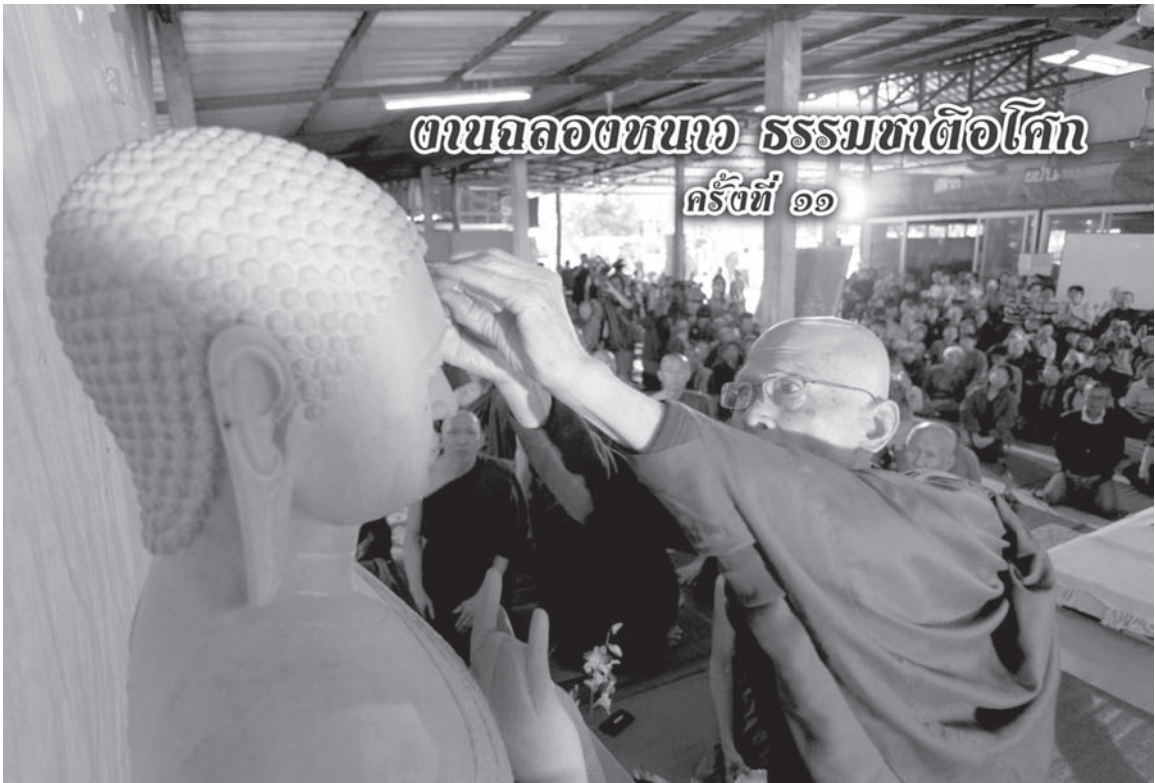
เรื่องการสอบได้หรือไม่ได้นั้น **สมณะผีนฟ้า อนุตตโร** ได้เทศนาไว้ในงานนี้โดยยกตัวอย่าง **ลูกชายของอนาถบิณฑิกเศรษฐี** ที่พ่อจ้างมาให้ฟังธรรมจากพระพุทธเจ้า แต่พอฟังไปฟังมา เกิดดวงตาเห็นธรรม บรรลุเป็นพระโสดาบัน ก็บอกกับพ่อว่า ไม่เอาค่าจ้างแล้ว เพราะสิ่งที่ได้นั้นมีค่ากว่าค่าจ้างเสียอีก ก็หวังว่านิสิตที่มาสอบจะได้เกิดดวงตาเห็นธรรม ได้สิ่งที่มีคุณค่าแก่ตนเองมากกว่า เข็มพระธรรมเสียอีก

พ่อครูได้ให้โอวาทปิดการเรียนการสอน ว.บบบ. ครั้งที่ ๓ นี้ไว้ว่า

อาตมาสบายใจพวกเราคนอย่างน้อยห้าร้อยคนมารวมกันตั้งใจเอาประโยชน์อันนี้ ซึ่งไม่ใช่ประโยชน์โลกีย์ โลกธรรม แต่เป็นสิ่งพิเศษของแต่ละคนเลย เข้าใจแล้วให้เวลาเลย คนเขาไปเที่ยวปีใหม่ได้บำเรอตน ตัดงานไปหาเงิน ไปสำเร็จสำราญ แต่พวกคุณเห็นเป็นเรื่องไร้สาระ **แต่มาสอบมาเรียน บำเพ็ญคุณ บำเพ็ญธรรม ๗ วันนี่ดีกว่าแล้วก็มา อาตมาว่านี่เป็นค่าสูงมากเลย** ขอขอบคุณทุกคนที่เห็นค่าอันยิ่งใหญ่ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ เป็นคุณค่าที่เกินปัญญาญาณ มันเป็นความจริงของคุณแต่ละคน จึงเห็นอันนี้มีคุณค่ากว่าที่โลกเขาประโคมกันทั้งโลก จะต้องเอาเวลาไปหาความสุขสำราญ

ได้ข่าวว่ามีคนแวบไปเหมือนกัน อาตมาว่าทำไมต้องแวบไปแวบมา นี่ครอบไว้ทั้งหัวท้ายแล้วนะ ก่อนสิ้นปี ๔ วัน ปีใหม่ ๓ วัน ก็ยังแวบไปได้อีก แต่ได้ขนาดนี้อาตมาก็ว่าดีแล้ว **พวกเราเห็นสัจจะสาระความจริง คนที่เห็นสาระเป็นสาระ เห็นความสำคัญในความสำเร็จ ผู้นั้นแหละเป็นผู้ที่มีความสำคัญ หรือเป็นคนที่มีสาระที่แท้จริง** สาระที่ว่า ใครไปเห็นเงินทองลาภยศสรรเสริญเป็นสาระ แต่เราเห็นว่าการศึกษาที่จะทำตนให้หลุดพ้นเช่นนี้ มันเป็นสาระกว่า เป็นความประเสริฐกว่า อันอื่นค่าน้อยกว่า ค่านี้นสูงกว่าก็มาเอา ก็เริ่มต้นดีแล้ว ก็พยายามพากเพียรไป อาตมาก็ยังจะดำเนินต่อ ว.บบบ.นี้เป็นการเชีคผล ทั้งจิตและกาย

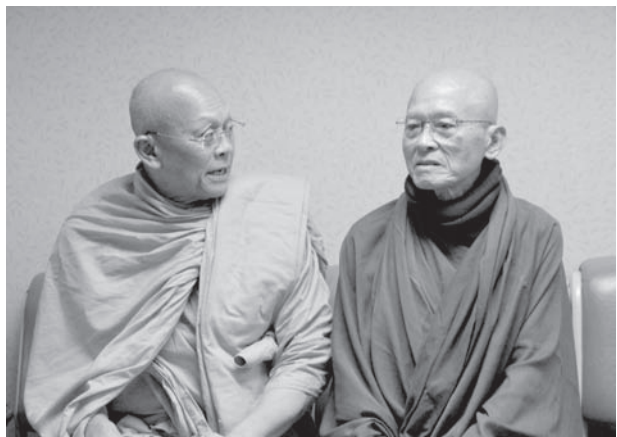
 ทีมงานข่าวอโศก

งานฉลองทนายธรรมชาตโตศกครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๑๑ ภายหลังจากว่างเว้นการจัดงานมา ๑ ปี เนื่องจากต้นปี ๒๕๕๗ **ชาวโตศก**ไปร่วมชุมนุมกับ **กปปส.** จึงงดจัดงาน ๑ ปี ปีนี้สถานการณ์ทางการเมืองเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว ชาวโตศกจึงได้จัดงานตามปกติ **ในวันเสาร์ที่ ๒๔ ถึงวันจันทร์ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘** ครั้งนี้เป็นครั้งพิเศษ เพราะ**พ่อครูสมณะไพริกษ์**ได้ไปร่วมงานด้วย ซึ่งปีสุดท้ายที่พ่อครูได้ไปร่วมงานฉลองทนายคือปี ๒๕๕๑ ผ่านมา ๗ ปีเลยทีเดียว

วันหยุดพักผ่อนที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘

พ่อครูออกจากสันตโตศก เวลา ๐๕.๐๐ น. ไปขึ้นเครื่องบินที่สนามบินดอนเมือง กทม. เพื่อเดินทางไป จ.เชียงใหม่ ระหว่างรอขึ้นเครื่องบิน พ่อครูก็ได้พบกับ **พระสุเทพ** และพระที่เคยเป็นอดีต ส.ส. เช่น **พระอิสระ สมชัย** ที่รอจะขึ้นเครื่องบินเพื่อเดินทางไป จ.สุราษฎร์ธานี ก็ได้โอกาสปราศรัยกันอย่างอบอุ่น ที่ครั้งหนึ่งได้เคยร่วมต่อสู้ร่วมกันร่วมตายกัน ในการชุมนุม กปปส.

พ่อครู และปัจฉาสมณะ รวม ๕ รูป เดินทางมาถึงสนามบินนานาชาติ จ.เชียงใหม่ เวลา ๐๘.๐๐ น. มีสมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขา มาต้อนรับกันเป็นจำนวนมาก จากนั้นจึงเดินทางสู่ **ชมร.เชียงใหม่** (ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่) หรือ**ห้องเรียน ๔ ภูผาฟ้า**

ชุมชนแต่ละแห่งต่างก็เดินทางกันมา บ้างก็ถึงชมร.แล้ว อันเป็นจุดแรกที่พ่อครูจะแวะ เยี่ยมเยียน และแสดงธรรม บ้างก็กำลังเดินทางอยู่ เมื่อมีการพบปะกัน ระหว่างญาติธรรมในพื้นที่ และญาติธรรมที่มาจากแดนไกล จึงทำให้บรรยากาศที่ชมร.อบอุ่น

๘.๐๐ น. **สมณะ ๑๙ รูป ลิกขมาตุ ๖ รูป** ออกบินชบาต นำโดย**พ่อครู** ตั้งแถวอยู่หน้า ป้อมน้ำมันที่อยู่ข้าง ชมร. เดินบินชบาตมาด้านหน้าชมร. แล้วเข้าประตู มีญาติธรรมมาใส่บาตรเป็น จำนวนมาก โดยเฉพาะญาติธรรมผู้สูงอายุ ต่างปลื้มปีติที่ได้มีโอกาสใส่บาตรพ่อครู สมณะ และ ลิกขมาตุ เพราะพ่อครูไม่ได้มาที่นี่ ประมาณ ๗ ปีมาแล้ว

๙.๐๐ น. พ่อครูแสดงธรรมก่อนฉัน มีสมณะร่วมฟังธรรม ๒๕ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป ลิกขมาตุ ๗ รูป พ่อครูแสดงธรรมเรื่อง**ปรองดองแบบพุทธ ๕ แบบ** ซึ่งมีเนื้อหาที่เข้ากับเหตุการณ์ ปัจจุบันของบ้านเมือง ในเรื่องการจะปรองดองหรือไม่ ก็ให้ประมาณใน ๕ สภาพ

๑. **สังวาส** แปลว่ามีธรรมะอันเป็นเครื่องอยู่ร่วมกัน เรามีพุทธธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นหลักตัดสิน เราก็อยู่ร่วมกันเป็นทวิภูมิจิตตสมาธิ คีลสมาธิ

๒. **สมานสังวาส** สังคมธรรมดาจะให้คนไม่ขัดแย้งกันเลยไม่ได้ สังคมต่างจิตต่างใจอยู่กัน อย่างสมานสังวาส อาตมาแปล **ความสามัคคี**ว่า คือ**ความขัดแย้งอันพอเหมาะ** เพราะเมื่อมีความมีแล้ว ไม่มีอะไรที่ไม่ขัดแย้ง ยิ่งวัตถุยิ่งแล้ว แม้จิตใจก็มีนิพพานที่เป็นที่สุด เป็นความไม่ขัดแย้ง แม้อรหันต์ ท่านก็จะเป็นผู้ยอม ซึ่งถ้าคนอื่นตั้งต้นจะเอาชนะแล้วไม่ยอม พระอรหันต์ท่านก็ยอมได้ อย่าไปเข้าใจว่า ผู้ยอมคือผู้แพ้อย่างเด็ดขาด **จริงๆผู้ยอมแพ้นั้นแหละคือผู้ชนะ**

๓. **นานาสังวาส** อันนี้อาตมาเป็นตัวอย่างเลยของนานาสังวาส เพราะในยุคพระพุทธเจ้าก็ เกิดครั้งเดียวแล้วไม่ได้ใช้อีก แต่ในยุค กทม. นี้ก็มีการใช้ในธรรมยุต เขาประกาศนานาสังวาส ตอน นั้นใน**สมัย ร.๔** ที่มีหลักฐานการลงชื่อ**นานาสังวาส** แต่เขาก็ไม่ค่อยเข้าใจกัน ก็อยู่กันอย่าง

พะอืดพะอม อยู่กันไป คำว่านาถาสังวาส เป็นเรื่องความเห็นแยกกัน พระพุทธเจ้าว่า ๑. มีการประพฤติไม่เหมือนกัน ๒. มีการอธิบายขยายความธรรมะ(อุเทศ)ต่างกัน เช่น อธิบายศีล สมาธิ ปัญญา คนละอย่างกัน วิมุติ นิโรธ นิพพาน ต่างกันเลย ซึ่งมนุษย์มีความเห็นต่างกันได้ธรรมดา อาตมาก็เห็นอย่างอาตมาเขาก็เห็นอย่างเขา ๓. กรรมต่างกัน คือความประพฤติปฏิบัติต่างกัน เช่น พวกเราไม่กินเนื้อสัตว์ เป็นต้น ยิ่งเป็นนักบวชยิ่งต่าง เช่น พวกเราไม่รับเงิน เป็นต้น ความเข้าใจศีลก็ต่างกัน เขาเข้าใจว่าศีลแค่กายกับวาจา แต่ของเรารู้ว่าศีลต้องเข้าถึงจิต ๔. อุเทศ การตีความเข้าใจธรรมะต่างกัน ก็ประกาศแยกกันทำ ในนาถาสังวาส แม้ไม่อยู่รวมหมู่กัน แต่ก็อยู่ในโลกใบเดียวกัน ตำหนักันได้ คัดค้านแย้งอย่างจังได้ พุดไปว่าไป แต่อย่าตีรันฟันแทงหรือไม่มีสิทธิ์ฟ้องร้องกันได้ เพราะต่างคนต่างเห็นกันต่างกันก็ไม่มีใครตัดสินได้ แล้วอย่าฟ้องร้องกัน ฟ้องก็ผิดหลัก

๔. **นิกาย** อันนี้แยกกันจริงแล้ว จะมารวมกันอีกคุณต้องเปลี่ยนทั้งรูปธรรม และความคิดความเห็น เช่น คุณบวชอยู่ฝ่ายเก่า แต่จะเปลี่ยนมาอยู่อีกฝ่ายก็ต้องเปลี่ยนทั้งรูปแบบ คือต้องสีกมาก่อน แล้วมาเปลี่ยนเป็นอีกนิกาย แล้วเอาใจจริงเป็นหลักที่คุณต้องเปลี่ยน แต่ก็เอารูปแบบด้วยที่

ต้องเปลี่ยน แล้วมีนัยของธรรมวินัยอีกมากที่ต้องคำนึง เช่น นิกายบางนิกาย คือ พระญี่ปุ่นศีลวินัยของเขาคือ มีเมียได้ หรือว่า ใช้เงินได้ อีกนิกายว่า ใช้เงินไม่ได้ หรืออย่างนิกายหนึ่งว่า ปาราชิกแล้วก็อยู่กับหมู่ได้ แต่บวชไม่ได้ แต่ของเรารู้ว่า สมิ นีนะ เป็นโทษร้ายแรงสุดของศาสนา เรียกว่าตายไปชาติหนึ่งจากศาสนาเลย เป็นตาลยอดด้วนหรือกระเบื้องแตก ไปไม่เหลือหลุดจากหัว ก็ต่อกันอีกไม่ติด แต่อีกคณะหนึ่งก็ยังคบหากันอยู่ เป็นปลาแตกที่เนาแล้วไม่ไหวแล้ว ก็ยังรับประทานอยู่ เราก็ว่าไม่ไหวหรอก เราก็ขอแยก ในระดับนิกาย จึงเป็นพวกต่างก็อยู่ ต่างก็ทำ ถ้าจะเปลี่ยนก็ต้องเปลี่ยนทั้งความเห็นและการกระทำ

๕. **อสังวาส** คือรวมกันไม่ได้เลย ตายจากกันไป ๑ ชาติเลยในเรื่องศาสนา เพราะปาราชิกเป็นโทษร้ายแรงสุด ร้ายแรงกว่าพรหมทัณฑ์ ที่เป็นโทษร้ายแรงรองจากปาราชิก พรหมทัณฑ์คือไม่บอกไม่สอน ทำเหมือนเขาเป็นคนที่ไม่มีความผิด ช่างศิระชะเลย คุณจะดีหรือชั่วก็แล้วแต่คุณ ไม่บอกไม่สอนเลย แต่ก็ให้อยู่กับหมู่ได้ ส่วนพรหมทัณฑ์นี้มีสิทธิ์เข้าหมู่ได้ แต่ปาราชิกนี้ไม่สามารถเข้าหมู่ได้ความเห็นอันนี้ของอาตมากับมหาเถรสมาคมนั้นก็เหมือนกัน อาตมาก็อยู่รวมกันไม่ได้ เพราะปาราชิกนี้โทษหนักนะ แต่ไปชูเอียงกัน แล้วใครจะไปกลัวโทษปาราชิก ถ้าคนปาราชิกมาในที่นี้ก็ต้องหยุดเทศน์ให้เขาออกไปพ้นรัศมีที่จะฟังเทศน์ได้ จึงเทศน์ได้ นี่โทษร้ายแรงขนาดนี้เลย แต่รู้ทั้งรู้ว่า คนนี้ปาราชิกแต่ก็ทำลูปหน้าปะจมูกไป ไม่ไหว เราก็ไม่เอาด้วย สรุปแล้ว**สังวาสคือขาดกันไป ๑ ชาติเลย** แต่ก็เรื่อง

เมตตาเป็นลัทธิร่วมโลกกันก็ให้ได้ แต่ว่าเรื่องธรรมะนี้ไม่เอื้อไม่ให้เลย

หลังเทศนา พ่อครูก็ได้แจกเข็มกลัดพญาแร้ง ๘๐ ปีไม่มีแก่ ๓๐ ปีปฐมอโศก ที่ทางชุมชนปฐมอโศกได้จัดทำเพิ่ม เพราะที่ทำแจกในงานมหาปวารณาไม่พอแจก จากนั้นพ่อครูก็ฉันภัตตาหาร

๑๒.๕๐ น. พ่อครูเดินทางออกจาก ชมร. แวะเยี่ยมลานนาอโศก หรือห้องเรียน ๓ ภูผา **ฟ้าน้ำ** ต.หนองจ่อม อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ ภายหลังจากกราบพระพุทธรูปธรรมนิมิต พ่อครูก็ได้เดินชมรอบๆบริเวณ ที่นี่เป็นที่ตั้งของ**สถานีวิทย์ชุมชนของชาวอโศก**อีกแห่งหนึ่ง แต่ตอนหนึ่งดอกอากาศเนื่องจากคำสั่ง**คสช.** และที่นี่ยังเป็นที่ตั้งของ**ชมรมผู้สูงอายุลานนาอโศก** ที่จะมีผู้สูงอายุชาวอโศกทางภาคเหนือมาร่วมกันทำกิจกรรมที่นี่ทุกวันเสาร์อีกด้วย พ่อครูพูดเปรยว่า เมื่อก่อนที่นี้เป็นทุ่งนาปลูกข้าว แต่เดี๋ยวนี้เป็นนาบัวไปหมดแล้ว

๑๔.๔๐ น. พ่อครูออกจากลานนาอโศกไปที่**ภูลีฟ้ารีสอร์ท** ต.โป่งแยง อ.แมริม จ.เชียงใหม่ ซึ่งเป็นรีสอร์ทของ**คุณจ้อย(นิวัช ตันติวัฒนไพศาล)** คุณจ้อยได้นิมนต์พ่อครูมาหลายครั้งหลายคราให้มาพัก ในครั้งนี้พ่อครูรับนิมนต์ เจ้าของรีสอร์ทตั้งใจมากจัดการต้อนรับอย่างเต็มที่ โดยนิมนต์สมณะ ลิกขมาตุ และเชิญ

ญาติธรรมให้มาพักค้างด้วย พ่อครูมาถึงประมาณ ๑๖.๐๐ น. ได้พาหมู่สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมกราบพระพุทธรูปนิมิต ซึ่งสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมจากชุมชนต่างๆ ทอยยมาถึงกันเป็นจำนวนมากแล้ว

ตอนเย็น มีการจัดการมั่ว(ตามแบบจัดเลี้ยงต้อนรับตามแบบของชาวล้านนา) มีโรงบุญ มังสวิรัต เช่น ข้าวเหนียวลุ่มดำ ข้าวขาหมูเจ ผัดไทย ลูกชิ้นทอด ขนมจีนน้ำเงี้ยว ขนมหวาน ฯลฯ พ่อครูก็ได้แจกเข็มกลัดพญาแรง ๘๐ ปีไม่มีแก่ ให้กับญาติธรรมที่ยังไม่ได้รับ มีญาติธรรมมารับกันเป็นจำนวนมาก จากนั้นก็ได้แจกผ้าห่มที่ทางมูลนิธิฟ้าร์สอร์ทจัดไว้ให้กับผู้สูงอายุ ไปจนถึงผู้สูงอายุไม่ยาวตามลำดับ

ที่เวที มีการจัดมินิคอนเสิร์ต โดยมีนักดนตรีชาวอีสานมาขับกล่อมบทเพลง ให้แก่ญาติธรรม พร้อมกับมีการจับฉลากสอยดาว โดยมีรางวัลจำนวนหลายร้อยชิ้น มีรางวัลใหญ่คือ **ภาพของพ่อครูที่มีลายเซ็นของพ่อครูอีกด้วย**

วันศุกร์ที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘

ที่มูลนิธิฟ้าร์สอร์ทเพื่อสุขภาพ

๗.๐๐-๙.๐๐ น. เช้านี้พ่อครูนำสมณะลิกขมาตุออกบิณฑบาต บริเวณภายในมูลนิธิฟ้าร์สอร์ทท่ามกลางอากาศหนาวเย็นในอ้อมกอดขุนเขา ผ่านน้ำพุที่ผุดขึ้นมาตามธรรมชาติ เป็นแหล่งน้ำแร่ที่ดื่มมากของที่นี่

๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. พ่อครูแสดงธรรมกัณฑ์พิเศษ ที่ลานหญ้า เรื่อง **“เชิดวิชา มหาคุณ”** เป็นการเชิดชูคุณค่าของคนดีที่ทำเพื่อบ้านเมืองในยามนี้คือ**คุณวิชา มหาคุณ** ที่ทำคดีรับจำนำข้าว และวันนี้เองหลังพ่อครูเทศน์ในช่วงบ่าย **สนช.** ก็ได้ลงคะแนนตัดสินมีมติถอดถอน อดีต**นายภักย์ยิ่งลักษณ์** ทำให้หมดสิทธิ์ลงเลือกตั้งอีกอย่างน้อย ๕ ปี

ท้ายการเทศน์พ่อครูได้อ่านกวีของ **อิสรา** ที่แต่งมาให้สดๆว่า

*ครูตีฟ้าครูตีงามตุตถวามฝั่ง
ครูตีน้ำยิ่งใหญ่ ในคุณค่า
พิสูจน์จริงยิ่งไรร้อยได้มา
ยิ่งศรีทหายิ่งสดใสซึ่งในธรรม*

๑๓.๑๕ น. พ่อครูเดินทางจากมูลนิธิฟ้า มาถึง**ชุมชนบ้านพืชผัก สวนชาวดอย** ในเวลาประมาณ ๑๔.๑๕ น. **เพื่อทำพิธีบรวงพระบรมสารีริกธาตุใส่ในพระอุณาโลมของพระพุทธรูปนิมิต** พ่อครูพากราบพระพุทธรูปนิมิตแล้วจึงกล่าวนำก่อนทำพิธี จากนั้นจึงได้พาสดมนต์สิ้นแล้วทำพิธีบรวงพระบรมสารีริกธาตุ ในเวลา ๑๔.๕๕ น. ซึ่งก็ทำพิธีอย่างเรียบง่าย เสร็จแล้วพ่อครูยังได้ให้ความรู้กับพวกเราอีกว่า...พระธาตุนี้เชื่อกันว่าเป็นพระอัฐิของพระพุทธเจ้า แล้วเขาก็เห็นว่า

สิ่งนี้เพิ่มเติมได้ พระพุทธศาสนาไปทีไหนก็เกิดได้เพิ่มขึ้น เขาก็ว่างอกได้เพิ่มได้ คนก็ว่าจริงหรือไม่ ?

พระพุทธรูปมีจริงไหม? ก็ไม่จริง ไม่มีส่วนใดเป็นส่วนหนึ่งของพระพุทธเจ้าเลย แล้วเราก็สมมุติยึดกันว่าเป็นตัวแทนพระพุทธเจ้า ขนาด

พระพุทธรูปน้อยใหญ่เราก็กราบได้ แต่พระบรมสารีริกธาตุนี้สมมุติว่าจริงเราก็เคารพได้ แต่ถึงไม่จริงก็เหมือนพระพุทธรูป เราก็เคารพได้เหมือนกัน เขาอาจมีพิสูจน์อย่างนั้นอย่างนี้ เอาไปลอยน้ำหรือเอาไปทำอย่างอื่นก็ตาม แต่จริงหรือไม่เราก็เคารพได้ เหมือนพระพุทธรูป

หลังทำพิธี **ครุติบุญ** รายงานความเป็นอยู่ของบ้านพีชผัก สวนชายดอย ระหว่างนั้นพ่อครูก็แจกเหรียญพญาแรง

พ่อครูเดินทางจากบ้านพีชผัก ๑๕.๑๗ น. **แหวะดูที่ดิน ๑๙ ไร่ ณ หมู่บ้านผาลิน** อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ ที่คุณจ้อยและครอบครัวมอบแก่มูลนิธิธรรมสันตินานแล้ว แต่เพิ่งได้มีเวลานิมนต์พ่อครูให้แหวะเยี่ยมชม เป็นที่ดินที่อยู่ติดถนนเส้นไป อ.ปาย ซึ่งอยู่ระหว่างภูผาฟ้า น้ำ กับบ้านพีชผัก คุณจ้อยเล่าว่าแต่ก่อนรู้สึกทำใจไม่ได้ ที่เมื่อมอบที่ให้แล้ว ทางมูลนิธิจะเอาไปขายต่อ (มูลนิธิมีข้อตกลงว่าหากมีผู้มอบที่ดินให้ จะต้องไม่มีเงื่อนไขใดๆ แม้ว่ามูลนิธิจะขายก็ตาม มิฉะนั้นทางมูลนิธิจะไม่รับ)

คุณจ้อยได้มอบที่ดินให้มานานแล้วแต่ยังทำใจไม่ได้ แต่มาถึงปัจจุบันนี้ คุณจ้อยบอกกับพ่อครูว่า ได้ฟังธรรมแล้ว ก็คลายความยึดติด แม้มอบให้แล้วก็ยังคิดว่าต้องให้ทำประโยชน์อย่างที่ดินต้องการไม่ยอมให้ขายไป **แต่ตอนนี้ละวางความยึดติดได้ ทางมูลนิธิจะนำไปทำอะไรก็ได้** เพราะที่ที่ดินนี้ไม่ใช่ของเราตั้งแต่ต้น เราถวายก็เพื่อให้ทำประโยชน์ตามควรอย่างไรก็ได้.....นี่ก็เป็นอนุสาสนีปาฏิหาริย์อย่างหนึ่งของธรรมะของพระพุทธเจ้า ที่พ่อครูนำมาเผยแผ่ต่อให้พวกเราได้มีดวงตาสว่าง มีวิชาขึ้นบ้าง

พ่อครูเดินทางมาถึงบริเวณสะพานแขวน ก่อนเข้า**พุทธสถานภูผาฟ้า** ประมาณ ๑๖.๒๐ น. พ่อครูพาหมู่สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม เดินเท้าขึ้นสู่**ดอยแพงคำ** พุทธสถานภูผาฟ้า น้ำ ซึ่งตลอดเส้นทางผ่านป่าเขาหน้าไร่ธรรมชาติของชาวดอยแพงคำ อันงดงามล้ำค่าเกินคำบรรยาย

เดินมาถึงที่ศาลาชาวนี ในเวลา ๑๖.๕๐ น. **พ่อครูพากราบสมเด็จพระวิชิโตวิชชา** จากนั้น

แม่ทองธรรม เจนไชย ผู้รับใช้ของชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ได้รายงานว่า **ชาวเขามาช่วยเตรียมงาน ๕ วัน** วันนี้ก็มาช่วยห่อข้าวต้มด้วยใบเลา

พ่อครูจึงกล่าวว่า...มันจะเป็นบ้านของเขาแล้วนะ พวกเราที่มานี้คือแขกนะ เขาก็ทำด้วยจิตใจดี ไม่เสแสร้งไม่ได้มุขไม่ได้หลอก เกิดจากจิตวิญญานที่พอใจ สัมครใจ ยินดีของเขาเอง ก็ได้มิตรดี สหายดี มิตรดีคือสร้างที่จิต ระดับสหายคือร่วมประโยชน์ หากจิตใจดีก็จะร่วมประโยชน์กันดี แต่ทางโลกเขามาเพื่อต่างยึดประโยชน์ตน ถ้าเก่งก็มาร่วมประโยชน์ เป็นสหายก็ร่วมประโยชน์ หากจิตวิญญานเป็นเนื้อเดียวกัน พ่อเป็นมิตรดี จิตก็เป็นหนึ่งเดียวกัน ก็จะเกิดสหายดี เกิดสัมปวงโก เป็นสังคมสิ่งแวดล้อมดีได้

ปีนี้ทางภูพานิมนต์พ่อครูพักที่**ตึกภูฟ้า** ที่อยู่ในเขตสงฆ์ เนื่องจากถ้าขึ้นไปส่วนบนของดอยแพ่งค่าที่เป็นกุฏิเดิมของพ่อครู อากาศขึ้นเกินไปไม่เหมาะกับสุขภาพของพ่อครู

๑๘.๐๐ น. ที่ลานธรรมชาติ หน้าศาลาชาวนปี ภาคค่า มีกิจกรรมศิษย์เก่าเล่าความหลัง เป็นรายการรำลึกชีวิตนวกะ โดย**ท่านอาจารย์ ๑ สมณะ บินบน ธิรจิตโต สัมภาษณ์สมณะ ดินทอง นครวโร สมณะธรรมทาบฟ้า รวิวิธโน และสมณะชูปดิน วิชชานันโต** ที่เคยผ่านชีวิตนวกะ ว่ามีแง่คิดชีวิตดีๆ จากการเป็นนวกะมาบอกญาติโยมบ้าง บรรยายภาคเป็นไปอย่างอบอุ่น ท่ามกลาง

อากาศที่เริ่มหนาวเย็นขึ้นเรื่อยๆ งานนี้**บุญนิยมทีวี** หุ่นเทเดินสายไฟเบอร์ออฟติก นำสัญญาณเป็นระยะทางหลายกิโลเมตร เพื่อถ่ายทอดสดตลอดงาน ซึ่งทีมงานได้เดินทางล่วงหน้ามาเตรียมการกันหลายวัน

วันเสาร์ที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘

วันแรกของงานฉลองหนาว ธรรมชาติดอไคก ครั้งที่ ๑๑ บนดอยแพ่งค่า ภูผาฟ้า น้ำ

พ่อครูจำวัดที่อาคารภูฟ้า ในเขตสงฆ์ ซึ่งทางภูพานิมนต์ให้อยู่ที่ที่มีตึกชิด อุณหภูมิตอนเช้าวันที่จำวัดพ่อครูวัดได้ ๑๗ องศาเซลเซียส แต่ภายนอกอาคารนั้น อุณหภูมิ ๔.๕ องศา ต่างกันมากเลย

ในเวลาประมาณ ๐๗.๓๐ น. พ่อครูและสมณะก็ได้เดินลงมาจากเขตสงฆ์ เพื่อตั้งแถวรอออกบิณฑบาตที่หน้าศาลาชาวนปี โดยก่อนบิณฑบาตพ่อครูก็ได้เดินชมโรงบุญมังสวิวัติที่อยู่บริเวณป่าต้นสักข้างศาลาชาวนปี เป็นบรรยากาศที่อบอุ่นมาก ต่างคนต่างมาเป็นผู้ให้ แม้แต่ **สส.สอ.(สัมมาสิกขาสันตืออไคก)** นำโดย **อาไพรเมือง(สุรเดช)** และ**อาพลอยไพร** ผู้เป็นครุณานักเรียน สส.สอ.มาร่วมงานก็เตรียมอุปกรณ์ปิ้งย่าง สำหรับทำข้าวจี๋และอื่นๆมาจากสันตืออไคกทีเดียว ส่วนอาหารในโรงบุญนั้น

สาธยายกันไม่หมดเลยทีเดียว

เวลา ๘.๐๐ น. พ่อครู นำหมู่สมณะ ลิกขมาตุออก บิณฑบาต ที่หน้าศาลาชาวนี ผ่าน บ้านอ๋ายียด แล้วผ่านไปทางบ้าน รักร์สุขภาพ ตัดไปสู่ว้านบัวสวรรค์ แล้วผ่านหลังโรงครัว กลับสู่หน้า ศาลาชาวนี มีญาติธรรมมารอใส่ บาตรเป็นจำนวนมาก แถวยาวเหยียด

เวลา ๘.๓๐ น. พ่อครู

เทศนาแก่นั่น เรื่อง ศาสนาพุทธมีคุณลักษณะเช่นนี้ คือ ๑. เป็นอนุวินัย ๒. เป็นอาริยะ ๓. เป็นโลกุตระ ๔. มีอาริยสัง (ไตรสิกขา) ๕. มีสัมมาสมาธิ เป็นผล ๖. มีโพธิปักขิยธรรม ๓๗ ๗. มีสาธารณโภคี ๘. มีวิมุตติ นิพพาน สัจจญาณเป็นแก่นสาร ๙. มีการสิ้นภพ จบชาติ ขาดวิภวสงสารอย่างยั่งยืน ถาวร นิรันดร ๑๐. มีปรินิพพานเป็นที่สุด(ปรีโยสาน)

๑๐.๓๐ น. ภายหลังจากพ่อครูเทศนาเสร็จ ก็มีพิธี เปิดงาน โดยมี **อบต.พร ใจมา** กล่าวเปิดงาน และมี ชาวบ้านหลายหมู่บ้านมาร่วมงานนี้ด้วย จากนั้นมีการ**ตีกลอง สะบัดชัย**เพื่อเปิดงาน โดย**นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ (สส.ภ.)** นอกจากนั้นยังมีการ**เปิดตลาดอาริยะ**ขายของราคา บุญนิยม(ต่ำกว่าทุน) ที่หน้าโรงครัวและหน้าบ้านอ๋ายียด เป็นสิ่งของจำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น น้ำมันพืช น้ำตาล เกลือ ข้าวไร่สารพิษ เลื่อกันหนาว ฯลฯ **ชาวบ้าน ทั้งชาวเราชาวเขา** พวกกันมารอเข้าคิวซื้อของดี ราคาถูกกันยาวเหยียด แถวยาวมาก โดยเฉพาะ ไม้กวาดและเครื่องมือทำกสิกรรม คนต่อคิว ยาวมาก เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่าง ชาวบ้าน ชาวเขา และชาวเรา(ชาวโศก)

ระหว่างช่วงที่พ่อครูฉันอาหาร มี **ศิษย์เก่า สส.ภ.** ชาย ๖ คน หญิง ๑๓ คน มา กราบพ่อครู และรับโอวาทจากพ่อครู รวมถึงรับ

เหรียญพญาแรง ๘๐ ปีไม่มีแก่ พ่อครูให้โอวาทว่า **ให้ทุกคนหมั่นพึงธรรม ให้มาช่วยงานผู้ใหญ่ใน ชุมชนบ้าง สมบัติในชุมชนก็เป็นของทุกคน ต้องช่วยกันรักษาไว้ อย่าแค่มาบ้าง แต่ให้มาบ่อยๆ ถ้ามายู่เลยได้ก็ดี**

๑๒.๐๐-๑๖.๐๐ น. **มีการแข่งขันกีฬาอาริยะ** เก็บผักป่า และเก็บพิน ซึ่งเป็นกีฬาที่สร้างสรรค์ มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต รู้จักใช้เวลา ใช้แรงงานให้มีประโยชน์ ดีกว่าไปวิ่งเล่นเตะบอลกันเหนื่อยเปล่า ในการเก็บพินก็ช่วยส่งเสริมให้เกิดความสามัคคี พินที่ได้มาก็ใช้ประโยชน์ต่อในโรงครัวกลางต่อไป ชีวิตที่มีการเก็บพินเป็นเรื่องปกติประจำวันของชาวเขา รวมถึงชาวเราที่ใช้ชีวิตบนดอยแพงค่าแห่งนี้ด้วย ส่วนกีฬาเก็บผักป่านั้น การเก็บผักมาแต่ละทีจะต้องบอกคุณสมบัติของพืชผักที่เก็บมาด้วย ว่ามีประโยชน์

หรือโทษอย่างไร และแต่ละทีก็ไม่ได้มุ่งเอาชนะคะคานกัน ยังถามเอาความรู้กันข้ามทีมิได้ด้วย ชาวบ้านที่มาร่วมแข่งขันก็ช่วยกันบอกสรรพคุณของพืชที่เก็บมาเป็นการเรียนรู้ร่วมกันด้วย

๑๘.๐๐ น. **มีการแสดงภาค**

คำ เริ่มต้นด้วย **วงดนตรีมราวาส** มาขับกล่อมเสียงเพลงของชาวอโศก จากนั้นจึงมีญาติธรรมมาร่วมร้องเพลง ที่เป็นเพลงแบบธรรมชาติ ตามแบบชาวอโศก

เป็นบทเพลงที่บรรยายถึงความเป็นมาเป็นไปของชาวภูผาฟ้า น้ำ รำลึกถึงคุณงามความดีของบรรพชนผู้สร้างภูผาฟ้า น้ำ ซึ่งเสียงเพลงก็เป็นแบบเราๆ คือ มีผิดคีย์บ้าง ถูกคีย์บ้าง ดำน้ำบ้าง ขึ้นดอยบ้าง ตามประสา แต่พวกเราที่ฟังกันอย่างยินดีซาบซึ้งไปด้วย

พ่อครูก็ได้ให้ธรรมะแทรก ระหว่างการร้องเพลงว่า....

.....สิ่งที่เกิดมานี้ **มีพวกเรามาช่วยร้องเพลงกันอย่างเป็นธรรมชาติ มันเกิดจากจิตวิญญาณที่จริงใจ** ซึ่งจะผิดหรือถูกก็ดี พวกเราก็ฟังกันได้อย่างดี ถ้าทำได้ถูกต้อง ได้ดีก็ยิ่งดีแน่นอน สิ่งเหล่านี้คือเรื่องของจิตวิญญาณ เป็นเรื่องของภราดรภาพ อันมีความเป็นมิตร มีความเป็นญาติ เป็นสิ่งรวมที่จะหาอดีตไม่ได้เลย ซึ่งถ้าผู้มาแสดงถูกบ้างมาทำอย่างนี้ ผู้ที่มานั่งดูนั่งเสพ จะคิดอย่างไร จะทำอะไร รับรองว่าหน้ามยุหน้าบุตร ดีไม่ตีจะขว้างใส่เวทีเลย นี่คือนิสัยที่ไม่เข้าใจเป็นอริชชาที่เขาทำการจะมาแสดงอะไรที่มาล้นหนากการเช่นนี้มีอะไรก็แสดงรื่นเริง เชื่อมโยงให้สนุกสนาน ของโลกีย์เขาจะมีเช่นนี้ หากคนที่มานั่งบ้างมา ถ้าไม่ได้ดังที่เขาคาด หากต่ำกว่าที่เขาคิด ยิ่งเขาเสียตั้งค้บ้างเขามาด้วย รับรองว่าโดนให้ โดนปาเลย มันไม่ใช่เรื่องความสัมพันธ์เรื่องมิตรสหายเลย มันเป็นเรื่องของการได้เปรียบเสียเปรียบ หากคุณแสดงไม่ถึงค่าที่เขาตั้งใจไว้ เขาก็ว่าเขาขาดทุนเขาก็ไม่ยอม มันเป็นเรื่องตัวใครตัวมัน คนมาแสดงก็มาทำเพื่อเอาเงิน คุณฝึกฝนมาอย่างดีเพื่อจะเอาเงิน กลายเป็นเรื่องหากินเป็นการค้า

๑๘.๓๐-๒๐.๐๐ น. **ประชุมคณะกรรมการจัดงานตลาดอาริยะ** ที่ศาลาชาวมี่ โดยมี **สมณะเดินดิน ดิถีวีโร** เป็นประธาน

วันอาทิตย์ที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๘

๕.๐๐-๐๖.๔๕ น. **มีรายการทำวัตรเช้า** โดยวันนี้ นอกจากสมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรมแล้ว ยังมีนักเรียน ม.๖ จากพุทธสถานต่างๆ มาร่วมทำวัตรเช้าและฟังธรรมด้วย

๗.๐๐-๐๙.๐๐ น. **มีการขอมแสง(ร่วมแรง)กันไปทำแนวกันไฟป่าบนดอย** ซึ่งกิจกรรมนี้มีมาตั้งแต่วันแรก เริ่มตั้งแต่ ๗.๐๐ น. พี่น้องญาติธรรมที่ต้องการออกกำลังกายเป็นเขา ไปถางหญ้าทำแนวกันไฟป่าบนดอยแพงค่า ต่างพร้อมพริบกันอย่างยินดีเต็มใจ ไปเสียสละทำบุญกันแต่เช้าเลยทีเดียว

๘.๐๐ น. **พ่อครูนำหมู่สมณะ ลิกขมาตุ ออกบิณฑบาตรอบชุมชนในเช้าวันที่ ๒** ของงาน ญาติโยมก็มาใส่บาตรกันดูจะมากกว่าวันแรกเสียอีก

๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. **พ่อครูแสดงธรรมก่อนฉันที่ลานธรรมชาติ ...บุญนิยมที่วิถายทอดสดเป็นรายการวิถีอารีธรรม มีสมณะเดินดิน ดำเนินรายการ...วันนี้พ่อครูได้สาธยายถึง มนุษย์มีวรรณะ หรือ The classes ที่เป็นคนจนมหัศจรรย์ที่ทำตามแนวทางพระพุทธเจ้า และพระบาทสมเด็จพระเจ้า**

อยู่หัว โดยพ่อครูนำมาเผยแพร่ขยายความ พาทำจนเกิดเป็นหมู่กลุ่มของคนจนมหัศจรรย์เป็นคนมีวรรณะ The classes

หลังจากพ่อครูแสดงธรรมเสร็จ นักเรียนสส.ภ. ตีกลองสะบัดชัย อันเป็นประเพณีวัฒนธรรมโบราณล้านนา ที่แสดงถึงสัญลักษณ์ให้คนเพียรเอาชนะกิเลสตัณหาอุปาทาน ได้นั่นเอง

๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. **มี การแข่งขันกีฬาอารียะ** ต่ำซ้ำ

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **เปิดตลาดอารียะ** วันที่สองของตลาดอารียะก็ยังมีประชาชนมาอุดหนุนกันอย่างอุ้นหนาผาดั่ง ชาวบ้านใกล้เคียงได้มาเข้าแถวรอรับของซื้อของกันตั้งแต่เช้า โดยทีมงาน

จัดตลาดอารีเยก็ได้ทำการสำรวจความต้องการผู้บริโภคมาก่อน จึงได้จัดซื้อสินค้าที่ตรงกับความต้องการของชาวบ้านมาจำหน่าย

ราคาสินค้าต่ำกว่าทุนแบบสุดๆ เช่น **เกลือ** ๖ ถุง ทุน ๑๗ บาท ขาย ๑๐ บาท **น้ำตาล** ๒ กก. ทุน ๔๖.๘๐ บาท ขาย ๒๐ บาท **น้ำมันพืช** ๑ ขวด ทุน ๔๖ บาท ขาย ๓๐ บาท **น้ำมันพืชแบ่งใส่ถุง** ๒ ถุง ราคาทุน ๘๐ บาท ขาย ๔๐ บาท สินค้า ๔ อย่างนี้นำมาจัดรวมกัน เป็นชุด**“ซื้อสะดวก”** ราคาทุนรวม ๑๘๙.๘๐ บ. จัดจำหน่ายเพียงราคาชุดละ ๑๐๐ บาท **เสียม** ทุน ๗๐ บาท ขาย ๔๐ บาท **คราด** ทุน ๘๐ บาท ขาย ๕๐ บาท เห็นการขายใน**ราคาบุญนิยม**ระดับต่ำกว่าราคาทุน ซึ่งได้รับการตอบรับที่ดีมากจากชาวบ้านใกล้เคียง บางคนมาจาก อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน อยู่ไกลแค่ไหนก็ยังมีงานนี้เลย

ภายหลังจากเทศน์วิถีดาริยธรรมวันที่ ๒๕ ม.ค.'๕๘ ที่ภูเขา พ่อครูฉันเสร็จก็ขึ้นไปพักที่ตึกกุฎีฟ้า เนื่องจากตอนเย็นต้องมาแจกรางวัลสำหรับกีฬาอารีเยและเทศน์เอื้อโออุ่น ภายหลังจากพักเสร็จพ่อครูตื่นมาบอกปัจฉิมว่า **ห้องอืด** ปัจฉิมสังเกตว่า เสียงของพ่อครูเปลี่ยนมีเสียงขึ้นจมูก แต่พ่อครูก็มาร่วมรายการภาคค่ำต่อ

๑๘.๐๐ น. **รายการแจกรางวัลผู้ชนะการแข่งขันกีฬาอารีเย และเอื้อโออุ่น** โดยพ่อครู พ่อครูเริ่มรายการด้วยการเทศน์มาก่อนแล้วจึงแจกรางวัลให้กับผู้ชนะกีฬาอารีเย

กีฬาอารีเยเก็บผักป่า รางวัลที่ ๑ คือทีมผักสดลดอืดตา(ชาวปัฐมอโต๊กกับชาวหัวเลาร่วมกัน) รางวัลที่ ๒ ทีมธรรมชาติ รางวัลที่ ๓ ทีมเด็กลานนา รางวัลชมเชย ทีม SSP

สัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ

กีฬาริยะเก็บฝืน รางวัลที่ ๑ ทีมหัวเลา รางวัลที่ ๒ ทีมแม่เมืองหลวง รางวัลที่ ๓ ทีม ๓ ไฟ(สัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ) รางวัลชมเชย ทีมแม่คเก่งเสมอ (สัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ)

กีฬาริยะดำข้าว รางวัลที่ ๑ ทีมหัวเลา(คุณแสงจันทร์ คุณจันทร์แก้ว คุณเพ็ญ) รางวัลที่ ๒ ทีมอย่าเซากิจ(คุณพุทธ บุญชัย คุณลูกหิน คุณนพมาศ คุณแก้วเกียรติรุ่ง คุณตัก) รางวัลที่ ๓ ทีม ลูก หลาน เหลน (เพ็ญพุทธ ด.ช.ภูวังพุทธ คุณศิริวรรณ คุณสุธามาศ คุณวีไล)

จากนั้นพ่อครูจึงได้เปิดโอกาสให้ลูกๆซักถาม เป็นรายการ

เอื้อโออุ่น ซึ่งพ่อครูขยายความ **กีฬาริยะ**ด้วย ว่ามีอย่างนี้ด้วยหรือ **รางวัลที่ ๓** ได้ ๕ บาท **รางวัลที่ ๒** ได้ ๓ บาท **รางวัลที่ ๑** ได้ ๒๕ สตางค์ ซึ่งมีอย่างนี้ด้วยหรือ? ของเขาเนี่ยยังได้รางวัลที่ ๑ จะได้มากมายเป็นพันล้านเลย ของเราทวนกระแสนะเขาเลย การแข่งขันกีฬาริยะก็ไม่ได้ทำที่ชุมชนอื่น เราทำที่ภูผาฯนี้ทำมาตั้งแต่ครั้งแรกๆเลย

แต่ไม่เหมือนกับทางโลกที่จะข่มแบ่งกันไปเรื่อยๆ นี่ชาวหัวเลขาเขาก็มาแข่งกับเราทุกที่ แข่งมา ๑๑ ครั้งแล้ว แข่งเสร็จเขาก็ไม่ได้มารอลุ้นรับรางวัลหรอก เขารู้ว่าเขาชนะ เขาก็ไปนอนรอแล้ว จะไม่ดีใจสูบฉีดเหมือนพวกแข่งกีฬา หรืออย่างพวกนักฟุตบอล ที่จริงจังกับเรื่องพวกนี้มาก สร้างสถิติแข่งกันหนักหนามาก แต่ไปห้ามเขาก็ไม่ฟังหรอก แต่อธิบายให้ฟังถึงด้อยหรือเด่นให้ฟังก็ได้ เราไม่สร้างศัตรู

วันนี้พ่อครูเทศนาไปก็โอไปสลับกัน เพราะเริ่มมีอาการเป็นหวัดแล้ว จนจบรายการพ่อครูจึงขึ้นไปพักที่ตึกกุฎีฟ้าฯ ตลอดคืนสมณะได้ยินเสียงพ่อครูโอเป็นระยะๆ

วันจันทร์ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘

เป็นวันสุดท้ายของงานฉลองหนาว ๕.๐๐-๐๖.๔๕ น. มีรายการทำวัตรเช้า **สมณะโพธิสัทธีโพธิสัทโร** แสดงธรรม พูดถึงประวัติของกุฎีฟ้าฯ จากนั้น**คุณน้ำแรง พงศ์อโคต** พูดถึงบรรยากาศในอดีตที่ได้มานุกเบิกกุฎีฟ้าฯ

พ่อครูตื่นนอนแล้วอาการไอลดลงกว่าตอนกลางคืน มีน้ำมูกใสเหมือนเป็นหวัด เริ่มเจ็บคอนิดๆ แต่ไม่มีไข้ ร่างกายไม่ปวดเมื่อย บัจฉาว่า เป็นหวัดแบบธรรมดาไม่ร้ายแรง พ่อครูนั่งอ่านหนังสือพิมพ์ พอสายๆก็ได้เดินจากตึกกุฎีฟ้ามาที่ศาลาชาวน้ำเพื่อฉันอาหาร ระหว่างเดินลงมา แม้จะเป็นหวัด แต่พอพ่อครูเห็นองค์ประกอบของธรรมชาติอันงดงาม **ด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครูจึงสอนศิลปะเรื่องมุมมองของภาพให้กับสมณะที่ร่วมเดินไปกับพ่อครูอีก** เป็นจุดแรกตอนเดินไปที่พ่อครูสอน เรื่ององค์ประกอบภาพ มีต้นไม้อันหนึ่งเป็น Interest point มี Fore ground มี Back ground มีแสงที่เป็นชั้นๆ มี depth หรือความลึกของชั้นแสง จนไล่ระดับสู่แสงสว่างที่สุด เป็นปลายอุโมงค์แล้วมีทางเดินประกอบข้างทางมุ่งตรงไป ทำให้เกิด Convergent ไปสู่แสงสว่างของอุโมงค์ต้นไม้

ได้อย่างน่าอัศจรรย์ พ่อครูว่า **อยู่กับพระเจ้าสร้างฉากนี้เลยที่เดียว ไม่ใช่ว่าภาพอย่างนี้จะเกิดได้ง่ายๆนะ** และพ่อครูยังได้ใช้นิ้วชี้ชัดเตอร์ภาพสำคัญภาพนี้ นับว่าเป็นภาพล่าสุดที่ถ่ายโดยฝีมือพ่อครูเลยที่เดียว

นี่คือพ่อครูจริงๆ แม้ป่วยก็มีวิญญานสอนลูกศิษย์อีก แล้วพอเดินถึงบริเวณเทอร์โมมิเตอร์ที่วัดอุณหภูมิข้างทาง ซึ่งวัดได้ประมาณ ๑๗ องศาเซลเซียส

เดินไปอีกนิด ก็เป็นอุโมงค์ต้นไม้มีลำแสงส่องสว่างมากพ่อครูก็ให้ช่างกล้องคอยถ่ายภาพเวลาพ่อครูพาสมณะเดินผ่านอุโมงค์แสงนี้อีก นับเป็นเหตุการณ์ที่ยากจะเกิดได้จริงๆที่ผู้ติดตามได้มีโอกาสเรียน

ศิลปะกับพ่อครูในช่วงเวลาเช่นนี้

๘.๕๐ น. อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) สัมภาษณ์ผู้ร่วมงานแผนกต่างๆ มีคุณ

ฟ้าไกล่รุ่ง เป็นผู้ช่วยสัมภาษณ์ต่อ มีคุณหนึ่ง ในธรรมดูแล
โรงครัว งานนี้มีผักผลไม้มาที่โรงครัวเยอะ **คุณธิบุญญอยู่** ฝ่าย
ประชาสัมพันธ์ **คุณรอยไทย** อยู่ฝ่ายดูแลเรื่องไฟฟ้าและเครื่อง
เสียง **คุณทนสู้** เตรียมงานเตรียมสถานที่และเวที **คุณภูสีฟ้า**
ดูแลโรงบุญฯที่ป่าสัก ปีนี้มีมากกว่า ๑๐ โรงบุญ **คุณ**
ไฝธรรมดูแล เลขกรเป่าของญาติธรรมจากปากทางเข้ามาภูผา
ปัญหาคือมีรถยนต์ให้บริการเพียงคันเดียว จน**คุณแก่นคม**
จากสันตือโศกต้องนำรถจี๊ปมาช่วยขน **คุณใบหญ้า** ดูแลการ
จัดตลาดอารียะ ปีนี้มีศิษย์เก่ามาช่วยขายของด้วย **คุณธรรม**
กระจายดูแล จัดกีฬาอารียะ **คุณอู๊ดดี** พาทำแนวกันไฟฟ้า

คุณห่มหล้า อยู่แผนกลงทะเบียน ปีนี้มี
มีสมณะมาร่วม ๓๕ รูป พระอาคันตุกะ
๓ รูป ลิกขมาตุ ๙ รูป มีชาว
ต่างชาติมา ๕ คน จากจีน ๒ คน
เยอรมัน ๒ คน จากอเมริกา ๑ คน
มีผู้มาลงทะเบียนทั้งหมด ๙๙๔ คน
มีผู้บริจาคเงินทั้งหมด ๕๙,๔๐๐ บาท

คุณบุญระบบ อยู่กองอำนวยการ ปีนี้หน้าประทับใจที่มีเสื้อกันหนาว มีผ้าห่มให้เบิก ผ้าห่ม
กว่า ๓๐๐ ผืน **คุณรอยใบไม้** ช่วยประสานงานบุญนิยมที่วิ **คุณพุทธพิมพ์ไพโร** ดูแลน้ำดื่มต่างๆ ทั้ง
ดื่มทั้งอาบ **คุณฟ้าไกล่รุ่ง** ประสานงานศิษย์เก่า สส.ภ. ปีนี้มีทั้งหมด ๒๖ คน และยังมีศิษย์เก่าศิระ
อโศก ๕ คน สันตือโศก ๑ คน มาช่วยเตรียมงานและอยู่ร่วมงานด้วย

ท่านอาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) สรุปว่า **ที่ภูผาฟ้า** มีหลักฝึกปฏิบัติที่ว่า **ช้า**
สุขุม อ่อนโยน เบิกบาน หยุด ในการทำงานถ้ามีข้อบกพร่องต้องรู้จักหยุด แล้วมาแก้ไขตนเอง
ซึ่งจะเป็นการแสดงธรรมในการดำเนินชีวิตให้คนอื่นเห็น ข้อบกพร่องจะทำให้เราพัฒนา ปิดงานด้วย
การตีกลองสะบัดชัย อันเป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะ ซึ่งเป็นชัยชนะต่อกิเลส ให้เกิดพลังที่มีประโยชน์
ต่อตนเองและสังคม

ในช่วงนั้นอาหาร ที่ศาลาชาวนี มีสมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม เด็กสัมมาสิกขา มากrab

นมัสการลาพ่อครูกันอย่างไม้อัดสาย ขณะฉันพ่อครูมีดำริว่า น่าจะเปลี่ยนชื่อรีสอร์ทที่จะทำที่บ้านผาลีน จากเมื่อคืนวานช่วงเอื้อโออุ่นพ่อครูให้ชื่อว่า **รีสอร์ท “ภุทธธรรม”** มาวันนี้พ่อครูให้ชื่อใหม่ว่า **“ภุฟ้าผาธรรม”** ซึ่งจะเป็นรีสอร์ทโลกุตรที่จะมีหลักปฏิบัติแบบชาวบุญนิยมที่ไม่เหมือนรีสอร์ทโลกีย์

๑๒.๓๐ น. หลังฉันอาหารเสร็จ พ่อครูนำหมู่สมณะ กราบ**สมเด็จพระปฐวีชีวิต** อวิชา จากนั้นพ่อครูก็นำหมู่สมณะอีก ๔ รูป พร้อมด้วยญาติธรรม เดินเท้าลงจากดอยแพงค่า แม้พ่อครูจะอาพาธ

เป็นหวัด แต่ก็เดินด้วยความกระฉับกระเฉง พาลูกๆเดินผ่าน**สะพานทอใจ สะพานसानใจ** จนถึง**สะพานแขวน**ที่เชื่อมภุฟ้าผาน้ำกับหมู่บ้านใกล้เคียง ใช้เวลาเดินลงมา ๒๐ นาที

๑๒.๕๐ น. พ่อครูและคณะได้เดินทางออกจากภุฟ้าผาน้ำมุ่งสู่**ชุมชนดอยรายปลายฟ้า** จ.เชียงราย โดยรถยนต์ ถึงดอยรายปลายฟ้าในเวลา ๑๖.๔๕ น. ใช้เวลา ๔ ชม. ในการเดินทางกว่า ๑๕๐ กม. กับเส้นทางที่แสนคดเคี้ยว โดยที่ขณะนั้น อากาศเป็นหวัดของพ่อครูก็มีอยู่ มีอาการไอมาตลอดทาง และเริ่มเจ็บคอ พอมาถึงดอยรายฯ พ่อครูและหมู่สมณะก็กราบพระพุทธรูปนิมิต จากนั้นก็แจกล็อกเก็ต รูปเหมือนพ่อครูให้แก่ญาติโยม พ่อครูบอกว่าตอนนี้คงไม่สามารถพูดคุยกับญาติธรรมได้ปกติ เพราะเป็นหวัดอยู่

จากนั้นทางดอยรายปลายฟ้า ได้เตรียม**น้ำดื่มสมุนไพร**ให้พ่อครูได้แช่ตัว เพื่อบรรเทาอาการหวัด ภายหลังจากแช่ตัวในน้ำสมุนไพรอุ่นๆ และให้**คุณแผ่นดินฟ้า** นวดตัวให้ พ่อครูก็มีอาการดีขึ้น รู้สึกตัวเบาโล่งจมูกขึ้น หลังสร้งน้ำบ้างฉายถวายยาลดอาการน้ำมูกและไอ แล้วนิมนต์พ่อครูพักผ่อนในกุฏิที่มีดัดอากาศกำลังเย็นสบายไม่หนาวมาก

ตลอดคืนพ่อครูมีอาการไอเป็นระยะ พักได้ไม่เต็มที่นัก แต่พอใกล้รุ่งอาการไอก็ลดลง พักได้มากขึ้น เมื่อถึงเช้าวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘ ทางหมู่สมณะ

จึงประชุมกันแล้วนิมนต์ให้พ่อครูพักผ่อนต่อที่ดอยรายปลายฟ้า อีก ๑ คืน งดไปที่**หอมนบุญโสภ** เพื่อให้พ่อครูได้รักษาอาการอาพาธให้ดีขึ้นก่อนแล้วค่อยกลับ**สันตโศภ**ในวันที่ ๒๘ มกราคม โดยสมณะบางส่วนจะเดินทางไป**ที่หอมนบุญโสภ**แทนพ่อครู

พ่อครูจึงได้พักผ่อนที่ดอยรายปลายฟ้า พ่อครูใช้เวลาส่วนใหญ่พักผ่อนและฉันน้ำดื่มรวมทั้งยาอีกหลายขนาน ที่ญาติธรรมชวนชวยหามา รวมถึงคุณหมอมหลายท่านก็ได้ให้คำแนะนำมาอีก

ด้วย ทำให้อาการของพ่อครูดีขึ้นเป็นลำดับ ตอนกลางคืนพ่อครูพักได้มากขึ้น มีไอนเป็นระยะๆ แต่ห่างกว่าเมื่อก่อน เสมหะยังไม่เหลือ ไม่มีไข้ ยาพ่นจมูกให้โล่ง เพื่อให้นอนพักได้ จนถึงเช้าวันที่ ๒๘ มกราคม พ่อครูก็ดีขึ้นประมาณ ๗๐%แล้ว ลูกมาฉันอาหารได้เป็นปกติ ไอนไม่มากนัก เสมหะก็ลดลง ไม่มีไข้ แถมยังพูด

คุยสอนธรรมแทรกเป็นระยะๆ ให้แก่ปัจฉาฯ ระหว่างที่ฉันอาหารอีกด้วย

เวลา ๑๕.๐๐ น. **พ่อครูและปัจฉาฯ**กราบ**พระพุทธรูปธรรมนิมิต** ที่ศาลาส่วนกลางดอยรายปลายฟ้า แล้วถ่ายภาพร่วมกับชาวดอยรายปลายฟ้าและญาติธรรม ซึ่งมากันมากเกือบเต็มศาลา ชาวดอยรายฯบอกว่า แม้ว่าการครั้งนี้พ่อครูจะไม่ได้ออกมาพบปะพูดคุยหรือเทศนาให้ฟัง แต่พ่อครูก็ได้มาพักรักษาอาการหวัดถึง ๒ วัน ๒ คืน นับเป็น**โชคสองชั้น**ของชาวดอยรายปลายฟ้าแล้วที่ได้ดูแล**รักษาพระโพธิสัตว์** จากนั้นพ่อครูและปัจฉาฯอีก ๒ รูป ก็ได้เดินทางไป**ที่สนามบินแม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย** เพื่อขึ้นเครื่องบินไปสนามบินดอนเมือง กรุงเทพมหานครอย่างปลอดภัย และเมื่อพ่อครูมาถึง**สันตโศภ**ในเวลา ๑๙.๐๐ น. **หมอดโต(นพ.ประธาน วารีสารกกิจ)** หมอผู้เชี่ยวชาญระบบทางเดินหายใจก็จรดมาตรวจร่างกายพ่อครูทันที ตรวจแล้วก็บอกว่า ร่างกายพ่อครูดีแล้ว เกือบปกติ

ทุกวินาทีของพ่อครูเป็นชีวิตพระโพธิสัตว์ที่ใช้เวลาและพลังชีวิต เพื่อรื้อขนสัตว์ให้สัตว์โลก ได้พ้นวัฏสงสาร ด้วยวัย ๘๑ ปี พ่อครูยังไม่หยุดเพียรทำอิทธิบาทให้ตั้งมั่นแข็งแรง จัดสมดุลง ๘ อ. ทำให้ฟื้นคืนจากอาการอาพาธได้อย่างรวดเร็ว

เมื่อพ่อครูเจ็บป่วย ท่านเป็นตัวอย่างในการสอนให้พวกเราลูกๆพิจารณาถึงวิบากกรรม ยามท่านป่วยหรือเจอปัญหาอุปสรรคใดๆ มีข้อบกพร่องใดๆเกิด ท่านไม่โทษใคร แต่ท่านโทษตนเองก่อน ท่านพยายามแก้ไขตนเอง เปลี่ยนแปลงตนเองให้ได้ ก่อนคิดจะเปลี่ยนแปลงคนอื่น เป็น**พ่อครูผู้มีจิตวิญญานครุอยู่ในเลือดเนื้อและวิญญานโดยแท้**

* ขั้วงานข่าวโสภ

บทนำ

จากการทำงานศาสนาหลายสิบปีของพ่อท่าน ก่อเกิดชุมชนชาวอโศกขึ้นหลายแห่งในจังหวัดต่างๆทั่วประเทศ จึงเป็นอีกหนึ่งงานที่พ่อท่านเอาภาระเพราะเห็นความสำคัญในการหาโอกาส เวะเยียมเยื่อน ให้กำลังใจเหล่าลูกๆที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ในชุมชนต่างๆอยู่เสมอ ซึ่งต่างก็ปีติซาบซึ้งถึงความเมตตาอันอบอุ่นของพ่อท่าน เพราะก็รู้อยู่ว่างานของพ่อท่านนั้นมากมายหนักหนาเพียงไร

งานฉลองหนาวที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ณ ชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ก็เช่นกัน แม้พ่อท่านจะว่างเว้นไปหลายปี ด้วยเหตุปัจจัยงานนี้การ ปีนี้เมื่อสบโอกาส พ่อท่านก็ได้มาโปรดชาวภูผาฟ้า น้ำ มาพร้อมพวกเราพี่น้องๆจากชุมชนต่างๆ มาสมทบกันกลุ่มใหญ่ ซึ่งปีนี้หนาวจัดจนเกือบติดลบ ทำเอาพ่อท่านมีอาการหวัดคัดจมูกมากและไอ แต่ก็ฟื้นตัวหายเร็ว ภายใไม่ไม่กี่วัน

จากบทสัมภาษณ์ **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** ถึงกิจกรรมมณเฑาะฯและคำถามเด็ดซึ่งโยงใยกลายเป็นปัญหาใหญ่ต่อมาในวงการสงฆ์

งานฉลองหนาวปีนี้ มีพัฒนาการอย่างไร

พ่อท่าน : จริงๆแล้ว ถ้าคนมององค์ประกอบสภาพแวดล้อมตามรูปธรรมแล้ว จะรู้สึกว่าจะไม่

มีการก้าวหน้า หรือว่ามันโรยๆไป เช่น คนไปน้อย เป็นต้น หรือความครึกครื้นอะไรก็น้อย ความกระปรี้กระเปร่าตื่นตัวที่จะมาร่วมงานก็น้อย รู้สึกว่าไม่คึกคัก สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่เราจะต้องมีความเข้าใจ เพราะในเรื่องของพฤติกรรมสังคมมีองค์ประกอบทั้งสี่ลา ทั้งสภาพการของความรู้สึกนึกคิดของจิตวิญญาณของคน เช่นว่าทำไมเขาจึงดูเหมือนกับเฉื่อย เขาเฉื่อยก็เพราะว่ามันชิน เขาชินเขาก็ไม่ตื่นเต้น ที่มันชินไม่ตื่นเต้นเพราะว่าเราไม่ได้เป็นคนที่จะต้องไปปลุกเร้า ไม่ได้ไปปรุงแต่ง ไปออกแบบเหมือนกับทางโลกๆ ที่เขามักมีอะไรใหม่ๆ แปลกๆ ส่วนของเรามันก็ซ้าๆซากๆ อย่างนี้เป็นต้น เขาก็เลยไม่ค่อยตื่นเต้น ก็เป็นจริง เพราะฉะนั้นถ้าไปมองเปลือกๆ ผิวนๆ พวกนี้ก็ เป็นจริงด้วย

แต่ในแนวคิดที่เอาตามองนั้นมันเจริญขึ้นอยู่

มันแน่นใน เนียนใน ลึกซึ้ง อันนี้ต้องอ่านให้ออกจริงๆ ว่า เนียนใน แน่นใน ลึกซึ้ง คืออะไร? เห็นแค่พฤติกรรม กายกรรม วาจากรรม มโนกรรม หรืองาน ถ้ารู้งานมันง่าย ไม่ยาก มันคล่องไปหมด ถ้าจะดูดีๆ แล้วความต่าง ระหว่างความเฉื่อยเพราะเมื่อยหนาย กับความเฉื่อยที่แน่นในเนียนใน ต้องมองให้ออก ต้องอ่านจริงๆนะ ฟังแล้วจะเข้าใจ คุณจะนึกออก ถ้ายังมีปัญญาว่า คราวนี้มันเนียนในหรือคราวนี้มันเมื่อยหนาย จะอ่านออกถึงกิริยาอาการของพฤติกรรมขององค์รวม ที่เกิด อย่างนี้เป็นต้น

นัยยะต่างๆ เล็กน้อยที่เอาตามาอธิบายยกตัวอย่างให้ฟัง **รวมความแล้วเท่าที่เอาตามององค์ประกอบของงานแล้ว ไม่ได้เสื่อม มันเจริญขึ้น** เจริญยังงัย เจริญคือมันเนียนในจริงๆ เช่น งานทำได้เร็วได้ง่ายขึ้น มันไม่ยุ่งไม่ยากเหมือนก่อนๆ มันดูง่ายแต่เนื้อแท้ของงานนั้นไม่ได้ลดคุณค่าลงเลย มันยิ่งเห็นค่าในความมีค่ามากขึ้นๆไปอีก ใช่มั้ยว่า ที่พวกเราทำอะไรๆ ไม่ว่างงานแต่ละอย่าง

ที่เราออกแบบจัดขึ้นมาทำนั่นบ้างนี่บ้าง ตั้งแต่ไม่ทิ้งธรรมชาติเป็นหลัก ทั้งการกิน การเล่น การแข่งขัน การสนุกสนาน ปีนี้แถมมีตลาดอาริยะขึ้นมาอีก แต่ละอย่างที่เราทำกันอยู่เป็นแบบอย่างนั้น **มันยังเห็นคุณค่าชัดขึ้นยิ่งขึ้นเพราะภูมิปัญญาเราสูงขึ้น ลึกซึ้งขึ้น จึงลึกลงหาแก่นในได้มากขึ้น**

มันเป็นพฤติกรรมของคนที่ไม่ไร้สาระเหมือนงานฉลองอื่นๆของคนโลกๆเขา โลกเขายังมีงานนานขึ้น จัดซ้ำซากมากขึ้น เขายังเติมการปรุงแต่งให้ยั่วยุเลิศมากขึ้น มอมเมากันให้จัดจ้านขึ้นไปทุกวันทุกเดือนทุกปีให้ได้ แล้วการทำให้คนจัดจ้านขึ้นไปด้วยกิเลสหนาขึ้นๆนั้น มันเจริญขึ้นหรือมันเสื่อมลงละ ตามลัจะ มอง ออกมัย เห็นมัยว่าแนวลึก เนื้อธรรมของชาวโลกนั้นมันไม่ได้ มันไม่มี มันมีแต่กิเลสเพิ่มขึ้น มีแต่งานหนักขึ้น งานมากขึ้น เปลืองผลบุญยิ่งขึ้น ในงาน ประเพณีของชาวโลก

แม้ผู้มาร่วมงานทั้ง คนข้างนอก ทั้งคนของพวกเรา และชาวเขาเผ่าต่างๆ เขาเป็น

กันเอง เหมือนกับเป็นเจ้าของ มันมีสามัคคี มีความสนิทสนมกลมเกลียวแน่นเหนียวขึ้น ซึ่งเป็นความเจริญ เป็นความลึกซึ้งหา ค่ำมิได้ทีเดียว นี่ก็เห็นชัดมัย โดยเฉพาะ พวกเรายิ่งได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันยิ่งขึ้น เข้าไปอีก สนิทแน่นเข้าไปอีก เนื้อแท้ของ ทุกกิจทุกการที่เราทำกันในงานฉลองหนาว มันไม่ได้ด้อยค่าลงเลย เราอย่าไปมองเอา

แต่เปลือกๆ เอาแต่มวลงมวลง หลงแต่มวลงมวลง หรือความหวือหวาจัดจ้านขึ้นอย่างของชาวโลกเขา เราก็นิยมนใน เจริญอย่างลึกซึ้งในความเป็น สังคมมนุษย์ ทั้งสามัคคี ทั้งสงบอบอุ่นอย่างวิเศษ มันเจริญขึ้นจริงๆนะ อ่านความจริงดูดีๆสิ

อย่าเอาแต่เปลือกๆผิวๆ เพียงว่า ต้องคนมากๆเป็นเครื่องชี้ เต็มไปด้วยรูปพรส

กลิ่นเสียงจัดขึ้นหยาดขึ้นเหมือนชาวโลกีย์ นั้นมันเนื้อหาและทะมอมเมมาพาให้กิเลสหนาเพิ่มขึ้นต่างหาก แต่ของเราเป็นการเสียสละ เป็นภราดรภาพ เป็นการขัดเกลา แม้แต่ความซึ้งเกี่ยวเรายังต้องสังวร เพราะเราไม่เห็น“กาม”หรือโลกีย์เป็นตัวชี้เนื้องานของเรา อาตมามองรายละเอียดพวกนี้ว่ามันดีขึ้นไปเรื่อยๆ อยู่เรื่อยๆ นี่คือคำตอบ

พวกเขาช่วยเตรียมงานก่อนตั้ง ๕ วัน

พ่อท่าน: เหมือนเป็นบ้านของเขาแล้ว พวกเราที่มาคือแขกด้วยซ้ำ เขาทำด้วยจิตใจดี ไม่เสแสร้ง เกิดจากจิตวิญญานที่พอใจ สัมครใจ และมีความยินดีเพราะเขาเองก็ได้มิตรดี สหายดี **มิตรดีคือหมายถึงจิตมีไมตรีแท้ขึ้นในจิต สหายคือร่วมประโยชน์** หากจิตใจดีก็จะร่วมประโยชน์กันดี แต่ทางโลกเขามาเพื่อต่างยึดประโยชน์ตนเอง ส่วนของเรา ก็มาร่วมประโยชน์เป็นสหาย มีจิตวิญญานเป็นเนื้อเดียวกันพอเป็นมิตรดี จิตก็เป็นหนึ่งเดียวกัน ก็จะเกิดสหายดี เกิดสัมปวงโก เป็นสังคมสิ่งแวดล้อมดีได้ยิ่งขึ้น

มีผู้มอบที่ดิน ๑๙ ไร่ ที่อยู่ติดถนนเส้นไปอำเภอปาย ซึ่งอยู่ระหว่างภูผาพำน้ำกับบ้านพืชผัก ให้มูลนิธิธรรมสันติผ่านพ่อครูถวายเพื่อให้ทำประโยชน์ตามควร อยากทราบแนวความคิดของพ่อท่านที่จะใช้ที่ดินนี้ทำเป็นรีสอร์ททิวาผาธรรม

พ่อท่าน : จะทำเป็นรีสอร์ทสุขภาพด้วย และเป็นรีสอร์ทที่จะเป็นผาธรรมด้วยว่างั้นเถอะ ที่จะได้พากเพียรปฏิบัติธรรม โดยเฉพาะเรามีมวลของนักบวชและนักปฏิบัติธรรมมาเสริมด้วย ซึ่งอาตมาก็เชื่อว่าอันนี้แหละจะทำให้เกิดการพัฒนาอีกกระแสหนึ่งในค่านิยมของสังคม มันเป็นเรื่องที่สังคมเขาใช้สอยให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิตอย่างหนึ่ง คนโลกๆเขาก็ทำกันไปตามประสาคนโลกีย์ ส่วนเราก็ทำตามประสาเราที่มีแนวคิดมีจุดมุ่งหมาย และเราก็เข้าใจการจ้องดัดประกอบ ก็ยังไม่รู้ว่าไอ้รีสอร์ทนี้ ถ้ามันมีพระมีสมณะเข้ามามีส่วนร่วม บ้างจะเป็นไปได้ไหม จะเวิร์คมั๊ย ถ้ามีไม่ได้ มีนักบวชเข้ามา

นี่คือ คน
ปุถุชน ชาวโลกที่ทำ
พิธีกรรมต่างๆ ก็มี
ประมาณนี้ สรุปแล้ว
ก็ได้ภาพ ได้ชาติ ที่
ต่างคน ต่างสร้างภาพ
สร้างชาติของตนๆ
แต่ละคน ลงทุนลงแรง
กันไป ก็ได้ภาพได้ชาติกัน
ซึ่งล้วนเป็นโลกธรรม

แต่ พุ ท ธ
เข้าใจในพิธีกรรม
ภาษาบาลีว่า ยัญญ

แปลว่า พิธีกรรม ซึ่งเนื้อแท้ของพิธีกรรมคือ การทำเพื่อสละ เพื่อละ เพื่อให้

พิธีกรรม คือ งานที่ทำเพื่อให้เกิดผลทางจิตใจ ไม่ใช่งานที่ทำเพื่อให้เกิดผลทางวัตถุ

สำหรับพุทธชัดเจนคือ **ปรมาตถ์ของทุกพิธีกรรมเพื่อละกิเลส เพื่อละหนายคลาย** ส่วนจะเป็นประโยชน์ทางจิตใจชั้นกัลยาณธรรม ก็ทำให้จิตใจเป็นสุขสงบ เป็นสามัคคี เป็นความสบายใจขึ้น

พิธีกรรมจะไม่ใช่งานที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ทางวัตถุ เสียสละทางวัตถุด้วยซ้ำ บางพิธีเสียสละกันอย่างต้ำน้ำพริกละลายแม่น้ำกันทีเดียว ไม่ได้ประโยชน์คุ้มค่า แถมได้กิเลสทับถมเข้าไปอีกหนักหนา แต่เขาก็ทำเพราะความไม่รู้ คืออวิชชา

สมัยนี้มีการสร้างพิธีกรรมที่ใช้ความรู้ **“การตลาด”** ทั้งปรุงแต่งแบบให้เก๋าดูขลังยิ่งๆ ทั้งแบบสมัยใหม่ให้ดูเดิร์นๆขึ้น เขาทำแล้วได้กำไรอามิสทางวัตถุ กำไรท่วมท้น ด้วยเชิงฉลาด จึงพากันลงนรก ทั้งผู้ทำและผู้ร่วมพิธี อย่างน้อยก็อวิชชาหนักขึ้น งามายยิ่งๆขึ้นด้วยหลงเป็น **“วิมานบุญ-วิมานกุศล”** ซึ่งก็คือ ภาพชาติที่อุปาทานขึ้นในจิตเป็นกิเลสยี่งๆนั่นเอง โดยไม่เข้าใจใน **“การทำใจในใจ”** คือ มนสิการไม่เป็น ไม่มีความรู้ใน **“การทำใจในใจ”** หรือ **“มนสิการ”**

ส่วนงานที่ทำในสังคมให้เกิดประโยชน์ทางวัตถุ เรียกว่า กิจกรรม ไม่เรียกพิธีกรรม

พิธีกรรมจะต้องมีในสังคมใช้อาศัยยังประโยชน์ เอกชนก็มีพิธีกรรม แม้ในทางราชการก็มีพิธีกรรม เป็นพิธียิ่งใหญ่ถึงขั้นเรียกว่า รัฐพิธี ซึ่งใช้เป็นประโยชน์ทางสังคมศาสตร์ผูกร้อยจิตใจให้สามัคคีบ้าง ให้จิตตั้งเข้าไปยึดมั่นถือมั่นในจุดมุ่งจุดมั้นของอุดมคติที่กลุ่มนั้นกิจนั้นมุ่งหมายกัน

ดังนั้นแต่ละสังคมจึงต่างมีพิธีกรรมกันในโลก แล้วไม่ต้องลบหลู่กัน เพราะอย่างน้อยก็เกิดสามัคคีธรรม เป็นสังคมศาสตร์ที่มีกันในทุกสังคม มีกันมาแต่โบราณกาล แม้สมัยใหม่จะประยุกต์ปรุงแต่งให้ดูเข้าสมัยนำสมัยใหม่ขึ้นตามความคิดว่านั่นคือเจริญก้าวหน้าก็เป็นไปอยู่จริงของแต่ละพิธีกรรม และเราสามารถอยู่ร่วมกันได้ ทำให้สงบได้ สามัคคีกันได้ ก็เป็นผลทางโลกีย์ ทางสังคมศาสตร์

ถ้ามีจิตวิญญูก็ไม่มีเกิด “จิตศาสตร์” แต่เกิดผลงมงายทางจิต โดยเฉพาะนักหากิน ก็ใช้พิธีกรรมเป็นผลทางหากินกันจริงๆ ก่อบาบก่อกรรมกัน งมงายไปทั้งผู้จัดสร้างพิธีกรรม และผู้เข้ารับบริการพิธีกรรม

คนที่ใช้วิธีนี้ ไม่ว่าจะเป็นฤทธิ์ตามอุปาทานที่สั่งสมในจิตจนกระทั่งมี “มโนมยออตตา” สำเร็จได้ เป็นการสืบสานกันมาตั้งแต่โบราณกาล เขาก็ถ่ายทอดกันมา แล้วในสังคมในคนระดับนั้นก็ยังต้องอาศัย

ส่วนคนระดับที่มีปัญญาแล้ว ถ้ารู้จริงแล้วจะเป็นจิตที่ประเสริฐมีปัญญา จะรู้ว่าสิ่งนี้มีประโยชน์และไม่ลบหลู่วิธีการนี้ ให้เขาอาศัยกันไป แม้เราไม่ทำ เราก็อยาไปขัดขวาง ถ้าจะต้องร่วมเราก็ร่วมกันกับเขาได้ไม่ได้ดูถูกพิธีกรรมนั้นๆ

นอกจากพิธีกรรมใดมันเป็นการทำผิดขั้นทำลายศาสนา ทำลายสังคม ทำลายกฎหมาย ทำลายประเพณีอันดีงาม ซึ่งเราช่วยไม่ได้แน่ เพราะเห็นว่า มันเกินไปแล้ว มันเป็นผลเสีย เกิดกิเลสจัดไปเป็นต้น หรือดูช่างงมงายเกินไป หรือมันผลาญพลาทำลายไร่ประโยชน์ เราก็ไม่ร่วม หากทางเลี้ยงเอาหากจะช่วยเขาด้วยการตำหนิ ก็หาโอกาสตำหนิที่เหมาะสม ไม่ใช่ไปตำหนิแบบฉีกหน้า หากจะตำหนิอย่างแรง ถึงขั้นอย่างฉีกหน้า ตามความเหมาะสม เพื่อให้เขารู้ถึงความถูกต้อง ก็ต้องหาโอกาส ก็ใช้ปัญญากระทำตามควร ไม่ต้องไปทำลายพิธีของใคร

ส่วนคนโง่งที่เขาทำอย่างโง่งๆ จะไปลบหลู่เขา ไปว่าเขา ดีไม่ดีก็ทำให้โกรธถึงฆ่ากัน แต่ก็มีที่เขาไม่รู้ว่าทำไปทำไม ซึ่งในโลกของสังขจะนั้น มันคือ “สัญญา นิจจานิ”

สัญญา นิจจานิ หมายความว่า *ในโลกนั้น ความจริงมิได้มี นอกจากใครที่กำหนดหมายเอาในตนจนกระทั่งเกิดความเที่ยงขึ้นในใจเท่าที่ผู้ใดผู้นั้นยึดมั่นถือมั่น* ความจริงทั้งหลายล้วนคือ สมมุติ

สมมุติ คือ *ความเห็นร่วม ความตกลง* ซึ่งเป็นเรื่องของคนในสังคมเขาเห็นร่วมกัน ตกลงกัน เช่น สังคมนีสมมุติเรื่องนี้นักนับถือกันว่าจริง ก็คือ สมมุติสังขจะของสังคมนั้น นับถือมากก็จริงมาก ยึดมั่นถือมั่นมาก ความจริงก็อยู่กับผู้นั้นมาก ยิ่งยึดมั่นเข้าไปสั่งสมไว้ในอนุสัย ก็นั่นแหละที่ยากจะลบล้างกันได้ ต้องมีวิธีการ หรือข้อปฏิบัติ ที่สัมาทวิญญูจึงจะล้าง “อนุสัย” ได้หมดสิ้น

ซึ่งความยึดมั่นถือมั่นนี้ มีใน “อนุสัยของปุถุชน” ทุกคน คือ การยึดมั่นถือมั่นอยู่ลึกในกันเบื้องของจิต เป็น “จิตไร้สำนึก”(unconscious) ที่คนสามัญไม่สามารถหยั่งเข้าไปจัดการได้ เพราะไม่มีวิธีทำหรือไม่มีทฤษฎีพิเศษที่จะทำให้ “จิตใต้สำนึก”(subconscious) ก็ดี “จิตสำนึก”(conscious) ก็ดี ลดและดับสิ้นไปได้จริง เหมือนศาสนาพุทธ ปุถุชนจึงมีการยึดมั่นถือมั่นนั้นอยู่จริง ตราบที่ยังไม่มีโลกุตระ

พุทธมอรรหัตผล มีการรู้จักรู้แจ้งความเป็นออตตา และสามารถลดออตตาดับออตตาถึงขั้น “ในจิตหมดสิ้นออตตา” เป็นอรหัตผล พระอรหันต์ไม่ยึดมั่นถือมั่นอะไรๆ ทั้งปวงแล้ว มีแต่อาศัยเหตุปัจจัยที่เหมาะสมไปกับชีวิต ทำนงกิจในปรมาตถสังขจะแล้วก็อยู่กับสมมุติสังขจะไปกับโลกเขา อนุโลมปฏิบัติโลมไปกับโลก ช่วยโลกเขาไป ด้วยปัญญาที่ใช้ “สัญญา” กำหนดหมายไปตามสมมุติโลก ด้วยความรู้ยิ่งว่าทุกสิ่งทั้งหลายนั้น “ไม่เที่ยง”

เหมือนพระพุทธเจ้า เกิดมาในยุคเทวนิยมก็ต้องอยู่กับพวกเทวนิยมไป อาศัยกันไป อนุโลม ปฏิโลมกันไปกับสังคมยุคนั้น ซึ่งเป็นเรื่องปัญญาจริงๆ ใช้สัจปฐิธรรม ๗ อย่างสำคัญยิ่ง ความจริงสูงสุดอย่างไรก็รู้ว่าอนุโลมตามที่เห็นควรนั้นๆ ผู้ที่เข้าใจสัจธรรมชัดเจนจริง ก็จะเข้าใจคนที่มัวอึดตา มานะ อติมานะ ของคน(บุคคลปโรปรัชญา) ของพฤติกรรมสังคม(ปรัชญา) ซึ่งต้องประมาณ(มัตตัญญา)ไปตามโอกาสอันควร

เหมาะสมแค่ไหน ที่พระนับพันมาเดินธุดงค์ในกม.

พ่อท่าน : วันนี้ทั้งวันมีแต่ข่าวนี้ เขาเก่งมากจริงๆ เก่งในทางทำความเข้าใจไม่ถูกต้อง พยายามหาทางเลี่ยงไป คนที่เขาไม่เข้าใจก็หลงเชื่อ มันยากที่จะให้คนเข้าใจสัจจะ แต่ยิ่งยากยิ่งจะต้องรวมไม่รวมมือกัน ช่วยทำความเข้าใจว่าอะไรผิด อะไรถูก อะไรดี อะไรไม่ดีที่แท้จริง ต้องช่วยกันทำ

ประเด็นนี้ ตั้งแต่เข้ามาแล้วอาตมาพูดไม่รู้กี่ยก ก็ต้องพูด เพราะถึงเวลาแล้ว เหล็กแดงก็ต้องช่วยกันตีให้ได้ตามที่เราต้องการจะให้เป็นให้เกิดผลที่ดี เหตุการณ์ต่างๆที่คนทำชั่วทำผิดเขาทำจนเกิดผลกระทบต่อสังคมนี้ เป็นเรื่องที่ดีมาก ที่จะมีภาวะจริงนำเอามาพูดยืนยันของจริงได้ ไม่ใช่เรายกเมฆมาพูด หรือหาเรื่องแต่งเรื่องขึ้นมาตำหนิติเตียน เขาทำสิ่งที่น่าดีเตียนขึ้นมาจริง แต่เขาไม่รู้ตัวว่า เขาทำผิดเพราะเขาอวิชชา เป็นนรกของเขาเองที่เขาหลงผิดแล้วทำด้วยความไม่รู้ ก็ได้แต่ส่งสารเท่านั้น แต่ก็จำเป็นต้องรีบบอกกันให้รู้ เพราะมันเสียหาย และต้องรีบช่วยกันกำจัดทำลายความผิดนี้ให้หมดไป

คนทำผิดจะมีคำเสี่ยง เป็นคำเสี่ยง เป็นคำแก้ตัว ที่เขาพูดๆ ไม่พูดเข้าหาหลักความจริง ใช้การมโหฬาร ใช้วาทกรรม ภาษาอะไรต่ออะไรไปเท่านั้นเอง เนื้อแท้แล้ว ที่เขาทำมันผิดธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า คีลข้อ ๗ นั้นจะคิดะวาทิตะวิสุกทัสสนา มาลาคันธะวิเลปนะธารณะมณฑณะ วิภูสนัญฐานา เป็นการแสดง(นัจจะ) เป็นดราม่า ลิเกหลงโรงแท้ๆ ลิเกกลางถนน ลิเกประเจิดประเจ้อ

สาธารณะ เป็นการประดิษฐ์ ประดอย ประดับประดา ตกแต่ง สร้างภาพ ให้ยิ่งใหญ่ แบบหฐุทธาโอ้อวด เหมือนหนังเหมือนละครจริงๆเลย เพื่อที่จะหลอกคนที่ยังหลงอยู่ในโลกีย์หยาบๆ ต่ำๆ แค่นี้เท่านั้นเอง เป็นสิ่งที่พระพุทธเจ้าให้ อรติ วีรติ ปฏิวีรติ เวมณี ควรรละ ควรรเวณ ควรรงด ควรรเลกชาติ

ในสิ่งเหล่านั้น สำหรับผู้มีศีล คือ ผู้ไม่ทำอย่างนั้น ไม่ผิดศีลนั้นๆแล้ว แต่เขาไม่รู้จักศีล เขาละเมิด ศีลด้วยอวิชา เขาไม่รู้คืออวิชาจริงๆ ทั้งผู้คิดค้น ออกแบบการแสดง ออกแบบวิมานต่างๆขึ้นมา บาบตั้งแต่ผู้คิดออกแบบ ทั้งผู้ไปร่วมสร้าง ทั้งตัวแสดงร่วม ซึ่งน่าสมเพชผู้ใหญ่นานาชาติจะรู้ ยังไป ร่วมเดินแสดงร่วม และยังแถมแสดงความอวิชาออกมาอีกว่า ตั้งแต่บวชมาก็เพิ่งได้เดินเหยียบ ดอกไม้ที่ปูกันมาให้เหยียบปานนี้ ชื่นใจเหลือเกิน ช่างไม่เพียงสาจริง ๆ

ศีลแค่นี้เขาเป็นระดับสงฆ์ชั้นสูง เขาก็ยังไม่รู้ ยังละเมิด แถมปรุงแต่งกันยิ่งกว่านั้นจะ คีตะ วาทิตะ ฆราวาสเขาทำ ตราม่าเกินลิเกละครยิ่งกว่าคนโลกๆเขาเสียอีก นั้นจะคีตะวาทิตะวิสุทท์สธนา มาลาตันระวิเลปะนะธารณะมัณฑะวิภูสณัฐฐานา กันอย่างไม่รู้สิรู้สากันจริงๆ แอ็คท่าทาง(นัจจะ) พุดี่สี่ลุ่ม เสี่ยงลำเนียงตัดจริต(คีตะ วาทิตะ) ซึ่งเป็นข้าศึกแก่กุศล(วิสุทฺ) ดอกไม้(มาลา)เป็นวัตถุอนามาส คือสิ่งที่ พระไม่ควรแตะต้องก็ไม่รู้(อวิชา) เป็นพระเป็นสงฆ์ก็ไม่เว้นไม่ขาดดอกไม้ พระเองร่นวายกับดอกไม้เสียเอง ทั้งๆที่ดอกไม้ก็เป็นวัตถุอนามาส ก็เรียนกันอยู่ ก็ยังสับสนกันอยู่ทั่วไป ของหอม(คันธะ)ก็ดี ของ ลูบไล้พอกทา(วิเลปะนะ)ก็ดี การตกแต่งกัน(มัณฑะ)ประดับประดากันใหญ่โตทรูหราเกินการเกินเรื่องเกิน ฐานะของพระของวัด(วิภูสณัฐฐานา)ก็ดี แล้วก็เผยแพร่ออกไปด้วยอวิชา ประโคมกันให้ดังไปทั่วโลก

ศีลแค่นี้ท่านยังไม่เข้าใจ เหยียบย่า ละเมิดศีล แคศีลฆราวาสเขาก็ศึกษาแล้ว ศีลแค่นี้ยัง ไม่มีความรู้ ว่า จะต้องละ(อริ) ต้องเว้น(วิริ) ต้องเว้นขาด(เวรมณ) แล้วจะไปเผยแพร่ทั่วโลก มันหมายถึง ภูมิธรรมมีแค่นั้น แค่นี้ก็ยังละเมิด แล้วจะไปสอน ไปเผยแพร่ เท็จไม่รู้ แท้ไม่เข้าใจ เหวววิบาก จริงๆเมืองไทย **พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ผู้จะสอนเขานั้นต้องทำคุณอันสมควรก่อน แล้วค่อยสอนผู้อื่น ศาสนาจะได้ไม่มัวหมอง”** แต่เพราะไม่ปฏิบัติให้ตรงตามพระอนุสาสนีศาสนาจึงมัวหมองจึงเลื่อมตามที่เป็น อยู่ หรือใน “**สัทธาสูตร**” พระพุทธเจ้าก็ตรัสว่า ผู้เป็น “**ธรรมกถึก**” หรือผู้จะไปกล่าวธรรมสอนธรรมนั้น ต้องบรรลู่ “**ศีล**” ต้องเป็นผู้บรรลู่ธรรมเป็น “**พหูสูต**” ก่อนแล้วจะเป็น “**ธรรมกถึก**” ต่อไปจึงควร เพราะมี“**ศีล**” ไม่“**สัมมาทิฏฐิ**” มี“**สมาธิ**” ไม่“**สัมมาทิฏฐิ**” มี“**ปัญญา**” ไม่“**สัมมาทิฏฐิ**” มี“**วิมุติ**” ไม่“**สัมมาทิฏฐิ**” มี“**วิมุติญาณทัสสนะ**” ไม่“**สัมมาทิฏฐิ**” “**กถาวัตถุ ๑๐**” จึงพูดกันไป คนละทาง ไม่มีมรรคผล

เพราะ “**ทาน**” ก็ไม่มีผลขัดเกลากิเลส(นัตถิ ทินนัง) วิธีปฏิบัติหรือศีลพรวทก็ไม่ผลขัดเกลากิเลส(นัตถิ ยัญญัง) ทำทานปฏิบัติศีลไปแล้วจิตใจไม่ได้เสวยมรรคผล(นัตถิ หุตัง) เพราะไม่สามารถรู้กรรม ที่ตนทำว่า โลกก็อย่างไร โลกฺุระอย่างไร ได้สั่งสมผลใจน(สุกฺกทุกฺกฏานัง กัมมานัง ผลัง วิปาโก) เพราะ ไม่รู้ความเป็น “**โลกนี้**”(อยัง โลโก) ไม่รู้ “**โลกหน้า**”(ปโร โลโก) ไม่รู้ความเป็น “**แม่**”(มาตา) ไม่รู้ความเป็น “**พ่อ**”(บิดา)ที่จะทำให้เกิด “**สัตว์ทางจิตวิญญาณ**”(สัตตา โอบปาตกา) จึงมี“**กถาวัตถุ ๑๐**”กันไป ต่างๆ ไม่เป็นสัมมาทิฏฐิ

แม้แค่“**อนุப்புพิกถา ๕**”ก็สาขยายความไปต่างๆ ทานก็ดี ศีลก็ดี สวรรค์(สัคค)ก็ดี โทษของ กาม(กามมาทีนวะ) การออกจากกามออกจากโลก(เนกขัมมะ) โดยเฉพาะ “**สวรรค์**” นั้น ไม่สามารถรู้จัก รู้แจ้งรู้จริง “**สวรรค์**” กันอย่างสัมมาทิฏฐิกันแล้ว “**สวรรค์ของสมมุติเทพ**” เป็นอย่างไร แตกต่างจาก “**สวรรค์ของอุบัติเทพ-วิสุทธิเทพ**” อย่างไร ก็ไม่สามารถบอกถูก ทำความเข้าใจให้กันได้แล้ว ยิ่ง

“เนกขัมมะ” ซึ่งเป็นเรื่องของการรู้จักรู้แจ้งรู้จริงในความเป็น “สติปัญญา ๔” ปฏิบัติพิจารณา “เวทนาในเวทนา ๑๐๘” ซึ่งต้องทั้งรู้แจ้งและทำได้ถ้วนทั่วบรรล “เวทนา ๑๐๘” ครบสัมบูรณ์ ก็ไม่รู้จักรู้แจ้งรู้จริงกันแล้ว

เพราะไม่ทำคุณอันสมควรก่อนแล้วค่อยสอนผู้อื่นตามพระพุทธเจ้า จึงพูดก็ดี แสดงออกต่างๆก็ดี ก็มอมเมาคน ครอบงำคน ด้วยการสะกดจิตไปทั่วโลก ยิ่งกว่าวิสุทธิ ซึ่งไม่ใช่ฐานะที่พระจะต้องทำเลย ทำไม่ได้ด้วย ทำโดยมันไม่จงใจก็ไม่ว่า นี่ทำกันอย่างไร้เดียงสาจริงๆ ผู้ใหญ่ ผู้รู้ก็ไม่ว่าไม่ปรามกันเลย ปล่อยให้ทำเริบเลิบสาน จะให้ดราม่าประกอบภาพสร้างภาพ หลอกชาวบ้านเขาหนักหนาสาหัสกันไปถึงไหน มันเต็มไปด้วยอวิชชาอยู่แล้ว ยังสร้างเรื่องสร้างภาพ สร้างวิมานบุญหลอกให้หลงทิศหลงทางกันยิ่งขึ้นไปอีก อាកาศคนอวิชชาจึงยิ่งหนักซับซ้อนทับถมหนักยิ่งมากไปอีก ประชาชนก็ยิ่งถูกรอบงำมมายิ่งๆขึ้นไปใหญ่ ช่วยกันบังเอะหน้า พุทธศาสนามันจะฉิบหายใหญ่แล้ว

เพราะนี่มันแค่ศีลฆราวาส แค่นั้นเอง ศีล ๕ ศีล ๘ แต่ผู้เป็นพระเป็นเจ้าก็ดันไม่เพียงสา ดันไปสร้างภาพให้หยาบหนาเยิ้มไปด้วยกาม หลามไปด้วยอัตตา จัดจ้านหนาซับซ้อนไม่รู้กี่ชั้น ตัวเองเป็นพระยังไปส่งเสริมให้เขาหลงทำเข้าไปอีก อวิชชาจริงๆ มันไม่เหมาะ ไม่ควรเลย ประเทศไทยเมืองที่โลกเขายกย่องว่า เป็นศูนย์กลางแห่งศาสนาพุทธ ขายหน้าไม่รู้จะเอาอะไรไปขายแล้ว

ที่อาตมาพูดนี้ หวังดี เจตนาดี ไม่อยากให้เขาบาปเขาชั่วซ้ำซาก มันมากไปแล้ว ต้องช่วยกันดูแลรักษาศาสนากันจริงๆ บ้างเถอะพุทธศาสนิกชนเอ๋ย เราก็ต้องทำอย่างที่ว่า จะเกิดการกระทบกระเทือนกันให้รู้สึก ต้องแรงๆ เพราะมันหนาไม่รู้จะหนากันไปถึงไหน ที่พูดนี้คนฟังก็ไม่ชอบ ก็โกรธก็เกลียด เราก็ไม่ใช่คนชาติดิสมี มาไซติสจนอยากให้ใครเกลียดใครชังหรอก แต่มันต้องยอมเสียสละ เพราะว่า ความเสียหายแก่ศาสนาเขาทำมากไปแล้วจริงๆ มันจนเกินจะแก้ไขแล้วนะ

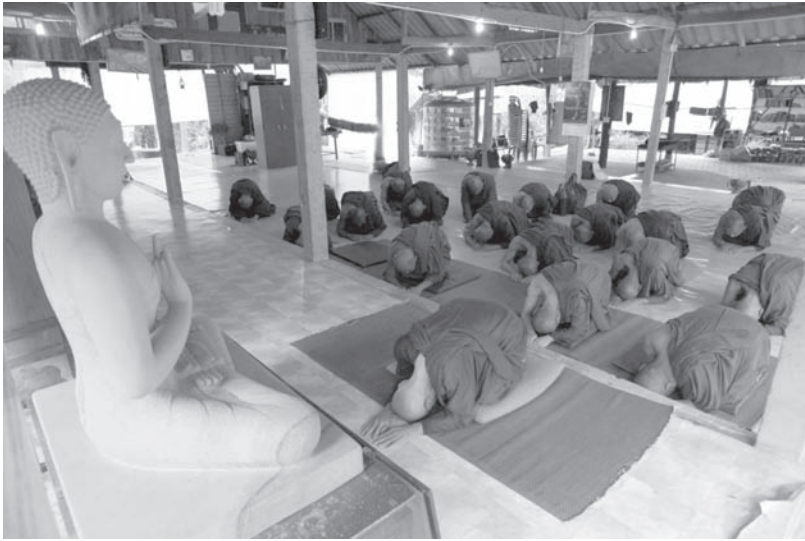

ความหมายของคำว่า “จุดดั่ง” คืออย่างไร

พ่อท่าน : อาตมาสังเวชใจสถาบันหลักซึ่งเป็นผู้ใหญ่ในศาสนาพุทธ ออกมาเถียงข้างๆคู้ๆว่า การทำจุดดั่งธรรมชยเป็นศาสนาพุทธ อย่ามาพูดเลย มันไม่ใช่จุดดั่งจุดดั่งอะไรเลย

เริ่มต้นเอากันที่จุดดั่งก่อน ๑. จุดดั่งไม่ได้แปลว่าเดิน ถ้าเข้าใจจุดดั่งว่าเป็นเดินก็ผิดตั้งแต่ต้นทางเลย ในยุคพระพุทธเจ้า เป็นยุคการคมนาคมสัญจรไม่ได้สะดวก มีพาหนะสมบูรณ์อย่างนี้ คำว่า “เดิน” ไม่ได้มีความหมายเกี่ยวกับคำว่า “จุดดั่ง” เลย แต่ท่านต้องเดินกันเป็นธรรมดาปกติสามัญสำหรับนักบวช ไม่มีอะไรที่ผิดปกติของการเดิน ไม่ต้องตั้งท่าตักแต่งจัดรูปแบบ หรือตั้งใจจะต้องเอาการ “เดิน” หรือ “ไม่เดิน” มาเป็นประเด็นในการปฏิบัติธรรม มันก็ต้องเดินกันอยู่แล้ว ไปไหนมาไหนท่านก็เดินกันทั้งนั้น ไม่ขึ้นรถขึ้นพาหนะใด การเดินจึงไม่ได้มีความหมายว่า เป็นการปฏิบัติพิเศษอะไร

แม้ในจุดดั่ง ๑๓ ข้อ ของพระกัศสปะ ที่เป็นตัวอย่างของการเป็น “จุดดั่งวัตร” เท่าที่ศึกษากัน ก็ไม่มีเรื่องเดิน มีแต่เรื่อง “นั่ง” ด้วยซ้ำไป คือ **เนลลชชิกังคะ คือการนั่งอย่างเดียว ไม่นอน** ในจุดดั่งวัตร

ของพระกัสสปะก็ไม่มีข้อใด
ที่ไปด้วย“การเดิน”อันนับว่า
เป็น“**รูดังค์**”เลยสักข้อ
ดังนั้นถ้าใครพูด
ว่า “**มีการเดินรูดังค์**”เป็น
แบบวิถีของการปฏิบัติธรรม
จึงเท่ากับผู้นั้นไม่ประสีประสา
กับความรู้พุทธธรรมกันเอา
เลย เพราะไม่รู้จัก“**เหตุ
นิทาน สมุทัย ปัจจัย**”ของ
ทั้งเรื่องราว ทั้งหลักเกณฑ์

ของศาสนาพุทธที่เป็นสมุทัยของวิธีปฏิบัติที่ดี สมุทัยของปรมัตถธรรมที่ดี เลย ว่า การเดินคืออะไร
เดินทำไม ทำไมต้องเดินในยุคพระพุทธเจ้านั้น แล้วยุคสมัยก่อนจะมีศาสนาพุทธ มันมีวิธีปฏิบัติของ
ศาสนาต่างๆอย่างไรบ้าง มีวิธีปฏิบัติที่สัมมาทิฏฐิอย่างไร ส่วนศาสนาพุทธนั้นมีการเดินแน่ แต่ไม่ได้เดิน
อย่าง“**ดราม่า**” ตกแต่งประดิษฐ์ประดอยประดับประดาอย่างนี้หรอก อย่างนี้มันผิดศีลผิดธรรม

๒. ทัศนคติของคนในยุคหนึ่ง ทุกคนทั่วไป ทั้งนักบวชต่างๆ ล้วนพากันเข้าใจว่าปฏิบัติธรรม
คือ การออกไปปฏิบัติกันในป่าในดง ซึ่งคนละทัศนคติของพุทธกันเลย แต่ทุกวันนี้ชาวพุทธก็มี
ทัศนคติผิดเพี้ยนไปเหมือนคนในยุคหนึ่งเบะเลยเพี้ยนไปเข้าใจว่าการปฏิบัติธรรมเพื่อให้ได้มรรคผลของพุทธ
หรือเชื่อว่าเป็นพระปฏิบัตินั้น ต้องออกไปปฏิบัติกันในป่าเขาลำเนาไพร แบบฤๅษีดาบส ซึ่ง
ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นศาสนาพุทธอย่างสิ้นเชิง และสนิทใจกันทีเดียว ซึ่งการเข้าใจอย่างนั้นมันเป็น
การแสวงบุญนอกขอบเขตพุทธ ไปแล้ว เข้าป่าปฏิบัตินั้นมันของศาสนาฤๅษีดาบส ไม่ใช่ของพุทธ

พระพุทธเจ้าตรัสพยากรณ์ “**ความเสื่อม ๔ ประการ**” นี้ไว้ว่า เมื่อใดนักบวชที่ไม่ถึง
พร้อมด้วย“**วิชา**”และ“**จรรยา**” ก็จะถึงซึ่งความเสื่อม ๔ ประการนี้ไปตามลำดับ ในพระไตรปิฎก
เล่ม ๙ ข้อ ๑๖๓-๑๖๖ “**อัมพัฏฐสูตร**” ซึ่งทุกวันนี้ มันก็เป็นจริงตามคำที่ทรงพยากรณ์ไว้มันเสื่อมตาม
คำพยากรณ์ ๔ ข้อนั้นจริงๆแล้ว

๓. คำว่า ดง คือภาษาเพี้ยนมาจากพยางค์หลังของบาลีคำว่า “**รุดังคะ**” ไทยเพี้ยนภาษามา
เป็น“**รูดังค์**”พยางค์หลัง“**ตั้งคะ**”ก็มาเป็น“**ดงค์**” ต.บาลีเพี้ยนมาเป็น ต.ภาษาไทย ดังค์แผลงมาเป็น
“**ดงค์**”เลยกลายเป็น“**ดง**”ไปเลย แล้วเพี้ยนไปหมายถึง“**ป่าดงพงไพร**” มันเลยไปกันใหญ่

รุดังคะ หรือ รุดัง + อังคะ คำว่า อังคะ แปลว่า หน่วย ส่วน ภาค คุณสมบัติ ส่วนประกอบ
แล้วองค์ของรุดังค์ คือ องค์ของรุดังค์ หมายถึงองค์คุณเครื่องกำจัดกิเลส ส่งเสริมความมักน้อยสันโดษ
รุดังค์ คือผู้ทำศีลที่ยากๆนั้นได้แล้ว เมื่อผู้ปฏิบัติศีลข้อนี้ ซึ่งไม่ใช่ศีลพื้นๆ เช่น ศีล ๕ ศีล ๘
เมื่อปฏิบัติได้เคร่งๆ จนบรรลุผลของศีล ก็คือ“**รุดังค์**” หรือว่า ผู้ถือศีล ๘ ก็เท่ากับว่าเคร่งกว่าศีล ๕
ผู้ปฏิบัติศีล ๘ ได้แล้วก็ถือว่าเคร่งกว่าศีล ๕ ดังนั้นศีล ๘ ก็เป็นรุดังค์ของศีล ๕ “**ศีล**”ข้อใดที่ยกฐานะเป็น

“อธิศีล”นั่นคือ ศีลชุดหนึ่ง เรื่องใดก็ได้ก็ต้องหนึ่งของชุดแล้ว เช่น พระมหากัสสปะมีชุดงศวัต ๑๓ ข้อ เช่น อยู่ป่าตลอดชีวิต ซึ่งไม่ง่ายเลย มันเคร่งนะ อยู่ป่านั้นเป็นชุดงศ แต่ศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาที่อยู่ป่าหรือปฏิบัติในป่า สำหรับพระกัสสปะเป็นคนที่มีความสามารถเป็น**“นักปฏิบัติในป่ามานานชาติไม่ถ้วน”** จึงติดเป็นवासนา พระพุทธเจ้าก็ต้องยกให้ท่าน เป็นกรณียกเว้น ไม่ใช่กรณีสามัญ

และอีกอย่างในยุคนั้นเป็นยุคเริ่มต้นศาสนาพุทธ พระพุทธเจ้าก็ทรงเป็น**“ลิงลมอมข้าวพอง”** ต้องหลงทางออกไปปฏิบัติอยู่ในป่าตามค่านิยมในยุคนั้น ที่ยังไม่มีศาสนาพุทธ ซึ่งมันปฏิบัติธรรมกันในป่าทั้งนั้น เพราะมันยังเป็นศาสนาของฤๅษีดาบสอยู่ทั้งหมด มันยังไม่มีศาสนาพุทธ ที่เป็นศาสนาของคนเมืองเกิดขึ้นมาในโลกยุคนั้น พระพุทธเจ้าจึงต้องทรงเริ่มต้นในป่าที่พระองค์ก็ทรงอยู่ในป่าในระยะแรก ก็ได้บิณฑบาตเริ่มต้นไปตามลำดับ ตามมหาภารมียของพระองค์ เราไม่ต้องไปเอาอย่าง แล้วจึงได้ทรงเข้าสู่เมืองเข้าสู่นิคมมาเป็นลำดับ โดยส่งพระอรหันต์ชุดแรก ๖๐ รูป เข้าไปประเดิมบุกเบิกประกาศศาสนาพุทธในเมืองทั้งหมด ออกเผยแผร์เป็น**“ศาสนาพุทธ”**คณะแรก ตามหลักฐานชัดเจน

เพราะฉะนั้น พุทธจึงไม่ใช่ศาสนาออกไปปฏิบัติกันในป่า และชุดงศก็ได้แปลว่าเดิน ใครเข้าใจว่า ชุดงศคือการเดินออกป่าออกดง ก็ผิด ยิ่งบอกว่าการเดินชุดงศในเมืองนี้ก็ผิดกันไปใหญ่เลย นัยสำคัญยิ่งของพุทธมีหลักฐานยืนยันคือ **“ผู้ที่ป็นอรหันต์แล้วพระพุทธเจ้าก็ส่งไปในเมือง ไปเดินในเมือง”** และพระองค์ก็ตรัสด้วยว่า **“แม้พระองค์เองก็จะทรงเข้าสู่เมือง(นิคม)เช่นกัน และตอนนั้นท่านบอกด้วยว่าอย่าไปรวมกันเป็นหมู่ จงแยกกันไปแต่ละองค์เมืองหนึ่งรูปหนึ่ง แต่ที่มาเดินรวมกันเป็นหมู่เป็นแถวยาวนานร้อยนับพัน มันก็ผิดไปหมด นี่มันการแสดง มันคือ**“ดราม่า”**ที่สร้างขึ้นมามาแสดง มันเป็น**“มณฑลวิภูษณฐานา”** ที่น่าเกลียดมาก ขนดอกไม้ออกไว้วัดตุสมบัตินิตตมาตกแต่งประดับประดา วิไลสมารา เป็นเรื่องมนุษย์หลงความสวยงามโลกีย์ แต่ไม่รู้ตัว ว่าตนเองเอาสิ่งนี้มาหลอกลวงมนุษย์ชาติ เขาก็หลงไปตามคนตลกแต่ง เพราะคนส่วนใหญ่มีกิเลสเป็นเจ้าเรือนใจอยู่ ตกแต่งประดับประดาจัดสรรให้คนโง่ที่สุดก็รู้ว่านี่คือตลกแต่งสร้างภาพ นี่หรือ..คือการเผยแผร์ธรรมะ**

มีมีฉนาคิภูสิเช่นนี้ อาตมาว่าไม่ใช่เขาไม่รู้นะ แต่จะทำ จะทำไม อย่างนี้จึงเป็นทั้งภาวะมานะอัตตา อาตมา**“ปฏิโกสนา”**(คัดค้านอย่างจัง)หนักกันขนาดนี้ ก็คือ ให้หยุดเถอะ คุณทำกรรมใดกรรมนั้นเป็นของคุณ ถ้าไม่หยุด คุณก็ได้กรรมบาปนั้นเองจริงๆ อาตมาพูดให้หยุดทำชั่วด้วยเจตนาจริงใจ อาตมาพูดหนักๆนี้ เพื่อยับยั้งการทำลายศาสนาตามหน้าที่พุทธบริษัท

เขาหลงผิดอย่างหน้ามือเป็นหลังมือเลย ว่า นี่คือการเผยแผร์ศาสนา แต่ที่แท้ มันคือการทำลายศาสนาอย่างร้ายกาจตามวิชาของตน ต่างหาก

บทสรุป

ในฐานะผู้นำชาวโศก ผู้มีบทบาทสูงในการรักษาปกป้องพระพุทธศาสนา เมื่อตระหนักถึงมหันตภัยที่มีผู้ก้าวล่วงความบริสุทธิ์แห่งสังฆะ ด้วยความมืดมัว หลงผิด อวิชชา สร้างบาปภัยร้ายให้แก่ตนเอง และผู้อื่น ท่านจึงต้องทำหน้าที่ **“หยุดบาป”** นี้ให้ได้

เพื่อคืนความบริสุทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ให้แก่ศาสนา

ทัวร์พญาแร้ง

เสริมแรงโลกุตระธรรม

วันที่ ๕-๘ มกราคม ๒๕๕๘ พ่อครูสัญญาจอร์ไปเสริมพลังโลกุตระ ให้แก่พี่น้อง
ญาติธรรมไทยอีสานบ้านเฮา

วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ณ วัดป่าสวนธรรมร่วมใจ จ.ยโสธร

หลังจากสิ้นสุดงาน ว.บ.บ.บ. วิชชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม ครั้งที่ ๓ พ่อครูได้รับกนิมนต์
ต่อ ออกจากบ้านราชฯ จ.อุบลราชธานี มุ่งไปที่วัดป่าสวนธรรมร่วมใจ(วัดป่าดิว) อ.ป่าดิว จ.ยโสธร
ในงานมหกรรม ๒๐ ปีเกษตรอินทรีย์วิถียโสธรและงานบุญกุ่มข้าวใหญ่

เช้านี้พ่อครูออกเดินทางตั้งแต่เวลาประมาณตี ๕ เดินทางประมาณ ๑ ชั่วโมง ๔๐ นาทีก็มา
ถึงวัดป่าสวนธรรมร่วมใจเวลาประมาณ ๐๖.๕๐ น. พระพรหมมา สุภัทโร หรือหลวงพ่อสุภัทโร มา
กราบนมัสการพ่อครูด้วยอภัยยศัยมิตรี

เวลาประมาณ ๗.๐๐ น. พ่อครูพร้อมด้วยสมณะ พระวัดป่าดิว และนักบวชหญิง ได้
ออกบิณฑบาตภายในบริเวณงาน มีทั้งชาวเครือแหกสิกรรมไร้สารพิษ จ.ยโสธร และจังหวัดใกล้เคียง
ประชาชนวัดป่าดิว และญาติธรรม มาร่วมกันใส่บาตรอย่างล้นหลาม แถวยาวเหยียด มีเอกลักษณ์ของ
ชาวอีสานคือ กระจิบข้าวเหนียว กับข้าวเหนียวหลากพันธุ์มาใส่บาตรกันอย่างเบิกบาน ยิ้มแย้มแจ่มใส

เส้นทางบิณฑบาตจะเป็นบริเวณงานเริ่มจากส่วนแสดงนิทรรศการ “มหกรรม ๒๐ ปี
เกษตรอินทรีย์วิถียโสธรและงานบุญกุ่มข้าวใหญ่” ผ่านมาทางส่วนที่จัดงานตลาดบุญนิยม ซึ่งเป็น
การจัดงานครั้งแรกของจ.ยโสธร พี่น้องประชาชนที่มาร่วมทำบุญใส่บาตรต่างมีความปีติยินดีกันถ้วนหน้า

เวลาประมาณ ๐๘.๑๐ น. ก็ถึงเวลาที่**พ่อครูแสดงธรรมหัวข้อ “เกษตรอินทรีย์พึ่งตน พันธุ์ข้าว”** ที่ลานกิจกรรมหน้าศาลาไต้หวัน ที่ห้องเรามาจากจ.ยโสธร และใกล้ เคียงมาหนึ่งฝั่งธรรมบนกองฟาง หนาแน่นด้วยความตั้งใจ พ่อครูกล่าวถึงเรื่องข้าวว่า **ข้าว เป็น ๑ ในโลก** ชีวิตอยู่ได้ด้วยข้าว โดยเฉพาะการเก็บเมล็ดพันธุ์ข้าว

ของวัดป่าไถ้ พ่อครูได้ตั้งชื่อ**ธนาคารสำหรับเก็บเมล็ดข้าวว่า “ธนาธิปไตย”** เป็นอาคารอาริยะ ใช้เก็บ สิ่งประเสริฐคือเมล็ดพันธุ์ข้าว มีข้าวนี้ชีวิตอยู่ได้ แต่ต่อให้มีเพชรก้อนโตเท่าลูกแตงโมกับข้าวกระต๊อบ หนึ่งลอยคอกกลางทะเล จะเอาอะไร เพชรหรือข้าว.....ก็เอาข้าว ไปกลางทะเลนี้โยนเพชรก้อนเท่าหัวลงในทะเล จ้างให้ปลาก็ไม่แล แต่โยนข้าวลงไปนี่ปลาแย่งกันเลย ต้องให้รู้สิ่งใดสำคัญ เราเริ่มต้นดีแล้วก็ให้พากเพียรต่อ เรามารวมตัวกันผลิตข้าวแสนต้นเป็นที่หมาย แล้วเราทำข้าวไร่สารพิษ เป็นข้าวชั้นดี

เราก็ปรับปรุงพันธุ์กัน **ที่นี่มีตุ๋หล่าง**เป็นหลัก เราพัฒนาให้ข้าวพันธุ์ดี อาจมีโลกีย์ หน่อย มันหอม มันนุ่มก็ไม่ใช่ไร เราก็สร้างให้เป็นแก่นเป็นหนึ่งในปัจจุ ๔ ข้าว ผ้า ยา บ้าน นี้ มีข้าวนี้แหละเป็นที่ ๑ เลย อย่างอื่นร้ายยังไม่จำเป็นเท่ากับข้าว

หลังฉันพ่อครูได้ไปดูรถอีโบ

วันนี้สัญจรมาปฏิบัติหน้าที่ถ่ายทอดสดเป็นหลักในงานนี้ตลอด ๓ วัน ซึ่งวันนี้รถอีโบ

หรือรถอีโบถ่ายทอดสดของ**บุญนิยมทีวี**ได้ยกเสาสูงได้ส่งสัญญาณสูงกว่า ๒๐ เมตร บนยอดเสาสูงก็ได้ยังมีกล้องติดตั้งเพื่อถ่ายทอดภาพในมุมสูงอีกด้วย

งานบุญกุ่มข้าวใหญ่ เป็นการขับเคลื่อนของกลุ่มเกษตรอินทรีย์รวมถึงเครือข่าย**คุณธรรม** เพื่อย้ำยืนยันถึงการมีวิถีชีวิตแบบพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผ่าน สัมมาอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติ อันเป็นการปฏิบัติธรรมตามหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถือศีล ๕ ละอบายมุข รับประทานอาหารมังสวิรัติน้อยอย่างต่ำ เป็นการขับเคลื่อนจิตวิญญาณโดยใช้คุณธรรมที่จะนำพาชีวิตให้เป็นสุขอย่างยั่งยืน

หลังจากจบกิจกรรมที่วัดป่าสวนธรรมร่วมใจเวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น. พ่อครูได้เดินทางต่อไปที่**ชุมชนหินผาฟ้า** อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ กว่าจะถึงก็พลบค่ำแล้ว เวลาประมาณ ๑๘.๕๐ น.

ซึ่งมีชาวชุมชนและญาติธรรมหลายท่านมารอรับพ่อครูด้วยความเบิกบานแจ่มใส หลังจากที่พ่อครูกราบ**พระพุทธรูปนิมิตจำลองหรือพระพุทธรูปโตน้อย** เรียบร้อยแล้ว ก็ทักทายญาติโยมซึ่งมีทั้งชาวชุมชน ศิษย์เก่าหินผาฟ้าน้ำและญาติธรรมจากจังหวัดใกล้เคียงมารับฟังอย่างอบอูน ก่อนที่พ่อครูจะพักผ่อนยังเมตตาแจก**เข็มกลัดพญาแร้ง** ที่ระลึกงาน **๘๐ ปีวิชิตชัย**ให้กับญาติธรรมอีกด้วย

วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ ณ สังกสสถานหินผาฟ้าน้ำ จ.ชัยภูมิ

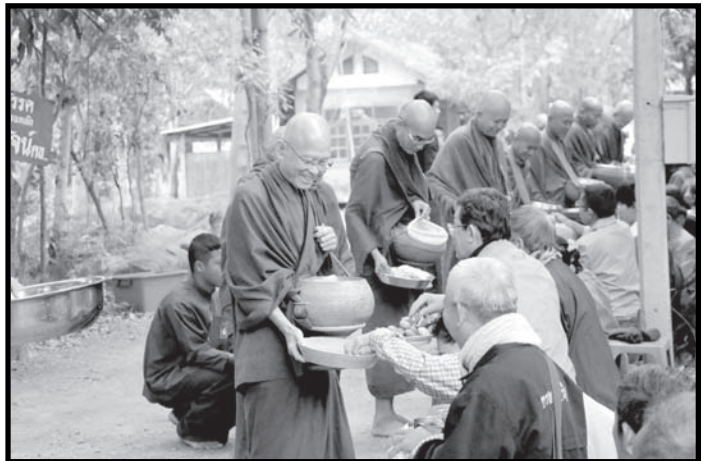
ช่วงเช้านี้**สมณะดินทอง**

นครวโร ได้นิมนต์ **พ่อครู** เดินชมรอบๆภายในชุมชนหินผาฟ้าน้ำ ที่มีลักษณะเด่นที่อยู่เป็นหุบเขา พื้นที่เดิมจะมีหินทรายเป็นจำนวนมากมีน้ำจากเขื่อนลำปาวไหลผ่านมาที่ชุมชนตลอดปี ทำให้ชุมชนมีความอุดมสมบูรณ์มากบนพื้นที่ ๓๙ ไร่ สำหรับทำนา ๘๔ ไร่ ทำสวนไม้ผลต่างๆ ๘๖ ไร่ จึงเป็นชุมชนที่อุดมไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหารที่สมบูรณ์ พ่อครูไปดูที่ปลูก**ถั่วดาวอินคา** ซึ่งกำลังออกผล รอให้เก็บเมล็ดถั่วดาวอินคาที่อุดมไปด้วยกรดไขมัน โอเมก้า ๓, ๖, ๙ อันเป็นกรดไขมันที่ดีต่อสุขภาพ ชาวหินผาเองก็ได้ถือว่า

วันนี้เป็นการจัดงานบุญฉลองข้าวไป ด้วยซึ่งทางหินผาจะจัดงานบุญฉลองข้าวเป็นประจำทุกปีอยู่แล้ว และเมื่อ

ถึงเวลาประมาณ ๗.๐๐ น. พ่อครูเริ่มออกบิณฑบาตภายในชุมชน มีพ่อแม่พี่น้องในชุมชน ศิษย์เก่าหินผาฟ้าน้ำ ญาติธรรมที่ทราบข่าวก็มารอใส่บาตรกันด้วยความอิมอกอิมใจ

เวลา ๘.๓๐ น. ก็ถึงเวลาที่**พ่อครูแสดงธรรมก่อนฉัน** ทั้งสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมพร้อมใจกันมาฟังธรรมกันเต็มศาลา ซึ่งในงาน**มหาปวารณา ปี ๒๕๕๗** ทางหมู่สงฆ์ได้มีมติให้ **ยุบโรงเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าน้ำ** และไม่จัดให้มีสมณะมาอยู่ประจำที่หินผาฟ้าน้ำ ก็เนื่องจากความเสื่อมทรุดของชุมชน จากเดิมตอนก่อตั้งชุมชนมีคนมาอยู่ประจำเกือบถึง ๕๐ คน แต่ตอนนี้เหลืออยู่ไม่ถึง ๑๐ คน ทำให้ทางหมู่สงฆ์มีมติเช่นนี้ แต่ว่าหลังจากที่ชาวหินผา ได้รับมติ ก็ได้มีการปรับเปลี่ยนอย่าง

รวดเร็วภายในชุมชน โดยที่ผ่านมานั้นทางหินผา
เน้นงานนอก เน้นการอบรม จนเป็นที่ยอมรับของทาง
ราชการ แต่ไม่ได้เห็นถึงกิจวัตรและจิตวิญญาณของ
ชาวชุมชน ทำให้คนออกไปไม่มาร่วมกัน โดยเริ่ม
ปรับปรุงการบริหารชุมชน ไม่ให้มีประธานชุมชน แต่
จะให้บริหารในรูปแบบคณะกรรมการ บริหารร่วมกัน

ซึ่งพ่อครูก็ได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมว่า... สิ่ง
ที่ผ่านมาแล้วเป็นบทเรียนเป็นสิ่งที่เกิดไปตามเหตุปัจจัย
เราก็ยอมรับว่าอะไรบกพร่อง **อะไรเสียหายก็แก้กลับ**
พระพุทธเจ้าส่งเสริมการแก้กลับ สิ่งที่สุดวิสัยเกินแก้
ก็ยุติไป แต่ขณะนี้หินผาฟ้า น้ำ ยังไม่อยู่ในฐานะที่ไม่
ถึงกับต้องยุติ องค์กรยังพอไปได้ ก็มาตั้งตัวใหม่
อะไรที่ควรสร้างควรฟื้นฟูก็มาร่วมกัน ผู้ใดเห็นควรจะ
เข้ามาก็มา หรือผู้มาใหม่อยากมาช่วยก็มา สมณะที่
ยังจะช่วยดูแลท่านก็ยังเอาอยู่ ตอนนั้นมาลงมือปลูกถั่ว

ดาวอินคากัน ปีนี้จะถวายเป็นข้าวอีก ๕ ตัน ก็มีอะไรต่ออะไรอยู่ยังได้อยู่ สิ่งใดผิดไปแล้วก็หยุด อย่าให้
มีใหม่ ตั้งใจทำดีใหม่ กอบกู้ใหม่ สิ่งแล้วๆก็จบไป อย่าให้มีอะไรเป็นเชื้อที่ไม่เข้าท่า มันไม่ใช่ของหาง่าย
โดยเฉพาะทางการเขาสันับสนุน พร้อมให้เราทำ อย่างราชธานีโคกยังจะไม่ค่อยมีตัวช่วยเลย ยังล้อม
รอบไปด้วยสิ่งที่จะทำลาย แต่เราจะไม่เกลียดโลกก็ยะ โลกก็ยะกับโลกุตรอาศัยกันไปตลอดกาล เราอย่า
ไปทำร้ายโลกก็ยะ เราก็ช่วยโลกก็ยะไปตลอด **เราต้องชนะความร้ายด้วยความดี** ถ้าเราตายก่อนก็แล้วไป
ถ้าเรายังมีชีวิตอยู่ก็มีแต่ทำดีกับทำดี **สุดท้ายมีแต่ตายกับดี** ดีกับตาย ก็สุดท้ายแล้ว กัดแขวยุ้มกันใส่
เลย ใครจะชั่วนิดหนึ่ง ดีมากหน่อย ก็ไม่เอา อาตมาไม่ทำชั่วแม้หน่อย ให้ตายกับดี ดีกับตายเลย ให้
มันตายไปเลยกับดี ไม่เอาชั่วนิดชั่วหน่อย ถ้าจะตายก็จะตายกับดีนี้แหละ

พ่อครูว่า...อาตมาก็มาทำงานช่วยโลก ช่วยมนุษยชาติ ก็ช่วยได้ระดับหนึ่ง ผู้ใดเห็นดีก็อย่าซ้ำ
ريبมา อาตมาแต่งเพลงสมรรถภาพ ...มาเถอะมาอย่าซ้ำ **อยู่ไหนريبมา คว้ามิดพริ้วและจอบเสียม** ไม่
อย่างนั้นจะซ้ำเหมือนที่หินผานี้ ...คุณรู้ความหมายของคำว่าเสียดายไหม?...คนที่รู้จักหินผาฟ้า น้ำใคร
เสียดายหินผาฟ้า น้ำไหม? เมื่อรู้ว่าดี ใครจะปล่อยให้ตายไปก็เชิญ อาตมาบอกให้รู้ด้วยปัญญา ให้เข้าใจ
เมื่อคุณเสียดายก็ให้รู้ว่า ทำไม่ต้องเป็นเรา แม้ที่คนไม่รู้เรื่องเขาก็ไม่มา หรือรู้แต่ไม่เสียดายก็ไม่มาแน่
ถ้าไม่มาช่วยก็สูญ หากช่วยกันก็น่าจะได้ **ทำให้เจริญขึ้นได้แม้จะซ้ำ** ก็อย่าให้เนา อย่าให้ตาย

ในช่วงบ่าย พ่อครูเดินทางออกจากชุมชนหินผาฟ้า น้ำ ในเวลา ๑๕.๐๐ น. ถึงชุมชน
วังน้ำเขียว ในเวลา ๑๘.๒๐ น. โดยที่ชุมชนวังน้ำเขียวนี มีชื่อเต็มว่า **ศูนย์ศึกษาการพัฒนาของ
ชาวบ้าน โครงการส่งเสริมกิจกรรมไร่สารพิษอันเนื่องมาจากพระราชดำริ** วังน้ำเขียว พ่อครูเดินทาง
มาถึงก็พลบค่ำ จึงไม่มีการแสดงธรรมในช่วงเย็น

วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘ ณ ชุมชนวังน้ำเขียว

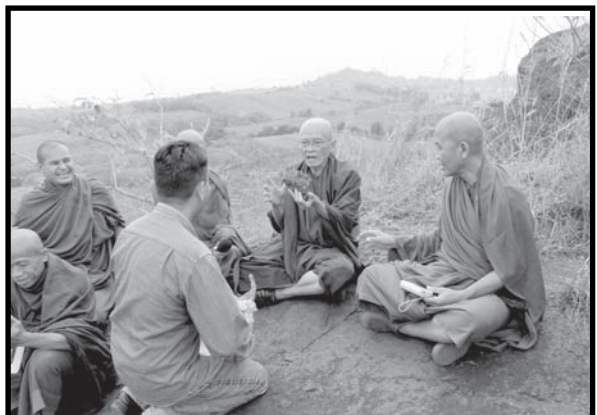
ช่วงเช้ามีเวลาประมาณ ๖.๐๐ น. อากาศกำลังสดชื่น เย็นสบาย **คุณอำนาจ หมายยอดกลาง** ประธานกลุ่มส่งเสริมกิจกรรมไร้สารพิษ ได้พาพ่อครู สมณะ ลิกขมาตุชมรอบๆบริเวณพื้นที่ในโครงการกิจกรรมไร้สารพิษ **โดยปลูกไว้บริโภคในชุมชน เน้นการพึ่งตนเอง เหลือจะนำไปจำหน่ายให้สหกรณ์กิจกรรมไร้สารพิษในเขตปฏิรูปที่ดิน อ.วังน้ำเขียว จำกัด** พ่อครูยังได้เดินไปชมไปถึงเขตพื้นที่ของสมาชิกในเครือข่ายผลิตผักไร้สารพิษทั้งประเภทผักเมืองหนาวและผักทั่วไป ผักที่ปลูกประมาณ ๔๐ ชนิด นอกนั้นปลูกผักพื้นบ้านไว้บริโภคเอง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในเนื้อที่ไม่เกิน ๑ ไร่

เดินผ่าน**ร้านดินอุ้มดาว** ที่น่าจะเรียกว่า **ร้านสะดวกขายรวมทั้งสะดวกซื้อด้วย** เพราะเวลาลูกค้ามาซื้อของต้องเรียกแม่ค้ามารับเงินหรือไม่ก็จะแนบเงินไว้ตามโต๊ะ เป็นการผ่อนภาระค่าใช้จ่ายด้านเครื่องใช้ไม้สอยต่างๆให้กับชาวบ้านใกล้เรือนเคียงได้เป็นอย่างดี ทั้งยังได้สะดวกของเก่าที่เหลือใช้ของใหม่ที่เกินจำเป็นอีกด้วย

ประมาณ ๘.๓๐ น. **พ่อครูแสดงธรรมก่อนฉันที่ศาลาโรงครัว** มีญาติธรรมชาววังน้ำเขียวมาร่วมฟังธรรมกันอย่างอบอุ่น ทุกที่ที่พ่อครูไปเทศนา **ทางบุญนิยมที่วิปถายทอดสดทุกรายการ**

ในช่วงบ่ายพ่อครูได้แวะไปดู**บ่อสัมปทานหินแกรนิต ที่ จ.นครราชสีมา** ที่มีผู้บวราณาไว้สำหรับเตรียมสร้าง**สมเด็จพระวิชิโตวิชชาองค์ใหญ่** โดยมีทั้งบ่อหินทรายสีชมพู บ่อหินทรายสีดำ และบ่อหินทรายลายตุ๊กแก

เสร็จจากการดูบ่อหินพ่อครูก็ได้เดินทางแวะเยี่ยมญาติธรรมที่**โรงงานชัยภูมิ สตาร์ทซ์** จากนั้นแวะเยี่ยมที่ดินส่วนกลางของชาวโอศกที่**คุณธงธรรม**เป็นผู้บริจาคให้ ผู้ที่เคยเช่าทำนาบอกเลิกเช่าแล้ว ที่ประชุมชาวชุมชนสีมาโอศกมีมติให้ **อ.กมล พรหมมาก** บริหารจัดการพัฒนาพื้นที่ใช้ประโยชน์ ต่อจากนั้นพ่อครูเดินทางไป**สีมาโอศก** ถึงที่นั่นเวลา ๑๗.๐๐ น. จากนั้นก็ได้พักผ่อน

วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๘ ณ ชุมชนบุญนิยมสีมาอโคก จ.นครราชสีมา

ช่วงเช้าที่สีมาอโคก วันนี้ครึกครื้นเป็นพิเศษ เพราะมีการส่งข่าวถึงพันธมิตร ญาติธรรมที่อยู่ในเมืองและต่างอำเภอให้มาร่วมกันทำบุญตักบาตร โดยปกติในทุกวันเสาร์ที่สีมาอโคกจะมีโครงการเข้าวัดฟังธรรม เป็นกิจกรรมที่ผู้กร้อยรวมญาติมิตร ญาติธรรมจากหลายอำเภอมาเข้าวัดทำบุญ ตักบาตร ฟังธรรมและรับประทานอาหารมังสวิรัตีร่วมกัน วันนี้ถือว่าเป็นวาระพิเศษอีกวันหนึ่งที่พ่อครูสัญญาจรรยา

พ่อครูนำสมณะสิกขมาตุออก

บิณฑบาต จากนั้นพ่อครูได้เมตตาแจก **เข็มกลัด ๘๐ ปีไม่มีแก่** ซึ่งวันนี้แฉวยาวมากมาย เพราะมีญาติธรรมมาจากต่างอำเภอหลายอำเภอ บางตำบลเหมารถบัสมาเป็นคันกันเลยทีเดียว

ก่อนฉัน พ่อครูแสดงธรรม....

อาตมาก็สัญญาจรรยาถึงสีมาอโคก ก็สัญญาจรรยาที่ป่าติวแล้วไปหินผาแล้วไปวังน้ำเขียว แล้วค่อยมาสีมาอโคก แข่งกับหญิงลี เขายังสาวสด แต่อาตมาก็สตนะอย่างนี้กว่าแห่งอาตมาก็สดๆ ไม่ยอมแก่ วันนี้อายุ ๘๐ ปี ๗ เดือนกับ ๑ วัน ถ้านับวันที่ ๕ ก็ ๔ วัน ไปดูที่บ่อหิน เขาบอกว่า มีหินแกรนิตที่เขาจะเอาไปทำพระพุทธรูป เราก็มียแบบ**พระพุทธรูป ปางวิชิตอวิชชา ปางใหม่** อาตมาก็คิดเองว่า ยุคนี้ต้องใช้ปางนี้ โครมมองมาจากข้างล่างจะเห็นหินแกรนิตดำ มีแสงแวววาม ตอนแรกเราบอกว่าจะสร้างหินทราย เราเคยสร้างพระพุทธรูปนิมิตมาแล้ว เป็น

หินทราย ทำมือเป็นรูปที่ทางโลกเขาหมายถึง **I love you**. ภาษาจีนว่า **ขันจอหว่อ** หรือภาษาไทยว่า **ฉันรักเธอ** ยกมือมี ๓ นิ้ว เรียกว่า**ตรีลักษณ์** ลักษณะ ๓ คือโลกุตระ(เหนือโลก) โลกวิทู(รู้ทันโลก) โลกานุกัมปายะ(เกื้อกูลอนุเคราะห์โลก)

พระพุทธรูปสมเด็จพระวิชิตอวิชชาเคยเอาไปออกงานในการชุมนุมมาแล้ว เป็นแบบจำลอง แล้วเราจะสร้างองค์จริงที่บ้านราชา แล้วคนเขาก็บอกว่ามีบ่อหินแกรนิตดำที่จะใช้สร้างได้ สมเด็จพระวิชิตอวิชชาจะสร้างโดยชาวอโคกที่เป็นคนจน แล้วจะสร้างวัตถุที่ใหญ่ แต่ทำโดยคนจน ชาวอโคกเป็นคนจน ใช้เลือดปูในการสร้าง แล้วเลือดปูนี้มีน้อย เป็นเลือดพิเศษนะ อันนี้ก็จะสร้างสมเด็จพระวิชิตอวิชชา

หลายพันล้านนะ เงินก้อนขนาดร้อยล้านอาตมาก็ไม่เคยจับ อย่างเก่งก็ลิปล้าน **แต่บิ๊บบหายบิ๊บบ** ไม่เคยอยู่กับอาตมานานหรอก **หมუნเวียนเลย** ไม่เคยกัก สะพัดเร็ว **เป็นนักเศรษฐศาสตร์มือหนึ่ง** แต่เราจะสร้างด้วย **“พลังจน”**

เวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น. พ่อครูออกเดินทางจากสี่มาอโคกไปสวนโครงการ **๑ ไร่** **แก็จจนของ อ.กมล พรหมมาก** ที่มีการบริหารจัดการทั้งเรื่องดิน น้ำ สิ่งมีชีวิตเล็กๆ น้อยๆ เช่น จุลินทรีย์ เอ็นไซม์ต่างๆ การทำปุ๋ยชีวภาพจากเศษอาหาร การทำกิจกรรมที่ต้องรู้ดิน รู้ฟ้า กลีกรมไร้สารพิษแบบพอเพียง ปลุกพืชแบบธรรมชาติ ตามอายุของพืชผักแต่ละชนิด มีกล้วยเป็นหลัก พืชผักอีกหลายชนิดปลูกแซมและคลุมดิน จึงเป็น **๑ ไร่** **แก็จจนได้** ก่อนกลับพ่อครูยังเมตตาดำตั้งชื่อซอยที่อยู่ของศิษย์เก่า สัมมาสิกขาสี่มาอโคกว่า ซอย **“อย่าเซากิจ”** แปล

ว่า **อย่าหยุดทำกิจการงานที่ดี** ...จากนั้นพ่อครูจึงเดินทางกลับราชธานีอโศกโดยสวัสดิภาพ จบการสัญจรถิ่นอีสานไทบ้านเฮาอย่างเรียบร้อย ท่านสมณะบางท่านเรียกว่า **“ทัวร์พญาแครง”** ไปเสริม **โลกุตระธรรมให้ญาติธรรม** ซึ่งต่างจากทัวร์นภขมันที่มุ่งส่งเสริมแต่ โลกียธรรม

การเดินทางสัญจรของพ่อครูเป็นความเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์ ผู้รื้อขนสัตว์ นำสัตว์ไปสู่ความเจริญ พ่อครูบอกว่า ท่านมีความสุข สุขแบบพอใจ ภูมิใจ สบายใจ เย็นใจ ปรารถนาดีในใจ ไม่เคยปรารถนาร้ายเลย พ่อครูเคยบอกว่า...พอคนพบอาตมาแล้วจะด้วยมารยาทหรือจริงใจแล้วถาม

อาตมาว่า **“เป็นอย่างไรสุขสบายดีหรือไม่?”** อาตมาก็ตอบจริงแต่เหมือนเล่นว่า... **“มีใครสุขมากกว่าอาตมาช่วยบอกด้วย** **หามาให้ดูสิว่า ใครสุขที่สุด** **มากกว่าอาตมา** **อาตมาว่า** **อาตมาสุขมาก”**

....สุขแบบโลกุตระ

♥ **ทีมงานข่าวอโศก**

ตลาดอาริยะ และมหกรรมสินค้าราคาถูก

จาก การที่ชาวโศกได้จัดตลาดอาริยะมาถึง ๓๕ ปี ติดต่อกัน ตั้งแต่ครั้งแรกจัดที่ พุทธสถานสันติโศก ต่อมาย้ายไปที่ชุมชนปฐมโศก จนได้รับการตอบรับจากประชาชนเป็นจำนวนมาก ทำให้สถานที่คับแคบแน่นมาก จึงย้ายไปที่ชุมชนราชธานีโศกจนถึงปัจจุบัน ทำให้ญาติธรรมและ ชุมชนต่างๆของชาวโศกได้เอาไปเป็นแบบอย่าง ที่จะจัดตลาดค้าขายอย่างเสียสละให้แก่ประชาชน บางแห่งก็สามารถจัดขายสินค้าได้ในราคาต่ำกว่าทุน ซึ่งเราเรียกว่า ตลาดอาริยะ แต่บางแห่งไม่สามารถ จะขายต่ำกว่าทุนได้ จึงขายในราคาเท่าทุนหรืออาจจะมิต่ำกว่าทุนด้วย อย่างนี้เราจะเรียกว่า มหกรรม สินค้าราคาถูก ซึ่งมีหลายแห่งได้จัดตลาดขึ้นมาดังนี้

ตลาดอาริยะปฐมโศก

ตลาดอาริยะปฐมโศกขายสินค้าต่ำกว่าทุน ในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘ บริเวณลานจอดรถหน้าชุมชนปฐมโศก เวลา ๘.๓๐ น. สมณะแสดงธรรมเปิดงานประมาณครึ่งชั่วโมง แล้วนายก อบต. นายวิชาญ นวาระ กล่าวเปิดงาน เสร็จแล้วจึงเปิดตลาดขายสินค้า โดยมีญาติธรรม เครือแห่ กลุ่มต่างๆ มาร่วมบุญขายสินค้ากับชุมชนปฐมโศก ทั้งหมด ๑๔ เจ้า เช่น ชวนครปฐม ชาวอุทอง กลุ่มญาติธรรมจากภาคใต้ ร.ร.ผู้นำ และร้านค้าที่อยู่รอบๆปฐมโศกก็มาร่วมบุญ นำสินค้ามาร่วมจำหน่ายในราคาบุญนิยมเช่นกันและอีกหลากหลายร้านค้าที่ตั้งใจมาเป็นผู้ให้ คินกำไรให้ประชาชน งานนี้มีการติดป้ายประชาสัมพันธ์ที่หน้าชุมชนไม่ถึงสี่ปาด้า และในเย็นวันที่ ๑๐

มกราคม ก็มีการวิ่งรถกระจายเสียงประกาศ ประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านหมู่บ้านรอบๆ ชุมชนปฐมอโศกได้รับทราบ แม้มีการ ประชาสัมพันธ์ไม่มาก แต่ก็มีประชาชนมา ร่วมจับจ่ายซื้อของกันเป็นจำนวนมาก

เมื่อมีพิธีเปิดงานแล้ว คลื่น ประชาชนก็หลังไหลมากันเนื่องแน่น เต็ม พื้นที่ ใบหน้าของผู้มาใช้บริการยิ้มแย้ม แสดงถึงความสุขที่ได้ซื้อสินค้าในราคาถูก ต่ำกว่าทุน ที่จอตลอดแน่นอน และจอดเป็น แถวยาวไปตามถนน แม้แต่ภายในชุมชนก็ จอดกันแน่น จนไม่มีที่จอด

สินค้าของตลาดอารียะปฐมอโศก ส่วนใหญ่ จะเป็นสินค้าที่ใช้ในครัวเรือน

เช่น เครื่องครัว ข้าวสาร น้ำตาล น้ำมันพืช ผักไร้สารพิษ ผลไม้ อาหารแห้ง ยาสมุนไพร เครื่องเขียน เฟอร์นิเจอร์ เสื้อผ้ามีด ๑ มีด ๒ อาหาร ทุกอย่างจานละ ๑ บาท มีบริการตัดผมฟรี ฯลฯ

ปีนี้เป็นปีแรก ที่ชาวปฐมอโศกนั้นได้กลับมาเปิดตลาดอารียะอีกครั้ง หลังจากที่ชาวอโศก ย้ายงานตลาดอารียะจากปฐมอโศกไปจัดที่ราชธานีอโศก ซึ่งผ่านมาหลายสิบปีแล้ว แต่ถึงแม้ปีนี้จะ เป็นปีแรก ที่เริ่มจัดงานตลาดอารียะอีกครั้ง บรรยากาศในงานก็คึกคักมาก ผู้คนหลังไหลเข้ามาจับจ่ายซื้อ สินค้ากันไม่ขาด พร้อมกับมีกิจกรรมและดนตรีขับกล่อมที่เวทีชาวบ้านตลอดทั้งวัน

สินค้าราคาต่ำสุดๆ จนทำให้ตั้งใจว่าจะปิดตลาดตอน ๑๖.๐๐ น. แต่ปรากฏว่า แค่นี้ถึง ตอนเที่ยงสินค้าก็เริ่มหมดลง จนกระทั่งบ่ายโมงสินค้าก็หมดก่อนเวลาที่ตั้งไว้ เวลาแห่งความสุขแม้จะ แล่นสั้น แต่ทั้งผู้ให้และผู้รับก็อิ่มเอมยินดีปรีดากันถ้วนหน้า

งานมหกรรมกุศลสินค้าประชาเป็นสุข

งานมหกรรมกุศลสินค้าประชาเป็นสุข เป็นงานมหกรรมสินค้านำราคาถูก เริ่มจัดตั้งแต่วันที่ ๑๐-๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ ที่ชุมชนศรีโคตรบูรณอโศก อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม โดยวันที่ ๑๐ นั้นจะเป็นการจัดกิจกรรมงานวันเด็กควบคู่ไปกับงานตลาดสินค้านำราคาถูกด้วย **ซึ่งปีนี้ทางชุมชนศรีโคตรบูรณอโศก ได้จัดตลาดขายสินค้านำราคาถูกเป็นครั้งที่ ๑๕ แล้ว** และยังคงใช้อุดมการณ์การค้า ในระบบบุญนิยม คือการขายราคาที่เป็นที่พอใจและขายต่ำกว่าทุน เป็นการเสียสละและมอบกำไร มอบความสุขให้แก่พ่อแม่พี่น้องประชาชนที่มาจับจ่ายใช้สอย

สินค้าส่วนใหญ่ จะเป็น
อุปกรณ์ครัวเรือนมากมาย ที่กลุ่ม
ญาติธรรมนั้นตั้งใจนำมาจำหน่ายในราคา
ที่เท่าทุนและขาดทุนและยังคงมีพืชผัก
ไร้สารพิษ พืชพันธุ์กล้าไม้ เสื้อผ้า
เครื่องนุ่งห่ม และที่สำคัญทางชุมชนนั้น

มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมชาวบ้าน
เป็นการช่วยเหลือพี่น้องชาวเกษตรกร ด้วย
การไปรับสินค้ามาขาย เช่น เครื่องจักสาน
 เป็นต้น

บรรยากาศงานวันแรกมีการจัด
พิธีเปิดงาน เมื่อตลาดสินค้าเปิดจำหน่าย
ผู้คนก็ให้ความสนใจกันมาก ทำให้ทางเข้า
ตลาดสินค้าราคาถูกนั้นแคบลงนิดตา
นอกจากจะจำหน่ายสินค้าในราคาที่เท่าทุน
และขาดทุนนั้น ยังมีของแถมล้ำมณาคุณให้แก่
ลูกค้าด้วย ทำให้บรรยากาศนั้นเต็มไปด้วยความอึมอึมทั้งผู้ให้และผู้รับ ตลอดทั้งงานจะมีเวที
การแสดง กิจกรรมต่างๆ มีเกมให้ลูกค้าร่วมกิจกรรม แต่ละร้านก็จะมีรางวัลมามอบให้ แถมยังมี
โป๊กลงจากศิระะอโศกมาซ้บกลุ่มเล่นดนตรีอย่างสนุกสนาน

ตลาดสินค้าราคาถูก

เนื่องในวันที่ ๕ ธันวาคมหาราช ร้านสาครบุญนิยมร่วมกับจิตอาสาและชาวชุมชนศิระะ
อโศก จัดตั้งโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตฟรี และเปิดร้านสาครบุญนิยมจำหน่ายสินค้าต่ำกว่าทุนและ
เท่าทุน เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ร้านสาครบุญนิยมเป็นร้านของ
คุณสุนทร ดัชฎยาวัตร และคุณสาคร ศิริชนะ ตั้งอยู่ตรงข้ามศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระแซงใหญ่
ต.กระแซง อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ ก่อนที่จะเปิดโรงบุญแจกอาหาร และเปิดตลาดขายสินค้า ก็มี
การจัดพิธีถวายพระพร มีการแสดงธรรมจากสมณะดวงดี ฐิตปัญโญ ต่อจากนั้นคุณบุญทรง อิมอ้วน
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง จึงได้กล่าวเปิดงาน เมื่อโรงบุญเปิด ตลาดสินค้าเปิดแล้ว
ประชาชนก็หลั่งไหลกันมารับประทานอาหาร และจับจ่ายข้าวของกันอย่างมีความสุข เป็นการสนอง

นโยบายของรัฐบาล ที่จะคืนความสุขให้
กับประชาชน ระหว่างนั้นที่เวทีก็มี
กิจกรรมต่างๆและการแสดงโขนกลางให้
สนุกสนานรื่นเริงกันด้วย

คุณสุนทรได้บอกถึงที่มาที่ไป
ของจิตเสียสละที่เกิดขึ้นนั้น สืบเนื่องมาจาก
ว่า พวกเราได้รับการฝึกฝนแนวทางเรื่องของ
จิตวิญญาณ และเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ก็
เลยนำมาสู่การปฏิบัติดีดละ จนเราได้จัดตั้ง
โรงบุญมังสวิรัตขึ้นมา แล้วก็จัดตลาดขาย
สินค้าต่ำกว่าทุนและเท่าทุน ให้กับพี่น้องใน
อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

ตลาดสินค้าราคาถูก

ตลาดสินค้าราคาถูก เสียสละแบ่งปัน สร้างสรรเศรษฐกิจพอเพียง **คุณยายสมจิต แก้วมณี**
หรือ**คุณยายปลั่ง ชาวชุมชนศิระระอโศก** ได้ร่วมกับ**ทีมจิตอาสา**หลายท่าน **ร่วมกันจัดโรงบุญ ๕ ธันวา**
มหาราช และทีมกลุ่มจิตอาสา**เปิดตลาดสินค้าราคาถูก** จำหน่ายสินค้าต่ำกว่าทุนและเท่าทุน อยู่ที่
ต.บัวงาม อ.เดชอุดม จ.อุบลราชธานี เพื่อเป็นการน้อมนำปฏิบัติ **ตามพระราชดำริสแบบคนจนของ**
พ่อหลวง ที่ทรงตรัสไว้ว่า **“ขาดทุน”**ของเรา คือ
“กำไร”ของเรา

พิธีเปิดงานเริ่มเวลา ๐๗.๓๐ น. โดย
สมณะดวงดี วิฑูรย์ญา เทศน์กล่าวเปิดงาน
คุณธีรพันธ์ ชัยวัฒนานันท์ นายกเทศบาลตำบล
บัวงามได้กล่าวเปิดงาน

ตลาดขายสินค้าราคาถูก เกิดขึ้นได้
จากจิตอาสาพร้อมกับคุณยายปลั่ง มาทำบุญ
เพื่อเทิดพระเกียรติถวายในหลวง ๕ ธันวาคม
ของแต่ละปี เราก็จะมาร่วมทำบุญช่วยกัน
เสียสละแรงทรัพย์ แรงกายมาช่วยกันอย่าง
สามัคคี ผู้คนให้ความสนใจกันเป็นอย่างมาก
ทั้งมาร่วมรับประทานอาหารที่โรงบุญมังสวิรัต
และซื้อสินค้าราคาถูก

มหกรรมเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการปรองดองสมานฉันท์

ชาวชุมชนร้อยเอ็ดโคก ร่วมกับเทศบาลตำบล
เกาะแก้ว จัดงานมหกรรมสินค้าราคาถูก โดยใช้ชื่องานว่า
มหกรรมเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการปรองดองสมานฉันท์ การ
จัดงานขายสินค้าราคาถูกในครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๑๐ แล้ว ในวันที่
๒๐-๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ เปิดงานเวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น.
โดยได้รับเกียรติจากนายอำเภอเสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด มากกล่าว
เปิดงาน ผู้คนอำเภอเสลภูมิให้ความสนใจกันมาก เนื่องจาก
ว่า สินค้าทุกอย่างที่นำมาจำหน่ายนั้น เป็นสินค้าที่มี
ความจำเป็นต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน และเนื่องด้วย
เศรษฐกิจทุกวันนี้ ที่มีสินค้าแพงขึ้นทุกวันๆ ทำให้การจับ
จ่ายของประชาชนนั้นเป็นไปด้วยความเดือดร้อนพอสมควร
มหกรรมสินค้าราคาถูกของชุมชนร้อยเอ็ดโคก จึงน่าจะ
ตอบโจทย์ให้แก่ชาวบ้านได้ดี และยังช่วยเป็นตัวอย่างที่ดี
ให้สังคมให้เห็นได้ว่า ระบบการค้าของบุญนิยมเป็น
ตัวอย่างของการให้การเสียสละเป็นอย่างดี

บรรยากาศในงานมีสินค้ามากมายให้
ประชาชนนั้นได้มาเลือกซื้อ จึงทำให้ผู้คนหลังไหลเข้ามา
ไม่ขาดสาย ทำให้การจราจรติดขัดยาวหลายกิโล กำหนด
และผู้ใหญ่บ้านต้องไปหาคนเพิ่ม เพื่อมาช่วยดูแลในจุด
ของจราจร อากาศเย็นๆมีไปกลางของนักเรียน
ศิระขอโคกซบกลมและกิจกรรมสนุกสนานให้พี่น้อง
ประชาชนที่มาจับจ่าย ได้ขึ้นไปร่วมสัมผัสมิตรไมตรีกับ
พวกเรา และมีรางวัลตอบแทนกับกิจกรรมต่างๆ
สนุกสนานมีความสุขทั้งผู้ให้และผู้รับ อิ่มเอมกันถ้วนหน้า
พี่น้องประชาชนมาเยือนรอต่อคิวยาวอยู่หน้าร้านแทบจะทุกร้าน
แต่สินค้าก็มีเพียงพอที่จะให้บริการ ในส่วนของตลาด
อาหารนั้นก็คึกคักสุดๆเช่นกัน เพราะอาหารที่ให้บริการนั้น
เริ่มตั้งแต่ราคา ๑ บาท และแพงสุดอยู่ที่ราคา ๕ บาท
ทำให้พี่น้องประชาชนที่ไม่เคยรับประทานมังสวิรัต ก็ได้มารับประทานกันถ้วนหน้า กำไรอาริยะ(คือ
ขาดทุน) ของทางชุมชนร้อยเอ็ดโคกในปีนี้ได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท สาธุ

งานบุญลอมข้าว คืนสู่เหย้าศิษย์เก่าศิริระอโต

ปีนี้ทางศิริระอโตจัดงาน “บุญลอมข้าว” ขึ้นในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยงานนี้ ยังผนวกเอางาน “คืนสู่เหย้าศิษย์เก่าศิริระอโต” เข้าไปด้วย โดยได้นัดหมายศิษย์เก่าศิริระอโต ตั้งแต่รุ่นพุทธธรรมแซงแซว รุ่น กศน. และสัมมาสิกขาศิริระอโต มารวมตัวกัน มีกิจกรรมตั้งแต่วันที่ ๑๒-๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

วันศุกร์ที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

ศิษย์เก่าเดินทางเข้าพื้นที่ เข้าที่พักและลงทะเบียน งานนี้มีศิษย์เก่ามาร่วมงานกว่า ๒๐๐ คน รวมทั้งหอบลูกสะไภ้, ลูกเขย, และอุ้มลูกจูงหลานมาร่วมด้วย ครอบครัวละ ๑-๒ คน ทำให้คนมาร่วมงานมีเป็นจำนวนมากกว่า ๒๐๐ คน

ในช่วงเย็น กิจกรรมในช่วงเย็น เป็นการสนทนาปราศรัยพี่น้อง **พี่ศิษย์เก่าพร้อมด้วยนักเรียน สัมมาสิกขา** ได้ร่วมกิจกรรมประสานสัมพันธ์ พี่ๆได้รำลึกถึงสมัยที่เคยเรียน มีการพูดคุย ถามทุกข์สุข และเผ้ากันพอประมาถ เรียกว่า**กิจกรรมเผาเพื่อนรัก ตอนที่ ๑** และต้อนรับศิษย์เก่าด้วย**โปงลางนกระจบบน้อย ดนตรีสากล ดนตรีวงฆราวาส** เป็นกิจกรรมที่อบอุ่น เสมือนลูกๆเรียนจบออกไปมีงานทำ หรือมีครอบครัว แล้วก็กลับมาเยี่ยมครอบครัวญาติพี่น้องซึ่งเป็นบรรยากาศที่อบอุ่น

จากนั้นจึงพักผ่อนเพื่อเตรียมทำวัตรเช้าในวันรุ่งขึ้น หลับฝันดีกับเสียวรั๊ก คืนแรก

วันเสาร์ที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๗

๐๔.๐๐ น. เริ่มกิจกรรมทำวัตรเช้า โดยมีการแจกเสื้อศิษย์เก่า แถมด้วยเสื้อตัวน้อย สำหรับผลผลิตของศิษย์เก่าด้วย (เสื้อสำหรับบรรดาลูกหลาน) รับฟังธรรมะรับอรุณเพิ่มสัมมาทิฐิ จากสมณะ

๐๕.๓๐ น. มีกิจกรรมออกกำลังกายเชื่อมสัมพันธ์ศิษย์เก่า **กิจกรรมหน้าแถว**ก่อนเข้าห้องเรียน รับประทานอาหารเสริม

๐๖.๓๐ น. **กิจกรรมพบครู** รำลึกความหลัง กับช่วงคิดถึงสัมมา

๐๘.๓๐ น. **กิจกรรมพบชีวิต** ซุปตาร์ คนโสด คนแต่งงาน คนเลิกแฟน และชีวิตสาวโสดอินเตอร์

๑๒.๐๐ น. **ระดมสมอง** เพื่อพัฒนาศิษย์เก่า บัณฑิตคืนถิ่น

๑๕.๐๐ น. **ร่วมขบวนแห่ฉลองข้าว** หรือบุญล้อมข้าว

๑๗.๐๐ น. พบกับการแสดงสุดอลังการ แสง สี เสียง เวที กับโปงลางสัมมาสิกขา ประชันกับ**พี่ศิษย์เก่า** สลับกับช่วง**แม่ทัพศิษย์เก่า(เผ่าตอนที่ ๒)** **ดนตรีวงฆราวาส ดนตรีวงศิษย์เก่า**

๒๑.๐๐ น. หลับฝันดีกับเสียวรัก

วันอาทิตย์ที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

๐๔.๓๐ น. **บำเพ็ญประโยชน์** ช่วง One for all, all for one

๐๗.๓๐ น. **พ่อครูนำหมู่สมณะ สิกขมาตุดอกบิณฑบาต** ซึ่งมีศิษย์เก่าและญาติธรรมมาได้บาตรเป็นแถวยาวเหยียด เสร็จจากบิณฑบาตก็ร่วมถ่ายภาพหมู่กันที่ศาลาบุญถวาม เพื่อบันทึกรูปประวัติศาสตร์

๐๙.๐๐ น. **ทำพิธีไหว้ครู** แล้วรับฟัง**ธรรมะก่อนฉันจากพ่อครู** โดยพ่อครูได้เทศนาเรื่องลึกซึ้ง **“เปิดเผยความลับของมนุษย์และจักรวาล”** เสร็จจากการฟังเทศนาก็มีการจับฉลากรับของขวัญจากพ่อครู โดยของขวัญก็คือภาพพ่อครูในสถานที่และอิริยาบถต่างๆอันงดงามทรงคุณค่ามาก บรรยาการการจับฉลากเป็นไปอย่างอบอุ่น

๑๓.๐๐ น. ศิษย์เก่ารวมตัวกันรับฟัง **โอวาทก่อนจากกับพ่อครูสมณะโพธิรักษ์** แล้วศิษย์เก่ายังได้นิมนต์พ่อครูมาร่วมงาน **“ครบรอบ ๒๕ ปี การศึกษาศีระะอโศก”** ในวันที่ ๑-๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ในปีหน้า และก่อนจากก็ได้รับของที่ระลึกก่อนจากลากันไปอย่างอบอุ่น

♥ ทีมงานข่าวอโศก

วันเด็ก ๒๕๕๘

สันติโคก

วันเด็กที่ไร พวกเด็กๆอย่างเราก็คงจะนึกถึงกิจกรรมสนุกๆจนมอ่อยๆ และของขวัญที่อยากจะได้แน่นอน หลังจากปีใหม่ผ่านไป พวกเราเด็กๆก็คอยลุ้นรอคอยให้ถึงวันเด็ก ซึ่งจะจัดขึ้นในวันเสาร์ที่ ๒ ของเดือนมกราคมของทุกปี พอนึกไปถึงจนมอ่อยๆ กิจกรรมหลายอย่าง หัวใจก็พองโตคล้าย ลูกโป่ง

อัดแก๊สแล้ว ๕๕๕+

ในปีที่โรงเรียนสัมมาสิกขาสันติโคกได้จัดงานวันเด็กตรงกับวันอาทิตย์ที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘ เนื่องจากในวันเสาร์ที่ ๑๐ นั้น ครูผู้ใหญ่ใจดีได้พาเด็กนักเรียนอย่างพวกเราออกไปเที่ยววันเด็กที่สนามกีฬาห้วยหมาก ซึ่งพวกเราก็ได้ไปเล่นกิจกรรมร่วมกับเด็กคนอื่นๆ แดดค่อนข้างร้อน แต่พวกเราก็บ่เย็น ยืนยิ้มร่าทำแสงอาทิตย์ เล่นจับของขวัญกันอย่างเพลิดเพลิน หลังจากกลับมาจากการล่ารางวัลและสู้รบกับแสงแดดอันแรงกล้า พวกเราก็กลับ

มาที่สันตือโศก มาสัมผัสกับอากาศเย็นสบาย มีลมพัดผ่านมาทักทายเป็นระยะๆ เหมือนจะมาปิดเปา ความร้อนจากร่างกายให้มันหายไปยังงั้น รู้สึกโชคดีจังที่ได้อยู่สันตือโศก

ในวันอาทิตย์ที่ ๑๑ มกราคม พวกเราก็ได้เล่นกิจกรรมที่สันตือโศก ทุกๆปีจะมีคำขวัญที่นายกรัฐมนตรีของเรา มอบให้

กับเด็กๆ ปีนี้ก็เช่นกัน **พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา** ได้ให้คำขวัญสั้นๆกินใจๆว่า **“ความรู้ คู่คุณธรรม นำสู่อนาคต”** ฟังดูแล้วมันเข้ากับการเรียนของพวกเรา

เด็กนักเรียนสัมผัสมาลีขาละเลยนะ มันเป็นเรื่องที่นักเรียนเราได้ปฏิบัติอยู่แล้ว เราเรียนหนังสือ ควบคู่ไปกับการมีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม นอกจากนี้**หลวงปู่สมณะโพธิรักษ์** ยังเมตตาให้คำขวัญวันเด็กแสนเข้ากับพวกเราไว้ว่า **“ทำดีไม่ได้ดี เพราะทำดีไม่มากพอ”** ฟังแล้วคงจะคลิกใจเด็กไทยหลายๆคน อีๆ เด็กๆเราก็เคยสงสัยว่า ทำไม! ทำไม ทำความดี แล้วมันไม่เห็นจะได้ดี เราก็ได้คำตอบจากหลวงปู่มาแล้วค่ะ นั่นก็คือ **“เพราะเราทำดียังไม่มากพอ”** เพราะฉะนั้นเด็กๆอย่างเราต้องเร่งทำความดีต่อไปสู่ๆนะคะ อีบ!!

(เล่าต่อ) กิจกรรมวันเด็กของพวกเราเริ่มเวลา ๘ นาฬิกา เราใส่บาตรร่วมกันทั้งโรงเรียน ประมาณว่า เริ่มต้นดีทุกอย่างดีว่านั้น ๕๕๕+ ก่อนที่ท่าน**สมณะลานบุญ วิโร** จะมากล่าวเปิดงาน พวกเราเด็กนักเรียนก็ทยอยกันเข้ามาร่วมงาน นอกจาก**เด็กนักเรียนสัมผัสมาลีขาละ**และ**น้องสันติบาล**แล้ว ยังมีเด็กๆอีกมากมายเข้าร่วมงานกับเราเป็นจำนวนมาก บ้างมากับพ่อแม่ บ้างมากับพี่ มากับป้า และยังมีพี่ศิษย์เก่าอีกหลายคนเข้ามาช่วยงาน ทำให้บรรยากาศในงานคึกคักเป็นพิเศษ

ในปีนี้นักเรียนเราจัดวันเด็กตรงลานทรายรอบน้ำตก บรรยากาศดีดีมาก พื้นที่เยอะและกว้างขวาง ทำให้เดินสนุกแม้บางครั้งจะดูงุ่นๆเพราะเด็กเล่นชน แต่มันก็เป็นบรรยากาศที่อบอุ่น เห็นรอยยิ้ม ไร้เดียงสา และตาแป๋วๆของเด็กตัวเล็กๆ ก็ทำให้เราใจอ่อนไม่อยากจะดุเลยคะ อาหารก็มีหลากหลาย กินกันเต็มทีที่ราบไคที่น้องกระเพาะของเรายังสามารถรับอาหารได้อีก กินเข้าไปเถอะคะ จะได้ตัวโตๆ 555+ บวกกับน้ำหนักเพิ่มเป็นของแถม ก็วู้(ดูจากปริมาณขนมและอาหารแล้ว ผู้เขียนคาดว่า เสรีจ

จากงานนี้ พวกเราคงเช็ดขยาดไม่อยากกินขนมไปอีกนาน)

ภายในงานก็มีการเล่นเกมหลายอย่าง ทั้งกิจกรรมบนเวที อาทิ ตอบปัญหาชิงรางวัล โชว์การแสดงนับเลข เป็นต้น และยังมีซุ้มกิจกรรมให้เด็กๆ อย่างเราได้เลือกเล่นอีกหลายซุ้ม ไม่ว่าจะเป็น **ซุ้มศิลปะ** ที่ให้เด็กๆ แสร้งอย่างเราๆ ไปตอบคำถามว่าศิลปะ มีอะไรบ้าง เด็กโตก็จะแอบยิ้มอยู่ในใจ มั่นใจว่าได้รางวัลชัวร์ ก็แห้งละ เราอยู่กับศิลปะทุกวัน ท่องจำ ปฏิบัติไม่ได้ ก็อายกันพอดี ๕๕๕+ แต่เด็กเล็กหลายๆคนนี่สิ เอ...ทำไง? อย่าเพิ่งหน้าอไป พี่ๆซุ้มนี้ใจดี ถ้าเด็กหลายๆคนให้หน่อยๆ **ห้องศิลปะ ๕ ตาม** น้องบางคนยังพูดไม่ชัดเลย ก็น่ารักดี (อยากเล่นละสิ เสียใจอะ รอปีหน้า ๕๕๕)

มาต่อใน**ซุ้มทำดีแลกได้**(ฟังชื่อซุ้มก็น่าเล่นแล้วใช่ไหม) กติกาการเล่นง่ายมาก เพียงแค่เราเขียนความดีของเราส่งให้พี่ประจำซุ้ม พี่เค้าก็จะตีค่าความดีเราให้เป็นราคาว่ากี่บาท แล้วเราก็จะซื้อของขวัญได้ตามราคาที่พี่เขาตีให้ คล้ายๆกับซูเปอร์มาร์เก็ตนี่แหละละ ซุ้มนี้คงทำให้เด็กหลายคนเห็นค่าของการทำความดี ไม่มากก็น้อยแหละ เพราะทำดีมากก็ได้ราคาสูงมากแลกของขวัญชิ้นใหญ่ ทำดีน้อยก็ได้หน่อย ยกตัวอย่างคร่าวๆนะคะในส่วนของรายละเอียด เกรงว่าถ้าเล่าหมด มันจะยาว (ก๊วๆก๊วๆซีเกียจละสิ) เอาเป็นว่าจะเอาชื่อซุ้มในงานมาบอกก่อนนะคะ

นอกจากสองซุ้มนี้แล้วก็มี**ซุ้มวิศวกรน้อย, ซุ้มผจญภัย, ซุ้มตอบปัญหา, ซุ้มไขไดโนเสาร์, ซุ้มEnglish is fun, ซุ้มคัดไทย** และ แทน แทน แทน.....ซุ้มนี้เป็นไฮไลต์ของงาน **ซุ้มสอยดาว**ละ ซุ้มนี้เป็นซุ้มที่เราตั้งใจรอคอย แต่กว่าจะสอยดาวได้ต้องเล่นทุกด่านทุกซุ้ม สะสมสติ๊กเกอร์ของแต่ละซุ้มมา (เล่นซุ้มแต่ละซุ้มเสร็จเค้าจะให้สติ๊กเกอร์) ถึงจะสามารถมาสอยดาวได้ พอเล่นทุกซุ้มก็เอาสติ๊กเกอร์ไปยืนยันกับพี่ๆซุ้มสอยดาวเราก็จะได้จับรางวัล อีๆ ดีใจ แต่.....(ของดีต้องมี แต่.....) มันไม่ได้ง่ายอย่างที่คิด ว่าจับฉลากแล้วก็จบ เปล่าเลย มันลำบากกับเด็กๆอย่างเรา ยิ่งนัก กระจิกๆ เพราะเราต้องมุดถ้าคะพี่น้อง ต้องเดินรอบถ้า ใช้คำว่า **“คลาน”** ดูจะเหมาะกว่า ถ้าเล็กนิดเดียว แถมน แคมอีกต่างหาก แคมมาก(ก ไก่ ล้วนตัว) ใครที่สมบูรณ์เกิน(อ้วน) โปรตระวัง เพราะคุณจะทำลำบาก ในถ้ามีดีติดมือ จินตนาการเห็นผีได้ชัดเจนเลย (ผีไม่มีในโลกนะคะ หลวงปู่บอก) กลัวก็กลัว แต่เพื่อของขวัญ

เด็กๆอย่างเราสู้ตายค่ะ คลานไปเรื่อยๆ เราก็จะเห็นทางออก ตรงทางออกจะมีฉลากห้อยไว้ตามทาง คล้ายๆโมบาย เป็นรูปกลมๆ มีกรรไกรให้เราตัดพร้อม ลอดออกมาได้ พี่ๆก็มอบรางวัลตามเบอร์ที่เราจับได้ พร้อมกับหัวเราะคิกคักๆ แกล้งเด็ก ฮึ่ม!! ๕๕๕ แต่มันก็ทำให้เราคิดนะ ไม่มีอะไรที่เราจะทำได้มาง่ายๆ แต่ล่ออย่างกว่าจะได้มา ต้องใช้ความพยายาม ความอดทนของเราอย่างมากเลยนะ เด็กๆ คนไหนไม่กล้าเข้าไปก็จะได้ไม่ได้รับของขวัญ เพราะมันอยู่ตรงทางออกของถ้ำ เราว่าการเล่นกิจกรรมนี้ คล้ายๆกับการใช้ชีวิตนะ ถ้าเปรียบถ้ำเป็นอุปสรรค ปัญหา ถ้าเรามัวแต่กลัวไม่กล้าไปพบไปเผชิญไป แก้ไขอุปสรรคพวกนี้ เราก็จะไม่เห็นทางออกที่บางที่มันก็ง่าย แค่คลานกระดืบๆ เบี่ยงเดี้ยวมันก็พ้น ออกมาได้ แถมมีอะไรดีๆให้เราอีก ซึ่งก็คือของขวัญ แต่ถ้าวเราไม่สู้อุปสรรคปัญหาเราก็จะไม่เจอทางออก เราก็อดได้ของขวัญ(ของขวัญิต)ไป

งานวันเด็กปีนี้เป็นอะไรที่สนุกและเซอร์ไพรส์มาก..... พวกเราได้ของขวัญกันอย่างมากมาย ทั้งจากผู้ใหญ่ใจดี ชาวชุมชน หรือแม้กระทั่งพี่ศิษย์เก่าๆ ที่ห่อของขวัญมาให้อย่างอลังการ ขอบคุณนะค่ะ พวกเราสนุกมีความสุขกับกิจกรรมปีนี้ที่สุดเลยแหละค่ะ

วันเด็กปีนี้เป็นเด็กดีทุกคนนะค่ะ

ปฐมอโศก

👉 จันทร์ทรงดาว

ทุกๆปีเทศกาลวันเด็กจะตรงกับวันเสาร์ของ สัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนมกราคม ซึ่งในปีนี้ก็ตรงกับ วันเสาร์ที่ ๑๐ มกราคม แต่เนื่องจากทางปฐมอโศกมี การจัดงานตลาดอารียะ ทำให้ต้องมีการจัดเตรียมงาน เป็นการใหญ่ ไม่สามารถจัดงานวัดเด็กให้ตรงกับวันเสาร์ ที่ ๑๐ มกราคมได้ ทางโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก จึงต้องเลื่อนมาจัดในวันจันทร์ที่ ๑๒ มกราคม ซึ่งงานได้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๐๗:๐๐ น. เด็กนักเรียน สัมมาสิกขาปฐมอโศกพร้อมผู้ใหญ่ในชุมชนได้ร่วม กันใส่บาตร

ในเวลา ๐๗:๐๐ น. เด็กนักเรียนและ ผู้ใหญ่ในชุมชนได้ขึ้นศาลาฟังเทศน์อย่าง พร้อมเพรียง กัน ตั้งแต่ช่วงเที่ยงก็เป็นกิจกรรมสันทนาการกัน เด็กๆร่วมเล่นเกม เล่นกิจกรรมต่างๆ และในช่วง ภาคค่ำก็เป็นกิจกรรมการแสดง ร่วมร้องเพลง เล่นดนตรี และช่วงไฮไลท์ที่เด็กๆนักเรียนรอคอย ก็คือ ช่วงของ

การจัดกิจกรรมจับของขวัญ ซึ่งของขวัญที่เอามาให้จับนั้น รุ่นพี่ศิษย์เก่าๆ แต่ละรุ่นนำมาห่อให้เป็นรางวัลแก่นักเรียนทุกคน เป็นบรรยากาศที่เด็กๆ ได้ผ่อนคลาย รื่นเริง มีความสุขกันถ้วนหน้า

ราชอาณาจักร

กิจกรรมวันเด็กของหมู่บ้านราชอาณาจักร ได้จัดในวันอังคารที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ งานวันเด็กปีนี้มีเจ้าภาพเป็นศิษย์เก่าๆ มาช่วยจัดกิจกรรมสนุกสนานให้กับน้องๆ สัมมาสิกขา

กิจกรรมในช่วงเช้าทำบุญตักบาตร หลังจากนั้นไปบำเพ็ญประโยชน์ปลูกผักทองที่ริมมูน หลังจากนั้นรับประทานอาหารร่วมกัน เวลา ๑๑.๐๐ น. นักเรียนรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมสันทนาการผ่านด้านต่างๆ ซึ่งรุ่นพี่ศิษย์เก่าๆ เตรียมไว้

กิจกรรมภาคค่ำจัดที่บริเวณลานพระพุทธรูป พิธีเปิดเวทีโดย **น.ส.ขวัญหินแก้ว รักพงษ์ อโศก** ผู้ใหญ่บ้านบ้านราชฯ มีการแสดงต่างๆ และเกมสนุกๆ จนถึงเวลา ๒๑.๓๐ น. ปิดกิจกรรมโดย **สมณะฟ้าไท สมชาติโก**

ความรู้สึกร่วมกัน

๕๕ **ด.ญ.เพ็ญเพชรฟ้า พุฒหลวง ชั้น ม. ๑**

กิจกรรมวันเด็ก โหด มันส์ ฮา สุดๆ ไม่เคยเจออะไรแบบนี้เลยคะ ได้ตักบาตร ไปทำงานปลูกผักทองริมมูน เริ่มตั้งแต่ชุดหลุม ใส่ปุ๋ย คลุกให้เข้ากัน คลุมฟาง รดน้ำ ทุกหน้าที่มีคนจับจอง

อย่างรวดเร็ว ทำงานเสร็จก็สรุปทุกชั้น แล้วมากินข้าวพักผ่อน แล้วเตรียมตัวแบ่งกันเป็นกลุ่ม รุ่นพี่
ปล่อยให้ไปดำเนินที่ละกลุ่ม ระหว่างรอพี่ต๊อบได้ก็ช่วยสร้างความสนุกให้หน่อยๆ ด้านแรกคือเกมล้อรถถัง

ต่อมาไอ้แมงมุมโดนแบ่งป้ายสี แล้วก็ผ่านด่านจับคู่วิ่งบนโปม
ที่ต่อกันเป็นแพ แล้วก็ปิดตาเดิน โหดสุดๆ
มุกโคลน วิ่งสามขา ชักเย่อ เหนื่อยแต่ก็
สนุกค่ะ ตอนค่ำมีการแสดง และมีปิ้งมัน
ปิ้งข้าวโพด ปิ้งลูกชิ้น ทำไอติมหลอดหลาก
รสชาติ จับฉลาก มีความสุข มากค่ะ

❁ ด.ญ.รวงข้าว กองอุ่น ชั้น ม. ๑

ประทับใจที่ทำกิจกรรมยามเช้าที่
ริมมูน ก็คือต้องตักน้ำที่ริมมูนขึ้นมารด โดยที่
นักเรียนทุกคนได้ต่อแถวกันส่ง

น้ำต่อกันเป็นแถวยาว ช่วยกันทำทุกคนเลย เพื่อเตรียมที่จะปลูก
ผักทองไว้ในงานตลาดอารียะที่จะถึงในเดือนเมษายน เป็นอะไรที่น่า
ภาคภูมิใจในผลงานชิ้นนี้มากค่ะ

❁ ด.ญ.สุพรรณษา ดวงมะณี ชั้น ม. ๑

หนูรู้สึกว่ามันแตกต่างจากงานวันเด็กข้างนอกเยอะ สนุกและ
ท้าทายด้วย มีการผจญภัยแบบเป็นกลุ่ม ทำให้เด็กสามัคคีกัน และ
สร้างความสนิทสนมระหว่างพี่น้อง

❁ น.ส.ณัฐนิชา เข็มวงค์ ชั้น ม. ๔

กลุ่มรุ่นพี่ศิษย์เก่า ได้มารวมตัวกัน
จัดงานวันเด็กให้กับน้องๆ หลังจากที่เราเสร็จสิ้น
จากการช่วยงาน ว.บ.บ. ก็ต้องรีบจัดงานวันเด็ก
เพราะพี่เขาต้องรีบกลับไปทำภารกิจไม่ว่าจะไปเรียน
หรือทำงาน ก็รู้สึกประทับใจรุ่นพี่มากๆค่ะ ที่
เสียสละเวลามาจัดงานวันเด็กให้กับน้องๆ ได้
สนุกสุดเหวี่ยงกัน เป็นบรรยากาศพี่ๆ น้องๆ
ที่อบอุ่นมาก

❁ **ชานน้ำฝน**

จดหมาย จากญาติธรรม

อ่านแล้วลดกิเลสได้

ข้าพเจ้าต้องกราบขออภัยมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากที่ข้าพเจ้าไม่ได้ตอบรับและไม่ได้ส่งแสดมภ์ไปให้เป็นเวลานานแล้ว

หนังสือที่ส่งไปให้ได้รับทุกฉบับ ด้วยความขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ข้าพเจ้าอ่านแล้วก็ได้ให้ผู้สนใจได้อ่านด้วย ทำให้ลดละกิเลสลงได้เยอะค่ะ ต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง พร้อมนี้ได้ส่งแสดมภ์มาให้ ๖๐ บาทค่ะ

 สมทรง อภิชชาติยะกุล จ.ฉะเชิงเทรา

 โอกาสหน้าลองเขียนประสบการณ์การลดกิเลสของตนส่งมาให้สารอโศก และสมาชิกท่านอื่นๆได้อ่านด้วย ก็จักมีประโยชน์ไม่น้อย เพราะเป็นกำลังใจให้ท่านอื่นๆ กล่าวจุดไปปัญญาเพากิเลสของตนให้เป็นรูปธรรมด้วย

ซาบซึ้งเพราะการติดตามศึกษา

ผมเป็นลูกชานา เป็นบุตรคนที่ ๓ ในพี่น้อง ๑๑ คน พี่สองคนเสียชีวิต ผมจึงเป็นคนโตทำงานช่วยพ่อแม่ทุกอย่าง ทำงานหนักมาตลอด ได้รับการศึกษาจนจบปริญญาตรี ทำงานรับราชการจนเกษียณอายุราชการ

ตลอดระยะเวลาที่ทำงาน ชัดขวางไม่ให้เจ้านายโกงกิน ตนเองจึงไม่ได้รับ ๒ ชั้น เหตุเพราะรุนแรงกับหัวหน้า เมื่อเกษียณแล้วก็สมัคร สว. ๒ ครั้ง สอบตก เงินทองที่หามาได้ก็แทบจะหมดที่คืนก็ขายไป เหตุผลที่สมัคร เพราะต้องการจะกำจัดคนไม่ดีให้ได้รับผลที่เขาทำ

ผมได้ดูโทรทัศน์ FMTV (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นชื่อ “บุญนิยมทีวี”) ผมเลยติดตามไปดูตัวจริงของพ่อครู ได้แต่ดูอยู่ห่างๆ แล้วติดตามดูโทรทัศน์และหนังสือที่ท่านเขียน ชื่อ “คนคืออะไร” มาอ่านทำให้ซาบซึ้งในหลักของพุทธแท้ๆจริงๆ ผมพยายามประพฤติ ปฏิบัติตามเท่าที่ทำได้ เพราะกิเลสยังหนา

อยู่ เอาจริงๆ พยายามเป็นคนดีของสังคม เพราะอย่างไรก็ยังไม่ถึงพุทธแท้ๆ(อรหันต์) เป็นอยู่ตาม
อัธยาศัย ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม

☀️ ธงชัย รัตนศิลป์ จ.ร้อยเอ็ด

☀️ พุทธแท้ๆมีอยู่จริงในบุคคลสี่เหล่า เริ่มตั้งแต่พระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี และ
พระอรหันต์ หากจิตใจตนสามารถลดกิเลสระดับฐานศีลทำได้จริง ทนต่อพุทธแท้ๆระดับพระโสดาบันก็เริ่มต้น
เกิดขึ้นแล้ว ประสบการณ์ทางโลกที่ทำงานผ่านความยากลำบากมากมาย น่าจะเป็นกำลังใจที่เข้มแข็ง
ให้ฝึกจิตปฏิบัติธรรมได้อย่างไม่ย่อท้อ

☀️ จะฝึกอะไรก่อนดี

คนเก่ง คนฉลาด คนดี คนกล้า สี่ลักษณะนี้นั้น เราควรให้ความสำคัญฝึกตนเป็นอะไรก่อน
จึงจะถูกต้องในทางสัมมาคะ?

☀️ แพนรายการสถานีบุญนิยมทีวี

☀️ หากมีสัมมาที่หมายถึงความถูกต้องตรงธรรม เป็นโลกุตระ(ลดกิเลสจนอยู่เหนือกิเลสตน
ได้จริง)แล้ว ควรเป็น“คนดีมีศีล”ก่อน โดยเฉพาะ“คนดีที่กล้า”จะเป็นคนดีที่สุด แล้วค่อยตามด้วย“คนดีที่
กล้าที่เก่งที่ฉลาด” ฝึกเกิด ขยันฝึกอย่างมีสัมมา เป็นอะไรก็เจริญทั้งนั้น

☀️ ของโปรดของกิเลส

ใช้แอปพลิเคชัน“ไลน์” หมดค่าใช้จ่ายไปกับการซื้อสติ๊กเกอร์และ
ทีมของไลน์อยู่เรื่อยๆ ช่วงนี้ที่บ้านก็มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการเงิน เพราะญาติ
ไปต่างประเทศ ที่บ้านจึงกู้เงินเพื่อช่วยเหลือเขาสี่แสน แต่พอเราเห็นทีมสวยๆ
ของไลน์ที่มาใหม่วันนี้ รู้สึกอดใจยาก กิเลสความอยากได้เกิดขึ้นเลย

☀️ ษะนี กทม.

☀️ ไม่ได้ห้ามเรื่องการซื้อของนะ เพียง
แต่อยากให้เราไตร่ตรองก่อน คือจะซื้อต้องคิดก่อนว่า
๑.จำเป็นไหม ๒.มีใช้อยู่แล้วหรือยัง ๓.เป็นประโยชน์
มากหรือน้อย ๔.มีหนี้ต้องใช้คืนรึเปล่า ๕.เลี้ยงกิเลส
ความอยากของเราให้ยิ่งโต ยิ่งเป็นนายบงการชีวิต
เราใช้มีย เพราะเรื่องค่าใช้จ่ายเป็นเรื่องที่ทำอะไรตาม
อารมณ์อย่างเดียวนั้นไม่ดี จะเกิดปัญหาที่แก้ไม่จบ

วานขยายให้ด้วย

“การส่งจิตออกนอก คิดอยู่ภายใน ไม่ดูความคิดของใคร ดูแต่ใจตัวเอง ไม่วิจารณ์ใคร” ทำอย่างไร

☼ *โสภิล สุภานแก้ว จ.แพร่*

การส่งจิตออกนอกคือการที่จิตใจนึกคิดไปในเรื่องนอกตัวเราคิดถึงเรื่องของคนอื่นวิจารณ์คนอื่น ไม่ได้คิดเรื่องของเราภายในจิตใจเรา โดยเฉพาะเรื่องอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นกิเลสของเราเองกลับลืมดูมัวเสียเวลาไปคิดเรื่องของคนอื่น อย่างนี้จะไม่มัววันกำลังจิตกิเลสของตัวเองได้เลย

จะดีกว่านี้ได้อย่างไร

๑. คนไทยชอบมีลูกพี่ นำไปสู่สังคมพึ่งบารมี ส่งเสริมการเล่นพรรคเล่นพวก ตั้งแต่ในครอบครัว ชั้นเรียน ชุมชน ไปจนกระทั่งถึงสังคมวงกว้างทุกระดับ จะหาคนไทยที่เป็น“คนเป็นไท”จริงๆ ทำอย่างไรจึงจะทำให้คนไทยรู้จักพึ่งตน ไม่ก้มหัวให้หนักเลงโต เคารพกันด้วยคุณความดี ไม่ใช่ใช้อิทธิพลคะ ?

๒. หาคนไทยที่กล้าคิดกล้าทำนั้นหายาก ส่วนใหญ่ชอบทำตาม เลียนแบบกัน กลัวจะต่างจากคนอื่น โดยเฉพาะเรื่องไม่ดี เรื่องไร้สาระ จะทำตัวดีมีคุณค่ากลับอาย กลัวไม่กล้า ปัญหาเห็นเห็นว่าควรแก้ไขอย่างไรคะ?

☼ *แฟนรายการสถานีบุญนิยมทีวี*

การรณรงค์ให้มีการแก้ไขเรื่องใดในสังคม คงต้องทั้งบอกกล่าวนำเสนอวิธีที่ดีให้กับสังคม ควบคู่ไปกับการวางใจของเราไปด้วย และที่สำคัญคือ “ตัวอย่างที่ดีย่อมมีค่ากว่าคำสอน” ฉะนั้นขอให้เร่งประสิทธิภาพของแต่ละคนที่รู้ว่าสิ่งไหนดีแล้ว จึงประพฤติให้เป็นตัวอย่างให้มากพอ ให้ชัดเจนพอกันเกิด เริ่มที่ตัวเราดีและกล้าก่อนคนแรก แล้วเพียรพยายามทำคนอื่นให้ติดตามเพิ่มขึ้นในสังคม

คนโศกเล่นไลน์

คนโศกจะเล่นไลน์จนกระทั่งการปฏิบัติที่สังวรสำรวมเปลี่ยนไปไหม เชื่อว่ายุคกระแส“สังคมก้มหน้า”เข้าไปยังชุมชนชาวโศกแล้ว อยากรู้ว่าคนโศกจะยังดำรงสภาพการลดละกิเลสได้หรือเปล่า หรือว่ากลายเป็นคนติดไลน์ ติดเฟสบุ๊คแบบสังคมภายนอก แล้วการปฏิบัติธรรมเสื่อมต่ำลง มัว

แต่ก็มึนหน้าเล่นแล้วหัวร่อกับหน้าจอโทรศัพท์!?!?

☀ **คนอาถ้วน โกลีซิดชาวอโศก**

ถือว่าเป็นการให้ข้อคิดเตือนสติ

กลับมาถึงชาวอโศกทุกท่าน ที่กำลังใช้เทคโนโลยีทางสังคม ที่ต้องใช้ความรู้เป้าหมายของการใช้งาน ซึ่งคงไม่ใช่เฉพาะแต่ชาวอโศก แต่ทุกคนย่อมสมควรฝึกบริหารพฤติกรรมทั้งทางกายกรรม วจีกรรม และมโนกรรมของตนอย่างถ้วนถี่ ไม่ว่าจะอยู่ในอิริยาบถไหน หรือใช้อุปกรณ์ชนิดใด ก็ล้วนเพื่อเป็นเครื่องมืออ่านกิเลสตนและแก้ไขกิเลสตนได้ทั้งนั้น

ทำบุญให้กับสังคม

เพื่อสนับสนุนแรงงานช่วงตรุษจีน ด้วยเป็นวันหยุดของเจ้าแก่ แต่คนงานไม่หยุด เจ้าแก่จึงจ้างแรงงานมาช่วยงานวัด(พุทธเมตตาธรรมสถาน)แทนงานในกิจการปกติ นับเป็นการทำบุญด้วยแรงงานอีกรูปแบบหนึ่ง...

☀ **ท่านจันทร์(สมณะจันทเสฏโฐ)**

คนที่มึนใจอยากเสียสละมักคิดวิธีทำบุญได้หลากหลายได้ทั้งประโยชน์ตน(กิเลสตนเองลด) และประโยชน์ท่าน(ช่วยให้คนอื่นได้ลดกิเลสด้วย)

ปีใหม่ ชีวิตใหม่ ในงาน อ.บบข.

ในเทศกาลส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ของชาวบุญนิยม ชีวิตของพวกเราอาจจะแตกต่างจากคนทั่วไป การส่งท้ายปีเก่าของเราก็คือการทำให้ดีที่สุดให้กับชีวิต พ่อครูให้คำอธิบายว่า

“การทำให้ดีที่สุดให้กับชีวิตนี้ ไม่มีอะไรประเสริฐไปกว่า **“การได้กำจัดกิเลสของตนออกไปให้ได้!”** นี่คือนโยบายอันยิ่งใหญ่ของการเกิดเป็นคน จำอะไรไม่ได้ก็จำอันนี้เอาไว้พ่อครูย้ำผู้ใดสามารถทำให้ประโยชน์ตนครบก็หมดประโยชน์ตน ชีวิตจะเกิดอีกก็ชาติก็ล้วนเป็นชีวิตเพื่อผู้อื่นทั้งสิ้น นี่คือนโยบายการศึกษาของพระพุทธเจ้า

ประโยชน์ตนที่พระพุทธเจ้าว่าก็คือ การชำระกิเลส นี่คือนโยบายแท้ คนที่ลดกิเลสไม่ได้ มันมีแต่ “โทษ” ใส่ตนไม่มีประโยชน์ตน มีแต่โทษภัยที่คุณสะสมใส่ตน ไม่ว่าคุณจะมีการศึกษาจบดอกเตอร์ก็ไบก็แล้วแต่ หรือแม้ไม่ต้องไปเรียนตามระบบวิธีการเขาก็ตาม จะเรียนวิธีไหนก็ได้ แม้จะได้ความรู้มากๆ แต่ถ้าความรู้นั้นไม่ได้ชำระกิเลส ก็ล้วนเป็นความรู้ที่เป็นโทษแก่ตนทั้งนั้น

เพราะยิ่งรู้มากก็ยิ่งเอาความรู้เป็นเครื่องมือในการไปเอาของคนอื่นมาให้แก่ตน เป็นการเห็นแก่ตัว ให้ได้เปรียบให้ได้มากๆ เพื่อสะสมกอบโกย จนมีระบบวิธีแสวงหากำไรสูงสุด(Maximize profit) คือวิธีการของทุนนิยมทั่วโลกต่างแข่งขันกันนี้ จะต้องให้ได้เปรียบให้ได้กำไร นึกว่าเป็นประโยชน์ตน แต่แท้จริงเป็นโทษใส่ตน เป็นทั้งโทษให้เกิดขึ้นและเป็นโทษกับผู้อื่น เพราะต้องไปทำร้ายผู้อื่น”

ดังนั้นส่งท้ายปีเก่าของชาวบุญนิยม จึงน่าจะเป็นการมาทำความตั้งใจที่จะทำสิ่งที่ดีๆ ให้รางวัลกับชีวิตของตัวเอง แต่ก็ไม่น่าจะมีรางวัลอะไรดีไปกว่าการได้ล้างกิเลสของเรา เพื่อการได้ชีวิตใหม่

ชาวบุญนิยมจึงอาจไม่เหมือนกับคนทั่วไป ของเขาอาจจะมีแค่สวดมนต์ข้ามปี แต่ชีวิตของชาวบุญนิยม ซึ่งทวนกระแส ก็ต้องถือว่าพวกเราได้มาปฏิบัติธรรมข้ามปี เป็นการตั้งใจตั้งสัจจะทำดีแก้ตัวรับปีใหม่ ในท่ามกลางความหนาวเหน็บ อุณหภูมิแม้จะเพียงแค่สิบองศา พวกเราก็ลุกขึ้นมาบำเพ็ญธรรมกันทุกๆ เช้าได้อย่างน่าอัศจรรย์

หลักสูตร ว.บ.บ. พ่อครูเคยอธิบายว่าเป็นหลักสูตร “ลัด-คัด-สั้น” เพื่อจะเช็คผล การปฏิบัติธรรมของเราว่ามีสัมมาทิฐิเพียงใด มีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติถูกต้องหรือไม่ และมีการปฏิบัติได้ผลอย่างไร ในปีที่สอบของเรา ก็ถือว่ามีผลผสมผสานคละเคล้ากันได้อย่างลงตัว มีทั้งเด็กตัวน้อย ป. ๑ ป. ๒ มีทั้งผู้ใหญ่ระดับดอกเตอร์ มีทั้งผู้อายุยาวระดับแปดสิบเก้าสิบ มีทั้งสายวิชาย มีทั้งสายชาญ มีทั้งคนที่ยังไม่ได้เข็มสักเข็ม มีทั้งคนกำลังจะเตรียมสอบเข็มที่สองและเข็มที่สามคลุกเคล้ารวมกัน ก็ดูเหมือนว่าทำให้เกิดบรรยากาศของความอบอุ่น ของความช่วยเหลือกัน

จากปีก่อนๆ ที่ทุกคนจะเคร่งเครียดกับการสอบ กับการกลัวจะสอบไม่ได้ แต่ปีนี้ต้องถือว่าเป็นบรรยากาศที่ทุกคนพยายามที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในช่วงบำเพ็ญคุณว้ยรุ่นคนหนุ่มคนสาวก็จะเป็นเรียวเป็นแรงให้กับผู้ใหญ่ ผู้อายุยาว ผู้อายุยาว ผู้ใหญ่ก็จะเป็นสมองเป็นประสบการณ์ให้การทำงานสามารถเป็นไปด้วยดี จึงเป็นบรรยากาศที่อบอุ่นและไม่เครียดเหมือนกับปีที่ผ่านมา เพราะเกิดการร่วมไม้ร่วมมือกันอย่างสามัคคี ทำให้เกิดความสมบูรณ์ทั้งการทำงานและพัฒนาการทางจิตวิญญาณ

ในงานนี้ได้เกิดตัวต่อตัวเหมือนกับเป็นครูพิเศษ ที่ช่วยย่อยคำสอนของพ่อครูทำให้มันง่ายขึ้น ให้จำได้ชัดเจนขึ้น แต่ก็เป็นห่วงว่าจะไม่ตรงเป้าหมายในการที่มาสอบ เพราะว่าจะกลายเป็นว่าต่างคนต่างก็เก่งที่จะสอบข้อสอบ จนรู้สึกว่ามันง่าย ๆ โกลัสอบหลายคนอยากให้พ่อครูเทศน์จบเร็วๆ จะได้ไปติวไปเก่งข้อสอบกัน ทั้งๆ ที่เป้าหมายของการสอบหลักสูตรลัด คัด สั้น คือเราจะเพิ่มสัมมาทิฐิของเราอย่างไร เพิ่มความเข้าใจในการปฏิบัติธรรมของเราอย่างไร จะได้อ่านจิตใจของเราโดยไม่ยึดมั่นถือมั่นได้อย่างไร อันนั้นน่าจะเป็นทิศทางของการพัฒนาไปอย่างนี้มากกว่า

ดังนั้นปีนี้จะเห็นว่าคนที่สอบได้ห้อย เขาอาจจะไม่ได้ตั้งหน้าตั้งตาติวอะไรมา เป็นแต่เพียงพยายามที่จะทำความเข้าใจกับเนื้อหามากกว่าที่จะไปซีเรียสหรือเอาจริงเอาจังกับการเก่งข้อสอบก็ได้คะแนนมากกว่าสายวิชายได้อย่างอัศจรรย์ เพราะเขาเน้นที่ความเข้าใจได้มากกว่า ดังนั้นการสอบผ่านหรือสอบไม่ผ่าน อยากจะให้เน้นที่จิตใจของเราดีกว่า ถ้าจิตใจของเราไม่ได้ไปยึดมั่นถือมั่นอะไร

ไปมากถือว่าเราได้มาเสียสละ
ได้มาร่วมประกอบพิธีกรรม
เหมือนบางคนเราก็ไปร่วม
อนุโมทนาในการบวช
สมณะไม่รู้ที่รูปต่อก็รูปแล้ว
มีความยินดีอยู่ตลอดเวลา
อนุโมทนาร่วมด้วย แม้เรา
จะไม่ได้เข้าไปบวชกับท่าน
แต่เราก็ร่วมอนุโมทนา คน
นี้เขาก็ถือว่าสอบผ่านแล้ว
มีความยินดีโดยที่ไม่ได้คิด
หวังผลตอบแทน

เหมือนกับที่ลูกของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ซึ่งไปฟังธรรมในสมัยแรกๆ พ่อต้องจ้างเขาไปฟัง
ธรรม แต่ตอนหลังเมื่อเขาเริ่มเข้าใจแล้ว เขาก็ไม่ต้องเอาค่าจ้างตอบแทนอีก นี่ในการพัฒนาของ
ติวเตอร์ก็ดี ของผู้เข้าสอบก็ดีก็ควรจะเน้นที่ว่า เราจะเข้ามาศึกษาเพื่อที่จะเพิ่มสัมมาทิฐิ เข้ามา
สามารถอ่านจิตใจของเราให้ได้มากขึ้น ถ้ามีทิศทางอย่างนี้ ก็น่าที่จะตรงเป้าหมายของหลักสูตร ลัด คัด
สั้น ที่พ่อครูทุ่มเทให้อย่างมากทีเดียว

อย่างไรก็ดี ก็เห็นได้ว่าหลายคนเกิดความรู้สึกว่าการสอบ ว.บ.บ. ในครั้งนี้ ทำให้เกิดการ
เปลี่ยนแปลงในชีวิตของตน มีการสนใจธรรมะมากขึ้น แต่ก่อนฟังธรรมหรืออ่านหนังสือของพ่อครู
เหมือนไม่ได้รู้เรื่องไม่ค่อยเข้าใจแต่พอมีความตั้งใจที่จะศึกษาที่จะเอาจริงเอาจังขึ้นมา เขาบอกว่าเหมือน
กับมีอะไรมาสั่งให้เจริญขึ้นมาเลย อันนี้ก็จะเห็นได้ว่าพอเริ่มมีฉันทะ เริ่มมีอิทธิบาทขึ้นมา ก็ทำให้มี
ชีวิตที่เหมือนกับว่า... เรื่องๆ ในธรรมะก็เข้าใจได้ชัดเจนขึ้น หลายคน บางคนเขามีความตั้งใจว่าเขา
ไม่ได้คิดแค่ว่าจะอ่านหนังสือธรรมะตอนก่อนสอบนั้นเท่านั้น แต่หลังจากสอบนั้นก็กลับไปพุทธสถานก็จะ
รวมตัวกันทบทวนย่อยธรรมะที่ได้ฟังจากพ่อครูในแต่ละวันกันอีกด้วย

บางคนที่มาร่วมสอบก็ได้เปลี่ยนภาพ จากงานที่ตัวเองเคยติดยึดทำอยู่แบบเดิมๆ กับคนเดิมๆ
แต่ว่าเมื่อเขาออกจากภพมาเจอกันทั้งคนหลากหลายวัย คนหลากหลายจริต หลายสายงาน ก็ทำให้เขา
มีปริตโฆชะเพิ่มขึ้น มีการหลอมรวมตัวกันได้มากขึ้น งานนี้จึงเป็นงานที่เป็นตัวเชื่อมให้คนภายนอก
หรือญาติธรรมที่ห่างวัดหรืออยู่ข้างวัด เข้ามาร่วมศึกษาวิถีชีวิตของชาวอโศกได้มากขึ้น ทำให้โครงการ
บ้านราชพันคน (หนึ่งในพัน) ใกล้ความจริงมากขึ้น แล้วก็ดูเหมือนว่าเมื่อเสร็จจากงานก็มีคนสนใจที่
จะเข้ามาจับจองผืนแผ่นดินพุทธ ที่อยู่ติดกับแม่น้ำมูลกา หรือแม่น้ำฉันทะนี้มากขึ้น

ธรรมทั้งหลายมีฉันทะเป็นมูล ใครได้อยู่ในใกล้แม่น้ำมูลก็น่าที่จะเป็นเหตุปัจจัยที่ทำให้ศีลธรรม
คุณธรรม วัฒนธรรม ต่างๆ นานาได้เกิดเจริญงอกงามขึ้นด้วย เพราะว่าในอารยะธรรมโบราณเขาก็จะ

อาศัยอยู่ตามลุ่มแม่น้ำคงคา แม่น้ำเมโลโปเตเมีย แม่น้ำแยงซีเกียง วัฒนธรรมหลากหลายของ มนุษยชาติก็ล้วนแต่อยู่ตามลุ่มแม่น้ำทั้งนั้น ใครได้มาอยู่กับลุ่มแม่น้ำมูลกา ก็น่าจะทำให้เกิดความ เจริญรุ่งเรืองทั้งตัวเองและศาสนาไปด้วยพร้อมๆกัน

พ่อครูได้ให้อาวาสปิดการเรียนการสอน ว.บ.บ. ครั้งที่ ๓ นี้ไว้ว่า

อาตมาสบายใจพวกเรา คนอย่างน้อย ทำร้อยละคนมารวมกันตั้งใจเอาประโยชน์อันนี้ ซึ่งไม่ใช่ประโยชน์ทาง โลกีย์หรือโลกธรรม แต่ เป็นสิ่งพิเศษของแต่ละคนเลย เมื่อเข้าใจแล้ว ใช้เวลาเลยกับประโยชน์อันนี้ คนอื่นๆเขาไป เทียวปีใหม่ได้บำเรอตน บางคนติดงานไป หาเงิน ไปสำเร็จสำเร็จตามที่โลกเขาจะเอามา มอมเมา แต่พวกคุณเห็นเป็นเรื่องไร้สาระ พา กันมาสอบมาเรียน บำเพ็ญคุณบำเพ็ญธรรม ๗ วันนี่ดีกว่า แล้วก็พากันมา

อาตมาว่านี่เป็นค่าสูงมากเลย ขอ ขอบคุณทุกคนที่เห็นค่าอันยิ่งใหญ่ที่พระพุทธเจ้า

ได้ตรัสรู้ เป็นคุณค่าที่เกิดปัญญาญาณ มันเป็นความจริงของคุณแต่ละคน จึงเห็นอันนี้มีคุณค่ากว่าที่ โลกเขาประค่อมกันทั้งโลกว่า จะต้องเอาเวลาไปหาความสุขสำราญ

พวกเราเห็นลัทธิจะสาระความจริง คนที่เห็นสาระเป็นสาระ เห็นความสำคัญในความสำคัญ ผู้หนึ่งแหละเป็นผู้ที่มีความสำคัญ หรือเป็นคนที่มีสาระที่แท้จริง สาระที่ว่านี้ต่างจาก คนที่ไปเห็นเงิน ทองลาภยศสรรเสริญเป็นสาระ แต่เราเห็นว่าการศึกษาที่จะทำตนให้หลุดพ้นเช่นนี้ มันเป็นสาระกว่า เป็นความประเสริฐกว่า อันอื่นค่าน้อยกว่า ค่านี้สูงกว่าก็มาเอา ก็เริ่มต้นดีแล้ว ก็พยายามพากเพียรไป อาตมาก็ยังจะดำเนินต่อ ว.บ.บ.นี่เป็นการเชิดพล ทั้งจิตและกาย

เราอบรมศึกษากันอยู่นี้ เป็นการศึกษาทั้งปริยัติ ปฏิบัติ แล้วหมายใจให้เกิดปฏิเวธ ให้เกิด การบรรลุมรรค อย่างที่คุณใบฟ้าว่า เป็นหลักสูตรที่ยิ่งใหญ่ ไม่เคยมีในโลก เป็นหลักสูตรประหลาด คุณใบฟ้า นี่เป็นอดีตครองคนบดี จบ ป.โท เป็นอาจารย์มาก่อน จะมาอยู่ที่นี้ ที่จริงเรามีป.โทมาสอบ กับเราหลายคนนะ สอบข้อสอบเดียวกันทุกคนเลย ไม่ว่าจะเป็นนายกระบวย(เพชรเมืองพุทธ) เกาลัด กิติ ด.ญ.แลเลื่อนฟ้า กิติ ป.๑ ป.๒ ก็มี มีดร.อภิสิทธิ์ตั้งคนเดียว ที่จริงมีดร.หลายคนมาเรียนกับเรา ดร.ธำรงค์ ดร.มิ่งหมาย ดร.หนึ่งฟ้า ดร.ร้อยขวัญพุทธ มีผู้สังเกตการณ์ เป็นดร.มหาวิทยาลัยข้างนอก ดร.วิชัย ครอบงุมภ์ ก็มาสังเกตการณ์ มีดร.หมอเขียว ดร.กิตติมศักดิ์ ตอนนั้นก็ทำดร.อยู่จริง

พวกเราไม่ได้ไปเพื่อ ความเป็นดร.อะไร พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนให้เราหลงบัญญัติ แต่เราเอา จิตวิญญาณเป็นหลัก เป็นจิตที่เกิดผล เป็น สาราณียธรรม ๖ พุทธพจน์ ๗ เป็นคุณสมบัติที่จิตเกิด

ผลแล้วในผู้มีจริงเป็นจริง มีคุณธรรมแท้ๆในตน

อาตมาว่า ที่เราผ่านไปนี้ ยังไม่ได้ประกาศผล ส่วนใหญ่เกือบทุกคนสอบได้แล้วนะ หรือบางคนมีจิตเบื่อก็น่าจะน้อยมากหรือเซ็ดไม่เอาอีกแล้ว **ส่วนใครที่มีความยินดีชื่นใจ ปีหน้าต้องมาอีกอาตมาว่านะ นี่เป็นการสอบได้แล้ว!** ส่วนจะประกาศผลอย่างไร นั้น อ.ออกข้อสอบไม่ตรงกับความเห็นของคุณเท่านั้นเอง แต่เกิดผลจริง ทางจิตใจจริงเลย อาตมาถือว่าเป็นผลสำเร็จที่งาน ว.บ.บ.ครั้งที่ ๓ นี้ผ่านไป ส่วนองค์ประกอบอื่นก็รอฟังผลในงานพุทธาฯ และมารับปริญญาบัตรกันที่งานปลุกเสกฯ ที่ราชธานีอโศก เดือนเมษายนก็ขอบคุณทุกคน

ใช้พลัง “จน” สร้างสิ่งมหัศจรรย์ !

พ่อครูว่า...อาตมาก็สัญญามาถึงสี่มาอโศก เริ่มต้นสัญญาที่วัดป่าตัวแล้วไปหินผาแล้วไปวังน้ำเขียว แล้วค่อยมาสี่มาอโศก แข่งกับหญิงลี เขายังสาวสด แต่อาตมาก็สตนะอย่างนี้กว่าแห่งอาตมาก็สดๆ ไม่ยอมแก่ วันนี้อายุ ๘๐ ปี ๗ เดือนกับ ๑ วัน ถ้านับวันที่ ๕ ก็ ๔ วัน ไปดูที่บ่อหินเขาบอกว่ามีหินแกรนิตที่เขา นำจะเอาไปทำพระพุทธรูป เราก็มียแบบพระพุทธรูป ปางวิจิตอวิชชา เป็นปางใหม่

อาตมาก็คิดเองว่ายุคนี้ต้องใช้ปางนี้ ใครมองมาจากข้างล่างจะเห็นหินแกรนิตดำ มีแสงแวววาม ตอนแรกเราบอกว่าจะสร้างหินทราย เราเคยสร้างพระพุทธรูปกรรมนิมิตมาแล้ว เป็นหินทรายทำมือเป็นรูปที่ทางโลกเขาหมายถึง I love you. ภาษาจีนว่า “หว่ออ้ายหนี่” หรือภาษาไทยว่า “ฉันรักเธอ” ยกมือมี ๓ นิ้ว เรียกว่าตรีลักษณ์ ลักษณะ ๓ คือโลกุตระ(เหนือโลก) โลกวิทู(รู้ทันโลก) โลกานุกัมปายะ(เกื้อกูลอนุเคราะห์โลก)

พระพุทธรูปสมเด็จพระเจ้าวิจิตอวิชชา เป็นแบบจำลอง เคยเอาไปออกงานในการชุมนุมมาแล้ว แล้วเราจะสร้างองค์จริงที่บ้านราชา แล้วคนเขาก็บอกรว่ามีบ่อหินแกรนิตดำที่จะใช้สร้างได้ สมเด็จพระเจ้าวิจิตอวิชชานี้จะสร้างโดยชาวอโศกที่เป็นคนจน แล้วจะสร้างวัตถุที่ใหญ่ แต่ทำโดยคนจน ชาวอโศกเป็นคนจน ใช้เลือดปูในการสร้าง แล้วเลือดปูนี้มีน้อย เป็นเลือดพิเศษนะ แต่การสร้างสมเด็จพระเจ้าวิจิตอวิชชา ราคาหลายพันล้าน แค่เงินก้อนขนาดร้อยล้านอาตมาก็ไม่เคยจับ อย่างเก่งก็สิบล้าน ตะแบ็บหายปั๊บ ไม่เคยอยู่กับอาตมานานหรอก หมุนเวียนออกไปเลย ไม่เคยกัก สะพัดเร็ว เป็นนักเศรษฐศาสตร์มือหนึ่งแต่เราจะสร้างด้วยพลัง “จน”

แล้วเรามีหลักปรัชญาชีวิตที่ชัดเจนว่า ๑. ไม่เป็นหนี้ ๒. ฟังตนรอด ๓. ทำเหลือกินเหลือใช้ ๔. มีมากเพื่อแม่แจกจ่าย เราทำโดยเอาเลือดเนื้อตนทำจนอุดมสมบูรณ์เจริญงอกงาม มีมากก็แจกจ่ายจำหน่าย การจำหน่ายจ่ายแจกเราก็ไม่เอาของเราไปเอาเปรียบเอากำไร ไม่ชูตรีตทุจริตอย่างที่เรารังเกียจ ขยายให้ถูกเพื่อช่วยสังคม ขยายอย่างขาดทุนด้วย แต่อยู่ได้แม้จะขายต่ำกว่าทุน

ถ้าเรายังไม่สามารถขายขาดทุนได้ ก็จำเป็นขายต่ำกว่าราคาตลาดให้ได้ ต่ำกว่าได้เท่าไรยิ่งเป็นบุญนิยาม จนที่สุดก็ขายเท่าทุนหรือขาดทุนได้เลย ถ้าขายสูงกว่าราคาตลาดหรือแม้เกินทุนก็ยังบาปอยู่นั้นแหละ พวกทุนนิยมที่ว่ให้ทำแบบเอากำไรสูงสุด(maximize profit) นั้นมะเร็งบวกเอตส์กินหัวเลย

เราสร้างด้วยน้ำพักน้ำแรงของเรา ไม่เบียดเบียนใคร แล้วทำให้มากเมื่อเราเหลือแล้วจึงแจกจ่ายหรือขายราคาต่ำกว่าทุน หรืออย่างน้อยต่ำกว่าราคาตลาดที่ถือว่ายังบาป! จนที่สุดขายเท่าทุนก็คือเจ้าก้นไม่บาปไม่บุญ แต่ว่าถ้าขายต่ำกว่าราคาตลาดได้ก็คือเป็นบุญแล้ว ในหลวงว่าให้ทำอย่าง ขาดทุนของเรา คือกำไรของเรา จนที่สุดแจกฟรีได้จึงเป็นที่สุด ทำด้วยเมตตาเกื้อกูลไร้เล่ห์เหลี่ยม ทำด้วยใจเป็นสุข อย่างมีปัญญา นี่คือความเจริญประเสริฐของมนุษย์อย่างแท้จริง

เราทำสำเร็จด้วยสุทธาทฤษฎีนี้ จึงเกิดมนุษย์แบบนี้เป็นหมู่กลุ่ม ผู้ทำได้ก็มั่นคงถาวรยั่งยืน เพราะวัลลภกิเลสความเห็นแก่ตัว จนหมดตัวหมดตนได้ เราก็เห็นแก่ผู้อื่นได้จริง ไม่เปลี่ยนแปลง เพราะเป็นได้แล้วมีปัญญารู้ซึ้งเห็นจริงเลยว่าดีจริง ทั้งปัญญา และเจต เป็นอย่างนี้ได้จริงว่าประเสริฐดี สุขสงบไม่ก่อโทษภัยเป็นคุณถ่ายเดียว จึงแน่วแน่มั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง ทำได้แล้วเป็นสุขด้วย มีประโยชน์คุณค่า

เรามีหมู่กลุ่มด้วย แม้ใครจะแก่จะตายก็พึ่งพากันได้ คนก็มั่นใจว่าขนาดคนสายเลือดเดียวกันก็ยังไม่ได้นานนี้เลย แต่เนี่มาจากคนละเผ่าพันธุ์เลยก็พึ่งพากันได้ ขอให้มึจิตใจอันเดียวกัน ก็ช่วยกันได้ นี่คือหลักใหญ่ของสังคม แล้วมีทฤษฎีวัฒนธรรมแบบนี้ มีระบบแบบแผน มีคนมีปัญหา ทั้งรู้จัก-รู้แจ้ง-รู้จริง ยืนยันว่าทำได้แม้โลกมีกิเลสหนา ไม่โกรธพวกกิเลส

แม้เขาจะคิดร้ายเรา เราก็ไม่ทำร้ายตอบ เราสู้ด้วยสัจธรรมความดีไม่เอาความร้ายไปสู้ ไม่เอาความคดโกงไปสู้ สู้ไม่ได้ก็ยอมแพ้ ทำดีที่สุดถูกที่สุดแล้ว อาตมาเจอมาแล้ว อาตมาทำถูกต้องก็ยังถูกหาว่าผิด เราก็แพ้ ไม่เป็นไร แพ้ก็แพ้ชะตากรรม ดวงใจตรงความมั่นคง

เราก็ทำอย่างมีอัตราก้าวหน้าได้ คนมีปัญหาเข้าใจได้ก็มาเอา จนกระทั่งมายืนอยู่วินาทีนี้ อาตมาก็ทำต่อ ตั้งปณิธานว่ายังไม่ยอมตาย

(ก่อนหน้าฯ ที่สี่มาอโคก ๘ ม.ค. ๒๕๕๘)

ปล. โครงการพันล้านด้วยพลัง “จน” ของชาวบุญนิยม นับว่าเป็นสิ่งทำหาบุญบารมีของชาวบุญนิยมอย่างยิ่ง และพวกเราคงไม่ยกให้เป็นบุญบารมีของพ่อท่านแต่เพียงอย่างเดียว พวกเราน่าจะร่วมกันสร้างบุญบารมีของเราขยายรวมกันไป ร่วมด้วยช่วยกันกับพระโพธิสัตว์ ด้วยการทำตามโคลกธรรมที่ว่า **“จะสร้างบุญต้องประณีต — จะสร้างจารีตต้องประหยัด”** ซึ่งดูอาจจะย้อนแย้งกับโครงการใหญ่ น่าจะใช้จ่ายอะไรก็ใหญ่ๆตามไปด้วย แต่ถ้าเข้าใจเรื่อง **“ล้วนทำเป็นดีก็อาคาร แต่บ้านพักทำเป็นกุฎีหลังเล็กๆ”** ก็จะเข้าใจวัฒนธรรมของชาวบุญนิยมได้เป็นอย่างดี พวกเราได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสังคมในทุกวันนี้ก็เพราะการประณีต ประหยัด และมักน้อย สันโดษ จากชีวิตของแต่ละท่าน แต่ละคนนั่นเอง

พ่อครูให้พรกับเด็กเนื่องในวันเด็ก

(สิ่งที่หล่อหลอมให้พ่อครูเข้มแข็งและอดทนมาจนถึงทุกวันนี้)

ปีนี้วันเด็กของไทยดูครึกครื้นมาก เพราะนายฯ พล.อ.ประยุทธ์ลงมาเล่นกับเด็กนักเรียน ได้นำใจจากเด็กๆ เป็นกระบุง เป็นนิมิตที่ดีมากที่สุดที่ผู้ใหญ่ลงมาให้ความสำคัญ เพราะหลายอย่างเขาทำกันอย่างเสียไม่ได้ กับการทำอย่างมีน้ำใจก็ดูดีกว่ากัน อาตมาก็ดูตามภูมิอาตมา ก็ดูเข้าที่อยู่

สรุปคือสังคมไทยอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ได้เปลี่ยนผ่านความเลวร้ายไปบ้าง ก็หวังว่าจะดีขึ้นๆ แม่เด็กๆ เราจะได้พบลุงตู่ ก็มาพบหลวงปู่โพธิ์ริชย์ก็พอได้นะ แม้จะน้อยกว่ากันนิดหนึ่งก็พอได้

ขออย่าลืมนึกถึงเด็กๆ ทุกคนว่า ผู้ที่ได้มาอยู่ในที่นี้ ที่พูดนี้ไม่ได้พูดเอาดี หรือหลงตนว่าของเรา ดีหมู่ดีดี ยกแต่ตน ก็ไม่ใช่ซะ หลวงปู่นี้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องมนุษยชาติและสังคม ในสังคมใดที่

ใครอยู่ร่วมหากเป็นสังคมไม่ดีก็นำพาไปไม่ดี หลวงปู่ย้ำว่า พวกเราได้มาอยู่ในที่นี้เป็นสังคมดี ปลอดภัย พวกเราคงรู้ว่าข้างนอกไม่ปลอดภัยเลวร้ายและทะเลสังคมนอกนั้นแม้ในโรงเรียนต่างๆ ทั่วไป มันเลวและทะเลจืดจางด้วยกิเลสของคน ที่มากขึ้นๆ

จนเด็กๆ ถูกครอบงำ ด้วยกระแสโลกจัดจ้าน เขาทนกระแสโลกไม่ได้ เป็นกระแสแรงแม่เหล็กสนามแม่เหล็ก

ไม่ว่าเหล็กแท่งไหนตกลงไป แม่เหล็กก็จัดการ จับให้อยู่ในทิศทางที่แม่เหล็กต้องการ เสร็จสนามแม่เหล็กเลย มันแรงมาก พวกเราได้มาอยู่ในสนามแม่เหล็กชาวโศก ไม่ใช่สนามแม่เหล็กโลกีย์ แต่เป็นสนามแม่เหล็กโลกุตระ ก็รู้อยู่นะให้ปากเพียร แต่เข้าตื่นตีสี่ตีห้ามาฟังธรรม เอาใจใส่ในสิ่งดี ไม่น้อยเลย พวกเราอย่าเบื่อหน่ายในสิ่งที่ดี ให้พวกเราฝึกฝน ตั้งใจปากเพียร ฟังหลวงปู่ดีๆ หลวงปู่เคยผ่านวัยเด็กเหมือนพวกเรา

แต่หลวงปู่ตอนเด็กๆ ไม่ซี้เกียจ เป็นคนเอาถ่าน แม่อายุแปดหรือเก้าขวบก็ทำงานเหมือนกับผู้ใหญ่ แม่ส่งไปอยู่กับครอบครัวที่แม่เลือกแล้ว อาตมาเรียกว่าพ่อใหญ่(ตาหรือปู่) เขาเอาจริงเอาจ้ง ขยันเอาการเอางาน แล้วแถม แกเป็นคนซี้ม ขยัน ไม่ซี้เกียจละเอียดยับ หลวงปู่ไปอยู่กับแกตอนเก้าขวบ เท่ากับอยู่ป.๕ ในสมัยนี้ หลวงปู่ถูกใช้งานขนาดหนักเลย เหมือนคนโตะ ต้องทำงานบ้าน นั่งข้าวแต่เช้า ที่นั่นเขาทำอาหารขายที่โรงเรียน ถูกใช้งานทุกอย่าง เป็นลูกมือแม่ครัว ตำน้าพริก ชูด

มะพร้าว แล้วไม่ได้ทำแต่ครัว สวนครัวก็ต้องทำ ตักน้ำรดต้นไม้ แล้วไม่ได้มีสปริงเกอร์ด้วย แต่ตักน้ำจากบ่อ ใช้ไม้ส้าวตักน้ำ

มะพร้าว ๑ ลูก ไม่ได้ทุบให้เสียหาย แต่ว่าใช้เลื่อยให้โค้งงอ ไม่ให้เสียหาย เอาะลาม่าใช้งานได้อีก ประหยัดขยัน แต่ตอนนั้นไม่ชอบใจไม่สบายใจตามประสาเด็ก ร้องไห้หนีกลับบ้าน แต่แม่ก็เอามาส่งคืนให้ยู่ต่ออีก อาบน้ำี่เวลาอาบน้ำไม่ให้อู้งกัอนนะ เห็นว่าเปลืองมาก ต้องเอาน้ำใส่มือแล้วเอาสบู่ไปถูที่มือ แล้วเอามือที่ติดสบู่ถูตัวอีกที วันๆทำงานทั้งวัน เหนื่อย เสร็จแล้วจับให้มาอ่านหนังสือต่อหน้าด้วย เรากิ่งวงลี ทุกวันนี้ก็ถึงบุญคุณพ่อใหญ่ ผึกเราได้ดีมาก แล้วจากนั้นไม่เคยกลัวเลย งานอื่นๆก็จับจ่ายไปหมดเลย

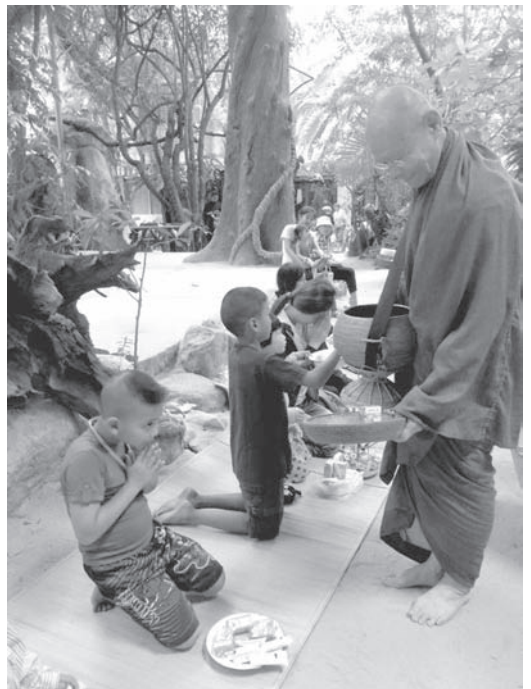
วันหยุดไม่มีพัก เข้าป่าตัดฟืน ตัดไม้ไว้ทำคั้นกระบวย มัดไว้เป็นฟืน ไม้สดนะ แล้วเอาลงเรือ ไหลมองเพื่อตัดปลา กว่าจะเสร็จก็สามหรือสี่ทุ่ม แล้วก็ค่อยมานอน ตอนนอนนั้นก็กลัวเสื่อแต่ไม่รู้จะทำอย่างไรก็ต้องนอน วันอาทิตย์ก็กลับบ้านปลาที่ทำได้ ก็เอาครีอยานางร้อยปลาที่ได้ มัดฟืนหอบมา เอาไม้มาทำคั้นกระบวย เลือไม้ที่เนื้อเหนียว แบกหามมา พักกลางทางไม่รู้กี่ครั้ง ถูกผึกหนักเหมือนทหาร แต่เป็นสาระของชีวิต ซึ่งขยันแล้วทุกอย่างเป็นประโยชน์ประหยัด

ตอนเด็กไม่รู้หรอกคิดแต่ว่าแม่ทำไมส่งเรามาอยู่ทรมานอย่างนี้ แต่ก็สู้ จนอยู่สี่ปี ก็บอกแม่ว่าไม่ไหวแล้ว ถึงขนาดนั้นเพียงปีเดียวก็ได้อะไรติดตัวมาเยอะ ทุกวันนี้ก็ถึงบุญคุณพ่อใหญ่

สร้างระบบระเบียบสร้างประโยชน์ให้มาก ที่พวกเราอยู่ที่นี้เจอไม่ถึงครึ่งของที่หลวงปู่เจมาให้ตั้งใจทำไปเถอะ อย่าท้อ หนักเหนื่อยก็นอนพักตื่นมาก็ค่อยว่ากันใหม่ เดี่ยวก็มีกำลังวังชา แต่ต้องมีใจที่เป็นนักสู้!

ที่นี้ไม่ได้พาไปทำอะไรเสื่อมเสียไร้สาระหรอก ไม่มีแน่นอน พาเราทำสิ่งดีแน่ แม้ธรรมะก็ต้องฝึกฝนฟังธรรม พวกเราอยู่ตั้งแต่ประถมก็ดี หรือคนมาอยู่แต่มัธยมก็ดี ใครสู้ไหวก็ไม่ได้ทน แต่พวกเราที่อยู่กันที่หลวงปู่ว่าไม่หนักหนาหรอก หลวงปู่เจมาหนักกว่าเยอะ แล้วเราจะเป็นเด็กที่ไม่เหมือนกับเด็กทั่วไป

ตอนหลวงปู่เป็นเด็กทำการทำงานเอง ทำได้หมด งานกุลีที่เขายอกให้ทำก็ทำหมดไม่กลัวไม่อาย (ทั้งๆที่ในขณะนั้นโยมแม่มีฐานะดี เป็นเจ้าของธุรกิจตัดเย็บเสื้อผ้า) อะไรเป็นประโยชน์คุณค่าก็ทำ ไม่ต้องขอตั้งค์แม่ใช้ หาเอง ตั้งแต่อายุเก้าหรือสิบขวบ เงินแม่ก็ใช้บ้าง แต่เป็นเรื่องค่าเทอมค่าหนังสือเป็นหลักๆ แต่เรื่องที่ใช้ส่วนตัวก็ไม่รบกวนแม่ หลวงปู่ไม่เคยซื้อของเล่นแม้ชิ้นเดียวในชีวิต

เคยเล่นแต่ของเล่นตามธรรมชาติ หลังบ้านมีคนเขาทำกบมะพร้าว เราก็หามาเล่น ไปหากบมะพร้าว ที่หึงกอบทำเป็นปืนยิงกัน ซ่อนหากัน เจอใครก็ไปก่อนคนนั้นแพ้ตาย ต้องเสียปืนให้ เขาก็ต้องมีปืน อีกหลายอัน ใครซัดคนนั้นแพ้เสีย ถ้าใครเร็วจะได้ปืนกบมะพร้าวมามาก ก็เล่นแค่นั้น นอกนั้นก็เล่น เม็ดมะขาม เม็ดมะค่าแต่ แล้วก็ชองยา เป็นบีกเลย เอาไว้เล่นตีหรือร่อน หรือทอด แต่ของเล่นที่ ต้องไปซื้อจากร้านไม่เคยเลย

ชีวิตเด็กทุกวันนี้ขออภัย คือ ชีวิตฉิบหาย สมัยโบราณไม่เสียหาย เล่นแต่ของธรรมชาติ เล่นเม็ดน้อยหน้า เม็ดมะขาม เมื่อเล่นได้เม็ดมะขามมาหลายๆ หลวงปู่คิดเอง เอามาแช่น้ำ แล้วเอาไป ขาย ที่ตลาดวาริน แม่เม็ดมะค่าแต่ก็กินกรูบๆขายได้เหมือนกัน ต่อมามีคนเอาอย่างด้วย หลวงปู่คิด ขายเป็นคนแรกๆเลย ของพวกนี้ เล่าอะไรรู้ฟังพวกเราจะได้รู้ว่าชีวิตเรามีคุณค่าไหม หากเราเอาแต่ไป เล่นก็ไร้สาระ การได้ฝึกฝนศึกษาก็น้อย

แต่ถ้าเราทำได้ทำก็จะได้ชีวิตที่มีคุณค่า ไปทำบุญ ทำกสิกรรม ทำงานสภาระกก็จะดี ยิ่งทำได้ ความรู้ ถ้ามหาผู้ใหญ่ว่าใครสนใจก็จะได้ความรู้ทำเองเป็น ที่จะได้ใช้อาศัยในชีวิต ไม่ใช่เรื่องไร้สาระ อย่างข้างนอก พาเล่นแต่เกมส์ นึกว่าเราจะรู้มากๆ แต่ไม่ได้เจริญเลย ทุกวันนี้ยากจริงๆที่จะพา เจริญ เขาหลอกเด็กให้เล่น แต่ถ้าจะเล่นต้องให้ผู้ใหญ่แนะนำ วันนี้พูดสาระให้พรแก่เด็ก ฟังไปก็เอา ไปทำความเข้าใจ ใครเห็นดีเข้าใจก็ไปตั้งใจขยันหมั่นเพียรเอาใจใส่

(พ่อครูให้โอวาทประชุมชุมชน ราชธานีโคก และเนื่องในวันเด็ก ๑๑ ม.ค. ๒๕๕๘)

อย่างไร เข้ากระแส...ออกนอกกระแส? ระวัง! จะกลายเป็นคนดีที่เสียแล้วหรือเสื่อมแล้ว..

ส.เดินดิน...ธรรมะในวันนี้เหมือนกับพ่อครูย้ำให้พวกเรามั่นใจว่า ศาสนาพุทธจะไปได้อีก สอง พันกว่าปี แต่ด้วยความมั่นใจนี้คงขึ้นอยู่กับพวกเรา เป็นกลุ่มคนที่พ่อครูมองเห็นนะ แต่ถ้ามองไม่เห็นใครเลย พ่อครูก็คงไม่กล้าประกาศเหมือนกันว่าจะสองพันปี ในช่วงที่พ่อครูมั่นใจที่พวกเราพากัน เดินตาม แต่หลายคนอาจจะมั่นใจบ้าง ไม่มั่นใจบ้าง หรือมั่นใจบางอารมณ์หรือบางอารมณ์ก็ไม่มั่นใจก็ อาจจะไม่มี

แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นทิศทางที่พ่อครูบอกพวกเราก็คือ ผู้ที่เข้าสู่กระแสก็จะอ่านจิตตัวเองได้ เมื่ออ่านจิตตัวเองได้ก็จะสามารถลดกิเลสของตัวเองลงได้ ในช่วงระหว่างที่พวกเราเดินทางกันไปกับ **“หลักสูตร วนบ.”** จะไม่ได้มีปริยติอย่างเดียว มีตัวปฏิบัติด้วย มีผัสสะจริงด้วย มีเรื่องให้ถูกใจด้วย ไม่ ถูกใจด้วย มีอยู่ตลอดเวลา ซึ่งแต่ก่อนเราไม่มีนะ แต่ก่อนเราทำวัตรเช้าก็ฟังสมณะสิกขมาตุสรูป แล้วเราก็ไปทำงานแล้วก็กลับมาที่ไม่มีอะไรมาทวนใจ แต่อยู่ที่นี้มีสนามรบ รบกันอยู่ตลอดเวลา

คราวนี้ก็จะรู้ว่าใครเข้ากระแสหรือใครหลุดออกจากกระแส

รบๆๆไปแล้ว เอ....ซักเมาหมด มันจะเข้ากระแสอยู่ตรงที่ว่าสามารถเห็นกิเลสเรา หรือเห็นกิเลสมีอะไรอย่างนี้ คือถ้าเห็นกิเลสเราก็หาทางลดมันลงไป อันนี้ก็ชัดว่าเข้าสู่โลกุตระหรือเข้าสู่กระแส แต่ถ้ารบกันไปแล้วมองเห็นแต่กิเลสมี กิเลสมัน ไม่ใช่กิเลสเรา อันนี้เห็นบ่อยๆ เข้าก็จะทนไม่ได้ เมื่อทนไม่ได้ก็ขอออกไปดีกว่า อย่าไปยุ่งกับมันเลยอะไรอย่างนี้

แต่จริงๆแล้ว กิเลสมันตามเราไปตลอดเหมือนเราไม่ยุ่งกับมัน แต่ว่าจริงๆมันเอาเราหนักขึ้น ถ้าฟังดาวเย็นเขาจะทบทวนว่า เอสมายก่อนนี้ มันเป็นกิเลสเก่าของเขาเนาะ เขาไม่ชอบให้ใครมาล้าง ตอนนี่กิเลสเก่ามันมากลับทำงานอีกแล้ว แล้วเขาก็จัดการมันลงได้ อย่างนี้เขาก็สบายขึ้น แต่ถ้าเราเห็นกิเลสที่มันขึ้นมาแล้วๆเราไม่จัดการมัน มันก็จะลากตัวเราไป พาให้เราเห็นแต่กิเลสมีจริงๆๆ อันนี้ก็เรียกว่า เราไม่เข้ากระแสแล้ว เราออกนอกกระแสไปไกล

เพราะผู้ที่เข้าสู่กระแสนี้คือผู้ที่เมื่อมีผัสสะแล้วก็สามารถเห็นกิเลสของตัวเองแล้วหากรรมวิธี ที่พ่อครูบอกว่าหากรรมวิธีที่ทำให้กิเลสเราลดน้อยลงไป ตรงนี้เรามีผัสสะจริงแล้วก็เกิดเรื่องจริงแล้วเราก็จะบอกตัวเองได้ว่าเรากำลังจะเข้าสู่กระแสหรือว่าเรากำลังออกนอกกระแส ซึ่งสนามสอบตรงนี้มีมันจะสอบได้ทุกวัน วันนี้แพ้พຽນนี้สอบใหม่ พຽນนี้แพ้มะรีนนี้สอบใหม่ ก็คงจะไม่ใช้ว่าสอบปลายปีอย่างเดียว แต่พวกเราเราสอบกันทุกวันอยู่

และอีกประเด็นหนึ่งก็คือคิดว่าเป็นข้อคิดที่พ่อครูพูดถึงลุงจำลอง ที่ลุงอาจจะไม่ค่อยได้เห็นเรื่องที่จะมาศึกษาหลักวิชาการอะไร ทั้งๆที่ลุงจำลองก็อาจจะปฏิบัติได้ โอ้โหพระก็ไม่น่าจะทำได้อย่างลุงถือศีล ๘ กินข้าวมือเดียว นอนอยู่กับภรรยาอยู่ในมุ้งเดียวกัน มีผัสสะตลอด มีความมั่นคงในอธิศีล บริสุทธิ์บริบูรณ์อย่างนี้ ซึ่งก็ถือว่าเป็นคุณวิเศษ หาได้ยากมาก ที่แม้แต่พระก็ยังทำไม่ได้

ในเรื่องนี้ทำให้นึกถึงพระสูตร ที่พระพุทธเจ้าพูดถึงความเลื่อมของผู้ที่ไม่ได้เป็นพระอรหันต์ จะมี ๕ ประการด้วยกันคือ

๑. มีกัมมารามตา คือยินดีในการงาน หมกมุ่นจมไปกับงานเลย
๒. มีภัสสารามตา ยินดีในการคุย
๓. มีนันทารามตา ยินดีในการนอน
๔. สังคณิการามตา ยินดีในการคลุกคลีกับกองกิเลส
๕. ไม่พิจารณาตามจิตตนที่หลุดพ้นแล้ว บางทีเราปฏิบัติธรรมแบบมวยวัด ก็ไม่รู้ว่าได้อะไร

ไม่รู้ว่าจะทำได้หรือไม่ได้ เหมือนสายเจตกับสายปัญญาบำเพ็ญด้วยกัน ตั้งตบะจะไม่กินขนม สายเจตอาจจะกินไปสักชิ้นเดียวแต่รู้สึกว้าวโฮโห ตัวเองพ่ายแพ้ หมดรูปไปเลย แต่สายปัญญากินไปแล้ว ๔ ชิ้น ๕ ชิ้น บอกโฮโห เรานี้พัฒนาขึ้นเยอะเลย แต่ก่อนกินเป็นกालะมังตอนนี้นะกินแค่ ๔-๕ ชิ้น คือคนที่มียาละเอียดของการปฏิบัติ และเขาก็รู้ว่าแต่ก่อนเขากินเยอะกว่านี้ ตอนนี้อาสาทานมาอย่างนี้จิตใจเขาก็สบายขึ้น แต่ว่าเจตอาจจะยึดแต่รูปแบบอย่างเดียวกันว่า กินกับไม่กิน แต่กินเมื่อไหร่ก็ถือว่าแพ้กิเลสหมดทำแล้ว แต่ไม่รู้ว่ามีแบบบาง จางคลายมันลดได้มากลดได้น้อย ได้แต่กดข่ม

บางทีถือศีลไปก็ได้แต่รู้ว่าฉัน **“ทำได้”** แต่ฉัน **“ได้ธรรม”** ไหม? ก็ไม่รู้ มันสบายหรือไม่สบาย หรือมันจางคลายหรือมันมากขึ้นหรือมันน้อยลงไม่สามารถอ่านจิตของตัวเองได้ หรือแม้แต่จิตตัวเองไม่มีปัญหาแล้ว แต่ตัวเองก็รู้สึกเหมือนกันว่ามันได้หรือไม่ได้ อันนี้ก็เป็นความเลื่อม รู้ก็บอกกับตัวเองไม่ได้ว่าได้หรือไม่ได้ พระพุทธเจ้าท่านบอกว่าเป็นความเลื่อมของเสขบุคคล เพราะตัวนี่จะเป็นคำตอบทั้งหมดที่พ่อครูว่าจะอยู่ได้สองพันปีหรือไม่ได้ จริงๆแล้วคำตอบอยู่ที่เราทุกคนว่า ทุกวันนี้เรามั่นใจในตัวเราเอง เราชัดเจนในตัวเราเองมากน้อยแค่ไหน ก็จะเป็นคำตอบที่พ่อครูก็จะอ่านได้ว่า มันจะไปได้สองพันปีหรือไม่?

พ่อครู.....แถมให้หัดหนึ่งมันนางนะข้อ ๑ กัมมารามตา อารามแปลว่าความยินดี นี่เขาก็แปลไว้ครบดีนะ ตัวพญานะ = **น กัมมารามตา พวิสติ** ท่านก็แปลว่าไม่มัวเพลิน ฟังให้ดีนะ ที่นี้เราไปแปลกันตื้นๆว่า ไม่มัวเพลินยินดีในการทำงาน คือไม่หลงเพลินหมกมุ่นอยู่กับการทำงานจนเลื่อมเสีย อันอื่น เช่น การศึกษาเล่าเรียน การบำเพ็ญโพธิปักขิยธรรมหรืออะไรอื่นๆ

ไปมุ่นอยู่แต่กับการงาน มันมีนิสัยซึ่งละเอียด พอบอกว่าผู้ยินดีในการทำงานเป็นความเลื่อมของภิกษุหรือว่าเป็นความเลื่อมของศาสนา มันก็เลยกลายเป็นว่า โฮโห! ฟังแล้วถ้าใครไปยินดีในการทำงานนี่นะเลื่อม ตกกลางการงานก็การงานสิ เราไม่เอาเราไม่ยินดีด้วย ตีกินเลยก็ไม่ต้องทำการงาน อันนี้มันมีนัยอันละเอียดลึกซึ้ง ถ้าเราเข้าใจไม่ได้แล้ว

น กัมมารามตา คือไม่ยินดีในการทำงาน พวิสติคือเราเองไม่ไปติดไปยึด ไม่ไปเพลินมันจนกระทั่งเลื่อมเสีย จนกระทั่งหมกมุ่นอยู่กับการทำงาน จนกระทั่งทำงานแล้วไม่ได้อ่านใจเลย ใจตัวเองอ่านไม่เป็นเลย มุ่งแต่การทำงานทำงาน ซึ่งในงานมีผัสสะ มีโน่นมีนี่กระทบกับอันนั้นอันนี้ มีเรื่องราวอะไรต่าง ๆ นานา ไม่ได้รู้เลยว่าใจเราเกิดกิเลสที่ตัว จนผ่านไป กิเลสก็เกิดกองๆ ด้วยจับตัวเองไม่ติดเลย อ้ายอย่างนั้นก็มุ่นมัวอยู่กับการทำงาน ยินดีกับการงาน หลงเมาในการงาน ติดกับการงาน

ถ้าทำการงานอย่างนั้นนี่ เรียกว่ากัมมารามตา เลื่อมแน่ แต่ถ้าเผื่อว่าไม่ให้หลงในกัมมารามตาให้เป็นภัยเป็นโทษถึงเลื่อม ก็ต้องเข้าใจนัยตามที่อาตมาได้ขยายความ คุณต้องทำงาน คุณจะขยันไม่เป็นไรหรอก ทำไปสิการงานขยันหมั่นเพียร แต่อย่าให้คุณหลงติดมุ่น จนกระทั่งกลายเป็นพาเรายิงเสริมกิเลสเลย กิเลสก็โตเข้าๆ แทนที่ทำการงานจะมีการปฏิบัติธรรมเยอะด้วยเข้าไป

ถ้าคุณมีสติสัมปชัญญะ มีโพธิปักขิยธรรม ๓๗ ชัดเจน พิจารณาอ่านไปพร้อมขณะทำงาน แล้วก็เห็นกิเลสมันเกิดเมื่อนั้นเมื่อนี้ คนทำการงานบางที่ไม่เกี่ยวข้องกับคน แม้ครวญยังเกิดกิเลสกับ

ตะหลิว เกิดกิเลสกับกระทะ เกิดกิเลสกับไฟ มันทำไม่มันไม่ร้อนสักที ไข่ใหม่สารพัด ยิ่งคนมายุ่งด้วย โอ๊ย....! กิเลสมันยิ่งหลายอย่างเลยทีนี้

คุณมีผัสสะกับอะไรมันก็มีกิเลสทั้งนั้น คุณต้องอ่านคุณต้องพิจารณาไข่ใหม่? ถ้าไม่เช่นนั้น คุณนี่แหละกัมมารมดา เข้าใจไหม? ประเดี๋ยวจะพาซื้ออีกเลยไม่ค่อยอยากจะทำงาน หากทำมากเกินไป ดิถีดีการงาน ถ้าทำมากเกินไปไปเถอะคุณจะทำมากก็ยิ่งดีถ้าไม่เมื่อย ถ้าเมื่อยจนสุขภาพเสียแล้ว คุณก็ต้องหยุดต้องพักบ้าง แต่ถ้ามันมากสุขภาพยิ่งไม่ได้เสียอะไร ยิ่งแข็งแรงก็ไม่มีปัญหาอะไร ทำงานมากๆ แล้วยังไม่เป็น “กัมมารมดา” รอก ถ้าคุณปฏิบัติเป็น ไม่พาให้เสื่อม

จะละตัวตนได้อย่างไรในขณะที่ทำงาน ?

ส.ดิไนไท..... กราบขอโอกาสพ่อครู ช่วงบ่ายวันนี้ หลังฉัน พ่อครูก็มาดูการตั้งหิน ตอนนี้อาจจะไม่เสร็จ พุ่งนี้ตอนเช้าลองมาดูก็แล้วกัน

พ่อครู.....ยังไม่เสร็จ ยังไม่เสร็จ

ส.ดิไนไท.....ข้างๆเขื่อนหญิงกินมีก้อนหินมาปรากฏอยู่ประมาณ ๑๑ ก้อน มาเรียงกันแบบเป็นโตะ สามารถใช้เป็นฉากเป็นเวทีของรายการของบุญนิยมทีวีได้ อาจจะใช้เป็นวิปัสสนาชาวตรงนี้อาตมาก็ตามพ่อครูนะ พยายามตามติดนะ แต่วันนี้เห็นพ่อครู อาตมาแทบจะตามไม่ทันเลย ตอนไปชนก้อนหิน ต้องเอาก้อนหินลงมาจากรถเทเลอร์ พ่อครูในวัยขนาดนี้กระโดดขึ้นไปบนรถ

พ่อครู.....แหม.....ค่อยๆขึ้น ไม่ได้ถึงกระโดดขนาดนั้น ไม่ได้ปาดเปรี๊ยะถึงขนาดด้วย ๒๐ รอก

ส.ดิไนไท.....รถเทเลอร์ รถสูงขนาดเมตรกว่าๆ กระโดดขึ้น อาตมาก็พยายามจะตามให้ทัน แล้วยังไปจับ ไปชน ไปแบก

พ่อครู.....ไม่ถึงกะขนาดนั้น

ส.ดิไนไท.....เดี่ยวคอยดูภาพ

พ่อครู.....คนทำงานจริงๆ เขามีเรี่ยวมีแรง หนุ่มๆสาวๆกันทั้งนั้น แล้วยังมีหลายๆท่าน

ส.ดิไนไท..... แต่ว่าภาพแบบนี้ คนถ้าไม่มาอยู่บ้านราชา ก็จะไม่เห็นนะ หรือว่าถ้าไม่ได้อยู่ใกล้ ชิดนี้ แต่เดี่ยวอาจจะมีภาพออกไป ลักษณะอย่างนี้ ผมมองว่า เมื่อก็พูดกันถึงเรื่องการละตัวตน ลักษณะนี้พ่อครูทำเป็นตัวอย่างของการละตัวตนหรือเปล่าครับ? ที่ลงไปช่วยลุยทำการงาน จริงๆ คนระดับเป็นผู้ใหญ่ ผู้บริหารนี้ ไม่ต้องลงไปทำขนาดนี้ก็ได้อะไร แต่ว่าเมื่องานอย่างนี้ท่านก็ไปทำ

พ่อครู..... ไม่ได้ทำประจำหรอก ก็มอบให้พวกเราทำเยอะอยู่แหละ เวลาที่ไปเจอเข้าก็ไปทำเท่านั้นเอง

ส.ดิไนไท..... แล้วยังในบรรยากาศการทำงาน บางคนก็แสดงความคิด จริงๆ แทบทุกคนเลย

คนนั้นบอกว่างัดตรงนั้น เติมตรงนี้ จัดตรงนี้โน้น น่าจะไว้ตรงนั้นตรงนี้ ถ้าเป็นเมื่อก่อนผมว่าอาจจะทะเลาะกันก็ได้เนอะครับ แต่เดี๋ยวนี้รู้สึกว่าร่าเริง แต่ทุกคนก็จะฟังๆกัน พ่อครูเองก็ฟัง ฟังคนอื่นหมดไม่ใช่ว่าเอาแต่ที่ตัวเองคิด ลักษณะอย่างนี้การทำงานจะช่วยเราได้ละตัวละตนหรือเปล่าครับ ก็เลสมานะอัตตา ถือดีถือตัว ถือเอาแต่ความคิดของตัวเองก็จะลดลงใช้ใหม่ครับ งานนี้จะช่วยเราลดกิเลส

แต่ถ้าเราไม่ทำ หรือว่าถ้าคิดว่า ละตัวตนแบบด.ช.เบนเขายกตัวอย่าง อย่างคุณยายหมดตัวตน หรือว่าละตัวละตนโดยการที่วางทุกสิ่งทุกอย่างไม่คิดไม่ทำอะไรนั่งสมาธิเฉยๆ อย่างนั้นคงไม่มีทาง ซึ่งภาวะที่เห็นอย่างนี้ แล้วกับบรรยากาศที่เราทำ ผมก็สัมผัสว่ามันเป็นความอบอุ่น ความเบา ความสบาย ลักษณะอย่างนี้น่าจะดีกว่าและไปในทิศทางที่ว่าจะพ้นทุกข์อย่างแท้จริงได้มากกว่า ไม่ทราบว่าจะเข้าใจถูกหรือเปล่าครับ? ถูกรึยังกว่าทางสายที่ว่าพาไปนั่ง นั่งให้เห็นลูกแก้วใสๆ หรือว่าเห็นแต่ความว่างๆ แต่ไม่มีผัสสะไม่มีการงาน อย่างนี้จะเห็นชัดได้มากกว่าหรือเปล่าครับ?

พ่อครู.....เอาขอแถมนิดหนึ่งก่อนจบเลย อ้ายเรื่องมี“ผัสสะเป็นปัจจัย” มันเป็นเรื่องจริงจริงๆ ที่จะต้องปฏิบัติ เพราะฉะนั้นมันจะเห็นเป็นตัวอย่างเพราะเป็นอุกโตภาคหรือว่ามันเป็นอุกยัตตะ มันเป็นประโยชน์สองด้าน เรากระทบสัมผัสเราก็ได้งานส่วนที่มันเป็นงานสามัญของโลกเขาด้วย แล้วเราก็ได้รู้จักอาการของจิต อารมณ์ของจิต มีกิเลสของจิตหรือว่าไม่มีกิเลสของจิต มีตัวตนหรือไม่มีตัวตน

พอเราเข้าใจตัวตนเราจะเข้าใจ เข้าใจว่า อ้อ ยึดถือตัวตนเป็นอย่างนี้ ไม่ยึดถือตัวตนแล้ว เราจะรู้ว่า อ้อ ที่เราทำไปนี่ มันมีซ้อนอยู่อย่างนี้ อาตมาอยากจะอธิบายสู่ฟัง คนที่รู้จักจิตตัวเองละเอียดแล้วว่าอุปกิเลสเป็นอย่างไร ตั้งแต่ มกขะ ปฬาสะ มัจฉริยะ อิสสา อะไรต่างๆ ไปจนกระทั่งถึงมายา สาธุยะ ไปจนกระทั่งถึง มานะ อติมานะต่างๆ เราจะเข้าใจอาการต่างๆ ของอุปกิเลสตั้งแต่หายากลาง ละเอียดไป

ยกตัวอย่างเช่น อย่างที่ท่านดินไหวว่า จิตของเราเนอะ อย่างอาตมาไปทำงาน ไปทำร่วมด้วยอย่างนี้ๆ คนที่ยังมีจิตสาธุยะ จิตอยากอวด อยากโอ้อวด อยากโชว์ อยากแสดง มันเป็นเชิงอวดตัวอวดตนในตัว รู้ว่าทำอย่างนี้ไ้ ทำอย่างนี้ดี ทำอย่างนี้มันเป็นที่น่าชมเชย แล้วก็มีการจิตสาธุยะ

จิตของตนเองประกอบ ในการที่ไปทำงานอย่างที่ยกตัวอย่างเมื่อกี้ อาตมาก็ไปช่วยยกหินไปช่วยหยิบ นั่นหยิบนี่อะไร ก็เหมือนกับคนทุกคนนั่นแหละ ไม่ได้ถือดีถือตัวอะไรจริงๆ พร้อมกันนั้นอาตมาก็ต้องดูจิตตัวเองว่า จิตตัวเองมีสาธุยะ จิตใหม่??? แหมมันทำนี้มันรู้สึกมันเท่ท์ มันโก้ มันรู้สึกว่าเขาเห็นคุณงามความดีของเราเนะ มันมีไหม

ถ้าจิตตัวนั้นมันไม่มีก็คือไม่มี เราก็จะรู้ของตัวเองว่ามันไม่มี ถ้ามันมีก็คือมี

เพราะฉะนั้นเหตุการณ์จริงที่เราได้ประพฤติปฏิบัติ ต่องานการอย่างเล็กน้อยจุกจิกงานไม่จุกจิก งานต่ำ งานสูง งานอะไรพวกนี้มันทำให้เราได้อ่านของจริงทุกปัจจุบัน เพราะฉะนั้นเวทนา ๑๐๘ มันจะครบๆนานๆ ก็ยิ่งจะมีเหตุปัจจัยให้มันครบๆ มันจะได้รู้เลยว่า อ้อ ตัวนี้เรามันยังถือตัว เรายังถือดี นี่เรายังถือความไม่เหมาะสมไม่สมกาละ บางกาละอาตมาก็จะต้องไม่ทำนะ ทำไม่ดี ดูแล้วว่าไม่ดี หลอก คนอื่นเขาเข้าใจไม่ได้ เขาเข้าใจผิดเราก็ไม่ควรทำ

เพราะฉะนั้นมหาปเทศ ๔ นี้เราจะเข้าใจเลยว่า องค์ประกอบของเหตุปัจจัยพวกนี้ อันนี้มันควรหรือไม่ควร จะรู้จักการตัดสินประมาณ มัตตัญญูตาได้อย่างดีเลย ละเอียด แล้วเราก็ทำอย่างเป็นปกติเป็นสิ่งที่เหมาะที่ควร หรือเป็นกัมมัญญาตา(ความควรแก่การงานแห่งนามกาย) จะเกิดเป็นกัมมัญญาตาเป็นสิ่งที่เหมาะที่ควร ไปได้ตามลำดับ

ข้อคิดจากงานฉลองหนาว ปี ๒๕๕๘

๑. ปีนี้พวกเราได้ไปพักผ่อนฉลองอากาศหนาวกัน สถานที่แรกคือ “ธูลีฟาร์สอร์ท” มีผู้เปรียบว่าเหมือนกับสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ การจัดสถานที่และองค์ประกอบทำได้ดีแบบผสมกลมกลืนกับธรรมชาติที่สวยงาม เจ้าของสถานที่ให้การต้อนรับ ดูแล ทั้ง ส ม ณะ และ ญาติธรรมได้อย่างประทับใจ นอกจากนี้ยังได้บริจาคที่ดินแห่งใหม่ซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับภูผาฟ้า น้ำอีกด้วย ห่างกันเพียง ๑๐ กิโลเมตร

เขาเปิดเผยความในใจว่า ที่ดินที่ถวายใหม่นี้เดิมตั้งใจจะสำรองเอาไว้สำหรับเป็นภูผา๒ เพราะตอนที่ซื้อที่ดินแปลงนี้ ภูผากำลังเกิดเรื่องพวกเลื้อยแดงบุกไปขับไล่ เขาคิดว่าถ้าสมณะอยู่ไม่ได้ก็ยังมีที่ใหม่ น่าจะเป็นที่สำรองมาอยู่กันได้ ซึ่งเขาเห็นว่าเป็นที่ที่มีความสวยงามและมีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติอยู่มาก มีทั้งต้นไม้ มีทั้งแหล่งน้ำอยู่กลางหุบเขา และด้านหน้าเป็นผาชันที่สามารถจัดสรรองค์ประกอบให้เป็นที่อยู่อาศัยได้อย่างสมบูรณ์ทีเดียว

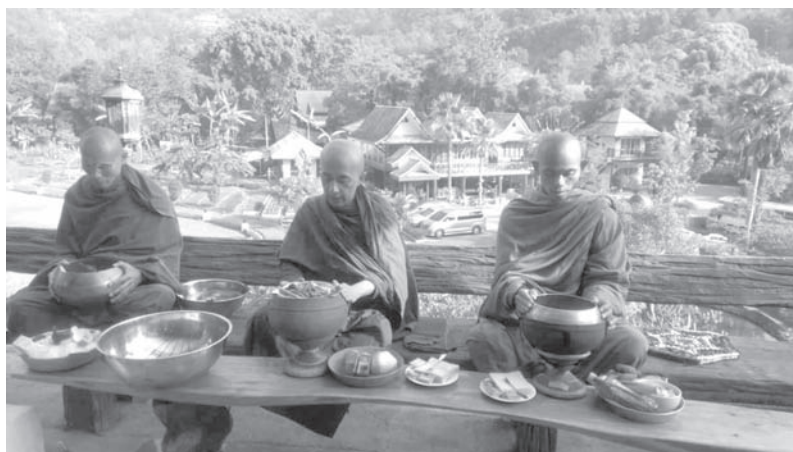
แต่ด้วยความที่เรามีกฎระเบียบของมูลนิธิที่กำหนดไว้ว่า ถ้าบริจาคที่ให้กับมูลนิธิแล้วจะต้องไม่มีเงื่อนไขใดๆ คือทางมูลนิธิสามารถเอาไปขายหรือไม่ก็เอาไปพัฒนาต่อก็ได้แล้วแต่กรรมการจะตกลงกัน

เดือนไขในข้อนี้ทำให้เขาลังเลใจ เพราะกลัวว่าจะถูกเอาไปขาย แต่ปีนี้เป็นปีที่เขาทำใจได้และก็ตัดใจได้ว่าอยู่ที่พ่อท่านจะเอาไปขายก็ได้หรือจะเอาไปทำประโยชน์ต่อก็ตได้ เขาจึงได้นำที่ดินแปลงใหม่ขึ้นมาถวายพ่อท่าน

พ่อท่านเองก็ให้กรรมการทางกฎหมายไปพิจารณากัน ซึ่งก็มีทั้งอาจารย์หนึ่งอาจารย์สองและสมณะอีกหลายท่าน ไปดูกันแล้ว ก็เห็นว่าเป็นที่เหมาะสมในการที่จะพัฒนากันไป เมื่อได้มาเรียนให้พ่อท่านทราบ พ่อท่านจึงตั้งชื่อให้ที่ใหม่ที่ได้รับการมอบในครั้งนี้ว่า ให้เป็นรีสอร์ท **“ภูฟ้า-ผาธรรม”** เนื่องจากตั้งอยู่ที่หมู่บ้านผาลิ้น จึงได้ชื่อว่า ผาธรรม พ่อท่านอธิบายเหตุที่ได้ชื่อว่ารีสอร์ท เพราะว่า เป็นที่อยู่ที่อาศัย แต่รีสอร์ทที่นี้จะไม่ใช่เป็นที่มาเรอใจบาเรอกิเลส แต่จะเป็นที่ให้สาระธรรม ให้มีการพัฒนาทางจิตวิญญาณด้วย โดยให้ต่อยอดจากภูฟ้า เช่น ไม่มีการเอาเนื้อสัตว์และอบายมุขเข้ามาภายในรีสอร์ท

การเกิดของภูฟ้าผาธรรมทำให้ได้เห็นว่ เมื่อมีจิตที่เป็นกุศล จิตที่ดีให้คิดเสียสละ และจิตที่ปล่อยวางได้ หรือเป็นจิตที่เอาธรรมะนำหน้าแล้ว ก็จะสามารถทำให้เกิดสิ่งต่างๆ ดิงามขึ้นมา ยิ่งไม่ยึดยังไม่หวงแหน ก็ยิ่งจะเป็นประโยชน์กว้างขวางออกไปอีก ทุกวันนี้กฎปฏิบัติธรรมของเราหรือแม่แต่คนมาอยู่วัดก็ตาม อาจจะมีหมกมุ่นอยู่กับการงานจนไม่ได้เอาธรรมะนำหน้า แต่เอาการงานที่ตัวเองรับผิดชอบนำหน้า(กัมมารามตา) จึงก่อให้เกิดปัญหาอีกมากมาย เพราะเมื่อเอางานนำหน้าแล้วก็จะทำให้ต่างคนต่างยึด ต่างคนต่างอยู่ในภพ ต่างคนต่างพยายามทำตามทิวฏฐิของตัวเอง แล้วก็จะเกิดเรื่องเกิดราว จนเกิดความไม่สามัคคี ไม่เป็น **“เอกภาวะ”** ตามมา

แต่ถ้านักปฏิบัติธรรมเอาธรรมะนำหน้า ให้ธรรมะเป็นผู้จัดสรรตามที่หมู่กลุ่มจะตกลงกันหรือว่าถ้าใช้สำนวนของคริสต์ ก็บอกว่า แล้วแต่พระประสงค์ของพระเจ้า ก็จะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดความลงตัว แต่ถ้าเอางานนำหน้าก็จะเอาความยึดของอัตตาของตัวเอง-ของกู เข้ามากำหนดทิศทางของพระศาสนา และจะเกิดปัญหาปั่นป่วนวุ่นวายตามมา

หมกมุ่นวุ่นวายอยู่กับงาน จนไม่ได้รับลึกถึงการปฏิบัติธรรม เราก็จะเป็นเพียงแค่ **“กรรมกร”** ของ

ดังนั้นคนที่ จะทำงานให้กับศาสนา ก็คงจะต้องหมั่นระลึกว่า เราต้องเอาธรรมะนำหน้า เราต้องมีเวลาฟังธรรม เราต้องมีเวลาทบทวนธรรม จึงจะทำให้เกิดความก้าวหน้าในพระศาสนา เกิดความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ ถ้าเราเอาแต่งานนำหน้า

พระศาสนา แต่ถ้าผู้ใดที่เอาธรรมะนำหน้า ผู้นั้นก็จะได้ชื่อว่าเป็น **“บัณฑิต”** ในพระพุทธศาสนา

ข้อที่ ๒ เมื่อได้มาทางเหนือ ซึ่งเป็นดินแดนที่ธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ อาหารสดใหม่ อากาศเย็นสบาย มีน้ำตกมีต้นน้ำลำธาร มีทั้งโป่งเดือด น้ำพุร้อนที่มีแร่กำมะถัน ถ้าใครได้ไปแช่ก็จะทำให้ร่างกายสดชื่นสบาย เมื่อเราได้มาใช้ชีวิตให้สอดคล้องกับธรรมชาติที่สะอาดบริสุทธิ์เช่นนี้ ก็จะช่วยให้ร่างกายของแต่ละคนสามารถที่จะฟื้นฟูสุขภาพได้อย่างรวดเร็ว

ซึ่งก็จะทำให้เราได้ย้อนทบทวนว่า ปัจจัยที่ทำให้เราเกิดเจ็บป่วยหรือไม่สบาย เกิดจากเรา ทรมานร่างกายหรือทรมาน **“อิร่าง”** สาวใช้ผู้นำสงสารของเราอยู่ตลอดเวลา ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วร่างกายของเราเป็นหมอที่ดีที่สุดของตัวเอง โดยจะมีสัญญาณเตือนเราอยู่ตลอดเวลา เวลาปวดหนัก ปวดเบา ควรรีบเข้าห้องน้ำ เวลาร้อนตอนบ่ายๆ ก็ควรรีบไปอาบน้ำ เวลาเมื่อยเนื้อเมื่อยตัวก็ควรจะได้ ออกกำลังกายยืดเส้นยืดสาย เวลาเปลี่ยนเปลี่ยล้าก็ควรจะได้พักผ่อนหลับนอน ยิ่งอากาศหนาวๆ เย็นๆ แบบนี้ เราจะสามารถนอนได้หลับสนิทพักได้ยาว ตื่นมาก็จะมีจิตใจและร่างกายที่สดชื่น แจ่มใส

ถ้าเราเป็นนักปฏิบัติที่พยายามมองตัวเองเป็นหลักแล้ว เราจะเห็นได้ว่าในกรณีที่เราเจ็บป่วย ด้วยการไม่มีเชื่อโรคภัยใดๆ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความเจ็บป่วยอย่างสำคัญนั่นก็คือ **“การเอาแต่ใจตัวเอง”** ยิ่งเป็นนักปฏิบัติธรรมก็ยิ่งที่จะเอาแต่ใจตัวเองได้สูงทีเดียว เมื่อไม่ได้เป็นทาสอบายมุข ไม่ได้ทำงาน เพราะลาภ ยศ สรรเสริญมาบังคับ ไม่มีลูกกวนตัว ไม่มีผิวไม่มีเมียกวนใจ จึงทำให้ใจของเราเฟื่องเลี้ยงกล้าที่จะเอาแต่ใจตัวเองได้สูง จนทำให้เกิดการทรมานร่างกายตัวเองได้กว่าคนทั่วไป

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ ถึงปัจจัยที่จะทำให้คนเรามีอายุยืน

๑. ต้องทำความสบายให้กับตัวเอง เวลาไหนควรรับประทานอาหาร เวลาไหนควรหลับนอน เวลาไหนควรยืดเส้นยืดสาย ซึ่งตรงนั้นมันเป็นสิ่งที่ถ้าเราไม่เอาแต่ใจตัวเอง ก็จะมีรู้จักจัดเวลาที่เหมาะสมที่ทำให้ร่างกายเราสบายได้

๒. ต้องรู้ประมาณความสบาย เมื่อสบายแล้วก็ไม่ใช่ว่าสบายจนเลยเถิด เป็นต้นว่านอนสบายดีก็เลยนอนทั้งวันทั้งคืน อันนั้นก็ตายเร็วเหมือนกัน หรือว่าน้ำผักปั่นกินแล้วดีนะ หรือดีที่ออกซันนี่ก็ ดีนะ ทำดีที่ออกซันแล้วก็สบาย แต่ดีที่ออกซันทั้งวัน ล้างพิษตับก็ล้างกันอย่างหนักเลย อ้ายนี่ก็ตายเหมือนกัน อะไรที่สบายแล้ว ก็ต้องประมาณในความสบายให้พอดี ไม่สุดโต่งมากเกินไป

๓. กินอาหารที่ย่อยง่าย

๔. ให้เป็นผู้มีศีล เพราะการมีศีลนำความสุข(เอ็นโดฟิน)มาให้ตราบเท่าชรา(ลูซัง ยาว ชรา สีสั่ง)

๕. ให้มีกัลยาณมิตร ถ้าเราได้อยู่กับพระอาริยะอยู่กับพระอรหันต์ กับคนที่มิบุญ เราก็จะอายุยืน แต่ถ้าเราหมกมุ่นอยู่กับตัวเอง ไม่เอาใครเลยเอาแต่ใจตัวเอง อันนี้น่ากลัวมาก อายุสั้นแน่นอน

จะเห็นได้ว่าคนที่หมกมุ่นอยู่กับตัวเองมากๆ จะแก่เร็ว ตายเร็ว ดังนั้นนักปฏิบัติธรรมก็ควรจะมาเรียนรู้อันตรายของการเอาแต่ใจตัวเอง คนที่ชอบเอาแต่ใจตัวเองคือเอาตัวเองเป็นใหญ่ แม้จะมักน้อยแค่ไหน อย่างพวกลัทธิเซนแต่พ่อครูก็บอกว่าเขาก็เห็นแก่ตัวเองเต็มๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ไม่

ได้คิดถึงคนอื่นเลย ดังนั้นการเอาแต่ใจตัวเองจึงก่อให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บที่สำคัญอีกประการหนึ่งทีเดียว

๓. พวกเรามาในงานฉลองหนาว น่าจะได้ประทับใจใน “ชีวิตที่เรียบง่าย” มีพวกเราไปถามชาวเขาที่เขาทำขนมง่าย ๆ เอาข้าวเหนียวมานึ่งมาตำแล้วใส่น้ำมันงา แค่นี้ก็ถือว่าขนมของเขาเรียบร้อยแล้ว พวกเราไปถามว่ากินขนมอย่างนี้รู้สึกอย่างไร? เขาก็ตอบว่า กินแล้วอิ่ม ไม่ต้องร่วนวายไปกับอร่อยมากอร่อยน้อย เขากินเอาอิมกินเอาธาตุอาหารเป็นหลัก เรียกว่ากินเพื่ออิม ญาติธรรมของเราอยู่ที่ฮอมบุญ ซึ่งเป็นธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เขาบอกตื่นขึ้นมาเขาก็เพียงแค่ไปเก็บถั่วมะแฮะสด ๆ เอาขหนูลวกอ่อน ๆ สด ๆ มาจิ้มน้ำพริกก็กินกันได้เลย ไม่ต้องไปปรุงอะไรมาก แค่นี้เขาก็อยู่ได้สบาย ๆ ดังนั้นเมื่อกินอยู่กันเรียบง่ายแล้ว เราควรมีเป้าหมายของชีวิตไปสู่ความเรียบง่ายด้วย

ชุมชนต่างๆของชาวโศก บางครั้งก็ลึกลับในกิจกรรมที่ทำกันมากมาย บางชุมชนคนอยู่ไม่มากเท่าไร แต่ก็จัดงานให้ยิ่งใหญ่ไม่แพ้ใคร ตลาดอารียะก็จะมีโรงบุญก็จะเปิด พ่อท่านก็จะเอามาเทศน์ ไปคิดหากลวิธีที่จะให้คนมาที่ชุมชนของตนเยอะๆ ก็หาวิธีจัดคอร์สสุขภาพขึ้นมาเพื่อหาทางดึงแขกมาให้ได้ ซึ่งบางครั้งก็ไม่ชัดเจนว่าทำไปแล้ว มันอยู่ในข่ายลัทธิหรือมิชชันนารี? ตามที่พ่อท่านเคยให้ใ้สลกว่า **“เวลาที่สุดในแผ่นดิน คือหากินกับคำว่าช่วยเหลือเขา”** เพราะมันมีเรื่องของเงินทองมีรายได้เข้าไปด้วย

ตัวอย่างญาติธรรมอย่างคุณตุ๋นกลาง เขาไม่ได้เน้นเรื่องต้องมีคนมามากๆ เขาเน้นเรื่องเจาะลึกเข้าหาสาระสำคัญ **“เมล็ดพันธุ์ข้าว”** พยายามสะสมเมล็ดพันธุ์ข้าวร้อยกว่าสายพันธุ์ ก็มีทั้งญาติทั้งน้องสาวทั้งพ่อแม่ก็ออกมาช่วยเหลือ ทุกคนในกรุงเทพฯก็ออกมาเกี่ยวข้าวมาทำนา เพื่อได้มาเรียนรู้ความสำคัญของพันธุ์ข้าวต่างๆ ก็มีคนมาศึกษาเรียนรู้กับเขาเพิ่มขึ้นๆเรื่อยๆ แต่ชุมชนของเราบางแห่งที่เน้นสร้างกิจกรรมนั้นกิจกรรมนี้ขึ้นมา หรือจัดคอร์สสุขภาพขึ้นมาก็ดี บางทีก็เห็นได้ว่าคนก็น้อยลงไปเรื่อยๆ สุดท้ายก็จะเหลือผู้อำนวยการและภารโรงซึ่งเป็นคนๆ เดียวกัน อันนี้ได้เห็นถึงบางครั้งการมีกิจกรรมขึ้นมาหลายๆ จนเกินแรงเกินตัว มันเป็นความลึกลับจนลึกลับเหลือทั้งประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน

ทั้งๆ ที่เรากินอยู่มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแล้ว ก็น่าจะมีทิศทางในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายด้วย หลักการสำคัญของชาวบุญนิยมก็คือว่า

๑. ต้องไม่เป็นหนี้

๒.พึ่งตัวเองให้ได้ หลากๆ ชุมชนของเรามีปัจจัย ๔ อุดมสมบูรณ์ อย่างทางเหนือนี้หลายแห่งมีปัจจัย ๔ อย่างอุดมสมบูรณ์ และที่

๓. ก็คือ ทำให้มากจนเหลือกินเหลือใช้

ข้อที่ ๔ แล้วก็แจกจ่ายผู้อื่นต่อไป อันนี้คือทิศทางของบุญนิยมแต่ว่ามันจะเป็นความลึกลับ

ตรงที่ว่า เราไม่ได้ทบทวนว่าเป้าหมายของชีวิตของเราคืออะไร เราไปคิดเอาเงินเป็นตัวตั้งหรือเราคิดเอา การพึ่งตัวเองเป็นตัวตั้ง ที่หอมนบุญอโศกมีชาวบ้านมาขอแลกที่กับเรา โดยที่ของเขามันอยู่กลางที่ของ เราแล้วก็เป็นปารวักซึ่งที่ของเขาก็ใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้ แต่ที่ของเรามันเป็นที่ที่ปรับเรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งจะใช้ปลูกอะไรได้ พอเราตัดสินใจแลกเปลี่ยนกัน เขาดีใจมากรีบไปบอกลูกให้มารับเปลี่ยนหรือ โอนชื่อกันเลย เพราะกลัวพวกเขาจะเปลี่ยนใจ พวกเขาดีใจที่เราจะได้ปารวักที่อุดมสมบูรณ์มาแทน แต่ชาวบ้านก็ดีใจที่เขาจะได้ที่ไปปลูกมันสำปะหลังได้เงินเข้ามาแทน อันนี้ก็จะเห็นว่าคนหนึ่งมองเห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ อีกคนหนึ่งมองเห็นเม็ดเงินที่จะมีมากขึ้น แม้ชาวนบุญนิยมเองบางครั้งก็สับสนเมื่อ เราหันไปปลูกยางพารา ปลูกพืชเศรษฐกิจเพราะว่าอยากจะได้เม็ดเงินมากกว่าการมีสิ่งแวดล้อมที่อุดม สมบูรณ์

ดังนั้นเมื่อเรามีชีวิตอยู่ด้วยความเรียบง่าย กินง่าย ๆ อยู่ง่าย ๆ แล้ว เราจึงควรดำเนินชีวิตให้ง่ายที่สุด บรรลุธรรมได้เร็วที่สุด เป็นสุขาปฏิบัติ ขิปปาภิญญา ด้วยการเอาธรรมะนำหน้า (ไม่ใช่วันๆ หมกมุ่นจมไปกับกัมมารมตา) มีเวลาดูแลสุขภาพให้ดีด้วย ๘ อ.

(ไม่ใช่มีคอร์สที่ไหนไปที่นั่น) และลุยงานตามพ่อสั่ง! หรือทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ไม่ใช่เอาตามที่เขาพ่อเจ้าต้องการเท่านั้น เมื่อมีงานของหมู่ของกลุ่มก็พร้อมที่จะออกมาชวนช่วยในกิจใหญ่ น้อยของเพื่อนสหธรรมิกด้วยกัน ความสามัคคีและเอากีภาวะก็จะเกิดได้ทุกชุมชนนั้นแล.

เพชรจากพระไตรปิฎก (๑)

ในปี ๒๕๒๗ พ่อท่านได้นำเพชรจากพระไตรปิฎกมา ๒ สูตรด้วยกัน สูตรแรกชื่อ **จูฬวิยยุทธสูตรที่ ๑๒** ผู้ใดที่ทำความเข้าใจในสูตรนี้ได้แล้ว ก็จะทำให้ไม่เสียเวลาไปทะเลาะเบาะแว้ง หรือไปมีความขัดแย้งกับใคร เพราะอ่านแล้วอาจจะต้องสะดุ้งเฮือก! เมื่อพระพุทธเจ้าทรงระบุว่า คนที่ทะเลาะกันไม่ว่าคนนั้นจะผิดหรือถูก พระพุทธเจ้าถือว่ามิปัญญาต่ำทรามทั้งคู่ พระสูตรทั้งสองสูตรนี้มีความลึกซึ้งและพิสดารที่อยากจะให้ค่อยๆ อ่านและค่อยๆ พิจารณากันอย่างละเอียดลออ แล้วจะเห็นความลึกซึ้งระดับ **“พระพุทธนิมิตร”** ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทีเดียว

จูฬวิยยุทธสูตรที่ ๑๒ พระพุทธนิมิตรัสถามว่า

[๔๑๙] สมณพราหมณ์ทั้งหลายยึดมั่นอยู่ในทิวลิปของตนๆ ถือมั่นทิวลิปแล้ว

ปฏิกิริยาว่าพวกเราเป็นผู้ฉลาด ย่อม
กล่าวต่างๆ กันว่าผู้ใดรู้อย่างนี้ ผู้นั้นชื่อว่าผู้ธรรม
คือทิลุ ผู้นั้นคัดค้านธรรมคือทิลุนี้ผู้อยู่ ชื่อว่าเป็น
ผู้เลวทราม

สมณพราหมณ์ทั้งหลายถือมั่นทิลุนี้
ด้วยอาการอย่างนี้ ย่อมโต้เถียงกัน และกล่าวว่า
ผู้อื่นเป็นคนเขลา ไม่ฉลาด วาทะของสมณ
พราหมณ์สองพวกนี้วาทะไหนเป็นวาทะจริงหนอ
เพราะว่าสมณพราหมณ์ทั้งหมดนี้ ต่างก็กล่าววาทะ
ว่าเป็นคนฉลาดๆ

พระผู้มีพระภาคตรัสตอบว่า **หากว่าผู้ใด
ไม่ยินยอมตามธรรม คือ ความเห็นของผู้อื่น**

ผู้นั้นเป็นคนพาล คนเขลา เป็นคนมีปัญญาทราม **ชนเหล่านี้ทั้งหมดก็เป็นคนพาล เป็นคนมีปัญญา
ต่ำทราม** **เพราะว่าชนเหล่านี้ทั้งหมดถือมั่นอยู่ในทิลุ**(ถ้ามีคนผิด คนถูก ต่างคนต่างยึดแล้วมา
ทะเลาะกัน ย่อมไม่ต่างกับคนตาบอดและคนตาดีเดินชนกันย่อมมีปัญหาทั้งคู่ ผู้ที่ถูกจริงและไม่ยึดมั่น
ผู้นั้นย่อมเป็นปราชญ์ ซึ่ง“ปราชญ์ย่อมเห็นความผิดของคนผิดว่าถูกแล้ว ส่วนคนพาลย่อมเห็น
ความถูกของคนถูกว่าผิดอยู่”)

ก็หากว่าชนเหล่านั้นเป็นคนพองใสอยู่ในทิลุของตนๆ จัดว่าเป็นคนมีปัญญาบริสุทธิ์ เป็นคน
ฉลาด มีความคิดไซรั บรรดาคนเจ้าทิลุเหล่านั้น ก็จะไม่มีการใดๆ เป็นผู้มปัญญาต่ำทราม เพราะทิลุ
ของชนแม่เหล่านั้น ล้วนเป็นทิลุเสมอกัน เหมือนทิลุของพวกชนนอกนี้

อนึ่ง ชนทั้งสองพวกได้กล่าวกันและกันว่าเป็นผู้เขลา เพราะความเห็นใด เราไม่กล่าวความ
เห็นนั้นว่าแท้ เพราะเหตุที่ชนเหล่านั้น ได้กระทำความเห็นของตนๆ ว่าสิ่งนี้เท่านั้นจริง(สิ่งอื่นเปล่า)

ฉะนั้นแล ชนเหล่านั้น จึงตั้งคนอื่นว่าเป็นผู้เขลาฯ

พระพุทธนิมิตตรัสถามว่า สมณพราหมณ์แต่ละพวก กล่าวทิลุได้ว่าเป็นความจริงแท้แม้
สมณพราหมณ์พวกอื่นก็กล่าวทิลุนี้ว่า เป็นความเท็จไม่จริง สมณพราหมณ์ทั้งหลายมาถือมั่น(ความ
จริงต่างๆกัน) แม้ด้วยอาการอย่างนี้แล้วก็วิวาทกัน

เพราะเหตุไรสมณพราหมณ์ทั้งหลาย จึงไม่กล่าวสัจจะให้เป็นหนึ่งลงไปได้ฯ

พระผู้มีพระภาคตรัสตอบว่า สัจจะมีอย่างเดียวเท่านั้น สัจจะที่สองไม่มี ผู้ที่ทราบชัด
มาทราบชัดอยู่จะต้องวิวาทกันเพราะสัจจะอะไรเล่า สมณพราหมณ์เหล่านั้น ย่อมกล่าวสัจจะทั้งหลายให้
ต่างกันออกไปด้วยตนเอง เพราะเหตุนี้ สมณพราหมณ์ทั้งหลาย จึงไม่กล่าวสัจจะให้เป็นหนึ่งลงไปได้ฯ

พระพุทธนิมิตตรัสถามว่า

เพราะเหตุไรหนอ สมณพราหมณ์ผู้เป็นเจ้าของลัทธิทั้งหลายกล่าวยกตนว่าเป็นคนฉลาด จึง

กล่าวลัทธิจะให้ต่างกันไป ลัทธิจะมากหลายต่าง ๆ กัน จะเป็นอันใดใครๆ ได้สดับมา หรือว่าสมณพราหมณ์เหล่านั้น ระลึกตามความคาดคะเนของตนๆ

พระผู้มีพระภาคตรัสตอบว่า

ลัทธิจะมากหลายต่าง ๆ กัน เว้นจากสัญญาว่าเที่ยงเสีย ไม่มีในโลกเลย

ก็สมณพราหมณ์ทั้งหลายมากำหนดความคาดคะเนในทิวทัศน์ทั้งหลาย(ของตน)แล้ว จึงกล่าวทิวทัศน์ธรรมอันเป็นคู่กันว่า จริงๆ เห็นๆ ก็บุคคลเจ้าทิวทัศน์ อาศัยทิวทัศน์ธรรมเหล่านี้ คือ รูปที่ได้เห็นบ้าง เสียงที่ได้ฟังบ้าง อารมณ์ที่ได้ทราบบ้าง คีลและพรตบ้าง จึงเป็นผู้เห็นความบริสุทธิ์ และตั้งอยู่ในการวินิจฉัยทิวทัศน์แล้วว่าจริงอยู่ กล่าวว่ ผู้อื่นเป็นคนเขลาไม่ฉลาด

บุคคลเจ้าทิวทัศน์ย่อมติเตียนบุคคลอื่นว่าเป็นผู้เขลาด้วยทิวทัศน์ใด กล่าวยกตนว่าเป็นผู้ฉลาดด้วยลำพังตน ย่อมติเตียนผู้อื่น กล่าวทิวทัศน์นั้นเอง บุคคลยกตนว่าเป็นคนฉลาด ด้วยทิวทัศน์นั้น ชื่อว่าเจ้าทิวทัศน์นั้นเต็มไปด้วยความเห็นว่าเป็นสาระยิ่งและมัวเมาเพราะมานะ มีมานะบริบูรณ์ อภิเชกตนเองด้วยใจว่าเราเป็นบัณฑิต เพราะว่าทิวทัศน์นั้น ของเขาบริบูรณ์แล้วอย่างนั้น

ก็ถ้าว่าบุคคลนั้นถูกเขาว่าอยู่ จะเป็นคนเลวทรามด้วยถ้อยคำของบุคคลอื่นไซ้ร้ ตนก็จะเป็นผู้มีปัญหาตำหนิไปด้วยกัน

อนึ่ง หากว่าบุคคลจะเป็นผู้ถึงเวท เป็นนักปราชญ์ ด้วยลำพังตนเองไซ้ร้ สมณพราหมณ์ทั้งหลายก็ไม่มีใครเป็นผู้เขลา ชนเหล่าใดกล่าวยกย่องธรรม คือ ทิวทัศน์จากนี้ไปชนเหล่านั้นผิดพลาดและไม่บริบูรณ์ด้วยความหมดจด เดียรถีย์ทั้งหลายย่อมกล่าวแม้อย่างนี้โดยมาก เพราะว่าเดียรถีย์เหล่านั้นยินดีนักด้วยความยินดีในทิวทัศน์ของตน เดียรถีย์ทั้งหลาย กล่าวความบริสุทธิ์ในธรรม คือทิวทัศน์เท่านั้น หากกล่าวความบริสุทธิ์ในธรรมเหล่านี้ไม่ เดียรถีย์ทั้งหลาย โดยมากเชื่อมั่นแม้ด้วยอาการอย่างนี้ เดียรถีย์ทั้งหลายรับรองอย่างหนักแน่นในลัทธิของตนนั้น อนึ่ง เดียรถีย์รับรองอย่างหนักแน่นในลัทธิของตน จะพึงตั้งใครอื่นว่าเป็นผู้เขลาในลัทธินี้เล่า เดียรถีย์นั้น เมื่อกกล่าวผู้อื่นว่าเป็นผู้เขลา เป็นผู้ผู้มีธรรมไม่บริสุทธิ์ ก็พึงนำความทะเลาะวิวาทมาให้แก่ตนฝ่ายเดียว เดียรถีย์นั้น ตั้งอยู่ในการวินิจฉัยทิวทัศน์แล้ว นิรมิตศาสนาเป็นต้นขึ้นด้วยตนเอง ก็ต้องวิวาทกันในโลกยิ่งขึ้นไป บุคคลละการวินิจฉัยทิวทัศน์ทั้งหมดแล้ว ย่อมไม่กระทำความทะเลาะวิวาทในโลก ฉะนี้แลฯ จบจุฬวิญญูสูตรที่ ๑๒

พ้อครวว่า.....ลัทธิจะมากหลายต่าง ๆ กัน เว้นจากสัญญาว่าเที่ยงเสีย ไม่มีในโลกเลย

ประโยคนี้อยิ่งใหญ่ที่สุด เท่ากับปฏิเสฐลัทธิจะในโลก เพราะฉะนั้นลัทธิจะต่างๆ คือ สัญญา นิจจานิ คือ ไปยึดสัญญาว่าเที่ยง ในตอนต้นพระพุทธเจ้าตรัสว่า ลัทธิจะมีหนึ่งเดียวเท่านั้น เป็นสองไม่ได้ แต่ต่อจากนั้นท่านก็ตรัสว่า ลัทธิจะไม่มีในโลกเลย นอกจากสัญญาว่าเที่ยงเสียแล้ว ก็ไม่มีเลยในโลก ก็คือลัทธิจะไม่มีในโลก มีแต่ สัญญา นิจจานิ

คำว่าเที่ยง(นิจจานิ)นั้น ก็แล้วแต่ใครไปกำหนดสัญญาว่าเที่ยง(เช่นไปกำหนดว่า GOD คือผู้บันดาล)นั้นแหละคือลัทธิจะ ของใครก็ตาม พระพุทธเจ้าก็ สัญญา นิจจานิ ของท่าน(กรรมไม่ใช่ GOD คือผู้บันดาล) ของคนอื่นก็ยึด กำหนดต่าง ๆ กัน แต่ทั้งหมดมหัจจรวาลนี้ ลัทธิจะมีหนึ่งเดียว ก็คือ

ของผู้ที่นั่งยึดไว้เป็นสัญญา นิจจาณี หรือก็คือ สัญญาปาทานักขันธ (ยึดสัญญาเป็นอุปาทานในขันธ)

แต่เมื่อผู้ใดไม่มีการยึดในสัญญานั้นของตนแล้ว มันหมดอุปาทานในขันธนั้นแล้วก็ไม่ยึดอะไรว่าเที่ยงหรือไม่เที่ยง **เพราะตัวสัญญาเป็นตัวกำหนดว่าเที่ยง ทำให้ผู้นั้นเขลาต่ำทรมานโง่!** แต่ที่นี้ผู้นั้นเป็นผู้หมดอุปาทานในสัญญาแล้ว สัญญาเป็นตัวรู้แล้วจบในตัวสัญญา เมื่อสัญญาจบแล้วก็ทำหน้าที่ไปที่ปัญญา ปัญญา ก็จะลึกซึ้งเพิ่มพูนสัมมาทิฐิ ปัญญา ก็ส่งสมเป็นอินทรีย์ผลตามสัญญาที่ไม่ยึดเป็นอัตตา และทิลฺลิตได้แล้ว (เมื่อใดที่เรายึดไว้ นั่นก็คือ “อัตตา” ของเรา และธรรมใดที่เราเข้าไปรู้ตามเชื่อตามที่เรายึดไว้ นั่นก็คือ “ทิลฺลิต”)

สัญญาจึงสำคัญมากในการปฏิบัติหากสัญญาผิดก็ไม่ได้ผล แต่ถ้าสัญญาสัมมาทิฐิ

ก็ได้ผล ที่นี้สัญญาถ้าไม่มีอุปาทานเป็นคนที่ปราศจากอุปาทานในสัญญาขันธแล้ว แต่ไม่ได้หมายความว่าสัญญานั้นมีติดบอด สัญญานั้นไม่มีอะไร เพราะคุณไปนั่งหลับตาดับเป็นอสัญญีสัตว์ ลัทธิพุทธไม่ได้ให้ไปดับสัญญา แต่ให้ศึกษาสัญญาจนรู้แจ้ง จนได้สัญญาเวทิตนโรธ ปฏิบัติจนได้อรูปฌาน ๔ แล้วพ้นอรูปฌาน ๔

รูปฌาน ๔ คืออะไร คือการปฏิบัติโดยทำความสะอาดวิญญาณ วิญญาณคือธาตุรวมของเวทนา สัญญา สังขาร เป็นเจตสิก ๓ แมื่อยึดเวทนา สัญญา สังขาร สัญญาต้องตามกำหนดรู้ เมื่อล้างกิเลสได้สัญญาก็สะอาด กำหนดรู้ของตนที่ทำได้ถูกต้องหรือไม่ สัญญาก็เป็นตัวตรวจสอบ ถ้าทำได้ เวทนา สัญญา สังขารก็สะอาดขึ้นๆ สัญญาจึงเป็นตัววางที่สำคัญที่สุด จึงจบด้วย สัญญา เวทิตัง นิโรธัง คือเคล้าเคลียเวทนา แต่ไม่ใช่ดับเวทนา ไม่ใช่ดับสัญญาไม่ให้ทำงาน

ดูอย่างไรว่า เรายึดทิฏฐิถือมั่นหรือไม่?

การปฏิบัติต้องมีการกระทบสัมผัสผ่นอก เช่น กระทบเงินสองล้านๆ ใจเป็นอย่างไร ถ้าวิเคราะห์เหตุ ให้จับแต่อกุศลเหตุขณะ ป่วยการกับคนไปนั่งหลับตาดับนั้น *วันที่จะลดกิเลสได้ไม่มี* ขอภัยอาตมาพูดนี้เหมือนที่คนอื่นผิดไปหมดของตนเองถูกหมด เหมือนมีอัตตามานะ แต่คุณจะไปรู้กับอาตมาไม่ได้ว่า *อาตมามีการยึดทิฏฐิถือมั่นหรือไม่* *อาตมาบอกเลยว่าอาตมาไม่มี* แต่บอกแล้วคุณ จะเชื่อหรือไม่ก็ต้องพิสูจน์ด้วยตัวเอง

อย่างอาตมาบอกว่า อาตมาถูกด่าขึ้นปกหนังสือพิมพ์เลยว่า เดรัจฉานโพธิรักษ์ อาตมาไม่ขึ้น แต่ลูกศิษย์พากันขึ้นไปตามๆกัน ก็อาตมาเข้าใจแล้วว่า อาตมาล้างตัวเดรัจฉานในตัวเองหมด ไม่ใช่ว่าอาตมา หน้าด้านหน้าหนา แต่อาตมารู้ว่าเดรัจฉานคืออะไรแล้วอาตมากำจัดเดรัจฉานได้หมดแล้ว อาตมาก็ไม่ขึ้น

ยึดอย่างไรเป็นสมათาน? ยึดอย่างไรเป็น อุปาทาน?

สัญญากำหนดชัดว่าอะไรเที่ยงอะไรไม่เที่ยง อะไรมีอะไรไม่มี ก็เลยเหลือแต่ สัญญา ยนิจจานิ ก็กำหนดรู้แต่สมมุติ **ถ้าใครยึดมั่นจะรู้ว่ายึดอย่างไรสมათานหรืออุปาทาน** ถ้าใครยึดอย่างไรอุปาทาน คือแพ้ใครไม่ได้หรอก ถ้าคุณมั่นใจแล้ว ไม่ยอมแพ้หรอก ยิ่งไงคุณจะต้องเหนือเขาทั้งหมด แต่คนไม่ยึดมั่นในอุปาทานว่าเราถูกเราดีเราไม่ผิด เราแพ้ก็แพ้ โดยไม่โกรธไม่ผูกโกรธ

ถ้าเราไม่มั่นใจชัดเจนจริงๆของเราถูก เราก็เฝือว่าของเขาอาจจะถูกนะ ถ้าคุณไม่ใช่ยอดจริงๆ อย่างคุณฟังอาตมาก็น่าจะยกให้อาตมาว่าพ่อท่านอาจจะถูกกว่านะคุณก็สบายไป แต่ถ้าคุณก็เชื่อ

ว่าคุณน่าจะถูกก็ไม่ยกให้ใครเลย ก็ไม่เป็นไร แล้วคุณเองจะเอาอะไรจากอาตมาได้ไหม? ถ้าคุณไม่เอาแล้วก็มาฟังแต่ว่าจะผิดอะไร ถ้าเห็นไม่ตรงก็ว่าผิดแล้ว อาจไม่แสดงออก แต่คุณสบายใจว่าอาตมาผิด แต่ใครตัดสินคุณล่ะว่าคุณถูก คุณก็ตัดสินของตัวเองเหมือนอย่างพระพุทธเจ้าว่าไว้

ผู้ที่ไม่ยึดมั่นในทฐิของตนได้แล้ว จะทำงานร่วมกับใครๆก็ได้

สรุปแล้วคุณก็ต้องยึดว่าของคุณถูก เบลม(ตำหนิติเตียน)เขาว่าผิด อย่างอาตมาก็ ยืนยันให้เขาฟังแล้ว แต่เขาก็มีเหตุผลเถียง แย้งว่าเขาถูก อาตมาก็ตรวจแล้วว่าอย่าง อาตมาว่านี่แหละถูก ก็แล้วไป แต่ถ้าเราว่าเรา ผิดก็ได้ หรือถูกก็ได้ แต่มั่นใจประโยชน์ได้ ไหม ถ้าเราเองยืนยันว่าถูกว่าดี แต่เขาบอกว่า ผิด ไม่ดีไม่ถูก เขาก็จะทำอยู่แบบเขาก็อิสระ ของเขา เขาจะทำอย่างนั้น แล้วคุณเองคุณจะทำกับเขาไหม?

แต่ถ้าคุณเห็นว่าถ้าทำกับเขาก็ เท่ากับทำให้เสียหนักเข้าไป แต่ถ้าคุณเองว่าสังคมไม่เสียหายเท่าไรก็ทำ อย่างอาตมาเข้ามาตลอดว่า สังคมได้เท่านี้ทำไปก่อน ไม่ได้ทำอย่างผีนอะไร ถ้าเห็นว่าควรทำก็ทำ สิ่งเหล่านี้ต้องมีสัปปุริสธรรม ตัดสินตามหาปเทศ ๔ จะเข้ากับสังควรก็คุณเองตัดสิน ถ้าไม่เข้ากับสังควรก็ไม่ทำ ถ้าเห็นว่าจะเสียผล ก็ไม่ทำ เป็นอิสระเสรีภาพ

คนอื่นโง่เขลาคนอื่นผิด ใครรู้“จริง”ได้แล้วก็ไม่ไป

การลงโทษสูงสุดของพระพุทธเจ้า ก็คือ...ปล่อยเขาไปๆ ตามกรรม!

ความจริงใจของผู้ใช้วิจารณ์ญาณอย่างทีกล่าว ผู้นั้นจะไม่ยึดมั่นถือมั่นเกินไป แล้วจะไม่ไป ลงโทษใคร เรากำหนดเองเป็น สัญญา นิจจันิ ว่าอย่างนี้ ไซ้หรือไม่ไซ้ ส่วนผู้ตัดสินจริงๆใน มหาจักรวาลนี้ไม่มี อย่างพระพุทธเจ้าท่านว่า ท่านรู้ยิ่งกว่าใครก็ตัดสินได้ แต่อย่างพระเวทที่ตัดตีไม่เชื่อ ท่านก็ไม่ว่าไร

สุดท้ายก็ปกาสนียกรรม คือประกาศให้ชนทั้งหลายรู้ว่า ถ้าสิ่งใดที่เทวทัตต์ทำก็เป็นสิ่งที่ เทวทัตต์ทำไม่ใช่ของเรา วิบากใครก็วิบากใคร เป็นการตัดสินสุดท้าย ยิ่งกว่าพรหมทัณฑ์ เป็น

นานาสังวาสเด็ดขาดแล้ว ท่านก็ประกาศว่านั่นของเทวทัตต์ไม่ใช่ของพวกเราทำ ก็ไม่ต้องไปเกลียดชังกัน
สักจะมีหนึ่งเดียว หรือเว้นไว้แต่สัญญา นิจจานิ แล้วไม่มีเลยในโลก!

การประมาณอย่างไม่ประมาณ ขึ้นเป็นฉันใด?

การยึดถืออย่างรู้ๆ ไม่ได้ทำเพื่อตัวกูของกูเลย ทำประโยชน์ท่าน เราเสียสละด้วยซ้ำเป็น
สมทาน ผู้นี้มีพลังปัญญา พลัง
การงานอันไม่มีโทษ มีพลังวิริยะ
มีพลังสังคหะ งานเราก็ช่วยเขา
แต่เราทำอย่างไม่ได้ต้องการอะไร
จากเขา ผู้นี้จะไม่กลัวเลยในการใช้
ชีวิต จะกล้าหาญเข้าบริษัทหมู่กลุ่ม
ก็ไปกลัวทำไม เราจะไปรับใช้ ไม่
ได้ไปเอาอะไรจากเขาไม่หวั่นกลัวเลย
แล้วท่านกลัวคนจะด่าว่าโหม จะ
กลัวทำไม? เราทำสิ่งถูกต้องอย่าง
แต่คนตำหนิเขาก็ไม่รู้ ถ้าเราเห็น
ว่าเขาไม่รับเราจริงๆ บาดีใจเขาเราก็
ไม่ทำ แต่ถ้าไม่ขนาดนั้น ยังได้
ประโยชน์อยู่ก็ทำ

อย่างไรเราไปทำงานกับ
สังคม มีคนชอบใจไม่ชอบใจ เรา
รู้องค์รวมว่าคนโง่มีมาก คนฉลาดมี

น้อย เราเห็นว่า จะเกิดประโยชน์ถ้าทำต่อเรา
ทำ หากเสียผลแล้วเราก็เลิก หรืออย่าง
พล.อ.ปรีชา พาเรากลับจากทำเนียบ คน
โกรธมีมากเลย เขาว่าจะได้เปรียบจะเอาให้ชนะ
แต่ที่เราเห็นแล้วว่าอยู่ต่อจะเสียมากกว่าเราก็

ถอย ต้องใช้ฆบพเทศ ๔ สัปปริสธรรม ๗

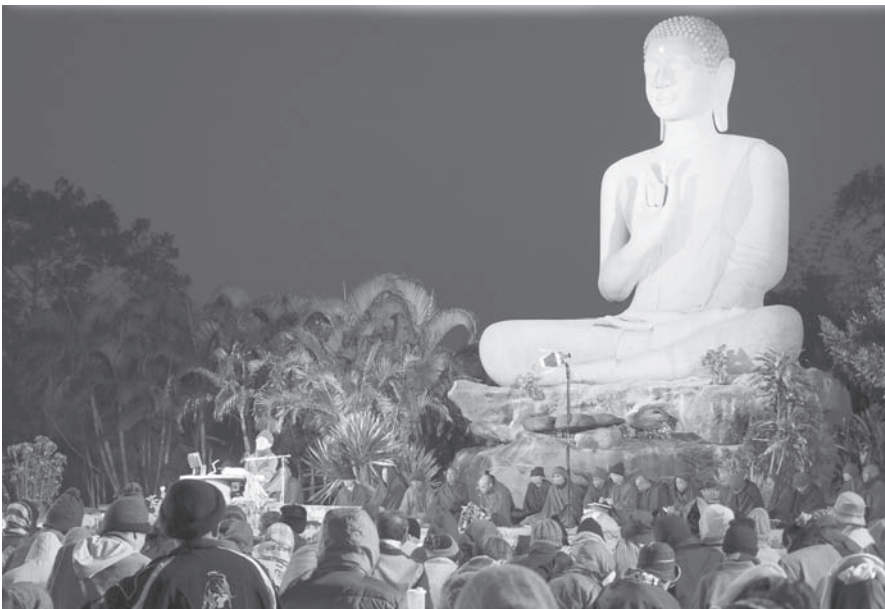
ถ้าเราทำพลาดก็เพราะไม่ฉลาดพอ แต่ถ้าไม่เสียมาก-ดีมากกว่าก็ทำต่อ ต้องกระทำอย่างระมัดระวัง รู้บริษัท โอกาส รู้เวลา รู้เนื้อหา รู้ธรรมะ รู้ตัวเราก็อ่านี้เราจะทำได้แค่นั้น เขารับเราแค่นั้น หากเขาไม่รับเราก็อ่าทำเลย หากเขารับเราพอประมาณจะคุ้มไหมก็ทำ ถ้าไม่คุ้มก็เลิก ใครจะว่าเราชี้แพ้วชี้กลับก็ไม่มีไร เรารักษาผลไม่เสียหาย เราเป็นผู้บริหารก็ใช้สัปปริสธรรมและฆบพเทศ อย่างไม่ลำเอียงจึงทำงานได้ดี

ถ้าอยากทำก็ทำ ไม่อยากทำก็ไม่ทำก็เสียหายหมด การประมาณหากผู้ไม่มีตัวตน ไม่อยากใหญ่ ไม่ต้องการลาภยศสรรเสริญ จึงถ่อมตนเสมอ ไม่ทำอะไรเกินตน คนอวดดีมีเยอะ แต่คนไม่อวดดีก็ไม่เสียหาย อย่างเรามีเงินล้านในกระเป่า แต่เขาก็ว่าเราไม่มีเงิน เรารู้ว่าเรามีอยู่ก็ไม่มีไร เพราะเรารู้ว่าเรามีเงินล้านอยู่ในกระเป่าแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องไปควักล้านให้เขาดู เรารู้ว่าเขาไม่รู้ความจริง เขายึดอย่างนั้น จึงไม่โกรธ คนไหนโกรธก็เ่งทุกคน ทำกิเลสเ่งเ่งใส่ตน แล้วตนก็ทุกข์

ไม่ยึดมั่น แต่ต้องยึดไว้

สรุปอีกที ฟังวันนี้ไปแล้ว ถ้าเข้าใจดีก็แล้วไป แต่ถ้าไม่เข้าใจก็อย่าเ่งไปมุ่ง หรือเอาเป็นเอาตายกับมัน ปล่อยไปก่อนหรืออย่าเอาไปตีกิน ว่าลั้จะไม่มีพรอกในโลกนี้ จริงมันเป็นสมมุติลั้จะ แต่โลกนี้อยู่กับสมมุติลั้จะ อรหันต์นั้นปรมาตลั้จะสูญแล้วท่านไม่มี แต่ท่านมีสมมุติลั้จะ จะบอกว่าสมมุติลั้จะไม่มีไม่ได้ มันมี! คำโกหกเป็นลั้มีจริง แต่คำโกหกเป็นคำไม่จริง แล้วคนโกหกมีในโลกมากด้วย คุณก็ต้องอยู่กับคนที่เขามีลั้ไม่ดี แล้วก็ต้องประมาณเอาตามเหมาะสมเ่งนี้แหละ...จบ!

* กองงานปัญญาสมณะ

เชิดชู อ.วิชา มหาคุณ

กรณีการทุจริตในโครงการรับจำนำข้าวนั้น พ่อครูได้เห็น **อ.วิชา มหาคุณ** ยืนหยัด ต่อสู้เสียสละทำงานในตำแหน่ง **คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ปปช.)** เพื่อ ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในโครงการนี้อย่างเข้มแข็ง พ่อครูจึงได้ดำริที่จะทำบุญพิธี ที่จะเป็นการ ให้กำลังใจและเชิดชูคนดี ที่ได้ต่อสู้เพื่อบ้านเมืองในขณะนี้ ซึ่งพ่อครูดำริว่า แม้ว่าการตัดสินถอดถอน

อดีตนายกฯ ยิ่งลักษณ์ จากการทุจริตใน โครงการรับจำนำข้าวจะมีผลเป็นอย่างไร เราก็จะมอบหยาดน้ำใจทองคำ ที่เป็น **สัญลักษณ์แห่งน้ำใสใจจริงของชาวบุญนิยม** มอบให้เพื่อเป็นกำลังใจให้ **อ.วิชา มหาคุณ**

วันศุกร์ที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘

พ่อครูพร้อมทั้ง **สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (พรหมเมธี) วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร** รวม ๙ รูป มี **พลตรีจำลอง ศรีเมือง** **เรือตรี แซมดิน เลิศบุศย์** พร้อม **คณะญาติธรรม**

รวมมากกว่า ๒๐ ชีวิต ไปยังสำนักงาน ปปช. สนามบินน้ำ กทม. ถึงตอน ๑๒.๔๙ น. ซึ่งมาถึง ก่อนเวลานัดในเวลา ๑๔.๐๐ น. เจ้าหน้าที่ก็ได้ติดต่อกับอ.วิชา ซึ่งท่านกำลังติดภารกิจอยู่ แต่รออยู่ ไม่นาน เจ้าหน้าที่ก็มาบอกว่า อ.วิชา จะมาพบก่อนเวลานัด ต่อมาเจ้าหน้าที่ก็ได้ให้พ่อครูและคณะขึ้น

ไปบนห้องรับรอง ที่เป็นห้องใหญ่ อ.วิชาได้มาถึงห้องรับรองในเวลา ๑๓.๑๙ น.

พ่อครูจึงได้สนทนากับ อ.วิชา มีสมณะและพระอาคันตุกะ รวมทั้งพล.ต.จำลอง ศรีเมือง เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ และ อ.วิชา มหาคุณ นั่งอยู่พร้อมหน้ากัน

พ่อครู : .....คือ

พวกเราเห็นความจริงใจ จากใจจริงๆของพวกเรา ที่เราเห็นว่าสมควรจะทำ ด้วยสำนึกก็อยู่แล้ว ยิ่งพระราชดำรัสท่านสำคัญอย่างนี้แล้วด้วยยิ่งควรทำ เพราะเหตุการณ์บ้านเมืองถึงขีดถึงขั้นนี้ มันเป็นเรื่องที่หนักหนาสาหัส มันก็จำเป็นอาตมาว่าทั้งจำเป็น ทั้งสำคัญ ทั้งสมควรอย่างยิ่ง ที่จะต้องกระทำกันเช่นนี้ แล้วก็สมควร

จะทำงานให้มากด้วย เรายังเข้าไปด้วยเข้าไปอาตมาว่า ยังคิดเข้าไปหน่อย เกือบจะสายแล้วเกือบจะหลังตัดสินถอดถอนไปแล้ว แล้วค่อยระลึกได้นี้ เสียหมดเลย นี่คิดได้ก่อนก็ค่อยยังชั่ว

ก็คงไม่มีพิธีรีตองอะไรหรอก อาตมาว่า ก็มีสิ่งที่แสดงน้ำใจ ที่จะมามอบให้ เป็นสิ่งแทนสิ่งทีระลึก สิ่งนี้ก็ใช้ตามค่านิยมสังคมที่ถือว่าทองคำมีค่าสูงสุดเราก็เลยทำ **“หยาดน้ำใจทองคำ”** มาเพื่อที่จะเป็นเครื่องหมาย เท่าที่มนุษย์เราใช้สัญลักษณ์ มามอบให้ท่าน ซึ่งก็ได้รับคำปราชญ์อยู่เหมือนกันว่าทองคำอันนี้มีมันเกิน ๓,๐๐๐ บาทนะ ซึ่งอาตมาก็แล้วแต่ท่านจะเห็นควรก็คือ อาตมาก็มองตามความเข้าใจตนเองว่า ก็ข้าราชการก็มอบแทนทองคำ มอบครุฑทองคำ มอบปืนทองคำแก่กันและกันเป็นสินน้ำใจให้กันและกันอยู่จริงๆ มันก็ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่ต่างไปจากตรงนั้น อีกประเด็นทาง ปปช. ก็เป็นผู้ควบคุมดูแลข้าราชการต่างๆ ส่วนพวกอาตมานี้เป็นประชาชน ไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียอะไรที่จะมาติดสินบนเรื่องอะไรกัน ไม่เห็นเข้าเรื่องอะไรกัน มันคนละประเด็นกัน เรื่องที่หมายใจว่า ต้องมาติดสินบนกันนั้นมันไม่ใช่ แล้วประเด็นสำคัญก็คือ **เราจะแสดงความจริงใจแสดงส่งเสริม พระราชดำรัสจริงๆว่า ต้องส่งเสริมคนดี สร้างความดี ให้คนดีมีกำลังใจที่จะ**

ทำงานให้แก่ประชาชน แล้วควบคุมผู้ที่ไม่ดี อย่าให้มาก่อความวุ่นวายแก่สังคม พวกเราก็คิดว่าเป็นเรื่องจริงใจจริงๆ นี่ก็เป็นการแสดงออกถึงความจริงใจถึงสิ่งสมควรทำแก่สังคม ถ้าไม่ทำมันก็ไม่เกิดพฤติกรรมที่ดีๆ ในสังคมเลย มันก็ไม่มีอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมได้ เราก็คิดเห็นว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องกระทำ

โดยเฉพาะประเด็นสำคัญที่สุดคือ พวกอาตมานี้เป็นพวกปฏิบัติธรรม เป็นเรื่องของปรมาตม์ เป็นเรื่องของความลึกซึ้งทางจิตวิญญาณ มันเป็นการแสดงออกทางจิตวิญญาณที่จริงๆ เป็นความจริงใจ ถ้าเผื่อว่าไม่มีสิ่งนี้อยู่เหลือเลยในสังคมมนุษย์ อาตมาก็ว่า โลกมนุษย์นี้ก็คงลำบากลำบาก

พลตรีจำลอง : ...เพื่อไม่ให้ท่านลำบากใจ ที่ท่านได้คุยโทรศัพท์กับผม พ่อท่านเลยเตรียมมาสองอย่าง ทั้งทองแท้และทองชุบ พ่อท่านรอบคอบมาก (หมายถึงหยาดน้ำใจทองคำแท้ และแบบชุบสีทอง)

พ่อครู : ...อาตมาว่าได้นะ ก็อยู่ที่ดุลยพินิจของท่านนะ ให้ท่านตัดสินใจว่าจะทำอะไร อาตมาก็ว่าไม่น่าจะต้องขัดข้องอะไร ก็เจตนาต้องการอยากจะเป็นสิ่งที่แท้จริงบริสุทธิ์ ก็แล้วแต่ดุลยพินิจท่านรู้ดีว่า จะเป็นไปได้ หรือไม่ได้แค่ไหน

อ.วิชา : ...เป็นเมตตาสูงมากครับ ผมก็คุยกันกับท่าน อ.มหาจำลอง ท่านก็บอกว่า อยากจะมา แล้วก็ท่านพระเดชพระคุณจะมาเอง ผมก็เกรงใจมากเลย ท่านอุตส่าห์จะมา ความจริงแล้วต้องหาโอกาสไปกราบนมัสการพระคุณเจ้ามากกว่า ท่านทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติเยอะ รวมทั้งคณะของท่านด้วย โดยเฉพาะ อ.มหาจำลองด้วย เป็นที่นับถือของพวกเราอยู่แล้ว ท่านคงจำได้ตอนที่ญี่ปุ่น ตอนท่านเอาของไปให้ครับ เอาข้าวหلام

พลตรีจำลอง : แผ่นดินถล่มที่โกเบ เอาข้าวหلامไปให้ แล้วเขามารับด้วยน้ำตาคลอ เขาบอก เราเป็นประเทศแรกที่ไป ท่านยังจำได้

อ.วิชา : .....ครับ ยังจำได้ ภรรยาจำได้ ภรรยาเป็นนักร้องตลก เป็นเอกอัครราชทูต เคยอยู่ญี่ปุ่นด้วย ก็ยังพูดอยู่ว่า นับถือท่านจริงๆ เอาข้าวหلامไปให้ ก็สุดแล้วแต่ครับผม เพราะว่าพระเดชพระคุณพิจารณาแล้ว ก็ให้ผมจัดการเองก็แล้วกัน

เวลา ๑๓.๒๘ น. พ่อครูได้มอบหยาดน้ำใจทองคำและทองชุบ ทั้งสองอันให้แก่ อ.วิชา มหาคุณ ซึ่งในกล่องที่ใส่หยาดน้ำใจทองคำนั้น มีคำความเขียนลงในกล่องไว้ว่า

“ในบ้านเมืองนั้น มีทั้งคนดีและคนไม่ดี ไม่มีใครที่จะทำให้ทุกคนเป็นคนดีได้ทั้งหมด การทำให้บ้านเมืองมีความปกติสุข เรียบร้อย จึงมิใช่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี หากแต่อยู่ที่การส่งเสริมความดี ให้คนดีปกครองบ้านเมือง และคุมคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจ ไม่ให้ก่อความเดือดร้อนวุ่นวายได้” (พระบรมราโชวาท ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๒)

“หยาดน้ำใจ” จากใจจริงที่จริงใจของชาวบุญนิยม ขอเชิญชวนคุณ ท่านศาสตราจารย์พิเศษ วิชา มหาคุณ ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกล้าหาญยิ่ง ตามพระบรมราโชวาท

อ.วิชา : ...ก็กราบพระเดชพระคุณอีกครั้งครับ ก็ถือว่าเป็นเกียรติอย่างสูงเลย เพราะที่ทำอะไรไป ก็ไม่ได้นึกว่า จะได้รับอะไรเป็นการตอบแทน

พ่อครู : ...ก็เห็นอย่างนี้แล้วก็ว่าเป็นความจริงใจของท่านจริงๆ

อ.วิชา : ..ก็ปลื้มใจครับ ทางครอบครัวก็บอกผมว่า เอ๊ะ จะไปรับของท่านได้อย่างไร? โดนว่าด้วย

พลตรีจำลอง : ผมขอรับรองท่านไว้ตั้งแต่ก่อนคดีจะเสร็จสิ้น ว่าท่านกรุณาให้โอกาสกับพวกเรา ในฐานะที่เราเป็นสถาบันบุญนิยม เราต้องสนับสนุนคนดี เก่งจริง กล้าจริง เพราะตลอดที่ท่านวิชาทำมาตลอด เราเห็นชัดแล้ว อย่างที่พ่อท่านว่า แล้วพ่อท่านเป็นผู้ริเริ่มแล้วบอกกับผมว่า หาทางติดต่อท่าน และนอกจากนั้น ชาวคณะสถาบันบุญนิยมที่อยู่ในที่ต่างๆ เขาฝากเอามาสุดแต่แต่ท่านจะจัดการนะ ครับ (เป็นพืชผักผลไม้ไร้สารพิษจากหลายชุมชนชาวอโศก เช่น จากวังน้ำเขียว บ้านราชฯ เป็นต้น)

อ.วิชา : ...ต้องขอบคุณทุกท่านนะฮะ ที่เป็นคนทำคนสร้างขึ้นมา

จากนั้นพ่อครูได้มอบหนังสือธรรมให้กับ **อ.วิชา** และ**คณะปช.** ส่วน **อ.วิชา** ก็ได้มอบ **ไดอารี่** กับ**ปฏิทิน** ที่ทางปช.จัดทำ เนื่องในโอกาส ๖๐ พรรษา มหาจักรี สิรินคร ให้กับ**ชาวคณะสถาบันบุญนิยม**อีกด้วย

อ.วิชา : ...ความจริงที่เสียสละที่ทำอะไรก็ได้คิดว่า สละอะไร สู้ท่านๆยังไม่ได้เลย ที่ได้ไปอยู่ในสนามรบ พ่อท่านก็เจอระเบิดเหมือนกัน ฮ่าๆ

พ่อครู : ...ไม่เจอ ถ้าเจอก็هلكแล้วซี (หัวเราะกันทั้งห้อง) **มีแต่เจียดฉิว ระเบิด M79**

อ.วิชา : ...คงไม่ระคายผิวหนังท่านผู้ทรงศีล (หัวเราะกันทั้งห้อง)

พ่อครู : ....**ไม่ได้หรอก** นามยังเสียบเลยเลือดออก (หัวเราะกันทั้งห้อง)

อ.วิชา : ...ก็ได้สัมผัส อย่างลึกซึ้งว่า บุคคลผู้ทำงานเสียสละแต่ละท่าน ก็ไม่มีเรื่องที่ว่าจะมีผลประโยชน์อะไรมาเกี่ยวข้องอย่างที่ท่านพูดมาสักครู่นี้ ก็ที่ทำมาแล้วก็เป็นเครื่องพิสูจน์ โดยเฉพาะสถาบันของพระคุณเจ้าและทุกๆท่านที่ได้ทำงาน ก็มีแต่เสียงแซ่ซ้องสรรเสริญ

พ่อครู : ...เราก็ทำด้วยจริงใจ อาตมาว่า **อาตมาทำงานอยู่ทุกวันนี้ทำด้วยความจริงใจ** คือปฏิบัติธรรมแล้วมันเข้าใจ เห็นจริง ไม่ใช่เรื่องเสแสร้งข่มฝืนอะไร มนุษย์ก็ต้องเกิดมาเป็นประโยชน์ต่อกัน ไม่อย่างนั้นก็ต้องมาแย่งชิงกันด้วยความโลภ ความติดยึด ติดยึดว่าต้องได้เป็นสุข สุขที่เป็นของ

เท็จในโลกนี้ซึ่งยากที่คนจะเข้าใจใน
 โลกุตระธรรม เพราะว่า โลกุตระ
 พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้นี้ เป็นเรื่องที่
 เขาไม่รู้วิชากันจริงๆ ถ้าผู้รู้ความจริง
 จริงๆ แล้ว คนหลงไหลเฉยๆ ท่านถึง
 เรียกว่า **สุขัลลิกะ** มันสุขแท้ สุขเพราะ
 ได้ของ ได้ลาภ ได้ยศ ได้รูป ปรส กลิ่น
 เสียง สัมผัส มันเป็นของเท็จ เมื่อ
 ปฏิบัติแล้วจึงเห็นว่า อากาหรือ
 อารมณ์ของคนที่มีอาการสุข สุข
 เพราะได้รับอย่างนั้น ได้ทรัพย์สินเงินทอง ก็สุขอย่างนี้ ได้รับศตภาพรรตาคักดิ์ก็เป็นสุขอย่างนี้ มันมี
 อารมณ์อย่างนั้นจริงๆ แต่เมื่อได้ปฏิบัติธรรมพระพุทธเจ้าแล้ว อารมณ์อย่างนั้นมันหายไปจริงๆ แม้มัน
 ได้รับอีก มันก็ไม่มีอารมณ์ที่เป็นอาการเดียวกันกับที่เราเคยเป็น จำได้ อารมณ์สุขอย่างโลกีย์ เราก็จำได้
 แต่เมื่อจิตที่ไม่มีอารมณ์อาการนี้เกิดอีกแล้ว ถึงรู้ว่า เป็นความเท็จ เป็นวิชาที่คนไม่รู้ไม่เข้าใจ คน
 ไม่รู้จริงๆ ถ้าปฏิบัติอย่างมิจฉาทิฎฐิ อย่างไม่ถูกทางจริงๆ ขอภัยที่อาตมาต้องพูดความจริง คือ
ศาสนามันเสื่อมไปจนไม่เหลือแล้วทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นมันก็เลยไม่มีความจริงอันนี้ยืนยัน แต่ก็ยังไม่
 หหมดเชื้อ อาตมาก็เห็นว่ามันยังเหลืออยู่ได้ก็เลยนำมา

ก็ขอบคุณจริงๆ ที่ได้ช่วยสังคมประเทศชาติที่สุด แยะจริงๆ ประเทศไทย มันมีความซับซ้อน
 ของความฉลาดเฉลียว ขอภัย เป็นความฉลาดเลวของคน ไอ้โห ผนึกกันไม่ใช่คนเดียว ความฉลาด
 เลวร้ายมันผนึกกันที่ยากจริงๆ ถ้าผ่านตอนนี้ไปได้ ยังไงเอาจริงๆ หน่อยนะ

อ.วิชา : ...ก็จะพยายาม เวลาที่เหลืออยู่น้อยแล้วนับถอยหลังที่จะทำ

พ่อครู : ...ถ้าทำให้เรียบร้อยได้ตอนนี้ อาตมาว่า ประเทศไทย อาตมาว่า จะเกิดความเข็ด
 หลาบพอสมควรในสังคม ซึ่งแต่ละประเทศที่เขาได้พื้น ประเทศไทยอาตมาว่าคราวนี้ ถ้าทำได้จริง จะได้
 พื้นด้วย อาตมาว่าประเทศไทยจะพื้นไม่เหมือนกับประเทศอื่นด้วย เพราะประเทศอื่นเขาพื้นแบบโลกีย์
 แต่ประเทศไทยจะพื้นอย่างโลกุตระ ซึ่งมันลึกกว่ากัน ถ้าเผื่อว่าประเทศไทยพื้นคราวนี้ ประเทศไทย
 เป็นเมืองพุทธ มีประชากรกว่า ๙๕% เป็นพุทธ ถ้าพื้นคราวนี้อาตมาว่า จะเป็นหลักให้แก่โลกด้วย

อ.วิชา : ...เป็นอุดมการณ์จุดมุ่งหมายสูงสุดด้วย

พ่อครู : ...ก็ขอบคุณที่ให้โอกาสพวกเรา

อ.วิชา : ...ได้คุยกับผู้ทรงศีลก็สบายใจ (หัวเราะกันทั้งห้อง)

๑๓.๔๕ น. ก็เสร็จสิ้นพิธีการยกย่องเชิดชูคนดี วิชา มหาคน

เมื่อลงมาข้างล่าง ก็มีสื่อมวลชนจากช่อง NEWS1 มาสัมภาษณ์พ่อครู จากนั้นพ่อครูและ
 คณะจึงได้เดินทางกลับสันติอโศก 🏠

การดูนगरเมืองไทยวันนี้

“บรรดาบัณฑิตบุญนิยม”

บารมีนับเนื่องคุณ	กณานับ
ช่วยมนุษยชาติได้	สดับด้วย ยินดี
ดับเหตุแห่งทุกข์แผล	จบแล้วพรหมจรรย์
พุทธไทยถูกเงินตรา	อสรพิษ กัดถุ
นอนหลับเหมือนไม่รู้	ทุกข์ร้อน ฤาใจ
พุทธไทยกล่าลึกแก่	หลงทาง
โลกธรรมร่ำอำพราง	ดั่งพญักษ์ พงโพร
กามสุขฆ่าทุกผู้	ไฟเผา รำพึง

❀ อ.เป็นต้น นาประโคน

๔ ม.ค.๒๕๕๘

ภัยแห่งความมั่นคง

มันคือภัย	ความมั่นคง	อย่าสงสัย
ใครล่วงไทย	จนหมดตุต	ดูตทรัพย์สิ้น
แก๊งคุ่นอ้าง	ศาสนา	มาหากิน
หาทางคืน	อ้างใครใคร	ก็ไม่ดี
พบอะไร	ที่แยแย	ต้องแก้ไข
อย่าปล่อยไทย	เต็มไป	ด้วยสมิ
ถึงเวลา	ล้างตะกรัน	กันเสียที
ไม่ว่าที่	ไหนไหน	ต้องไม่ยอม
สอนผิดหลัก	จนสำนัก	แสนอวบน้ำวน
แต่พุทธล้วน	เสียหาย	แสนพ่ายพอม
ไม่อาจให้	อลัชชี	ประนีประนอม
ไม่อาจให้	พระปลอม	ยังหลอกหลวง
ถ้าปล่อยให้	ลามไป	ไม่ยิ่งหยุค
คงหมดพุทธ	จากดินแดน	ที่แหนหวาง
จะเจอแต่	โล้นนะจ๊ะ	พะอืดทาง
กับพี่น้อง	สมองกลาง	และทรัพย์จาง
คนไม่ดี	มีที่	เอาเงินฟอก
คนถูกหลอก	จนมึนงง	สงฆ์แบ่งข้าง
โจรซ่อนตัว	ในจิวร	สอนผิดทาง
คนในชาติ	บาดหมาง	เหินห่างกัน

❀ พี่คนดี (๒๘ ก.พ.'๕๘)

จากเฟซบุ๊กพี่คนดี

อหากได้ดีไม่ทำดินนั้นมีมาก
 ดินต้องหากหากไม่ทำน้ำทำนอ
 อหากได้ดีต้องทำดีอย่างวิธ
 ดินแต่ทำอรอนแต่ดีไม่ดีเลย
 อหากได้ดีรับทำดีจึงมีสุข
 ปลอดภัยทุกก่นหากทำดีไม่มีเฉย
 ไม่อหากชั่วอ่าฆ่าเวลาจนแดง
 จะเสวยเพราะทำดีมีบุญจริง....

❀ praheng

ฝากดวง แก่ปึ้ง หลงผิด
 ความคิด ติดคุก บุกเข็ญ
 ฝากดวงแห่งใดใจกระเด็น
 ฟูบ่าเพ็ญ ความดี ไม่หนีดวง
 ไปวัดวาอารามให้ความไม่
 ถ้าทุกโรมาเห็นแสนเป็นห่วง
 ความมมง่ายง่ายนักวัดตักดวง
 หลอกหลวง เร่งรุด หลีกพุทธธรรม

❀ ท่านจันทร์

กว่าจะถึง
อรหันต์

● กาลภายหน้าภิกษุปัญญาทราม
จะเป็นमारล้างผลาญศาสนา
ฝีปากกล่าวว่ายากมากเงินตรา
กิเลสหนาหยาบข้ามหากัย

พระปุลสเถระ

WS: ปุสเถระได้นำเพ็ญบารมีเอาไว้ แม้ในพระพุทธเจ้าพระองค์ก่อนๆ ล้างสมบุญกุศล เป็นอุปนิสัยเพื่อการนิพพาน(ดับกิเลสทุกข์สิ้นเกลี้ยง)ไว้แล้ว

จนกระทั่งมากำเนิดในยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคตม** เป็นพระราชโอรสของ **พระเจ้ามถลิกะ** มีพระนามว่า **ปุสสะ(ชาวบริสุทธ์)** เมื่อเติบโตเจริญวัยแล้ว ได้ศึกษาเล่าเรียน ศิลปวิทยาต่างๆ จนสำเร็จการศึกษาตามที่พวกเชื้อสายกษัตริย์เคยศึกษากันมา แต่เพราะบุญบารมีที่ สะสมไว้ในชาติกาลก่อน ทำให้เป็นผู้มีอุปนิสัยชาวสะอาด จิตใจบริสุทธ์ห่างจากกิเลสตัณหา จึงไม่มี ใจเกี่ยวข้องกับในกามคุณทั้งหลายเลย

วันหนึ่ง เจ้าชายปุสสะเสด็จไปฟังธรรมของ**พระมหาเถระรูปหนึ่ง** ได้เข้าใจลึกซึ้งในสังขารม ยินดีพอใจที่จะประพฤติธรรม เกิดจิตเลื่อมใสศรัทธาแรงกล้าที่จะออกบวช จึงได้ขออนุญาตอุปสมบท

เมื่อได้บวชเป็น**ภิกษุ**แล้ว ก็ตั้งใจเรียนรู้อรรถมฐาน(วิธีปฏิบัติลดละกิเลสอย่างเหมาะสม) นำ มาประพฤติบำเพ็ญภาวนา(ทำให้เกิดผล)อยู่เสมอๆ สามารถทำฌาน(เผาผลาญกิเลสจนจิตแน่วแน่สงบ จากกิเลส) ให้บังเกิดขึ้นด้วยวิปัสสนา(พิจารณารู้แจ้งตามจริงในสิ่งที่กระทำอยู่) ซึ่งไม่ช้านานนักก็สำเร็จ ผล **ได้อภิญญา ๖** (ความรู้อันวิเศษยิ่งที่ทำให้กิเลสหมดไป ๑. อิทธิวิธี = มีฤทธิ์สู้กิเลสได้ ๒. ทิพโอสถ = หูทิพย์แยกแยะกิเลสได้ ๓. เจโตปริยญาณ = กำหนดรู้จิตว่ามีกิเลสอันใดบ้าง ๔. ปุพเพนิวาสานุสติญาณ = รู้แจ้งระลึกชาติต่างๆของกิเลสได้ ๕. ทิพจักขุ = ตาทิพย์มองเห็นทะลุกิเลสได้ ๖. อาสวักขยญาณ = รู้แจ้งว่ากิเลสหมดสิ้นแล้ว) บรรลุนิพพานเป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่งแล้ว**

อยู่มาวันหนึ่ง มี**ฤาษี**ชื่อว่า **ปัทมธนะ** ได้แวะมาเยี่ยมสนทนาศาสนากับพระปุลสเถระ ฤาษี พบเห็นภิกษุจำนวนมากเป็นที่น่าเลื่อมใส สมบูรณ์ด้วยศีลและข้อปฏิบัติ มีตนอันอบรมแล้ว สำรวม อินทรีย์(คือระวางตาหูจมูกลิ้นกายใจ)ดีแล้ว มีใจยินดีอยู่ในธรรม ฤาษีจึงได้ถามพระปุลสเถระ

“**ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ในอนาคตกาล ภิกษุทั้งหลายในศาสนานี้ จะมีความพอใจอย่างไรหนอ จะมีความประสงค์อย่างไรหนอ ช่วยบอกกาลภายหน้าให้แก่ผมได้รู้ด้วยเถิด**”

พระปุสฺสเถระจึงกล่าวตอบไป
ด้วยอนาคตังสญาณ(ความหยั่งรู้อนาคต)
ของตนว่า

“ดูก่อนท่านปณฺฑิตฤๅษี ใน
กาลภายหน้านั้น ภิกษุเป็นอันมากจะเป็นคน
มักโกรธ มักผูกโกรธไว้ ลบหลู่คุณท่าน หัวคือ ไอ้อวด ริษยา มีวาตะแตกต่างกัน จะเป็นผู้มีมานะ(ถือดี)
ในธรรมที่ยังไม่รู้ทั่วถึง คิดว่าตนในธรรมที่ลึกซึ้ง เป็นคนเบา(ไม่มีสาระ) ไม่เคารพธรรม ไม่มีคารพ
กันและกัน

**ในกาลข้างหน้า โทษภัยเป็นอันมากจะเกิดขึ้นในหมู่มสัตว์โลก ก็เพราะภิกษุทั้งหลายผู้ไร้ปัญญา
จะกระทำกรรมที่พระศาสดาทรงแสดงแล้วนี้ให้เศร้าหมอง**

ทั้งพวกภิกษุที่เลวทรามเสื่อมจากคุณความดี แต่โวหารจัด แก้วกล้า มีกำลังมาก ปากกล้า
ไม่ได้ศึกษาธรรมวินัย ก็จะมีขึ้นในสังฆมณฑล(หมู่มสงฆ์) ส่วนภิกษุผู้มีคุณความดี มีโวหารสมควรแก่
เนื้อความ มีความละเอียดรอบาป ไม่ต้องการอะไรๆ ก็จะมีกำลังน้อย

**ในอนาคต ภิกษุทั้งหลายที่ปัญญาทราม จะพากันยินดีเงินทอง ที่ดิน ไร่นา แพะ แกะ
และคนรับใช้หญิงชาย** ภิกษุเหล่านี้จะเป็นคนพาล มุ่งแต่เอาโทษผู้อื่น ไม่ดำรงมั่นอยู่ในศีล มีความถือตัว
โหดร้าย เทียบยินดีแต่การทะเลาะวิวาท มีจิตฟุ้งซ่าน นุ่งห่มแต่จีวรที่ย้อมด้วยสีเขียว เป็นคนหลงโลก
กระด้าง เป็นผู้แสหาแต่ลาภผล เทียบชูเชาบนหัว คือมานะ(ความถือดี) ทำตนเป็นดังพระอาริยเจ้าห้อง
เที่ยวไป แล้วแต่งผมด้วยน้ำมัน ทำให้ผมมีเส้นละเอียด
เหลวไหลอยู่กับการทาตาและหยอดตา

แล้วยังจะคลุมกายด้วยจีวรที่ย้อมด้วย
สีดุงจางข้าง พอใจในผ้าสีชาขาวอันเป็นธงของพวก
เดียรัถย สัจจรไปตามตรอกน้อยใหญ่ พากันเกลียดชัง
ผ้าที่ย้อมด้วยน้ำผาด(จีวรสีน้ำตาลแดง) อันเป็นผ้าไม่
น่าเกลียดของพระอาริยเจ้าทั้งหลายผู้หลุดพ้น
แล้วยินดียิ่งนัก ซึ่งเป็นธงชัยของ
พระอรหันต์

ภิกษุเหล่านี้จะ
เป็นผู้มุ่งในลาภ นิสัย
เกียจคร้าน มีความเพียร

เลวทรามในการประพฤติธรรม เห็นการอยู่
ป่าอันสงัดเป็นความลำบาก จะใคร่อยู่ในเสนาสนะ(ที่นั่ง
ที่นอน)ที่ใกล้บ้าน โดยไม่สำรวมอินทริย(ไม่ระวังตาหู

จุมูกลิ้นกายใจจึงเกิดกิเลส) พวกนี้ประพฤติตามภิกษุพวกที่ยินดี
มีฉนาศีพ ซึ่งได้ลาภเสมอๆ(เพราะภิกษุพวกนั้นเที่ยวคบหาชาวสกุล
เป็นต้น เพื่อให้เกิดลาภแก่ตน)

ในอนาคตกาล ภิกษุทั้งหลายจะไม่บูชา
ภิกษุที่มีลาภน้อย จะไม่คบหาภิกษุที่เป็นปราชญ์ผู้มี
ศีลอันเป็นที่รัก จะครองผ้าด้วยจีวรสีแดง ที่ชนชาว
มิลักขะ(คนป่าเถื่อน) ชอบย้อมใช้ แล้วตีเตียนผ้า
ย้อมน้ำฝาดอันเป็นธงชัยของตนเสีย

ภิกษุเหล่านั้นจะไม่เคารพในผ้ากาสาเว(ผ้า
ย้อมน้ำฝาด) ไม่พิจารณาให้แยบคายเพื่อจะใช้ผ้า
กาสาเวเหมือนกับเมื่อถูกทุกข์ครอบงำ ถูกลูกศร(กิเลส)
แทงเข้าแล้ว ก็ไม่พิจารณาให้แยบคาย แสดงอาการยุ่งยากใจออกมา ส่งเสียงโอดครวญอย่างใหญ่
หลวง ไม่กระทำเช่นช้างฉันทันต์(อดีตชาติหนึ่งของพระพุทธเจ้า) ซึ่งถูกโสณบุตรพรานยิงด้วยลูกศร
อาบยาพิษ ทุกข์ทรมานใหญ่หลวง จึงจับพรานหมายทำร้าย แต่พอเห็นผ้ากาสาเวที่พรานใช้คลุมกาย

เสียม ขาบ้านสุทกนแจ้งจับพระบิณฑิก

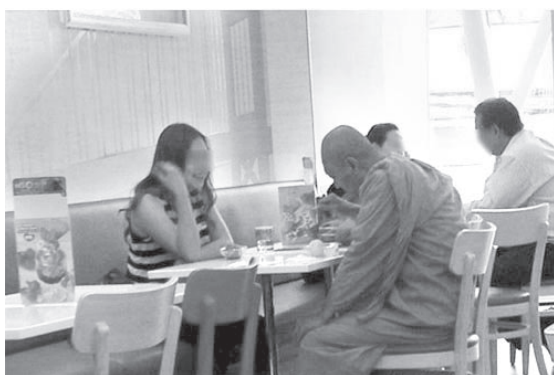

แต่พอเห็นผ้ากาสาเวที่พรานใช้คลุมกาย
เท่านั้น ก็ได้สติพิจารณาโดยแยบคาย ไม่
เบียดเบียนทำร้ายพรานนั้น ได้ตั้งเมตตาจิต
กล่าวว่า

**ผู้ใดยังมีกิเลสดูจนน้ำฝาด(โดนกิเลส
ย้อมอยู่) ปราศจากทมะ(การข่มกิเลสในใจ)
และสัจจะ(การทำได้จริง) ย่อมไม่ควรนุ่งห่ม**

ผ้ากาสาเว ส่วนผู้ใดคาย
กิเลส ดูจนน้ำฝาดออกไปแล้ว
ตั้งมั่นอยู่ในศีลอย่างมั่นคง
ประกอบด้วยทมะและสัจจะ
ย่อมสมควรจะนุ่งห่มผ้า
กาสาเวโดยแท้

**ผู้ใดมีศีลวิบัติ(ทำศีลฉิบหายหมด)
มีปัญญาทราวม ไม่สำรวมอินทรีย์ กระทำตาม
ความพอใจของตนอย่างเดียว มีจิตฟุ้งซ่าน ไม่
ขวนขวายในทางที่ถูก ย่อมไม่ควรจะนุ่งผ้า
กาสาเว ส่วนผู้ใดสมบูรณ์ด้วยศีล ปราศจาก
ราคะ มีจิตตั้งมั่น มีความดำริผ่องใส ย่อม
สมควรนุ่งห่มผ้ากาสาเวโดยแท้**

ผู้ใดไม่มีศีล ผู้นั้นเป็นคนพาล มีจิตฟุ้งซ่าน มีมานะ(ความถือดี)พูนขึ้น ย่อมสมควรจะนุ่งห่มแต่ผ้าขาวเท่านั้น จะนุ่งห่มผ้ากาสาจะได้อย่างไร

ภิกษุและภิกษุณีทั้งหลายในอนาคต จะเป็นผู้มีจิตใจชั่วร้าย ไม่เอื้อเฟื้อ จะข่มขี่ภิกษุผู้คงที่ในธรรม ผู้มีเมตตาจิต

แม้แต่ภิกษุพวกที่เป็นคนโง่เขลา มีปัญญาทึบก็ไม่สำรวมอินทรีย์ ต่างกระทำตามความพอใจของตน ถึงพระเถระจะให้ศึกษาการใช้สอยผ้ากาสาจะ ก็จะไม่เชื่อฟัง จะไม่เคารพ ไม่เอื้อเฟื้อพระอุปัชฌาจารย์ เป็นเสมือนม้าพิการไม่เอื้อเฟื้อต่อสารถิ ฉะนั้น

ในกาลภายหลังนับแต่การสังคายนา ครั้งที่ ๓ ผ่านไปแล้ว (การสังคายนาครั้งที่ ๓ เกิดขึ้นประมาณ พ.ศ.๒๓๔ โดยพระเจ้าอโศก หรือ ศรีธรรมาโศกราช เป็นศาสนูปถัมภกผู้ทำนุบำรุงศาสนาพุทธ ใช้เวลาสังคายนา ๙ เดือน จึงเสร็จ ต้นเหตุจากเดิยรติย์มากมายปลอมบวชในพุทธศาสนา เพราะมีลาภสักการะ เกิดขึ้นมากนั่นเอง ได้สังคายนาที่โอศุการาม เมืองปาฏลีบุตร มีพระอรหันต์ ๑,๐๐๐ รูป ประชุมกัน โดยพระเมคคัลลีบุตรติสสเถระเป็นประธาน) ภิกษุและภิกษุณีทั้งหลายในอนาคต จะปฏิบัติกันอย่างไร”

ครั้นพระปุสเถระแสดงถึงมหาภัย อันจะบังเกิดในภายภาคหน้าแล้ว ก็ได้กล่าวกับเพื่อนภิกษุในที่นั่งว่า

“ภัยอย่างใหญ่หลวงที่จะทำอันตรายต่อการปฏิบัติธรรม ย่อมจะมีมาในอนาคตแน่นอน ฉะนั้นขอให้ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ว่าง่ายเถิด จงพูดถ้อยคำที่สละสลวย(เหมาะเจาะไพเราะกลมกลืน) มีความเคารพกันและกัน มีจิตเมตตากรุณาต่อกัน จงสำรวมในศีล ปรรวภาความเพียรในธรรม มีใจเด็ดเดี่ยว บากบั่นมันคงสม่าเสมอ

**ท่านทั้งหลายจงเห็นความประมาทว่า เป็นภัย
จงเห็นความไม่ประมาทว่า เป็นความปลอดภัย**

แล้วจงอบรมด้วยอัฐสังคิมรรค(อาริยมรรคมีองค์ ๘) เมื่อกระทำได้รู้แจ้งดังนี้แล้ว ย่อมจะบรรลุนิพพาน(ดับกิเลสทุกข์สิ้นเกลี้ยง) อันเป็นทางแห่งการไม่เกิดไม่ตายได้”

ณวมพุทฺธ

พทหฺส ๓๑ ต.ศ. ๒๕๔๕
(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ขั้ว ๓๙๕
อรรถกถาแปลเล่ม ๕๓ หน้า ๒๐๒)

รายงานจาก พุทธสถาน

เดือนธันวาคม ๒๕๕๗

พุทธสถานสันตโศก

เวลาล่วงไปๆ บัดนี้เธอทำอะไรอยู่ โลกเดือดร้อนลูกเป็นไฟ ยังม่ว่าเริงอะไรกัน ปีเก่าจะผ่านไป ปีใหม่จะเข้ามา กาลเวลากลืนกินสรรพสัตว์และตัวมันเอง

* เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๑ อ่านกฎระเบียบของชาวโศกที่ศาลาฟังธรรม ช่วงเวลาเทศน์ก่อนฉัน

อึ้ง.๒ เปิดร้านชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย หน้าสันตโศก หลังจากปิดซ่อมมาประมาณ ๒ สัปดาห์

พ.๓ พ่อครูไปร่วมงานเสวนา“ตำนานการบุกเบิกโทรทัศน์ไทย” ครบรอบ ๖๐ ปี ของทีวีไทย ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศ.๕ จัดโรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคมหาราช ถวายเป็นพระราชกุศล แต่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระเจ้าอยู่หัว

ส.๖ พ่อครูให้โอวาทหมู่สมณะบนโบสถ์ ภายหลังจากสวดปาติโมกข์

จ.๘ พ่อครูเดินทางไปปราชาธานีโศก

ศ.๑๙-๑๐.๒๑ เข้าค่ายอุโบสถศีล ๓ วัน มีผู้เข้าร่วมประมาณ ๔๐ คน

ส.๒๗ หมู่สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม เดินทางไปร่วมงาน ว.บบบ.(วิชชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม) ครั้งที่ ๓ ที่บ้านราช ๗ วัน

กัลยาณมิตโต กัลยาณสหายโย กัลยาณสัมปวงโก

มิตรดี สหายดี สิ่งแวดล้อมดี ทั้ง ๓ อย่างนี้เป็นทั้งสิ้นของพรหมจรรย์

* สมณะแต่ธรรม ธรรมรักกิจโต

พุทธสถานปฐมอโศก

เดือนนี้เป็นเดือนมหามงคล ๕ ธันวาคมหาราชคนไทยทั่วประเทศ ได้ช่วยกันจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แต่พอหลวงของเราชาวโศกก็พร้อมใจกันจัดโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราชแจกอาหารมังสวิรัตติดต่อกันหลายปี นับเป็นเวลา นาน ทางปฐมอโศกช่วง ๕ ธันวาคมหาราช ตั้งแต่ปากทางเข้าปฐมอโศก ไปจนถึงโรงปุยมี่ โรงบุญบริการ ทั้งร้านมังสวิรัตปฐมอโศก ศาลาค้าร้านหิ้งห้อย ร้านรังผึ้ง และโรงบุญใหญ่ฉลองศาลาสมเด็จพระวิสุทธิธรรมราชา ด้านหน้าศาลายาก็มีดนตรีขับกล่อมแก่ผู้มาใช้บริการ ถนนสายนี้จึงเป็นถนนแห่งบุญ ผู้คนมาใช้บริการกันอย่างคับคั่ง เพราะพวกเราแจกประจำเช่นนี้มาหลายปี ผู้มาใช้บริการจึงเยอะ คณะกรรมการชุมชนมองเห็นความสำคัญ ของกิจกรรมโรงบุญ เพื่อคืนความสุขให้สังคม จึงมีมติว่าจะจัดเช่นนี้ไปเรื่อยๆถ้าเรามีความพร้อมจากการจัดโรงบุญช่วงเดือนธันวาคม ชาวปฐมอโศกจัดโรงบุญได้ ๖๐ โรงบุญแล้ว

✿ เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๘ รับกิจนิมนต์แสดงธรรมและฉันภัตตาหารที่โรงพยาบาลโพธาราม โชนสุขภาพทางเลือก แบบวิถีพุทธ โดยมีคุณหมอและหมอเขียว(ใจเพชร) ทีมแพทย์จิตอาสาช่วยกันในกิจกรรมนี้มีผู้ฟังประมาณ ๓๐๐ คน บรรยากาคอยอยู่ในสวนไผ่ร่มรื่น

๑๑.๑๔ สมณะตรงมั่น อุชุกาโร นำคณะสิกขมาตุ ผู้ใหญ่ และนักเรียนประมาณ ๔๐ คน ไปร่วมงานประชุมเพลิง คุณพ่อทองสุข แหม่ใจ อายุ ๘๒ ปี ที่วัดบางบัวทอง อ.ท่าอิฐ จ.นนทบุรี

พ.๑๗ คุณสุพรรณมา แซ่เตียว และพี่น้องชาวสันตือโศก เคลื่อนย้ายศพคุณแม่เปล่ง แซ่อึ้ง อายุ ๘๘ ปีจากสันตือโศกมาประชุมเพลิงที่ปฐมอโศก

ตชด.ที่จะเป็นครูสอนทั่วประเทศ จำนวน ๘๗ นาย ตามโครงการสมเด็จพระเทพฯ ได้มาเยี่ยมชม สันทนาการธรรม เยี่ยมชมชุมชนวิถีพุทธ โดยเฉพาะเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นแนวทางการสอนนักเรียนต่อไป

พฤ.๑๘ สมณะกรรมกร กุสโล ไปแสดงธรรม งานพระราชทานเพลิงศพ คุณพ่อประกิจ ทิศกระโทก ณ สีม่าอโศก

ส.๒๐ กรักเพียงแก้ว พานักเรียนไปร่วมเตรียมงาน ว.บบบ. ที่บ้านราชา

พฤ.๒๕ สมณะ ๒ รูป ชาวชุมชนประมาณ ๑๕ คน ไปร่วมทำบุญที่สวนกสิกรรมไร่สารพิษ ของคุณหม่อมมณฑิชัย มะเขือยอ จ.กาญจนบุรี

ศ.๒๖ หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ คนวัด ชาวชุมชน เดินทางโดยรถบัส ๒ คัน และรถตู้ ไปร่วมงาน ว.บบบ. เพื่อไปบำเพ็ญธรรมให้เข้าถึงวิโมกข์ ๘

* สมณะกรรมกร กุสโล

พุทธสถานศิระะอโศก

เดือนนี้เป็นเดือนสุดท้ายของปีสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายที่ผ่านมาก็ให้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น แล้วเริ่มต้นกันใหม่ นอกจากจะเป็นเดือนสุดท้ายแห่งปีแล้ว ยังเป็นเดือนแห่งการแสดงความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ อีกด้วย ดังนั้นพลสกนิกรชาวไทยจึงพร้อมใจกันถวายพระพรของทรงพระเจริญยั่งยืนนาน..

จ.๑ นักเรียนซ่อมโป่งกลางเพื่อแสดงในวันที่ ๕ ธันวาคมหาราช มีจัดโรงบุญเป็นวันแรกที่บ้านแม่ปลั่ง

อ.๒ ดร.อุ๋นเอื้อ ลิงห์คำ ผู้ใหญ่บ้านไปประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่อำเภอกันทรลักษ์

-ครู ๑๗ คน และนักเรียน ๑๖๘ คน จากโรงเรียนบ้านหนองนกทา ต.หนองนกทา อ.เขมราช จ.อุบลราชธานี มาศึกษาดูงาน

-จัดโรงบุญที่บ้านเขว(คุณขวัญคุณเป็นเจ้าภาพ)

-มีประชุม บ้าน วัด โรงเรียน

พ.๓ จัดโรงบุญที่บ้านกระแซง (คุณสุนทรเป็นเจ้าภาพ) นักเรียนและชาวชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม

มีงานเลี้ยงต้อนรับนักเรียนจากโรงเรียนกักของพืช และโรงเรียนเซ ซัง ซา ประเทศเกาหลีใต้

พฤ.๔ นักเรียนไปช่วยกันเตรียมงานที่ร้านค้า และมีการจัดโรงบุญที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกันทรลักษ์

ศ.๕ คณะครู นักเรียน และชาวชุมชน ร่วมกิจกรรมวันที่ ๕ ธ.ค. มีขายสินค้าต่ำกว่าทุน จัดโรงบุญมังสวิวัติ และการแสดงโป่งกลางของนักเรียน

อา.๗ จัดโรงบุญที่บ้านคุณมันแมน กะการดี ที่ จ.สุรินทร์ นักเรียนประถมศึกษาแสดงโป่งกลาง

จ.๘ ชาวชุมชน นักเรียนม.ปลาย และนักเรียนระดับประถมศึกษา ไปจัดโรงบุญที่บ้านอาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตโตโร) อ.บรบือ จ.มหาสารคาม

อ.๙ ดร.อุ๋นเอื้อ ลิงห์คำ ผู้ใหญ่บ้านไปประชุมที่องค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง

-นักเรียนหญิงชั้นม.๒ จากสีม่าอโศกเดินทางเข้าพื้นที่เพื่อพบเจ้าหน้าที่เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔

-มีประชุม บ้าน วัด โรงเรียน

พฤ.๑๑ นักเรียนทำวัตรเข้าร่วมกับชาวชุมชน และหลังจากนั้นช่วยกันลงสินค้าที่ร้านค้าและช่วยกันเตรียมงานต้อนรับศิษย์เก่าและงานบุญลอมข้าว

ศ.๑๒ เจ้าหน้าที่จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต๔ มาตรวจเอกสารเงินอุดหนุนเรียนฟรี ๑๕ ปี และตรวจเอกสารนักเรียน

-นักศึกษาแพทย์แผนไทยมาเรียน ๖๐ คน

อา.๑๔ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เดินทางมาเทศน์โปรดญาติโยมและศิษย์เก่า เนื่องในวันรวมตัวศิษย์เก่าและงานบุญลอมข้าว พร้อมทั้งมีพิธี “ไหว้พ่อครู”

อ.๑๖ คณะครูจากสันติอโศกและบ้านราชา เดินทางมาศิระะฯ เพื่อช่วยเตรียมเอกสารในการประเมินสมศ. รอบ ๓ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ตอนเย็นนักเรียนจากโรงเรียนเซ ซัง ซา ประเทศเกาหลีใต้ เดินทางจากศิระะอโศกไปประเทศอินเดีย และกิจกรรมชุมชนมีประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

พ.๑๗-พฤ.๑๘ เจ้าหน้าที่และเครือข่ายของโรงพยาบาลชุมชน อ.ซุซันท์ จ.ศรีสะเกษ ๑๒๐ คน เข้าพื้นที่เพื่อมาอบรมเรื่องจุลินทรีย์เป็นวันที่หนึ่ง

ศ.๑๙-อา.๒๑ สมณะถ่องแท้ วินยธโร ชาวชุมชน และนักเรียนประถมศึกษาเดินทางไปร้อยเอ็ด

อโศก เพื่อร่วมงานมหกรรมสินค้าราคาถูก
นักเรียนชั้นม.๓ เดินทางไปบ้านราชฯ เพื่อ
เข้าค่ายเตรียมงาน ว.บ.บ.บ.

จ.๒๒ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ เข้าร่วมประชุมการ
ศึกษาและไปต้อนรับเลขาธิการคณะกรรมการการ
ศึกษาเอกชน(สช.) ที่อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร

พ.๒๔ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ไปประชุมกับ
รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการที่โรงแรมสุนีย์แกรนด์
จ.อุบลราชธานี

ศ.๒๖ คณะครูและนักเรียนจัดค่ายภาษาอังกฤษ
มีการเรียนรู้เรื่องภาษาอังกฤษ ดูภาพยนตร์ภาษา
อังกฤษและฝึกทำอาหารยุโรป โดยทีมครูอาสา
สมัครจากเยอรมันแต่งกายเป็นชั้นตาครอสแจกของ
ขวัญใ้ให้นักเรียนทุกชั้นปีในวันคริสตมาส

-ครูจิตจรลดา นิลนนท์ และครูบุญรุ่ง สีสำ
เข้าร่วมอบรมหลักสูตรการสอนสาระเพิ่มเติมและ
บรรยายเรื่องจุลินทรีย์และสุขภาพองค์กรวม ที่บ้านราช

ส.๒๗ คณะครู และชาวชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม
ว.บ.บ.บ. ที่บ้านราช

จ.๒๙-พ.๓๑ กลุ่มเกษตรกร และเจ้าของกิจการ
จากประเทศจีน เดินทางถึงศิระะอโศก และลง
ทะเบียนอบรมจุลินทรีย์ จำนวน ๖๐ คน

* ความเคลื่อนไหวด้านสุขภาพ

อา.๒๑-พ.๒๕ คอร์สสำหรับประชาชนทั่วไป
จำนวน ๗๐ คน อาจารย์ทรายศีล ลิ้น เป็นผู้ดูแล

พ.๒๔-ศ.๒๖ มีกิจกรรมรวมตัวของผู้เข้าคอร์ส
ล้างพิษตับและเจ้าของค่ายล้างพิษตับ จำนวน ๑๐๐
คน จากทั่วประเทศมาจัดกิจกรรมครบรอบ ๖ ปี
ที่ได้จัดคอร์สสุขภาพ ตลอดจนการสะสมความรู้
และประสบการณ์ในการจัดคอร์สล้างพิษตับให้กับ
ประชาชนทั่วไป มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์
และหาแนวทางพัฒนาองค์ความรู้ร่วมกันต่อไป

สรุปการจัดโรงบุญของชุมชนศิระะอโศก เนื่อง
ในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคมพ.รชช
ได้จำนวน ๕๐ โรงบุญในเครือข่ายศิระะอโศก

* วลีก่อนจาก....

ตลอดระยะเวลาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงงานหนักเพื่อประชาชนคนไทย แม้จะต้องเสด็จฯ
ไปในท้องถิ่นทุรกันดารอันห่างไกล ก็มีทรงย่อท้อ
ทรงยอมทนลำบากตรากตรำพระวรกาย แสดงให้เห็นถึงน้ำพระราชหฤทัยอันยิ่งใหญ่ ที่ประกอบด้วย
พระเมตตา และพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น
ทรงมีความสม่ำเสมอในการประกอบพระราชกรณียกิจ
เพื่อความอยู่ดีมีสุขของปวงชนชาวไทย จากการ
ทรงงานที่หนักมาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ด้วย
พระวิริย อุสาหะมาโดยตลอดนั้น เป็นที่ประจักษ์
และตราตรึงอยู่ในหัวใจของปวงชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า
ต่างสำนึกและศรัทธาในพระมหากรุณาธิคุณอันหา
ที่สุดมิได้ พระองค์จึงทรงเป็นศูนย์รวมดวงใจของ
คนไทยทั้งชาติและทรงเป็นพระมหากษัตริย์ผู้เป็น
“ศรัทธาแห่งแผ่นดิน” อย่างแท้จริง (จากหนังสือ ศรัทธา
แห่งแผ่นดิน : ธนาคารนชาติและธนาคารนครหลวงไทย หน้า ๑)

* จิตรลดา นิลนนท์

พุทธสถานอโศก

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของโรง
บุญ ๕ ธันวาคมพ.รชช ปีนี้เราเปลี่ยนจากการจัดโรง
บุญจากบริเวณหน้าร้านใจฟ้า ไปร่วมกับครอบครัว
ช่างชำนาญ เนตรทอง ที่บริเวณหน้าโรงสีฟงค์ไพบูลย์
มีคุณอารีย์ เพชรนำชม นำวงดนตรีเล็กๆและครู
โรงเรียนวัดคลองตักน้ำ พาลูกศิษย์มาร้องเพลง
ร่วมสร้างความสนุกครื้นเครง

ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัสมมา-
ลิกศาสตร์ไอศอก ตั้งโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัต
ตามที่ต่างๆดังนี้

๑ ธ.ค. ที่โรงเรียนอนุบาลไพศาลี มีนักเรียน
มาร่วมประมาณ ๓๐๐ คน

๒ ธ.ค. ที่โรงเรียนวัดโคกเตื่อ มีนักเรียนเข้า
ร่วมประมาณ ๑๒๐ คน

๓ ธ.ค. ที่โรงเรียนห้วยน้ำลาด มีนักเรียนเข้า
ร่วมประมาณ ๓๐๐ คน

๔ ธ.ค. ที่โรงเรียนไพศาลวิทยาคม มีนัก
เรียนเข้าร่วมประมาณ ๘๐๐ คน

๕ ธ.ค. ชาวชุมชนศาลือโคกร่วมกับครอบครัว
ช่างชำนาญ เนตรทอง จัดโรงบุญที่บริเวณหน้า
โรงสีพงศไพบูลย์

* เหตุการณ์ในเดือนนี้

ส.๖ สมณะสังจเปโม นำสมณะ ๒ รูป พระ
อาคันตุกะ ๑ รูป และลิกขมาตุ ๒ รูป ไปกิจนิมนต์
ของครอบครัวเพชรนำชม

อา.๗ ครอบครัวนาครตระกูล, ลินทรัพย์ และ
สุชานนท์ จากบ้านตระคร้อ อ.ไพศาลี มาทำบุญ
รวมญาติ และรำลึกถึงบรรพชน คือ แม่แก้ว
นาครตระกูล แม่ทา ลินทรัพย์ และพ่อฉาย สุชานนท์
มีลูกหลานมาร่วมงานกันเต็มศาลาโรงครัว ต่าง
รื่นเริงในธรรมกันดี

จ.๘ สมณะคำจริง และสมณะชุนศึก เดินทาง
ถึงพุทธสถานศาลือโคก

อ.๙-พ.๑๐ ทีมงานชาบาตรไปดูงานที่วัดไก่อ
หัว อ.หนองม่วง จ.ลพบุรี

ศ.๑๒ สมณะ ๔ รูป และชาวชุมชน เดินทาง
สู่พุทธสถานสันตือโคก เพื่อร่วมการประชุม

อ.๑๖ ประชุมการศึกษา

ศ.๑๙-จ.๒๒ ทีมงานล้างพิษตับ เปิดค่าย
สุขภาพดีล้างพิษตับ ถูน้ำดีและลำไส้ ครั้งที่ ๙/
๒๕๕๗ จำนวน ๒๘ คน

อา.๒๑ ครูไพฑูริ และนักเรียนสัสมมาลิกศา
ศาสตร์ไอศอก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เดินทางสู่บ้านราช
เพื่อร่วมงานวิซชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยมครั้งที่ ๓

ศ.๒๖ สมณะลือคม ชัมมกิตติโก ชาวชุมชน
หมอแก้ว และนักเรียนสัสมมาลิกศาสตร์ไอศอก ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ ชาย เดินทางสู่บ้านราช เพื่อ
ร่วมงานมหาวิซชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม

* ข้อคิดสุดท้าย

ปีเก่าผ่านไป ก็ควรทำให้สิ่งชั่วร้าย(กิเลส) ตาย
ตามไปกับปีเก่าด้วย แล้วต้อนรับปีใหม่ด้วยสิ่งดีๆ
ให้กับชีวิต แล้วชีวิตจะประสบความสำเร็จ

* สมณะเนิ่นแก้ว ทลานิกโก

พุทธสถานสีมาอโตก

เดือนนี้เป็นเดือนที่สำคัญมากของเหล่านักศึกษาวิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม(ว.บ.บ.บ.) ได้เข้าสู่สนามสอบ เพื่อบำเพ็ญคุณ และบำเพ็ญธรรม รวมทั้งสอบข้อเขียนอีกด้วย รุ่นนี้ชื่อว่ารุ่น “เบิกบาน” แม้จะเจอกับสภาพอากาศที่หนาวเย็น แต่ทุกคนก็สู้ไม่ถอย ส่วนใครจะสอบได้หรือไม่นั้น ต้องรอประกาศผลที่งานพุทธา ปีนี้ชาวสีมาอโตก สมัครสอบ ๒๒ คน รวมเด็กนักเรียนด้วย

❖ เหตุการณ์

อา.๗ สมณะคำจริงและสมณะขุนศึก มาพักค้างเพื่อไปเรียนทำชาบาตร ที่อำเภอไพศาลี

พ.๑๐ สมณะกล้าดี สมณะสร้างไท สมณะฝนธรรม ไปดูแหล่งหินสีดำ ที่อำเภอวังน้ำเขียว

ส.๑๓ ประชุมชาวชุมชน

คุณวรรณวิมล รัตนวิศิษฐ์กุล พาชาวบ้าน ต.ตลาด อ.เฉลิมพระเกียรติ มาฟังธรรม ๓๐ คน

เส้าข่าว ชาวสีมาอโตก

อา.๑๔ สมณะดินทอง และสมณะสยามไปแสดงธรรมก่อนฉันในงานศพอาจารย์สุกิจ ทิศกระโทก ที่บ้านละกอ อ.จักราช จ.นครราชสีมา ช่วงคำสมณะ ไปแสดงธรรมหน้าศพทุกวัน

พ.๑๗ สมณะกรรมกร กุศล พาทีมงานจากปฐมอโศกมาติดภาพพุทธประวัติให้ใหม่

พ.๑๘ งานพระราชทานเพลิงศพ อาจารย์สุกิจ ทิศกระโทก อายุ ๗๔ ปี ถือเป็นศพแรกของเมรุสุตชีวิต หลังจากสร้างเสร็จ ผู้ร่วมงานศพ

มีสมณะ ๑๖ รูป ลิกขมาตุ ๓ รูป ญาติธรรม ประมาณ ๓๐๐ คน

ส.๒๐-อา.๒๑ สมณะสยามไปเทศน์งานอบรมเครือข่าย สมาพันธ์เกษตรอินทรีย์แห่งประเทศไทย ที่บ้านเงาไม้ อ.วังน้ำเขียว

อา.๒๔ สมณะสยามไปเทศน์งานวันคล้ายวันเกิด คุณพ่อวิเชียร คุณแม่ทองทิว แซ่จ้อหอ ที่ ต.หนองงูเหลือม อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.นครราชสีมา

❖ “สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงต้องตาย เพราะชีวิตมีความตายเป็นที่สุด สัตว์ทั้งหลายจักจะไปตามกรรม(การกระทำ) เข้าถึงผลแห่งบุญและบาป คือ ผู้มีกรรมเป็นบาปจักไปสู่นรก(ความเร่าร้อนใจ) ผู้มีกรรมเป็นบุญจักไปสู่สุคติ(ความสุขสบายใจ) ฉะนั้นพึงทำกรรมงาม อันจะนำไปสู่สัมปรายภพ สัมสมไว้ บุญทั้งหลาย ย่อมเป็นที่พึ่งของสัตว์ทั้งหลายในปรโลก

(พระไตรปิฎกเล่ม ๑๕ “อัยยิกาสูตร” ข้อ ๔๐๑)

❖ สมณะสร้างไท ปณิตโต

พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำ

เดือนนี้เป็นเดือนมหามงคล ชาวชุมชน คนวัด นักเรียนสัมมาสิกขากฎาฟ้าน้ำ(สส.ภ.) ญาติธรรม และศิษย์เก่าได้ร่วมกันจัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตินในหลายที่หลายจุด ช่วงปลายเดือน สมณะ คนวัด ชาวชุมชนและนักเรียน สส.ภ. ไปร่วมงานวิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม รุ่นที่ ๓ ที่ราชธานีโอศอก

ชาวภูผาฟ้าน้ำและนักเรียนสัมมาสิกขาได้จัดโรงบุญตามที่ต่างๆ หลายแห่งหลายที่

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

จ.๑ สมณะบินแก้ว อิทธิภาโว พานักเรียน-สัมมาสิกขาปฐมอศอกมาฝึกฝนตน ที่ลานนาโอศอก

-สมณะ ๕ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ (สมณะฝันฟ้า อนุตตโร) ไปกิจนิมนต์ไปฉันอาหารที่บ้านสวนของคุณวิสิทธิ์ แสงสร้อย จ.ลำปาง

ศ.๕ สมณะ ๕ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) ไปบิณฑบาตแสดงธรรม ที่ชมร.เชียงใหม่ เนื่องในงานตั้งโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช

อาจารย์ ๒ และทีมสมณะภูผา ร่วมกิจกรรมเทิดพระเกียรติ วันที่ ๕ ธันวาคมหาราชร่วมกับทีมชาวชุมชนศิระชะอศอก ที่อบต.กระแซง อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

อา.๗-ส.๑๓ สมณะ ๓ รูป นำโดยสมณะโพธิสิทธิ์ ร่วมงานค่ายพัฒนาด้านคุณภาพ ที่บ้านพีซผัก

จ.๘ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิโท แสดงธรรมเนื่องจากลูกๆของคุณแม่บัวหลวง มณีกุล มาถวายอาหารทำบุญ ที่บ้านพีซผัก

สมณะ ๖ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ ร่วมกิจกรรมโรงบุญ และตลาดสินค้าราคาถูก ที่บ้านหนองหมากหม้อโนนเกษขร อ.นาเชือก จ.มหาสารคาม

พ.๑๑-ศ.๑๒ สมณะฟ้ารู้ นโมโคโต เดินทางไปสันติฯ เพื่อประชุมโครงการเสริมสร้างจิตอาสา (จิตสาธารณะ) และเรียนรู้ชุมชนเข้มแข็งเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อต่อยอดทางความคิด

-สมณะ ๕ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ ร่วมกิจกรรมโรงบุญ และตลาดสินค้าราคาถูก ที่บ้านยางแรด อ.อุทุมพร จ.ศรีสะเกษ

อา.๑๔ สมณะดาวดิน ปฐวัตโต สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิโท ประชุมกับสมาชิกบ้านพีซผัก

พ.๑๗ อาจารย์ ๑ สมณะยังดิน ภูมิกโคโต ประชุมชาว ชมร.ชม. ที่ ชมร.

ส.๒๐ อาจารย์ ๑ และปัจฉา ประชุมคณะกรรมการชุมชนภูผา และประชุมชุมชนภูผา ที่ลานนา จ.เชียงใหม่

ส.๒๐-จ.๒๒ สมณะ ๑๐ รูป นำโดยอาจารย์๒ ร่วมกิจกรรมโรงบุญ และมหกรรมสินค้าราคาถูกที่ร้อยเอ็ดอศอก จ.ร้อยเอ็ด

จ.๒๒ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

อ.๒๓ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ เวะเยี่ยมโยมพ่อ โยมแม่ของอาจารย์ ๑ ที่ฝั่งธนบุรี

-สมณะฟ้ารู้ นโมโคโต ประชุมชาวชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงใหม่

พ.๒๕ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ เดินทางมาร่วมงาน ว.บบบ. ที่บ้านราชา

* ก่อนจบ ขอฝากธรรมจากพ่อครู

บุญ คือการชำระกาย ชำระจิตใจ

* สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิโท

พุทธสถานราชธานีอโศก

เดือนธันวาคมถือว่าเป็นเดือนมหามงคล ที่ชาวอโศกทั้งมวลได้ร่วมแรงร่วมใจกันจัดโรงบุญมังสวิรัต เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล ชาวบ้านราชได้ร่วมกันจัดโรงบุญตั้งแต่ปลายเดือนพฤศจิกายนจนถึงวันที่ ๗ ธันวาคม รวมแล้ว ๒๔ แห่ง

❖ เหตุการณ์ทั่วไป

พท.๔ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่บ้าน พร้อมทั้งคุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญบุญฤทธิ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไปประชุมกำนันผู้ใหญ่บ้านประจำเดือนธันวาคม ที่ห้องประชุมอำเภอวารินชำราบ

จ.๘ พ่อครูและปัจฉา เดินทางมาบ้านราช

อา.๑๔ พ่อครู ปัจฉา สมณะ และสิกขมาตุ ไปร่วมงานบุญลอมข้าว และคืนสู่เหย้าศิษย์เก่า ศิระะอโศก

จ.๑๕ ประชุมครูวิทยาลัยฯ และโรงเรียน สัมมาสิกขาฯ

ศ.๑๙ พ่อครูไปร่วมรายการโทรทัศน์ ที่สถานี สื่อสร้างสุข จ.อุบล รายการคุยกัน เรื่องอุบลฯเมือง พุทธศาสนา ผู้ร่วมสนทนาคือ นายธีระชัย จิ่ง-วิวัฒนาภรณ์ ประธานกรรมการบริษัทโตโยต้าอุบลฯ ดำเนินรายการโดย คุณนพพร พันเพ็ง และคุณสุชัย เจริญมุขยพันธ์

อา.๒๑ ประชุมชุมชนโดยมีพ่อครูเป็นประธาน

จ.๒๒-ศ.๒๖ กิจกรรมค่ายบูรณาการบรรดาบัณฑิตบุญนิยมมีนักเรียนชั้นม. ๓ จากโรงเรียนในเครือสัมมาสิกขาฯ จำนวน ๕๕ คน

จ.๒๒ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวะฯ และครู สัมมาสิกขาฯ

อา.๒๘ คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยงและคุณซึ่งบุญบุญฤทธิ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไปประชุมประจำเดือน

มกราคม ที่ห้องประชุมอำเภอวารินชำราบ

อา.๒๘- ศ.๒ ม.ค. งานนิทรรศการบรรดาศักดิ์
บุญนิยม ครั้งที่ ๓

* ผู้มาศึกษาชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อา.๗ นายไพรวลัย เมืองพุทรา พร้อมคณะเจ้าหน้าที่ อบต. บ้านหอย อ.ประจันตคาม จ.ปราจีนบุรี จำนวน ๘๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๙ นางทิพากร บุญกุลศรีรุ่ง อาจารย์สาขา
วิชาการศึกษาระดับมัธยม ม.ราชภัฏอุบลฯ นำนักศึกษา
๔๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อา.๑๔ นางสาวพัชรี พุทธรักษา และคณะ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ จำนวน ๙ คน

ศ.๑๙ นายบำรุง เกื้อกุล ผู้อำนวยการโรงเรียน
มัธยมตระการพืชผลนำคณะนักเรียน ๓๘ คน ครู ๒ คน

จ.๒๒-อ.๒๓ พระอินทร์แปลง มะณีโช นำ
ญาติโยมจากเวียงจันทน์ ประเทศลาว จำนวน ๘ คน

* ขอฝากคำสอนของพ่อท่าน

ผู้ยังเห็นว่า ต้องชวนขายหาเงินมา
เพื่อทำบุญ - สะสมบุญ
นั่นคือ “ผู้ยังโลภมาให้แก่ตน” อยู่
ส่วนผู้เห็นว่า ต้องชวนขายหางาน
ที่จะลดละตัดกิเลสแห่งๆ
มาเพื่อให้เป็น - ให้ได้จริงๆ ยิ่งๆ
นั่นคือ “ผู้ยังศานามาให้แก่โลก”

(๑๐ ก.ย. ๒๕๒๒)

* สม.ณ.แก้ว ชาวนินท์

ปะดงเดือน นามบุญนิยม

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

นับเป็นเดือนมหามงคลยิ่งของปวงชนชาวไทย
ที่ได้บำเพ็ญทานบารมีกัน เนื่องในวันพ่อแห่งชาติ
ด้วยการจัดโรงบุญมังสวิรัต ถวายเป็นพระราชกุศล
แด่พ่อหลวงของปวงชนชาวไทย ซึ่งเป็นประเพณีที่
ชาวอีสาน จัดทำกันมาอย่างต่อเนื่องหลายปี ปีนี้ก็
เช่นเดียวกัน พลสกนิกรทั่วประเทศต่างปลาบปลื้ม
ปีติที่ได้ร่วมแสดงออกถึงความสามัคคีเอื้อเฟื้อเกื้อกูล
สงเคราะห์กัน อาศัยการให้เป็นสื่อ ซึ่งเป็นที่น่ายินดี
อนุโมทนากับทุกโรงบุญ ที่แจก และจัดให้อย่างเต็มที่
เต็มอ้อม จนอ้อมบุญกันถ้วนหน้า พร้อมกันนี้ยังมี
กิจกรรมอื่นๆอีกมากมายในรอบเดือน

จ.๑ จัดโรงบุญที่บ้านโป่งซำ หมูบ้านใกล้เคียง
กับชุมชนหินผาฟ้าน้ำ

คุรุรักบุญ, คุรุอุกธรรม ไปอบรมการทำบุญ
สภกรณ์ ที่อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

อ.๒ จัดโรงบุญที่ร้านคลองงาน อำเภอภูเขียว
จังหวัดชัยภูมิ

พ.๓ จัดโรงบุญที่บ้านผู้ใหญ่บ้านนาเก่าท่าขอน
ยูง หมู่ ๑๗ (นางกรรยา บุญโชค)

พฤ.๔ จัดโรงบุญที่บ้านกำนันตำบลนาหนองทุ่ม
หมู่ที่ ๑๖ (นายสมจิต มังกร)

จัดโรงบุญที่โรงพยาบาลประจำตำบลนาหนองทุ่ม
(รพ.สต.นาหนองทุ่ม)

ศ.๕ จัดโรงบุญ ที่หน้าตลาดสดเทศบาลตำบล
แก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ

จัดโรงบุญที่บ้านหนองไผ่ล้อม หมู่ที่ ๖
ตำบลนาหนองทุ่ม อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ

อ.๙ ประชุมชาวชุมชนหินผาฟ้าน้ำ สมณะ
ดินทอง นครวโร เป็นประธานในที่ประชุม

พฤ.๑๑ คุรุมาเพียรธรรม คุรุรักบุญ และ
นักเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าน้ำร่วมแสดงนิทรรศการ
และนำสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน ไปจำหน่าย ใน
กิจกรรมงานอบรมเกษตรกร “การประยุกต์
เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อชีวิตที่ยั่งยืน” ที่เทศบาล
ตำบลนาหนองทุ่ม จัดขึ้น

ศ.๑๒ ส่งใบสมัครสอบ ว.บ.บ. ของนักเรียน สส.ผ. และชาวชุมชนหินผาฟ้า น้ำ จำนวน ๑๗ คน

๑.๑๖ นักเรียนโรงเรียนแก้งคร้อวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๕๐ คน มาศึกษาดูงาน ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงหินผาฟ้า น้ำ เพื่อถ่ายทำวีดิทัศน์ ทำเป็นสารคดี ประกอบการเรียนวิชาสังคมศึกษา

พถ.๑๘-๑๑.๒๑ จัดอบรมคอร์สสุขภาพ ล้างพิษตับ จำนวนสมาชิกเข้าอบรม ๒๑ คน

๑๑.๒๑ สมณะชุบดิน นำครูและนักเรียนลัมมาสิกขาไปร่วมงานค่ายบูรณาการ ที่ราชธานีโอศก

ส.๒๖ ชาวชุมชนเดินทางไปร่วมงานวิซชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม ที่ราชธานีโอศก

✧ รักบุญ อดิเกรทระกุล

สังฆสถานทะเลธรรม

เมื่อเวียนมาครบรอบปีของการจัดโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช แจกอาหารมังสวิรัตินี้ ยังคงดำเนินไปอย่างคึกคัก

จ.๑ ทีมงานไปช่วยคุณเขียนจัดโรงบุญที่สตูล ซึ่งได้ไปเตรียมงานตั้งแต่ ๓๑ พ.ย.'๕๗ แล้วเพื่อแจก ๑ ธ.ค.'๕๗ แล้วเดินทางกลับ

ศ.๕ จัดโรงบุญใหญ่อย่างทุกปี เริ่มรวมกลุ่มร้องเพลงสดุดีมหาราชาและเพลงสรรเสริญพระบารมีอาหารมากมาย มีผู้นำอาหารมาร่วมแจกด้วย

ส.๖ ทำวัตรเช้ารายการเปิดใจเล่าสภาวะจิตของฆราวาสญาติโยม

ครูอ้อยสอนเด็กพุทธธรรม นำพาเด็กๆทำกิจกรรม เช่น พับกระดาษให้เป็นรูปสัตว์ต่างๆ

๑๑.๗ ทำวัตรเช้าสมณะเทินธรรม จิรัลโส แสดงธรรมเรื่องลัมมาทิจิ๑๐ ตอนเที่ยงจัดเสวนาธรรม -เย็นชาวชุมชนไปร่วมงานศพที่พัทลุง(คุณสว่างสามีคุณธูปทิพย์)

จ.๘ เช้า ๔.๐๐ น. สมณะเทินธรรมอ่านหนังสือคำบุญคือบาปให้ญาติโยมฟังแล้วช่วยกันสรุป -สมณะนาไท อิสสรชโน นำช่างไม้มาเตรียม

พื้นที่ที่จะสร้างห้องน้ำใหม่ฝ่ายหญิงระหว่างห้องเครื่องมือกับโรงแยกขยะ

-สมณะนาไท อิสสรชโน ประชุมชาวชุมชน เพื่อให้กรรมการในการเป็นอยู่

๑.๒๓ สมณะจิรัลโส สมณะอิสสรชโน เดินทางเข้าร่วมงานว.บ.บ. ที่ชุมชนราชธานีโอศก

พ.๓๑ สมณะฉันทโสไปออกรายการช่อง ๑๓ สยามไท(ถึงคนถึงข่าว) ร่วมกับคุณมาลีรัฐ เอี้ยวสกุล เรื่องปัญหาชาวบ้านและการแก้ปัญหาความยากจนของคนในชาติ

✧ เราไม่พัก เราไม่เพียร เราจึงข้ามโสมสงสารได้

✧ สมณะนิกันบ ฉันทโส

เดือนมกราคม ๒๕๕๘

พุทธสถานสันตโตศก

ดูก่อนพญามาร ปกติเหล่าเสนามารของท่านนี้เป็นผู้กำจัดคนที่มีกรรมดำ(อกุศลกรรม) คนไม่กล้ายอมพ่ายแพ้ แต่คนกล้ายอมชนะ ชนะแล้วยอมได้รับความสุข (พระไตรปิฎก เล่ม ๒๕ “ปธานสูตร” ข้อ ๓๕๕) คัดจากหนังสือพุทธวิธีพิชิตมาร

✧ เหตุการณ์ทั่วไป

พถ.๑ ชาวสันตโตศกส่วนใหญ่รวมทั้งนักเรียนลัมมาสิกขายังอยู่ร่วมงานวิซชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม ที่ราชธานีโอศก จ.อุบลราชธานี

ส.๓ ชาวสันตโตศกเดินทางกลับกรุงเทพฯ โดยสวัสดิภาพ

๑๑.๑๑ จัดงานวันเด็ก มีเด็ก ร.ร.สันติบาล ร.ร.ลัมมาสิกขาสันตโตศก เด็กๆทั่วไป และผู้ปกครองมาร่วมงานจำนวนมาก

ศ.๑๖ กิจกรรมค่ายอุปบสถศีล ๓ วัน มีผู้เข้า

ร่วมปฏิบัติธรรม ๓๐ คน

อา.๑๘ ผู้สื่อข่าวทีวีต่างประเทศมาขอสัมภาษณ์
พ่อครู ตอนเย็นประชุมชุมชนสันตือโศก

พฤ.๒๒ ชาวสันตือโศกไปร่วมงานฉลองหนาว
ที่ภูผาฟ้า น้ำ เชียงใหม่ ๓ วัน และไปเยี่ยมชุมชน
ดอยรายปลายฟ้า เชียงราย อีก ๑ วัน

พ.๒๘ เดินทางกลับจากเชียงรายถึงกรุงเทพฯ
โดยสวัสดิภาพ

ศ.๓๐ พ่อครูและพลตรีจำลอง ศรีเมือง พร้อม
คณะไปมอบหยาดน้ำใจทองคำแก่คุณวิชา มหาคุณ
ที่สำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนที่พุทธสถานสันตือโศก มี
ทีมแพทย์ของ กทม. มาช่วยตรวจสุขภาพให้
ญาติธรรม ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐-๑๒.๐๐ น.

* สมณะแด่ธรรม อัมมรักิโต

พุทธสถานปฐมโศก

เดือนนี้มีการฉลองต้อนรับปีใหม่ ๒๕๕๘ ด้วยการ
จัดงานตลาดอารียะ วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘
งานนี้เครือข่ายต่างๆและญาติธรรมมาร่วมออก
กันหลายเจ้า แม้ไม่ได้จัดตลาดอารียะมาหลายปี
แต่พอมาจัดประชาชนก็หลั่งไหลกันมาจับจ่ายซื้อ
ของกันมากมาย จนจะไม่มีที่จอดรถ การจัดงาน
ฉลองต้อนรับปีใหม่ครั้งนี้ นำประทับใจที่ได้คืน
ความสุขให้ประชาชนอย่างท่วมท้น

จ.๑๒ สัมมาสิกขาปฐมโศก จัดกิจกรรมงาน
วันเด็ก

พ.๑๔ สมณะเมฆฟ้า นามังคโล ลิกขมาตุ
พุนเพียร พาชาวชุมชน นักเรียน ไปร่วมงานสัมมนา
จุลินทรีย์ที่ศรีระขอโศก รวมทั้งหมด ๒๐ กว่าชีวิต

จ.๑๙ พ่อครูเป็นประธานการประชุมชุมชนปฐม
โศก ตอนเย็นแสดงธรรมถ่ายทอดสดทางบุญนิยมทีวี

อ้ง.๒๐ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน และนัก
เรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ร่วม ๒๐ กว่าคน ไป
ร่วมงานฉลองหนาวที่ภูผาฟ้า น้ำ เชียงใหม่

ส.๒๔ สมณะสามรุปรับกิจนิมนต์ แสดงธรรม
ในงานสุขภาพพึ่งตนและตลาดวิถีธรรมตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียง ที่สวนป่านาบุญ ๓ ต.คลอง
หลวง จ.ปทุมธานี

อา.๒๕ สมณะเด็ดขาด สมณะฝุ่นฟ้า และ
นักเรียน ไปร่วมงานประชุมเพลิง นายอำนวยการ ปริง
พันธ์ ที่วัดจันทาราม อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

พฤ.๒๒-ศ.๒๓ สมณะเสียงศีล รับนิมนต์ ไป
ร่วมเสนา "บทสรุปหนทางสู่การอภิวัตน์ไทย" (ครั้งที่
๑) ณ บ้านพักรับรองเขาใหญ่ ปากช่อง

จ.๒๖ สมณะเสียงศีล รับนิมนต์ เข้าร่วม
เสนาทางวิชาการ "เหลียวหลัง แลหน้า ท่าม่วง ก้าว
สู่อาเซียน" ที่โรงเรียนท่าม่วงราษฎร์บำรุง โดยมี

ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าม่วงราษฎร์บำรุง อุตสาหกรรมจังหวัด หน่วยงานเอกชน ชุมชนต่างๆ ทหาร ตำรวจ เข้าร่วมเสวนา ถ่ายทอดสดทางช่อง ๑๑

* สมณะกรรมกร กุสโล

พุทธสถานศิระะอโศก

เริ่มต้นของศักราชใหม่แล้ว ภาระหน้าที่การงานของชาวศิระะอโศกก็ได้ลดน้อยถอยลงไปแต่อย่างใด ภาระงานของชุมชนก็ดี ภาระงานในการเกี่ยวกุศลสังคัมก็ดี ตลอดจนภาระงานในด้านต่างประเทศก็ดี ซึ่งในช่วงนี้มีชาวต่างชาติเข้ามาศึกษาและเรียนรู้วิถีชีวิตในชุมชนมาก โดยเฉพาะมาจากประเทศจีน “มดงาน”ของศิระะอโศกทุกคน ล้วนต่างพากันเอาภาระช่วยเหลือแบ่งปันตามทักษะและความชำนาญของแต่ละคน ช่วยกันเติมเต็มให้กันและกัน จนภาระการงานสำเร็จลุล่วง ...แม้กระนั้นก็ตามภาระงานภายในก็ขัดเกลาตามผัสสะที่มากกระทบ... มุ่งเอาประโยชน์ท่านและประโยชน์ตน... ตามเหตุปัจจัยที่เป็นไป

พถ.๑-จ.๕ กลุ่มเกษตรกรและเจ้าของกิจการจากประเทศจีนอบรมเรื่องจุลินทรีย์ และเข้าคอร์สสุขภาพด้วย อาจารย์บุญรุ่ง สีดำ บรรยายตลอดกิจกรรม โดยมีนักเรียนชั้น ม.๑ เป็นผู้ช่วยเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการอบรมในครั้งนี้

คณะครู สมณะ นักเรียนทุกชั้นยกเว้นม.๑ และชาวชุมชนไปร่วมกิจกรรม ว.บ.บ. ที่บ้านราช

ครูบุญรุ่ง สีดำ ไปบรรยายเรื่องจุลินทรีย์ที่บ้านราช ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ครูจิตรลดา นิลนนท์ และครูบุญรุ่ง สีดำ นำกลุ่มคนจีนเดินทางไปเยี่ยมชมและทำบุญตักบาตรเนื่องในวันปีใหม่ที่บ้านราช

อ.๖ กลุ่มเกษตรกรและเจ้าของกิจการจากประเทศจีนเสร็จสิ้นการเข้าคอร์สสุขภาพ มีพิธีมอบประกาศนียบัตรการอบรมจุลินทรีย์ให้กลุ่มคนจีน โดยสมณะถ่องแท้ วินยธโร ตอนเย็นมีงานเลี้ยงส่ง

ศ.๙ สมณะถ่องแท้ วินยธโร ชาวชุมชน จิตอาสา และนักเรียนระดับประถมศึกษา ไปร่วมงานตลาดอาริยะที่ชุมชนศรีโคตรบูรณ์ จ.นครพนม

ศ.๙-อา.๑๑ คณะครูที่ลงเรียนปริญญาโท ๓ คน ได้แก่ ครูไพรัตน์ อาษานอก ครูหินสร้างเครือบุตร และครูจิตรลดา นิลนนท์ เดินทางไปสัมมนาที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จ.นนทบุรี

อ้ง.๑๓ ประชุมบ้านวัดโรงเรียน มีคนจีนกลับประเทศ ๑ คน และมาเพิ่ม ๑ คน

พ.๑๔-พถ.๑๕ ครูบุญรุ่ง สีดำ พานักเรียน ม. ๓ ปวช. ๒ จำนวน ๑๒ คน ไปอบรมสัมมนา “บ่มเพาะนักประดิษฐ์รุ่นใหม่” ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา อุบลราชธานี

พถ.๑๕-อา.๑๘ เริ่มงานอบรม “การใช้จุลินทรีย์ในการเพิ่มผลผลิตพืช” บรรยายโดยสมณะถ่องแท้ วินยธโร และอาจารย์บุญรุ่ง สีดำ โดยมีอามหาประจวบเป็นล่ามแปลจากภาษาจีน

ศ.๑๖ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ พร้อมด้วยศิษย์เก่า และนักศึกษาระดับ ปวส. จัดกิจกรรม “วันเด็กแห่ง

ชาติ” ให้กับนักเรียนทุกระดับชั้นของสส.ช. ที่ผ้ามออีแดง อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร

ศ.๑๖-๑๗ คณะครูที่ลงเรียนปริญญาโท ๓ คน ไปสัมมนาที่ม.สุโขทัยธรรมมาธิราช จ.นนทบุรี

๑๖.๑๘-๑๗.๒๖ นักศึกษาแพทย์แผนไทยจากวิทยาลัยสิรินธร จ.พิษณุโลก รุ่น ๑๓ ผลัดที่ ๑ จำนวน ๘ คน มาฝึกงานที่โรงงานสมุนไพรศิริชะโศกและเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน เป็นเวลา ๑๔ วัน

พ.๒๒ ดร.อุ๋นเอื้อ สิงห์คำ ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์พร้อมทีมงาน ไปนำเสนอผลงานของหมู่บ้าน ที่ศาลากลางจังหวัดศรีสะเกษในการประกวดโครงการ“บ้านสวย เมืองสุข” ซึ่งหมู่บ้านศิริชะโศกได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนเข้าประกวดของ อ.กันทรลักษณ์

ศ.๒๓ คณะครูจำนวน ๕ คน และนักเรียนจำนวน ๖๐ คน ในระดับชั้นม.๖ และ ม.๓ จากโรงเรียนกาบเชิงวิทยา อ.กาบเชิง จ.สุรินทร์ มาเรียนรู้เรื่องวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชุมชนศิริชะโศกโดยมีครูจิตจรลดาและพ่อไสวเป็นผู้ต้อนรับ

ส.๒๔ นักศึกษาระดับปวช.ปี ๓ จำนวน ๕ คน ไปสอบวีเนต ที่วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษณ์

ตอนเย็นสมณะหินกลั่น ปาสาณแลโซ และคณะครูพานักศึกษาระดับปวช.ปี ๓ จำนวน ๕ คนไปร่วมกิจกรรมงานฉลองหนาวที่ภูผาฟ้าน้ำ

๑๖.๒๕ สมาชิกของชุมชนศิริชะโศก ที่ลงทะเบียนเรียนระดับป.ตรี-ป.เอก ของ มสธ. ๕ คน ไปสอบปลายภาค ที่โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา

นักศึกษาระดับปวส.ปีที่ ๒ จำนวน ๒ คน ไปสอบวีเนตที่วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษณ์

คุณหมอขวัญตา อุดมรักษ์ นำนักศึกษาเตรียมคณะธุรกิจพยาบาล จำนวน ๓ คน ไปจัดกิจกรรม“โครงการบัณฑิตตลไส ไส้ใจสุขภาพ” ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

อ.๒๗ ประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

พ.๒๘ ครูและนักเรียนชั้นป. ๖ จากภูผาฟ้าน้ำ เดินทางเข้าพื้นที่เพื่อเตรียมสอบโอเน็ตประจำปี๒๕๕๘

ส.๓๑ นักเรียนชั้นป.๖ สอบโอเน็ตประจำปี ๒๕๕๘ ที่โรงเรียนอรจันทร์ และม.๓ ไปสอบโอเน็ตประจำปี ๒๕๕๘ ที่โรงเรียนมารีอุปถัมภ์

✿ สุดท้ายก่อนจากกัน

ขออัญเชิญพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระราชดำรัส แต่ปวงชนชาวไทยเนื่องในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๕๘ ว่า ประชาชนชาวไทยทั้งหลาย บัดนี้ถึงวาระจะขึ้นปีใหม่ ข้าพเจ้าขอส่งความปรารถนาดีมาอวยพรแก่ท่านทุกคน ให้มีความสุขความเจริญ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนาปรารถนา ในปีใหม่นี้ ขอให้ประชาชนชาวไทยตั้งใจให้เที่ยงตรงแน่วแน่ ไม่ว่าจะทำการสิ่งใดให้คิดให้ดี ให้รอบคอบและรอบด้าน เพื่อให้การกระทำนั้นบังเกิดผลเป็นความสุขความเจริญที่แท้จริงและยั่งยืนทั้งแก่ตนเองและประเทศชาติ ขออำนาจคุณพระรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จงดุ่มครองรักษาท่านทุกคนให้มีความสุขสวัสดิ์ พร้อมด้วยพรอันเป็นมงคลทุกประการสวัสดิ์ปีใหม่

✿ จิตจรลดา นิลนนท์

พุทธสถานศาลือโตก

บรรยากาศของเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของการประชุม เป็นความเจริญของหมู่กลุ่ม トラบไตที่พวกเรายังคงพร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม トラบนั้นพวกเราอ้อมมีแต่ความเจริญ และนี่คือสัญลักษณ์ของความสามัคคี

* เหตุการณ์ในเดือนนี้

๑๔.๔ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนลัมมาสิกขาศาลือโตก เดินทางกลับจากบ้านราชเมืองเรือ

๑๕.๖ ชาวชุมชนประชุมเตรียมงานพุทธา ๆ และงานวันเด็ก

พ.๒๘ สมณะนาไท อิสสรโชน และญาติโยมทะเลธรรม มาส่งสมณะลือคม ธรรมกิตติโก และมาเยี่ยมเยียนชาวศาลือโตก

ศ.๑๖-๑๗ ทีมงานสุขภาพล้างพิษตับ เปิดค่ายครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ มีสมาชิกเข้าร่วม ๑๘ คน

๑๖.๑๘ อนงค์ คชสารทอง เป็นตัวแทนพุทธสถานศาลือโตก ไปร่วมประชุมพาณิชย์บุญนิยมที่พุทธสถานสันตือโตก

๑๖.๑๙ สมณะ คุรุ และแม่ไก่ ร่วมประชุมการศึกษา

๑๖.๒๐ สมณะและชาวชุมชนประชุมรับทราบข้อตกลงของพาณิชย์บุญนิยมและเตรียมงานพุทธา

พ.๒๒ ทีมงานสุขภาพล้างพิษตับสรุปรงาน

ศ.๒๓ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก และชาวชุมชน ๓ คน เดินทางสู่ชุมชนเพชรผาภูมิ เพื่อร่วมเดินทางต่อไปร่วมงานฉลองหนาวและประชุมวิสาหกิจชุมชน ที่พุทธสถานภูผาฟ้า น้ำ จ.เชียงใหม่

๑๖.๒๗ คณะกรรมการชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโตกประชุมเตรียมงานพุทธาภิเษก

พ.๒๘ คณะกรรมการชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโตกประชุมชุมชนวิสาหกิจ

พ.๒๙ ชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโตกประชุมสามัญ

ศ.๓๐ ทีมงานสุขภาพล้างพิษตับประชุม เพื่อ

เชิญชวนเหล่าสมาชิกมาร่วมกิจกรรมต่อยอดพัฒนาการทางจิตวิญญาณและพบปะสังสรรค์คบคั่นกันท่ามกลางบรรยากาศใกล้องงานพุทธาภิเษก

* ข้อคิดสุดท้าย

เป็นคนดีที่เคยชั่ว ดีกว่าเป็นคนชั่วที่เคยดี (โจรกลับใจ ดีกว่า กลับใจไปเป็นโจร)

* สมณะเน้นแก่น พลานิกโก

พุทธสถานสิมาโตก

ช่วงต้นเดือนนี้ พ่อครูและทีมปัจฉาได้เดินทางมาเยี่ยมเยียนเครือแห่ต่าง ๆ ของชาวอโศกหลายแห่ง ตั้งแต่งานบุญฉลองข้าวที่ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ (๕-๖ ม.ค.) และเดินทางมาโคราช จุดแรกพ่อครูแวะเยี่ยมดูแปลงที่ดิน ๗ ไร่ อยู่ติดถนนมิตรภาพ ต.โคกกรวด อ.เมือง ซึ่งโยมล้อม พินิจโคกกรวด (พ่อของคุณธงธรรม) บริจาคให้สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม เพื่อทำประโยชน์ด้านสาธารณกุศลต่อไป และเดินทางต่อไปยัง อ.วังน้ำเขียว พักค้างที่ศูนย์อบรมกสิกรรมไร้สารพิษ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ หลังจากแสดงธรรม และฉันภัตตาหารเสร็จ ได้เดินทางไปดูแหล่งหินแกรนิต ๓ สี (สีดำ, สีแดง, สีลายตุ๊กแก) เพื่อจะใช้สร้างสมเด็จปฏิวัติอโศก และสุดท้าย พ่อครูก็เดินทางมาเยี่ยมเยียนชาวสิมาโตกและพักค้าง ๑ คืน

* เหตุการณ์

อ.๖ ญาติธรรมสี่มาฯไปร่วมงานบุญฉลองข้าว
ที่หินผาฟ้าผ่า จ.ชัยภูมิ ศิษย์เก่าฯ ร่วมตั้งโรงบุญฯ

พ.๗ พ่อครูและทีมปัจฉิมาสมณะ-สิกขมาตุจาก
พุทธสถานต่างๆมาพักค้าง

พฤ.๘ พ่อครูนำสมณะและสิกขมาตุ บิณฑบาต
ภายในพุทธสถาน และแสดงธรรม

ก่อนนั้น มีผู้มาร่วมตักบาตร-ฟังธรรม ประมาณ
๒๕๐ คน

ศ.๙ ครู และสส.ม. เดินทางไปทัศนศึกษาที่
ห้องฟ้าจำลอง กรุงเทพมหานคร

อา.๑๑ สมณะฝนธรรมและสมณะจันแจ้ง เดินทาง
ไปชุมชนดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี

พ.๑๔ นักเรียน สส.ม. ไปเรียนการทำปุ๋ยที่
พุทธสถานศิระชะอโคก

สมณะกล้าดี, สมณะสร้างไท ญาติธรรมและ
ศิษย์เก่าฯไปดูสวนกสิกรรมไร่สารพิษ เนื้อที่เพียง ๑
ไร่เศษ ที่บ้านหินลาด อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์

แหวะเยียมโยมพ่อสมณะกล้าจริง ตถภาโว,
คุณนุ่น, คุณตะวันดิน(อ้อย) และสวน ๑ ไร่คุณเพ็ญ

ส.๑๔,๒๔ ประชุมคณะกรรมการชุมชนสี่มาอโคก

อา.๑๘ คุณทองอินทร์ ไปร่วมประชุมพาณิชย์
บุญนิยม ที่สันติอโคก

จ.๑๙ หมู่สมณะลงอุโบสถ ฟังสวดปาติโมกข์
และต่อด้วยอธิษฐานนิยธรรม

อ.๒๐ สมณะดินทอง เดินทางไปร่วมงานฉลอง
หนาว ที่ดอยแพ่งคำ ภูผาฟ้าผ่า จ.เชียงใหม่พร้อม
กับญาติธรรมจาก อ.วังน้ำเขียว

ศ.๓๐ ประชุมนักเรียน สส.ม. และมีกรชี้
ชุมทรัพย์แก่กัน

“...การผิดพลาดล้มเหลวของบุคคล หรือ ภารกิจ
ต่าง ๆ นั้น

ส่วนมากเกิดจากมูลเหตุข้อใหญ่ คือ ..ความ
หลอกตัวเอง

หลอกกันและกัน และเมื่อทำงานโดยไม่อาศัย
ความจริงเป็นหลัก

การดำเนินงาน และ การปรับปรุงแก้ไขก็ผิด
พลาด

ไม่อาจทำให้งาน ให้ตนเองประสบผลสำเร็จที่
ดีได้...”

(พระราชดำรัส ร.๙-พระราชทานปริญญา
บัตรจุฬาฯ ๒๕๒๖)

* สมณะสร้างไท ปณิโต.

พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำ

ช่วงต้นเดือน อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิระ-จิตโต) อาจารย์ ๒(สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) สมณะ-นวกะ คนวัด นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้า น้ำ ร่วมงานวิทยาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม รุ่นที่ ๓ ที่ชุมชนราชธานีอโศก

ช่วงปลายเดือนที่ภูผาฟ้า น้ำ จัดงานฉลองหนาวธรรมชาติอโศก ครั้งที่ ๑๑

พ.๗ อาจารย์ ๒ และสมณะฟ้ารู้ นโมโกโต แสดงธรรมหน้าศพ คุณพ่อคำ คลีใบ อายุ ๗๗ ปี เสียชีวิตด้วยโรคไต ที่ สอมบุญอโศก จ.แพร่

พ.๘ สมณะ ๕ รูป นำโดย อาจารย์ ๒ ร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณพ่อคำ คลีใบ ที่ สอมบุญอโศก

ส.๑๐ สมณะ ๕ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนหินผาฟ้า น้ำ จ.ชัยภูมิ

จ.๑๒ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ เยี่ยมด.ช.ภูผาเมฆ แพงคำอโศก เยี่ยมสมณะธาตุบุญธาตุบุญญ์ ที่พลาภิบาล ณ ชุมชนปฐมอโศก

พ.๑๔ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ กำแพงเพชร

พ.๑๕ อาจารย์ ๑ ประชุมคณะกรรมการเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ(คกร.) ที่ลานนาอโศก เพื่อจัดงานตลาดอาริยะในงานฉลองหนาว ครั้งที่ ๑๑

สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะยังดินภูมิโคโต ประชุมกับชาว ชมร.ชม.(ภูผาฟ้า น้ำ ห้อง๔)

ศ.๑๖ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ที่บ้านคองริน

ศ.๑๖-จ.๑๙ สมณะดวงดี วิฑูตบุญญ์ แสดงธรรมหน้าศพของ คุณแม่ของพญาบาล สุทธิ แซ่ซื่อ ที่วัดมิ่งเมือง อ.เมือง จ.เชียงราย

อา.๑๘ อาจารย์ ๑ แสดงธรรมกับผู้สูงอายุที่ลานนาอโศก

พ.๑๒๒ สมณะ ๑๘ รูป พระอัครันตูกะ ลิกขมาตุ ๗ รูป นำโดยพ่อครู บิณฑบาตที่ ชมร.ชม.

๐๙:๐๐ น. พ่อครูแสดงธรรม มีสมณะ ๒๕ รูป ลิกขมาตุ ๗ รูป มีผู้มาร่วมฟังธรรมเต็มร้าน

ศ.๒๓ พ่อครูนำสมณะ ลิกขมาตุ บิณฑบาตที่ วุฒิปาร์สอร์ท แสดงธรรม หลังฉันไปทำพิธีบรรจุมะพร้าวพระบรมสารีริกธาตุ ที่บ้านพีชผัก จากนั้นพ่อครูสมณะ ลิกขมาตุ เดินทางขึ้นภูผาฟ้า น้ำ

จ.๒๖ พ่อครู สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม เดินทางไปดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

อ.๒๗ สมณะเดินดิน ดิกขวีโร สมณะ ลิกขมาตุ เดินทางไปชุมชนสอมบุญอโศก จ.แพร่

❁ ขอฟ้ากลอน

(ที่ดัดแปลงจากดอยรายปลายฟ้า)

ภูผาฟ้า น้ำ นั้นหนาว
พวกเราตื่นเช้าฝึกฝน
ตื่นมาเพื่อฝึกฝนตน
ฝึกตนอยู่ได้ด้วยธรรม
ภูผาฟ้า น้ำ ยามแดด
แมกไม้ใบเสดเหลืองเขียว
พวกเราอยู่ร่วมกลมเกลียว
แน่นเหนียวอยู่ได้เพราะธรรม
ภูผาฟ้า น้ำ ยามฝน
พืชผลชีวิตผลิตเผยแพร่
ไม้ใบไม้ดอกออกเงย
รำเพยพระพายสายธรรม
ผ่านธรรมชาติชูขึ้น
ผ่านวันผ่านคืนเช้าค่ำ
ผ่านความเด็ดเดี่ยวเกี่ยวกร่า
ถึงธรรมลึกลับซึ่งภายใน

พุทธสถานราชธานีอโศก

๒๘๖.ค.—๓ม.ค. งานวิซชาลัยบรรดาบัณฑิต
บุญนิยมปีนี้มีนิสิตบรรดาบัณฑิตบุญนิยมสมัคร ๖๖๔
คน เข้าสอบจำนวน ๖๒๕ คน

จ.๕ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวะฯ และครูสัมมา
สิกขา

ส.๑๐ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อา.๑๑ ประชุมชุมชนโดยมีพ่อครูสมณะ
โพธิรักษ์เป็นประธาน

จ.๑๒ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวะฯ และสัมมา-
สิกขาราชธานีอโศก

ศ.๑๖ ประชุมคณะกรรมการ
ประชุมพาศิษย์บุญนิยม

ส.๑๗ พ่อครูและปัจฉาเดินทางไปสันตอโศก
สมณะ ๕ รูป นำโดย สมณะฟ้าไท และ
สิกขมาตุ ๔ รูป เดินทางไปกิจนิมนต์ร้านต้นแพ
สาขา ๔ อ.ยางตลาด จ.กาฬสินธุ์

อา.๑๘ สมณะหลายรูปนำทีมโดยสมณะฟ้าไท
และญาติธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจศพและแสดง
ธรรมหน้าศพคุณยายแม่สอ นิลหุต ที่วัดป่าโคกกลาง
จ.สุรินทร์

จ.๑๙ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวะฯ และสัมมา-
สิกขา

พ.๒๑ คุณยายทองเจือ ไชยสัตย์ (โยมแม่ของ
สิกขมาตุสร้างฝืนใหม่ อโศกตระกูล) เสียชีวิตด้วย
โรคมะเร็งกระดูกที่บ้านราช สิริอายุ ๗๕ ปี และ
ทำพิธีฌาปนกิจศพในวันที่ ๒๓ ม.ค. ที่เขื่อนสุดชีวิต
เวลา ๐๓.๐๐ น. สิกขมาตุผาแก้ว ชาวหินฟ้า
และสิกขมาตุศิรพร วิชาษา และทีมครูสัมมาสิกขา
นำนักเรียนชั้น ม. ๖ และชาวชุมชนจำนวน ๓๓
คนไปร่วมงานฉลองหนาวที่ภูผาฟ้าน้ำกลับมาถึง
บ้านราชวันที่ ๒๙

เวลา ๑๗.๐๐ น. สมณะมือมั่น สมณะขุนคึก
สิกขมาตุแสงฝน และญาติธรรมรวมทั้งหมด ๗
คนเดินทางไปภูผาฟ้าน้ำด้วยรถทัวร์

พฎ.๒๒ ชาวชุมชนจำนวน ๑๑ คนเดินทางไป
ภูผาฟ้า

* ศึกษาดูงาน

พฎ.๑ คุณผิงกวาง ชาวจีนและคุณแซฮุนชาว
เกาหลีนำคณะชาวเกาหลีจำนวน ๑๐๐ คน มา
ร่วมกิจกรรมงานทำบุญตักบาตรปีใหม่และศึกษาวิถี
ชีวิตชาวบุญนิยม ซึ่งชาวศิระะอโศกเป็นผู้นำมา

อา.๑๑ น.ส.ทิพวรรณ อ่อนหวาน และคณะ
นักศึกษาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ
จำนวน ๑๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง
นางสาวทศวรรณ วรรณแสง คณะนักศึกษา
เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ จำนวน
๑๐ คน มาเรียนรู้และฝึกการทำลูกประคบ

พ.๑๔ นายเลอศักดิ์ ธีระตระกูลไพบูลย์ เลขธิการ
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตร
และสหกรณ์และคณะจำนวน ๑๐ คน มาศึกษา
วิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พฎ.๑๕ นายบำรุง เกื้อกุล ผู้อำนวยการ
โรงเรียนมัธยมตระการพืชผล อ.ตระการพืชผล

จ.อุบลฯ นำนักเรียนชั้น ม.๔ จำนวน ๓๐ คนมา
ศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๒๓ น.ส.มะลิวัลย์ สุพรรณนนท์ นำคณะครู
จำนวน ๑๐ คน และนักเรียนชั้น ม.๑ จำนวน ๑๘๖
คน จากโรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี มาศึกษา
วิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ฝึกการทำน้ำยาล้างจาน

อา.๒๕ น.ส.นุชนาฏ พายุพัดและคณะนักศึกษา
เอกปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ จำนวน ๔๑
คน มาศึกษาและฝึกปฏิบัติการทำน้ำหมักชีวภาพ
จากเศษอาหาร การทำการบูรแฟนซี และการทำ
พวงกุญแจประดิษฐ์ข้าวต้มมัด

อ.๒๗ นายนพรัตน์ อินศร และคณะ ๑๐๐ คน
จากหน่วยงานกองตรวจสอบและรับรองมาตรฐานข้าว
กรมการข้าว มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

* ขอฟากคำสอนของพ่อท่าน

“ในความสามัคคีก็มีความขัดแย้ง ขัดแย้งเพื่อ
ให้เกิดการพัฒนาเจริญ” (๒๘ ม.ค.๓๐)

* สม.พานแก้ว ชาวอินทรี
ประดงเดือน นาวาบุญนิยม

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

ส.๓ สมณะชูปดิน ชาวชุมชนหินผาฟ้าน้ำ และ
นักเรียน สส.ผ. เดินทางกลับถึงหินผาฟ้าน้ำ

อา.๔ สมณะดินทอง ชาวชุมชนสีมอโคก และ
นักเรียน สส.ม. เดินทางถึงหินผาฟ้าน้ำ และช่วย
เตรียมงานบุญฉลองข้าว

ประชุมชุมชน เพื่อเตรียมงานบุญฉลองข้าว

จ.๕-อ.๖ จัดงานบุญฉลองข้าว ครั้งที่ ๑๖ มี
ญาติธรรม และสมาชิกเครือข่ายชาวอโศกมาร่วม
กิจกรรมประมาณ ๒๐๐ คน พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์
แสดงธรรมก่อนนั้น

พ.๘ สมณะฉันทโส และญาติธรรมจำนวน
๒ คน แวะมาเยี่ยม และพักค้างที่ชุมชน ๑ คืน

ส.๑๐ สมณะ ครู ชาวชุมชน และนักเรียน

สส.ผ. ไปทัศนศึกษา เนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ
ที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกตาดโตน และสวนสัตว์ชัยภูมิ

พ.๑๔ สมณะชูปดิน และชาวชุมชน ไปร่วม
อบรม เรื่องเกี่ยวกับจุลินทรีย์ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๘
ม.ค. ๒๕๕๘ ที่ชุมชนศิระระอโคก

พ.๑๕ ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ และการ
งานอาชีพ โรงเรียนบ้านหนองคู อ.บ้านแท่น
จ.ชัยภูมิ และนักเรียน จำนวน ๑๗ คน มาศึกษา
ดูงาน ชุมชน และปฏิบัติการทำปุ๋ยชีวภาพ

อา.๑๘ สมณะดินทอง เดินทางไปกิจนิมนต์ ที่
อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

พ.๒๑ สมณะชูปดิน ชาวชุมชน และนักเรียน
สส.ผ. เดินทางไปร่วมงานฉลองหนาว ที่จ.เข็ญใหม่

อา.๒๕ สมณะกรรมกร กุสโล มาเยี่ยมเยือน
ชุมชนหินผาฟ้าน้ำ และเดินทางต่อไปที่ปฐมอโคก

พ.๒๘ สมณะชูปดิน ชาวชุมชน และนักเรียน
สส.ผ. เดินทางกลับจากงานฉลองหนาว

* ฟากข้อคิดสะกิดธรรม

จิตที่คิดจะให้ สุขยิ่งกว่า จิตที่คิดจะรับ ให้สิ่ง
ที่ดี ย่อมได้รับสิ่งที่ดี ผู้ให้ย่อมเป็นที่รัก

* รักรบุญ อโศกตระกูล

สังขสถานทะเลธรรม

ช่วงปีใหม่ สมาชิกส่วนใหญ่ไปสอบ ว.บ.บ. ที่ บ้านราชเมืองเรือ จ.อุบลราชธานี กลับมาพัฒนา ชุมชน กวาดใบไม้ หมักปุ๋ย จนเป็นปุ๋ย จึงนำไปใส่ พืชผักที่ปลูก พร้อมกับลดรายจ่าย มีแต่รายรับ ทำการงานไปด้วยลดละกิเลส เป็นกำไรชีวิตไป พร้อมๆกัน เป็นส่วนแห่งบุญให้ผลแก่ชนธ

ส.๓ ชาวชุมชนฯ (นักศึกษา ว.บ.บ.)ทยอย เดินทางจากอุบลากลับต้ง

อา.๑๑ มีรายการเสวนาธรรมตามปกติ ร่วม ยี่สิบกว่าคน มีรายการสัมภาษณ์ปฏิบัติกร ๓ คน มี นักศึกษา มอ. ต้ง มาร่วมเสวนาด้วย ๒ คน

อัง.๑๓ เปิดศูนย์การเรียนรู้เรื่องพลังงานทดแทน จากแสงอาทิตย์ โดยอาจารย์ไสว และทีมงาน มีผู้ มาศึกษาดูงานร่วมสิบกว่าคน

ส.๑๗ เข้าญาติธรรมทำเวรชีโซ คือ การเปิดใจ สภาวะความเป็นอยู่ในการผัสสะซึ่งกันและกัน เป็น ครูในการลดละกิเลส และวิธีการของแต่ละคน ก่อนฉันมีการใส่บาตร หลังฉันมีกิจกรรมนักเรียน พุทธธรรม๔คน ส่วนผู้ใหญ่สนทนาธรรมกับสมณะ

อา.๑๘ สมณะฉันท์โสฬาสวดมนต์ทำวัตรเช้า และแสดงธรรมเรื่องวัฒนธรรมชุมชนฯ การร่วม แร่งร่วมใจกันวัฒนธรรมลงแขก แม้คนจะมีน้อย แต่ได้งานมากทวีคูณ

เที่ยงถึงบ่ายสองโมงเสวนาธรรมว่าด้วยสูตร สัฬาสวสังวรสูตร ร่วม ๒๗ คน

บ่าย ทำกิจกรรมลงแขกร่วมกันกวาดใบไม้ใน เขตสงฆ์ ฆนไปหมักในคอกปุ๋ย

เย็น ประชุมกรรมการชุมชนฯ

จ.๑๙ สมณะฉันท์โส และสมณะอิสสรชโน ร่วมประชุมกับกรรมการชุมชนฯ

ส.๒๔ ช่างปุ๋ยกระเบื้องใต้ศาลาพักหญิงเก่าเสร็จ

ศ.๓๐ จัดอบรมค่ายอุบาสถศีล (๓๐ ม.ค.- ๑ ก.พ.) เป็นการจัดครั้งแรก มีการฟังธรรม ทำวัตร เช้า-เย็น นั่งเจโตสมณะ เข้าเดินธรรมยาตรา ตาม หลังสมณะบิณฑบาต เย็นลงแปลงผัก

✿ เพียรให้หนักพักให้พอ

เพียรเถิดพ่อย่างไร้งรอเพียร

✿ สมณะนิกันบ ฉันทะโส

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

พุทธสถานสันตือโต

วัดเวฬุวันกัณฑ์ทนิวาปะ คือชื่อเต็มของวัดแห่ง แรกในพระพุทธศาสนา ซึ่งพระเจ้าพิมพิสาร ถวาย แต่พระพุทธเจ้า เมื่อคราวเสด็จกรุงราชคฤห์ครั้งแรก “กัณฑ์ทนิวาปะ” แปลว่า ที่พระราชทานเหยื่อแก่ กระแต เป็นสวนป่าไผ่

✿ เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๑ ทีมงานหมอเขียว(ใจเพชร กล้าจน) ประมาณ ๒๕๐ คน ประชุมเครือข่ายจิตอาสา แพทย์วิถีธรรม “บุคคลากรสาธารณสุข” ครั้งที่ ๑ จากทั่วประเทศ ที่บริเวณลานหินหนึ่ง ช้างน้ำตก พร้อมแจกประกาศนียบัตร วิทยากรแพทย์วิถีธรรม หลังจบงานร่วมประชุมงานหาข้อสรุปในการทำงาน วิชาการต่อไป (๐๗.๐๐น.-๑๗.๐๐น.)

จ.๒ พ่อครูเดินทางไปพุทธสถานราชธานีโอศก

พ.๔ เจ้าหน้าที่ ก.ท.ม. มาพ่นยากันยุง

ศ.๒๐ กิจกรรมค่ายอุบาสถศีล ๓ วัน

ส.๒๑ พ่อครูเดินทางมาสันตือโต

จ.๒๓ นักเรียนสัมมาสิกขาเดินทางไป พุทธสถานศาลือโต เพื่อช่วยเตรียมสถานที่จัดงาน พุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๙ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

พ.๒๕ พ่อครูเดินทางไปพุทธสถานศาลือโต

ส.๒๘ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๙

คาถาอายุยืนแข็งแรง...ดื่มฉี่เป็นยา กินถั่วงาเป็น

❀ *ประชุมเครือข่ายจิตอาสาทางแพทยวิถีธรรม “บุคคลากรสาธารณสุข” ครั้งที่ ๑ จากทั่วประเทศ ที่บริเวณลานหินน้ำ ไร่ตัก พร้อมแจกประกาศนียบัตร วิชาการทางแพทยวิถีธรรม นลัจบงานร่วม ประชุมงานหาข้อสรุปในการทำงานวิชาการต่อไป*

หลัก กินผักผลไม้ไร้สารพิษ อย่าใกล้ชิดสูรกาแพ
อย่าแก่ของเค็ม อย่าเข้มของหวาน อย่ารับประทาน
ของทอด อย่ากอดความเศร้า อย่าเฝ้าเพื่อฝัน
ขยันออกกำลังกาย จางคลายโลกีย์ มีสมาธิจิตประจำ
สำคัญปล่อยวาง หมั่นสร้างบุญกุศล ดำรงตนบริสุทธิ์

✧ **สมณะแต่ธรรม อัมมรักิโต**

พุทธสถานปฐมอโศก

จ.๒-ศ.๖ นายแพทย์ชูชัย แสงรัตน์ ได้นำ
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข จังหวัดนครปฐม และใกล้เคียง
ร่วมกันจัดค่ายสุขภาพฟุ้งตน โดยหมอเขียวและทีมงาน
จิตอาสาแพทย์วิถีธรรม มีผู้ร่วมงานประมาณ๓๐๐คน

ส.๗ สมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๓ รูป และชาว
ชุมชน ไปกินนิมนต์ ที่สวนป่านาบุญ ๓ คลอง ๓
อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ร่วมงานตลาดวิถีธรรม
ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง และค่ายสุขภาพฟุ้งตน

อา.๘ โยมันนทา สุขวราห์ โยมแม่ของสมณะ
พุทธชาโต มาทำบุญครบรอบวันบวชสมณะกุสโล

ตอนบ่าย อาจารย์จากโรงเรียนสาธิตมหา
วิทยาลัยศิลปากร ๓๙ คน มาสนทนาธรรม ทำบุญ
และบำเพ็ญจิตอาสาพัฒนาชุมชน

จ.๙ สมณะเต็ตชาต สมณะ ๔ รูป ลิกขมาตุ
๒ รูป และนักเรียนที่ประจำอยู่ที่นาทั้งหมดไปร่วม
งานทำบุญของคุณพ่อ-คุณแม่ นักเรียน ม.๑
ด.ญ.น้ำหว่า ต.ลินถิ่น อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี

พ.๑๑ คณะครู ผู้ปกครอง และนักเรียน จาก
จังหวัดยูนนาน เมืองคุนหมิง ประเทศจีน มา
เยี่ยมชมชุมชนวิถีพุทธ

ส.๑๔ สมณะ ลิกขมาตุ ครู และนักเรียน รวม
ประมาณ ๒๐ ชีวิต เดินทางไปร่วมงานสัมมนา
เรื่องจุลินทรีย์ ที่พุทธสถานศรัทธาอโศก จ.ศรีสะเกษ

อา.๒๒ สมณะ และครู และนักเรียน ม.๑ ไป
เตรียมงานพุทธาภิเษกครั้งที่ ๓๙ ที่ศาลีอโศก มี
ผู้ร่วมเดินทางประมาณ ๔๐ คน

จ.๒๓ พ่อครูเป็นประธานในการประชุมชุมชน
ตอนเย็นแสดงธรรมออกรายการสดทางบุญนิยมทีวี
โดยมีอาจารย์กฤษณา ให้วัฒนานุกุลร่วมรายการ

ศ.๒๗-ส.๒๘ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน
เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกที่ศาลีอโศก

ในเดือนนี้ข่าวคราวของนักบวชดังไปในทางลบ
พ่อครูจึงให้กรรมฐานว่า

“ความบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก
ในที่สุด”

✧ **สมณะกรรมกร กุสโล**

พุทธสถานศิระะอโศก

ในเดือนกุมภาพันธ์นี้ทุกคนทั่วโลกรู้ว่ามิวันแห่งความรัก คือ ๑๔ กุมภาพันธ์ ซึ่งในมุมมองความรักของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน ในอีกมิติหนึ่งมีมุมมองของความรักในแบบฉบับของพระพุทธเจ้าว่าความรักคือการให้และเสียสละ.....ท้าวสักกเทวราชจำแลงกายเป็นพร้าหมอนี้ไปขอพระนางมัทรีจากพระเวสสันดร หลังจากที่พระองค์ได้ทรงทำมหาทานด้วยการพระราชทานพระโอรสและพระธิดาให้แก่ชุกชุกพระเวสสันดรไม่ทรงห่วงใยในการให้ทาน ทรงจับพระกรพระนางมัทรีมาหาพร้าหมอนี้ และนำน้ำมาหลังในมือพร้าหมอนี้ และพระราชทานพระนางมัทรีให้ ทรงตรัสว่า “เราให้พระเทวีเป็นทาน เพราะเธอเป็นที่เกลียดชังของเราก็ทำไม่ เธอนั้นเป็นที่รักยิ่งของเรา แต่พระโศกนิรันดรนั้นเป็นที่รักของเรายิ่งกว่า และเป็นประโยชน์แก่มหาชน เราจึงให้เทวีที่รักของเราเป็นทาน” บางตอนจากหนังสือ ความรักของพระพุทธเจ้า บทที่ ๑๐

แน่นอนว่าความรักเป็นสิ่งที่จรรโลงโลก...พวกเราชาวศิระะอโศกทุกคนต่างก็แบ่งปันความรักให้มวลมนุษยชาติ แม้เล็กแม้น้อยตามสถานการณ์ที่เป็นไป ซึ่งพวกเราต่างก็ช่วยกันแบ่งปันตามเหมาะสมตามควรแก่กำลัง....

อา.๑ นักศึกษาแพทย์แผนไทยในสังกัดของศิระะอโศก ๘๐ คน มาเข้าห้องเรียน

นักศึกษาแพทย์แผนไทยจากวิทยาลัยบรมราชชนนีสิรินธร จ.พิษณุโลก จำนวน ๗ คน เดินทาง

เข้าพื้นที่ เพื่อฝึกงานเป็นเวลา ๒ สัปดาห์

นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน ๑๐ คน มาศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตในชุมชน

จ.๒ นักศึกษาแพทย์แผนไทยในสังกัดของศิระะอโศก สอบ Labging และสอบเก็บคะแนน

อิง.๓ คุณจิตจรลดา นิลนนท์ ไปบรรยาย เรื่อง “หนี้ในระบบกับการบริหารหนี้และบริหารทุน” ให้กับเกษตรกร จำนวน ๑๓๐ คน จาก ๕ ตำบลของอำเภอกันทรลักษ์ ที่ศูนย์การเรียนรู้ ธ.ก.ส.

หมอขวัญตาและหมอไพรัตน์ เดินทางไปส่งยาและผลิตภัณฑ์ไปตรวจที่สำนักงานงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี

พ.๔ ประชุมร้านค้า”หนึ่งน้ำใจ”

อา.๑-พ.๕ อาจารย์บุญรุ่ง สีดำ พานักเรียนระดับชั้น ม.๓,๔ ปวช. และปวส. ๑๓ คน ไปเข้าร่วมประกวด “สิ่งประดิษฐ์โครงการบ่มเพาะนักประดิษฐ์รุ่นใหม่” ระดับประเทศ ที่เมืองทองธานี จ.นนทบุรีจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ซึ่งมีโครงการของสสช.กับวอศ.ที่เขารอบสุดท้าย

พ.๑๒ อาจารย์บุญรุ่ง สีดำ พานักเรียนชั้น ม.๒,๓,๕ ไปประกวดโครงงานวิทยาศาสตร์ โครงการ“YSC 2015” รอบระดับภาคที่ ม.อุบลราชธานี เพื่อคัดตัวแทนภาคเข้าประกวดระดับประเทศและทีมที่ชนะเลิศระดับประเทศจะได้เป็นตัวแทนประเทศไทยไปประกวดโครงงานระดับโลก Intel ISEF 2015” ที่สหรัฐอเมริกา ซึ่งในรอบระดับภาคนี้มีโครงการจาก สส.ช. เขารอบ ๓ โครงการ

พ.๑๘ พ่อครูสมณะไพฑูริรักษ์ มาเทศน์โปรดญาติโยมที่ศิระชะอโคก ซึ่งวันนี้ชาวศิระชะได้ถวายรถตู้โฟลคคันใหม่ให้พ่อครู เมื่อพ่อครูเทศน์โปรดแล้วช่วงบ่ายมีประชุมเรื่องการสร้างพระพุทธรูป

พ.๑๙ คณะครูจาก วศว. บ้านราช มาช่วยเตรียมงานเอกสาร เพื่อประเมิน สมศ. รอบสาม

อา.๒๒ สมณะดวงดี วิฑูรย์บุญ นำนักเรียนชั้นม.๑ จำนวน ๘ คน เดินทางไปศาลีอโคก จ.นครสวรรค์ เพื่อเข้าค่ายเตรียมงานพุทธาภิเษก

นักศึกษาแพทย์แผนไทยจากวิทยาลัยบรมราชชนนี วิทยาเขตพิษณุโลก รุ่น ๒ ผลัด ๓ จำนวน ๑๐ คน มาฝึกงานตั้งแต่วันที่ ๒๒ก.พ.-๕ มี.ค.๒๕๕๘

อ.๒๔ สมณะหินกลั่น ปาสาณแลโซ และชาวชุมชนเดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพญาติของท่าน สมณะ ที่จ.ชัยภูมิ

ศ.๒๗ สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะผองไทรัตนบุญญา และสมณะดินดี สันตจิตโตเดินทางไปศาลีอโคก เพื่อร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

พ.๒๕-ศ.๒๗ ทีมอาจารย์จากสมศ. จำนวน ๓ คน เข้าประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาศิระชะอโคก

ส.๒๘ อาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำ นำนักเรียนสัมมาสิกขา.๓-ม.๕ ไปร่วมกิจกรรมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ที่ศาลีอโคก จ.นครสวรรค์

❖ วลีก่อนจาก

ชีวิตนี้สั้นนัก...จงอย่าประมาทในการดำเนินชีวิต

❖ จิตรลดา นิลนนท์

พุทธสถานศาลีอโคก

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของการประชุม การเตรียมงาน และการเปิดค่ายบูรณาการเตรียมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๙ เหตุเพราะต้องเตรียมงานพุทธาภิเษกให้ดีที่สุด ชาวศาลีอโคกจึงต้องประชุมกันบ่อยครั้ง ไม่ว่าจะประชุมกันเรื่องอะไร จะต้องมีการเตรียมงานพุทธาภิเษกอยู่ร่วมด้วยเสมอ และเหตุเพราะนักเรียนสัมมาสิกขาต้องมาเข้าค่ายบูรณาการ เตรียมงานพุทธาภิเษก จึงทำให้บรรยากาศดูคึกคักขึ้นมาทันที

❖ เหตุการณ์เดือนนี้

๑.๓ ประชุมการศึกษา และเตรียมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

ส.๗ สมณะ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลีอโคก ไปร่วมกัจฉินมัตที่ บ้านคุณอัมพร ต.พุดเตย อ.บึงสามพัน จ.เพชรบูรณ์

อา.๘ ลูกหลานโยมอุทัยกับโยมละเมียดจาก นครสวรรค์ มาทำบุญระลึกถึงคุณงามความดีของบรรพบุรุษผู้วายชนไปแล้วทั้ง ๒ คนนั้น

๑.๑๐ สมณะ ครู และแม่ไก่ ประชุมการศึกษา และเตรียมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

ศ.๑๓ สมาชิกคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ มาพบปะสังสรรค์ และปฏิบัติธรรมร่วมกัน คือช่วยเตรียมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

ประชุมแม่งาน ที่รับผิดชอบในงานพุทธาภิเษก

จ.๑๖ ประชุมแม่งาน ที่รับผิดชอบใบงาน
 พุทธาภิเษกสวดยอดปาฏิหาริย์
 นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ (ลูกไก่ของอา
 โก่อ๊ใจจริง) เข้าพื้นที่

พ.๑๘-ส.๒๑ นักเรียนสัมมาสิกขา ชั้นมัธยม
 ดึกษาปีที่ ๑ จากพุทธสถานต่างๆทยอยเข้าพื้นที่

อ.๒๒-ศ.๒๗ ค่ายบูรณาการ เตรียมงาน
 พุทธาภิเษกสวดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๙

พ.๒๕ พ่อครูสมณะไพฑูริย์ มาถึงพุทธสถาน
 ศาลีอโศก

ส.๒๘ พ่อท่านเอื้อโออุ่นกับศิษย์เก่าสัมมา
 สิกขาศาลีอโศก

❖ ข้อคิดสุดท้าย

ผู้นำต้องมีคุณธรรมจริง
 ไม่ใช่แค่แอบอ้างสมณะ

❖ *เน้นกัน ทลานัก*

พุทธสถานสิมาอโศก

เดือนนี้ถือว่าเป็นบุญหล่นลงสิมาอโศก โดยที่
 ไม่คาดคิดว่าพ่อครูจะได้มาเทศน์ในวันวาเลนไทน์(๑๔
 ก.พ.๒๕๕๘)ที่นี่ ซึ่งตรงกับวันเสาร์เข้าวัดฟังธรรม
 ของชาวสิมาฯ ปกติญาติธรรมก็มาร่วมทำบุญตักบาตร
 และฟังธรรมอยู่แล้ว เมื่อพ่อครูมาเทศน์จึงมีผู้มา
 ฟังธรรมเพิ่มมากขึ้น มากันประมาณ ๒๕๐ คน
 และพ่อครูก็เดินทางกลับราชธานีอโศกในวันเดียวกัน
 สำหรับการใส่บาตรวันนี้ พ่อครูนำบิณฑบาตในศาลา
 เพราะข้างนอกฝนตก

❖ เหตุการณ์

อา.๑ มีการประชุมศิษย์เก่าสัมมาสิกขาสิมาอโศก

จ.๒ เน้นนาน, ปอนนี่, บุญชัย, ไทคุง, อติเรก ช่วย
 กันทำความสะอาดบ่อพักน้ำบาดาล

พ.๔ สมณะสร้างไท, คุณไต้คุงและคุณหันไปติด
 ตั้งจานดาวเทียมที่บ้านพี่ชายสมณะสร้างไท ที่บ้านบุ
 ต.บึง อ.โนนสูง ตอนเย็นประชุมนักเรียนสัมมาสิกขา

ส.๗ โยมสวัสดิ์ ทีมทอง นำญาติๆมาจาก
 อำเภอดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี มาทำบุญฟังธรรม
 สมณะฝนธรรม ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ
 คุณสุทิน พี่ประสพ ที่ อ.นางรอง

ช่วงบ่ายมีประชุมชาววัด-ชาวชุมชน

อา.๘ ลูกๆหลานๆญาติพี่น้องคุณยายผ่อง
 ชำนาญกลาง จาก อ.โนนสูง มาทำบุญ-ฟังธรรม
 สมณะกล้าดี ไปร่วมประชุมกลุ่มเมฆอโศก ที่
 อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์

ศ.๑๓-๑๕ คอร์สสุขภาพล้างพิษตับ โดยทีม

ศิษย์เก่าสส.ม.และจิตอาสาหมอเขียว

ส.๑๔ พ่อครูและทีมปัจฉาเดินทางมาจากบ้าน
ราชา เทศน์ในวันแห่งความรัก เนื้อหาสาระธรรม
เรื่อง “ความรักลึบมิดิ” บุญนิยมที่วิถียทอดสด
มีผู้มาร่วมโรงบุญ ๔ โรงบุญ

อ.๑๗ สมณะ ๖ รูป ลงอุโบสถ ฟังสวดพระ
ปาติโมกข์และต่อด้วยอธิษฐานธรรม

เจ้าหน้าที่โพธิ์กลางนำรถกระบะเข้ามาตัดแต่งกิ่งไม้

พ.๑๘ สมณะกล้าดี ไปร่วมประชุมเรื่องหินที่
จะสร้างสมเด็จพระพุฒิต่อวิเศษฯ ที่พุทธสถานศิระขอโคก

ส.๒๑ มีผู้มาทำบุญเข้าวัดฟังธรรมประมาณ
๑๐๐ คน บ่ายประชุมชาววัด ชาวชุมชน

อ.๒๒ นักศึกษาม.ราชภัฏนครราชสีมา คณะ
คุรุศาสตร์ ๖ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชาวบุญนิยม

ศ.๒๗ สมณะกล้าดี สมณะสร้างไท และญาติ
ธรรม ๑ รถตู้เดินทางไปร่วมงานพุทธาฯ ครั้งที่๓๙

ส.๒๘ ทีมงานร้านมังสวิรัตติ,ญาติธรรม,ศิษย์
เก่าฯและนักเรียนสัมมาสิกขาเดินทางไปร่วมงานพุทธาฯ

* ฝากข้อคิดสะกิดใจจากท่านจันทร์

จงมองอุปสรรคให้เป็นบันได
อย่ามองอุปสรรคให้เป็นกำแพง
ปัญหาไว้ “แก้” ไม่ใช่มีไว้ “กลุ้ม”
ปัญหา..เป็นตัวสร้าง..ปัญญา
โลกมีไว้ให้เราเหยียบ ไม่ใช่มีไว้ให้เราแบก

* สมณะสร้างไท ปณิธา

พุทธสถานภูผาฟ้า

เดือนนี้เป็นเดือนที่มีวันวาเลนไทน์ วันตรุษจีน
และช่วงปลายเดือน ก็มีค่ายบูรณาการเตรียมงาน
พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๙ ที่ศาลี
อโคก หมู่สมณะ คนวัด คนชุมชน นักเรียนสัมมา
สิกขาภูผาฟ้า น้ำ ได้เดินทางไปร่วมเตรียมงาน
เนื่องจากปีที่แล้วงานพุทธาภิเษกฯได้ไปจัดที่ราชดำเนิน
ครั้งนี้ในพุทธสถานบางจุดรก ต้องช่วยกันทำ ๕ ส.

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

อ้ง.๓ สมณะฟังพระปาติโมกข์และอธิษฐานธรรม

พ.๕ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์๑ (สมณะ
บินบน ธิรจิตโต) ประชุมชมรมมังสวิรัตติแห่ง
ประเทศไทย สาขาเชียงใหม่(ชมร.ชม.) เลือก
ผู้ประสานงานได้ น.ส.ในปางฝัน ทำขอบ ครั้งนี้
เปลี่ยนจากคำว่า“ผู้รับใช้” มาเป็น“ผู้ประสานงาน”

ศ.๖ สมณะโพธิ์สิทธิ์ โพธิ์สิทธิ์ สมณะฟ้ารู้
นโภาคโต ประชุมผู้สื่อข่าวชาวคอย ทั้งที่บ้านพีชผัก
และบ้านสวน โดยประชุมที่บ้านสวน

ส.๗ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุม
คณะกรรมการชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ประชุมชาวชุมชน
ภูผาฟ้า น้ำ เลือกผู้ประสานงานชุมชนภูผาฟ้า น้ำได้
นางทองธรรม เจนชัย เปลี่ยนจากคำว่า “ประธาน
ชุมชน” เป็น “ผู้ประสานงานชุมชน” ภูผาฟ้า น้ำ

ส.๑๔ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ แสดง
ธรรมกับผู้สูงอายุ ที่ลานนาอโคก

สมณะฟ้ารู้ สโภาคโต ประชุมชาวชุมชน
คอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

อ.๑๕ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑
บิณฑบาต แสดงธรรม งานรวมศิษย์เก่าชาวโคกที่
อยู่ภาคเหนือ ครั้งที่ ๑ ที่ลานนาอโคก จ.เชียงใหม่

จ.๑๖-๑.๑๗ สมณะโพธิ์สิทธิ์ โพธิ์สิทธิ์ ไปหา
หมอดตา ที่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่

จ.๑๖ อาจารย์ ๑ และปัจฉา พร้อมด้วย
ญาติธรรม ไปเยี่ยมโยมสุวรรณ แก้วมณี ที่บ้าน
อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

อ.๑๗ สมณะฟังพระปาติโมกข์ ที่ลานนาอโคก

พ.๑๘ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์๑ ประชุม
คณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

ศ.๒๐ สมณะ ๔ รูป นำโดย อาจารย์ ๒ พร้อม
คนวัด ชาวชุมชน มาร่วมงานพุทธาภิเษก สุดยอด
ปาฏิหาริย์ ที่พุทธสถานศาลีอโคก จ.นครสวรรค์

อ.๒๒ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์๑ ไป
เยี่ยมโยมพ่อ โยมแม่ ของอาจารย์๑ ที่บ้านฝั่งธนบุรี
โดยโยมพ่อ ป่วยเป็นมะเร็งลำไส้

จ.๒๓ สมณะ ๖ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป นำโดย
อาจารย์๑ ประชุมคณะครู ที่ชุมชนปฐมอโคก

ศ.๒๗ สมณะฟ้ารู้ นโภคโต พร้อมญาติธรรม เดินทางมาร่วมงานพุทธาภิเษก สูดยอดปาฏิหาริย์ ที่พุทธสถานศาลือโคก จ.นครสวรรค์

❖ คำสอนจากอาจารย์๑

คนเรามากไม่เจริญ เพราะความสุข
แต่มักจะไม่ยอม เพราะมีความสุข

❖ สมณะโพธิสัทธา โพธิสัทธา

พุทธสถานราชธานีโคก

จ.๒ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราช

อ.๓ สมณะฟ้าไท สมณะถักบุญ และญาติธรรมไปเยี่ยมเครือแหกสิกรรมไร่สารพิษ คูผลผลิตแดงไร่สารพิษ แปลงนาลุงบุญจันทร์ ต้นสิ้นชาวบ้านม่วง อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ

พระอิสสระ(อดีตส.ส.พรรคประชาธิปัตย์ นายอิสสระ สมชัย) และพระอุทัย(อดีตแกนนำ คปท. นายอุทัย ยอดมณี) คุณวิทยา แก้วภราดัย และคณะ ไปทอดกฐินที่ลาว จึงแวะมาเยี่ยมเยียน

ศ.๖-จ.๙ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชารามไปเข้าค่าย“พัฒนาศักยภาพการเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม” ที่ศูนย์ธรรมล้างพิษ บ้านภูตะวัน อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

ศ.๖ สมณะฟ้าไทนำทีมงานเครือข่ายกสิกรรมไร่สารพิษไปเยี่ยมสมาชิกเครือข่ายบ้านนาเยี่ย อ.เดชอุดม จ.อุบลราชธานี

อา.๘ คุณยายปางพร เกษหอม อายุ ๗๒ ปี เสียชีวิตจากโรคมะเร็งถุงน้ำดี และทำพิธีฌาปนกิจศพวันอังคารที่ ๑๐ ก.พ. ที่เขื่อนสุดชีวิต

อา.๑๕ ประชุมชุมชน โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

จ.๑๖ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯ และครูสัมมาสิกขาราชธานีโคก

จ.๑๖-พ.๑๘ คณะนิสิต วทบ. ไปร่วมสัมมนาเรื่องจุลินทรีย์ที่ศีรษะโคก

อ.๑๗ พิธีบรรพชาสามเณรอุดม อาสาสนาณ แพ้โบสถ์ เวลา ๐๘.๒๙ - ๐๙.๐๐ น.

พ.๑๘ พ่อครูและปัจฉาฯเดินทางไปศีรษะโคก

พ.๑๙ ว่าที่ร้อยเอก ดร.สาคร กิ่งจันทร์ และศึกษานิเทศก์จาก สพป.อบ.๔ จำนวน ๒ คน มานิเทศโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีโคกช่วงเช้าและช่วงบ่ายนิเทศที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาราม

นายอนันต์ คำริกาบุตร นายกเทศมนตรีตำบลบึงใหม่ และคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล

มาบริการในโครงการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นในการทำแผนพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๐ และมอบผ้าห่มกันหนาวแก่ชาวชุมชนจำนวน ๒๕ ผืน

ส.๒๑ พ่อครูและปัจฉา เดินทางไปสันตือโศก สมณะมื่อมัน สมณะเพียงพอนำคณะครูและนักเรียนชั้น ม.๑ และม.๕ เดินทางไปเข้าค่ายเตรียมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ไพศาลโศก

กิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์ ของโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีโศก ได้รับความอนุเคราะห์จากคณะครูและนักเรียนโรงเรียนนยโสธรพิทยาคม จ.ยโสธร

จ.๒๓ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯและครูสัมมาสิกขา

พฎ.๒๖ คณะครูสัมมาสิกขา ไปเป็นคณะกรรมการคุมสอบที่โรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบ ๔ คน และที่โรงเรียนเทพพิทักษ์วิทยา ๒ คน

ส.๒๘ ชาวบ้านราชเดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ศาลือโศก จ.นครสวรรค์

❖ ศึกษาดูงาน

ศ.๑๓ นางสุดารัตน์ คำโสภา พร้อมคณะครู-นักเรียนโรงเรียนจินดาวิทยาการ (บ้านหนองศาลา) จ.ร้อยเอ็ด ๑๔๙ คนมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง นายตั้งใจ นิลวรรณ และคณะนักศึกษาแพทย์ฝึกงานจาก รพ.สรรพสิทธิประสงค์ จำนวน ๑๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๑๖ คณาจารย์ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต จ.อุบลราชธานี คณะพุทธศาสตร์ ชั้นปีที่ ๓ สาขาวิชาศาสนาและปรัชญา เอกศาสนา นำโดยพระอาจารย์ ดร.ปัญญา เขมวีโร พร้อมพระนิสิต

รวมกว่า ๗๑ รูป มาเยือนราชธานีโศก พร้อมสนทนากับพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เวลา ๐๙.๓๐ น.

ศ.๒๐ นายภูมิชัย ตะทานแก้ว นายอำเภอเมืองตาก จ.ตาก นำหัวหน้าส่วนราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ๔๖ คนมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

❖ คำสอนของพ่อท่าน (๒๙ ม.ค.๒๕๓๐)

“ในความสามัคคีก็มีความขัดแย้ง
ขัดแย้งเพื่อให้เกิดการพัฒนาเจริญ”

❖ *สม.พานแก้ว ชาวนินท์*
ประตองเดือน นามบุญนิยม

สังขสถานหินผาฟ้าน้ำ

อา.๑ สมณะดินทอง สมณะชูปดิน ไปกิจนิมนต์บ้านคุณรัษฎาภรณ์ ที่ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

อ้ง.๓ นักเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าน้ำ ชาวชุมชน เดินทางไปดูแลเก็บผลผลิตมะขามหวานของชุมชนที่ อ.ภักดีชุมพล จ.ชัยภูมิ นำโดย สมณะชูปดิน และสมณะดินทอง

พ.๔ สมณะชูปดิน เดินทางไปกรุงเทพฯ

อา.๘ นักเรียนชั้น ม.๔ โรงเรียนแก้งคร้อวิทยา จำนวน ๖ คน มาเยี่ยมชุมชน เก็บข้อมูล เพื่อ

สังขสถานทะเลธรรม

การศึกษา ได้พบสมณะและชาวชุมชนได้ให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องวิถีชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๑๓ สมณะกรรมกร กุสโล สมณะพื้นเมือง มาที่ชุมชนหินผาฟ้าน้ำ ได้ประดับติดภาพพุทธประวัติ และป้ายข้อความโศลกธรรม บริเวณศาลาเมตตาธรรม

ส.๑๔ สมณะชูปดิน นำชาวชุมชนบางส่วน เยี่ยมบ้านญาติธรรม คุณตาสุขสวรรค์ ทำอำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

ครู ชาวชุมชน และนักเรียนสัมมาสิกขา หินผาฟ้าน้ำเดินทางไปสืมาโอศกร่วมกิจกรรม “วัน เสาร์เข้าวัดฟังธรรม” ฟังพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เทศน์ก่อนฉัน

พ.๑๙ สมณะดินทอง เดินกลับจากสืมาโอศกร ถึงหินผาฟ้าน้ำ

พ.๑๙-๑๒.๒๒ จัดคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ มีสมาชิก ๑๒ คน

๑๒.๒๒ สมณะชูปดินนำนักเรียนสัมมาสิกขา หินผาฟ้าน้ำ ไปช่วยเตรียมงานพุทธาภิเษกสุดยอด ปาฏิหาริย์ ที่พุทธสถานศาลีโอศก

ศ.๒๗ สมณะดินทอง นำชาวชุมชนเดินทางไป ร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

เมื่อสมาชิกชุมชนเมื่อน้อยก็ช่วยกันเพิ่มศีล เพิ่ม คุณธรรมและกิจกรรมให้สมาชิก เกรงครัดที่ตน ผ่อนปรนผู้อื่นมากยิ่งขึ้น มีค่ายอุโบสถศีล มี สันทนการเอื้อโออุ่นชาวบุญนิยม ปรับปรุงสถานที่ ให้เป็นที่เสนาสนะสี่ปายะ บุกระเบื้องห้องน้ำข้าง ศาลาฟังธรรม ทำที่จอดรถข้างที่พักชาย และปรับ พื้นที่ทำห้องน้ำหญิง

๑๒.๑ สมณะนาไทนำธรรมยาตราค่ายอุโบสถ ศีล ที่ตลาดนาโงยตอนเช้า ตอนเที่ยงสรุปงาน

๑๒.๒ สมณะนิกนบ สมณะนาไท ร่วมประชุม กรรมการชุมชนฯ

๑๒.๘ สมาชิกเข้าคอร์สล้างพิษตับเข้าร่วม เสวนาธรรมร่วม ๓๐ คน ในเรื่องความสำคัญของการ สวดมนต์ให้ได้ประโยชน์ รู้ความหมาย และนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

พ.๑๑ สมาชิกชุมชนฯช่วยกันเตรียมสถานที่เพื่อ เตรียมงานเอื้อโออุ่นชาวบุญนิยม ในวันที่ ๑๔ ก.พ. ซึ่งจัดให้มีเดือนละครั้ง

พ.๑๒ สมณะนาไทและชาวชุมชนฯไปร่วมงาน ศพน้องสาวคุณเทพไพร(สุเทพ) ที่วัดคลองเรียน หาดใหญ่ สงขลา

ส.๑๔ จัดงานเอื้อโออุ่นชาวบุญนิยม

๑๒.๑๕ ทำวัตรเช้าสมณะ๒รูปแสดงธรรม เทียง เสวนาธรรม ๒๖ คน เย็นประชุมกรรมการชุมชนฯ

๑๒.๑๖ ประชุมชาวชุมชนฯ สรุปรายรับรายจ่าย

๑๒.๑๗ ช่างฉู๊ดและทีมงานมาก่อฐานรากโรงรถ

ศ.๒๐ สมณะนาไทเดินทางไปกับทีมงานช่าง แदनฉลอง เพื่อไปช่วยเตรียมงานพุทธาภิเษกฯ

๑๒.๒๒ จัดคอร์สแพทย์วิถีธรรมร่วม ๒๑ คน โดยพยาบาลขวัญไพรเย็นและทีมงาน

เทียงสมณะและทีมงานจัดเสวนาธรรม ว่า ด้วยจรรยา ๑๕ มีผู้เข้าร่วม ๒๕ คน

เย็นชาวชุมชนฯไปร่วมกิจกรรมลงแขกเกี่ยวข้าว

❁ ธรรมใดๆก็ไร้ค่าถ้าไม่ทำ

❁ สมณะนิกนบ ฉันทโส

รายงานการประชุม ชุมชนปฐมอโศก

❖ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ (๑/๒๕๕๘)

ประธาน พ่อท่านสมณะไพฑริกรัช สมณะ ๑๓
รูป ลิกขมาตุ ๗ รูป

ผู้เข้าร่วมประชุม ๘๗ คน (ชาย ๑๙ คน
หญิง ๖๘ คน)

✧ โอวาทเปิดประชุมจากพ่อท่านสมณะไพฑริกรัช

ชีวิตของเราที่ทำงานสร้างสรรไปจนตาย แต่เรา
ไม่ได้เป็นหนี้ ไม่ได้เบียดเบียนใคร แต่เราช่วย
เหลือผู้อื่นจริงๆ พวกบุญนิยมไม่ได้เป็นศัตรูกับใคร
มีแต่เป็นเพื่อน เป็นมิตรดี ประารถนาดีแม้กระทั่งผู้
ที่เป็นศัตรู ช่วยเหลือเขา เราเชื่อพระพุทธเจ้า
ชนะความไม่ดีด้วยความดี ถ้าเราทำดียังไม่ได้ ก็
เพราะเราทำดียังไม่มากพอ เราก็กทำดีต่อไป

-การพาณิชย์บุญนิยม เจ้าหน้าที่ สคบ.

และตำรวจ ไปจับร้านดอกอ้อหน้าสันตืออโศก ได้
ผลิตภัณฑ์ปลอมต่างๆ พ่อครูว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะ
พวกเราจะได้ปรับตัวครั้งยิ่งใหญ่ ให้ทุกชุมชนของ
ชาวอโศก จะต้องไปจดแจ้งและขอขึ้นทะเบียน อย.

-ปฐมอโศก จะไปติดต่อกับฝ่ายผลิตต่างๆ ถ้า
เราไม่พร้อมจะดำเนินการ ก็หยุดผลิตสินค้าไปเลย

-เรื่องการค้าบุญนิยมระดับที่ ๔ คือ แจกฟรี
เช่น เรื่องของโรงบุญฯ หน่วยงานใดที่มีความ
พร้อมก็สามารถจัดโรงบุญได้ทุกวันตามต้องการ
เรื่องตลาดอาริยะเป็นเรื่องของการสร้างรั้วบ้านและ
สร้างความสัมพันธ์ของคนในบ้านในชุมชนหรือคน
ใกล้เคียง เรื่องร้านค้า“ปฐมบุญนิยม” จะเริ่ม
ทดลองที่บริเวณโรงเก็บเต็นท์ ไม่ให้จ้างพนักงาน
รับสมัครอาสาสมัครทุกตำแหน่ง จะบริหารโดย
คณะกรรมการ เน้นเรื่องขายส่ง แต่ก็มีขายปลีก
ด้วย และเป็นสินค้าขององค์กรชาวอโศกเท่านั้น
ไม่มีการสะสมเงินเลย รายได้ที่ได้ทั้งหมดจะนำมา
ตั้งเป็นกองคลัง เพื่อที่จะพัฒนาเครือข่ายชุมชน
ชาวอโศกให้เข้มแข็งและเติบโต

-โครงการศูนย์บาทก็ทำกันได้ ที่ร้านมังสวิรัต
หน้าปฐมอโศก(มรป.) ช่วงวันที่ ๖-๒๕ ธันวาคม
๒๕๕๗ มาทานกัน ๕๙๗ จาน และทุกวันนี้ก็มี
คนมาทานศูนย์บาท ๓๐-๕๐ จาน และมีปรากฏ
การดีต่างๆเกิดขึ้น เช่น ทุกคนช่วยกันล้างจาน

-เรื่องความก้าวหน้า“สโมสรบรรพชน” การ

ปรับแต่งอาคารเสร็จไปแล้ว ๕๐% การก่อสร้างห้องผู้ป่วย ๒ ห้อง ที่ ๔ ไร่ กำลังดำเนินการต่อไปจะมีโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับบรรพชนอาคารหอผู้ป่วยมีการซ่อมสร้าง

- แจ้งการดูแลเจ็บป่วยของชาวชุมชน
  - มีผักไร้สารพิษ จากเนินพอกินให้เบิกได้
- โอวาทปิดประชุม

ปลื้มโอศกเป็นชุมชนต้นแบบ ชุมชนแรก สิ่งที่เรามีคือ สถานที่ดูแลผู้สูงอายุ ผู้ป่วย เรื่องราวก็มีมากมาย แต่อายุเราก็เหลือน้อยลง ชีวิตจริง ๆ ของเราทำอะไรได้ไม่เท่าไร

งานที่เป็นหลักของเราคือ ทำอย่างไร จะไม่ยึดบางที่เป้าหมายที่เราจะให้เสร็จอาจไม่ได้สมใจ แต่สิ่งหนึ่งคือ ต้องมีการรับรู้ร่วมกันกับหมู่ ในระบบบุญนิยมจะเกิดพัฒนาการทางจิตวิญญาณที่ดีขึ้นมา

รายงานการประชุม ชุมชนธาตุนีโอศก

❖ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ (๒๑ ธ.ค.๒๕๕๗)

- ผู้เข้าร่วมประชุม ๒๔๑ คน
- กิจกรรมบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคมหาราช ปีนี้บ้านราชมี ๒๔ โรงบุญ วันที่ ๕ ธ.ค. รวมตัวจัดที่อุทยานให้ใหญ่กว่าทุกจุด โรงบุญอื่นควรจัดให้เสร็จก่อนวันที่ ๕ ธ.ค. หรือจัดหลัง ๕ ธ.ค.
- ทีมภิกษุกรรมได้ประชุมและไปสำรวจพื้นที่ริมมูลเตรียมที่จะปลูกพืชผักและพื้นที่ที่จะจัดกิจกรรมตลาดอาริยะปีใหม่เรียบร้อยแล้ว และจะ

เริ่มปฏิบัติงานในงาน ว.บ.บ.

-ฐานชยะวิทยา โรงชยะวิทยายังไม่ลงตัวมากนัก ยังจัดสรรทีมงานแต่ละคนมีงานประจำแล้ว หมุนเวียนไปช่วย

พ่อครูเสริมว่า เรื่องชยะจะต้องพยายามเหมือนเรื่องเงที่เราทำแล้ว และแนวคิดเรื่องแบบคนจน ซึ่งคนจะมีญาณปัญญาแบบคนจนเป็นคนไม่สะสม และเสียดสละ ไม่อดไม่อยากมีพอกิน จิตของคนเป็นจริง ถ้าจิตใจพวกเรามีจิตเห็นความสำคัญเข้าใจว่าอะไรคือชยะ ชยะระดับไหนควรจะทำ ระดับไหนควรแปรรูปเอามาใช้ หรือเอามาปรับปรุงแก้ไข เอามาใช้ซ้ำ และเรามีวัฒนธรรมในการแยกชยะเป็นนิสัยเป็นนิสัยมันจะอุดมสมบูรณ์

สมณะเดินดินเสริมว่า พ่อครูอยากให้การแยกชยะเป็นวัฒนธรรม ชาวโอศกที่เป็นชาวชุมชนและนักเรียนน่าจะทิ้งชยะเป็น ถือว่าเป็นคุณสมบัติของชาวชุมชน

-ฐานงานการศึกษา วันที่ ๑๐-๑๔ ธ.ค. จัดกิจกรรมค่ายรวมใจให้เป็นหนึ่งโรงเรียนล้มมาลิกขาราชธานีโอศกและวิทยาลัยอาชีวศึกษาล้มมาลิกขาราชธานี หลังจากเปิดภาคเรียนโดยมีเป้าหมายพัฒนานักเรียนให้มีศีลเด่น เป็นงาน ชาญวิชา

-วันที่ ๑๖-๒๑ คุณสุขแสงบุญ คุณพงษ์คุณสุวณีย์ และคุณกานดาได้ไปช่วยทำเอกสารการประเมินภายนอกที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาศีระชะโอศก คาดว่า จะได้รับการประเมินในเดือนมกราคม

-เรื่องการเชื่อมต่อของล้มมาลิกขาที่จบ ม. ๖ ได้ประสานกับอาศรมศิลปะ ซึ่งจะรองรับปริญญาตรีได้ ยังอยู่ในระหว่างการหาข้อสรุป เพื่อจะนำเข้าการล้มมาลิกขาล้มมาลิกขาในวันที่ ๒๗ ธ.ค.

-มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ (ม.จ.) เปิดการเรียนการสอนไปได้ ๖ เดือน มีการประเมินผลในวิชาของอาจารย์อภิสิทธิ์และอาจารย์เอนก มีผู้ลงทะเบียนสอบ ๑๒๑ คน

-ฐานงานโรงสีมีการแบ่งงานกัน เริ่มรับซื้อข้าวตั้งแต่วันที่ ๕ ธ.ค. การรับซื้อข้าวในปีรับซื้อ ๑๐ วัน ได้ข้าวเกือบ ๕๐๐ ตัน มีชานา ๙๒ ราย ผู้มาขายข้าวบอกว่า ปุ๋ยอวกามใช้ดีมาก ไม่มีปัญหา

หอยเชอร์รี่ เพราะปู่เรามีส่วนผสมของยูคา

-โฮ่งปัว(สาธารณสุขบัญญัติ)เดือนพฤศจิกายน มีผู้รับบริการ ๒๓๐ ราย ห้องทันตกรรมผู้ใช้บริการ ๑๓ คน คุณหมอม่าให้บริการ ๓ ครั้ง

-ฐานงานต้อนรับคุณเป็นเมฆแจ่มสถิติผู้มาศึกษาดูงานเดือนพ.ย. ๑๐๒ คน ๒๑ คณะ

-โรงสีปิ่นเป็นทีมใหม่ฝึกซ้อม ตั้งเป้าว่าจะซื้อข้าว ๙๐๐ ตัน แต่เมื่อดูศักยภาพเราทำได้ ๗๐๐ ตัน ส่งผลให้เงินที่เก็บมา ๑๔ ล้าน ส่งคืน ๒ ล้าน เหลือ ๑๒ ล้าน จะเป็นเมล็ดพันธุ์ ๑ ล้านบาท ข้าวของกลุ่มคุณธรรม ๓ ล้านบาท

-คุณตุ้หล่างทำพันธุ์ข้าวโดยเอาข้าวหอมมะลิและลำแตงมาผสมพันธุ์กันเลยได้ชื่อว่าข้าวเวสสันดร ปีนี้นำเข้ามาบ้านราช ๑๐๐ ตัน นำมาถวายก่อน ๑ ตัน เพื่อกินก่อน มีกาบมากกว่าหอมมะลิ ๓,๐๐๐ เท่า เวลาหุงแล้วพองตัวกว่าข้าวหอมมะลิ ๑.๔๒ เท่า

-มอบหมายให้คุณลัดดาและคุณศิริกุลเป็นเจ้าหน้าที่คิวซีหรือเจ้าหน้าที่แล็ปให้โรงปุ๋ยองกามเพื่อตรวจสอบคุณภาพของปุ๋ยองกาม

-สัญญาณโทรทัศน์ลุ่มบ่อยๆ จะเช่าเน็ตเว็คเพิ่มเป็นระบบ วิพีเอ็นเป็นสัญญาณสำรองไปที่สันตือโศก เจ้าหน้าที่ที่ไอทีจะทำให้เสร็จก่อนปีใหม่

-น้ำในบึงยุบเยอะจึงมีการติดตั้งปั๊มน้ำที่ละ ๒๕๐ ลิตรสูบน้ำเข้าบึง โดยใช้ไฟฟ้าปกติ หลังจากนั้นจะติดตั้งโซล่าเซลล์ ใช้ ๖๐ แผง

-ที่ดิน ๑๙๘ ไร่ จะปรับเป็นคันนา ๑๕๐ ไร่ ส่วนที่เหลือเป็นโปรเจคที่พ่อครูและคุณรินไทจะบอกว่าเราจะทำอะไรในช่วงปีใหม่ในส่วนของที่ดิน ๒๐๖ แปลง แปลงละประมาณ ๑ งาน

-ห้องเก็บเมล็ดพันธุ์จะเป็นห้องทำฟืนเก่าชั้น๒ เชื่อนศูนย์สุญ

โอวาหปิดประชุมจากพ่อครู

✧ ถ้าใครฟังแล้วจะเห็นว่า เรามีเรื่องเป็นสาระ มันเป็นการสร้างสังคม สร้างบ้านเมืองที่เป็นสาระของมนุษยชาติ แม้จะดูเหมือนไม่ยิ่งใหญ่ เราต้องกำหนดหมายรู้ความจริงตรงนี้ให้ชัดชีวิตของคนจริงๆ แล้วมันถูกหลอกไปทางบันเทิงเรีงรมย์ ข้าววันนี้ไม่มีข้าวอะไรใหญ่เท่าข้าวฟุตบอล เสพอารมณ์ปลอมๆ

อารมณ์ที่ไร้สาระ ไร้คุณค่า ไร้ประโยชน์ เสียแรงงาน เสียทุนรอน แล้วก็ได้แต่อารมณ์เสพ เมื่อเรารู้สาระอารมณ์เสพว่า ปลุกเร้าอารมณ์ติดยึดเสพติดทั่วโลกมันเป็นเรื่องหนักหนาสาหัสแต่ไม่มีสิทธิ์ทำอะไรทำอะไรก็ทำความเข้าใจและตั้งใจให้ดี ว่าทำอย่างนี้มันเลวหรือดี ถ้าเข้าใจว่าดีแต่กิเลสมันยังดันก็ต้องสู้ มันไม่มีทางอื่นจริงๆ สู้ให้ตัวเองมีกำลังวังชามีอิทธิบาท ไม่มีสิทธิ์ถอยและไม่มีสิทธิ์ท้อ พากเพียรไปอาตมาไม่หยุดยั้ง ยังหนุ่ม และยังใช้อุทิศสาหะพากเพียรทำงานจริงๆ

รายงานการประชุม พณิษย์บุญนิยม

❖ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ (๑ ธันวาคม ๒๕๕๗)

ประธาน พ่อท่านโพธิรักษ์ สมณะ ๔ รูป

ผู้เข้าร่วมประชุม สมาชิกองค์กร/หน่วยงาน

พณิษย์ฯ/ตัวแทนพณิษย์ฯต่างจังหวัด ๒๙ คน

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเสนอให้

๑. ตั้งคณะทำงานด้านพณิษย์ฯ พณิษย์บุญนิยมเป็นหนึ่งใน ๑๒ ด้านของสถาบันบุญนิยมในการประชุมสถาบันฯทุกครั้ง ต้องมีตัวแทนด้านพณิษย์ฯเข้าร่วมประชุมด้วย

ด้านพณิษย์ฯมีหน่วยงานที่ต้องสังกัดหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแล หลักๆก็คือข่ายแห่ด้านพณิษย์ฯของทุกชุมชนทุกเครือข่าย หน่วยงานคณะคัดกรองสินค้าชุมชนชาวอีสาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คกร. สขจ. ชมร. โรงปุ๋ยโรงสี ก็อยู่ภายใต้ด้านพณิษย์ฯ

๒. พิจารณาตั้งคณะทำงานด้านพณิษย์ฯ ๙ คน มาจากพุทธสถาน ๗ แห่ง (สันตือโศก ปฐมอโศก ศิระชะอโศก ศาสลือโศก สีม่าอโศก ราชธานีอโศก ภูผาฟ้าน้ำ) ทีมเลขานุการ ๒ คน ได้แก่ นายข้าพุทธและนางสาวน้อมขวัญ ที่ปรึกษา ๓ คน ได้แก่ นายธำรงค์ นายหนึ่งพุทธ และนางสาวดินนา

๓. ให้แต่ละชุมชนจัดตั้งคณะกรรมการ

พาณิชย์บุญนิยม แล้วเลือกตัวแทน ๑ คน เป็น
คณะทำงานด้านพาณิชย์ฯ

๔. คณะทำงานด้านพาณิชย์ฯ มีหน้าที่สะท้อน
ปัญหาของแต่ละพื้นที่ ร่วมกันแก้ปัญหาและ
กำหนดนโยบายกลางออกมาเสนอให้กับที่ประชุม
ใหญ่ที่จัดขึ้นในงานประจำปีของชาวโอศก

- มีลูกค้าชาวต่างชาติมาซื้อของที่บริษัทพลัง
บุญทีละเป็นแสนบาท ของมีจำนวนจำกัด เราจึง
ให้ไปซื้อที่แหล่งผลิต เขาซื้อจนหมด เราจะไปเอา
มาขายปรากฏว่าไม่มีขาย ต่อไปเราจะไม่มีของขาย
ให้กับพี่น้องคนไทยด้วยกันพอท่านมีความเห็นอย่างไร

พ่อท่าน : ต้องระลึกถึง จะว่าไม่เห็นแก่พวก
ไม่เห็นแก่ตัวก็ไม่ได้ เราต้องเห็นแก่ท้องของเราก่อน
เราจะไม่เห็นแก่ท้องของเราเลย แล้วเราก็กำลังจะ
ตายอยู่แล้ว ไม่ได้ ถ้าเราจะตายอยู่แล้ว เราก็ต้อง
กิน ก็เห็นแก่ท้องของเราก่อน

แม้แต่ธรรมชาติ อาตมาไม่แจกไปต่างประเทศ
อาตมาไม่ได้ต้องการบริวาร ไม่ได้ต้องการความกว้าง
ไม่ได้ต้องการความใหญ่ มีคนไทยเป็นชาวพุทธ
อาตมาทำแค่นี้ก็เหลือร้ายแล้ว

เราต้องดูว่าคนที่มาซื้อของเราไปฉวยโอกาส
หาประโยชน์ เราก็ต้องให้เขาประมาณหนึ่ง เหมือน
คนจีนที่มาซื้อ เราก็ดูเจตนาว่าเขาต้องการซื้อไปเอา
เปรียบต่อ เราก็ต้องให้เขาประมาณหนึ่ง เขาขึ้นเครื่อง
บินมาซื้อแล้ว แต่ก็ไม่ต้องโกหกเขาว่า เราหมดแล้ว
ก็ดูบ้างอย่าพาซื้อ

- เรามีนโยบายส่งเสริมสินค้าของชุมชน
สังคมสนใจชุมชนชาวโอศกมาก จึงไปซื้อที่ชุมชน
โดยตรง นโยบายพ่อท่านต้องการให้ส่งสินค้า
ชุมชนมาจำหน่ายในร้านค้าส่วนกลางให้เป็นระบบ แต่
ส่วนกลางก็ยังมีตัวเลือก ว่า สินค้าชุมชนนั้น ชุมชนนี้
ทำให้ต้องแข่งขันกันเองในชุมชนของเรา และกับ
สินค้าโอท็อปด้วย ฝ่ายชุมชนจะมีนโยบายอย่างไร
ในการพัฒนาสินค้า เพื่อให้รองรับคุณภาพตัวเอง
ขึ้นไปเรื่อยๆ ที่จะจำหน่ายในตลาดของชาวโอศก

พ่อท่าน : เราก็ต้องเป็นไป เช่น ปลั้ม
โอศก กำลังแบ่งร้านค้า ศาลาค้า ๑ ขายสินค้าทั่วไป
ตามที่ประชาชนต้องการ และกำลังสร้างร้านปลั้ม

บุญนิยม เพื่อที่จะรองรับสินค้าของชุมชนชาวโอศก
ตามอุดมคติอุดมการณ์ ศาลาค้า ๒ ก็ยังมีสินค้า
โอท็อป สินค้าในพระราชดำริบ้าง คือมีชั้น
อุดมการณ์ของสังคมไว้ระดับหนึ่ง ซึ่งเราก็เชื่อมโยง
ขั้นของอุดมการณ์นี้ด้วย ปลั้มโอศกตอนนี้ ๓
ร้านค้าก็จะเกิดขึ้นมา และร้านค้าที่ขายขายโดยตรง
อีกร้าน เป็นร้านที่ ๔ ขายสินค้าขายของ สขจ.
เพราะฉะนั้นที่ปลั้มโอศก ๔ ร้านแล้ว ซึ่งมีนัยที่จะ
ละเอียดลึกซึ้ง ที่จะสัมพันธ์กับสังคมต่าง ๆ นานา
ที่จะมีอะไรต่ออะไรที่จะค่อยๆ เกิด อาตมาคิดไม่
ออกหรอก คุณคิดว่า อาตมาจะคิดได้หรือ สมัย
พระพุทธเจ้าไม่มีโอท็อป ไม่มีราชดำริ ไซ้ไหม แล้ว
คิดจะเอาขายมาเป็นสินค้าขาย ก็ยังไม่เกิดหรอก
ในสมัยพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นร้านค้าแบบนี้ไม่มี
ยังไม่เกิด ยุคนั้นมี แล้วจะมหาว่า อาตมาเอสิ่งที่
พระพุทธเจ้าไม่ได้บัญญัติมาบัญญัติ เอามาพูด
ว่าไปเถอะ อาตมาไม่ฟัง ฟังอยู่แต่อาตมาไม่ถือสา
เพราะเขาไม่รู้ ไม่เข้าใจ อาตมาต้องปรับให้ทันสมัย
ให้สัมพันธ์ตามมหาลาภเทส อาตมาใช้มหาลาภเทสของ
อาตมาจัดการพัฒนากันไปตามควร นี่ก็เป็นการ
ศึกษาตัวอย่าง ที่เราจะเห็นได้ เข้าใจได้ แต่ยังไงก็
ต้องค่อยๆ ทำไป ยังกำหนดทีเดียวไม่ได้ ค่อยๆ
เกิด ตกกลางเราก็ได้รู้ว่ามีตัวอย่าง ดูลักษณะร้าน
ค้ามีตั้ง ๔ แบบง่ายๆ ที่แยกให้เห็น ยังคงมีอีก
อาตมาก็ยังนึกว่า น่าจะมีร้านที่แจกอย่างเดียวไม่ขาย
แต่จะมีหลักเกณฑ์ในการแจก บุคคลอย่างไรที่จะ
ได้รับแจก อะไรก็แล้วแต่อาจจะมีในอนาคต

- เมื่อก่อนนี้เราบอกว่า ปลากะพงต้องพลังบุญ
ขอบคุณ ส่วนแต่ชีวิตก็หย่อนลงมาหน่อยหนึ่ง
แต่ขณะนี้รวม ๓ บริษัทแล้ว นโยบายพาณิชย์
บุญนิยมจะเป็นอย่างไร

พ่อท่าน : ปล่อยให้เป็นที่ไปตามธรรมชาติบ้าง
แล้วเราก็ต้องค่อยๆ เข้าใจ ค่อยๆ จัดสรร เช่น ร้านค้าที่
ปลั้มโอศกทำมา ที่อื่นยังไม่เข้าใจ ยังไม่ตื่นตัว แต่
ที่นี้เพิ่งจะได้เข้าใจ สัญญามันหมายขึ้นมา แต่ก่อน
นี้ไม่ได้สัญญามันหมาย แต่ตอนนี้กำลังกำหนดลงไป
จัดสรรจัดการกันไปในอนาคต คือถ้าเราศึกษา
เราจะพัฒนาในงานอาชีพเป็นงานในกัมมันตะที่จะ

ต้องพัฒนาให้เป็นล้มมาให้เจริญขึ้นไป เพราะฉะนั้นเราจะกำหนดไปถึงขั้นอาแปะชายปลากะพง หรือว่าต้องยึดหยุ่นไปบ้าง จะเอาระดับเหมือนที่ กำหนดให้แต่ชีวิตต้องอนุโลมขนาดนี้ หรืออย่างนี้ ต้องพลังบุญ ต้องระดับกรอบนี้ แล้วขอบคุณจะเป็นอย่างไร อาตมาว่ามันก็ต้องเกิด ที่นี้คำตอบก็คือเมื่อรวมบริษัททั้งหมดแล้วจะอยู่ในระดับไหน ตอนนี้อย่างไร ต้องใช้สัปปุริสธรรมให้หมอบเทสอย่างสมบูรณ์แบบ เพราะเรารื้อแล้วรื้ออกแล้ว มันจะดูดีหรือมันจะดูไม่ดี รื้อแล้วมันก็มีสภาพอีกแบบหนึ่ง ให้คุณไปคิดดูมันก็ไม่ออกว่าจะเป็นอย่างไร แต่คิดว่าน่าจะพอมีปฏิภาณกัน

- ภูผาฟ้า น้ำ ตลอดเดือนธันวาคม ถือว่าเป็นเดือนมหากุศล ทางชมรม เชียงใหม่จะขายข้าวในราคาเท่าทุน จริยงานนโยบายของเราต้องการจะขายข้าวเท่าทุนไปตลอด แต่ทดลองหนึ่งเดือนก่อน เป็นอีกก้าวที่เข้าไปสู่พาณิชย์บุญนิยมสี่ระดับมากขึ้น

- ระเบียบของทางออก ออกมา ให้ฝ่ายผลิต ชมพูหรือเครื่องสำอางในระดับชุมชนไปขอเลขที่รับแจ้งผลิตภัณฑ์ ที่อย.จังหวัด หรือสาธารณสุขจังหวัด(สสจ.) ถ้าเราเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต ก็สามารถจะส่งข้อมูลแจ้งทางอินเทอร์เน็ตได้ ขณะนี้ทางสันติอโศก สีมอโศก กำลังทยอยจดทะเบียนอยู่

✧ โอวาทปิดประชุมจากสมณะเดินดิน ดิกขวีโร

เรื่องของพาณิชย์ เป็นเรื่องที่ต้องยึดหยุ่นพอสมควร ไม่ตายตัวว่าสินค้าชุมชน สินค้าโอท็อป สินค้าตลาด ขึ้นอยู่กับรสนิยมคนขาย ถ้าบังคับให้ขายสินค้าชุมชน เขาก็ไม่ค่อยมีอารมณ์ร่วมเท่าไร เขาก็อยากจะมีสีสัน เพื่อต้อนรับลูกค้าเรื่อยๆ แต่อย่างนี้จะพัฒนาคุณภาพ จะพัฒนาจิตวิญญาณใหม่ เช่น ที่ปฐมอโศก คนก็แห่มาซื้อกันจนเกิดการตลาดขึ้นมาใหญ่เลย แต่ขายจนคนขายเกือบจะป่วย ไทรมไปตามๆกัน มันรู้สึกว่าจะไม่สิ้นสุด

จุดพอดีตรงนี้รู้สึกว่าจะบอกยากเหมือนกัน ถ้าอย่างปฐมอโศก ทางบ้านราชก็ไม่เอา ซื้อจากตลาดมาขายๆไป มันเหนื่อย แล้วก็ไม่ได้พัฒนาอะไรเท่าไร เหมือนไปรับมารับใช้คน แล้วก็ไม่ได้พัฒนา

จิตวิญญาณของคน

กรณีเราเอาสินค้าชุมชนอื่นมาขายที่ไม่ใช่ชุมชนของพวกเรา ของข้างนอกก็เหมือนกับประเทศไทย ข้าราชการญี่ปุ่น นำมาประกอบ คนไทยได้ค่าแรงนิดเดียว แต่ว่ากำไรต่างประเทศเอาไปหมดเลย ซึ่งทิศทางไม่น่าจะเป็นอย่างนั้น น่าจะพัฒนามีแนวโน้มที่จะดึงมาสินค้าภายในชุมชนของพวกเรา มาส่งเสริม ประโยชน์ตนประโยชน์ท่านตรงนี้ก็ น่าจะสอดคล้องมากกว่า

แต่เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องของความรู้สึกว่าต้องพัฒนาการของจิตวิญญาณที่ค่อยๆปรับปรุงกัน แต่จริงๆแล้วก็ไม่มีอะไรตายตัว ซึ่งต้องคุยกันแล้ว ดูกำลัง ดูทิศทางที่จะพัฒนา ว่าควรจะเป็นอะไรสรุปแล้วพาณิชย์ฝึกลความไม่ยึดมั่นถือมั่นเหมือนกัน ที่สำคัญก็มาคุยกัน แล้วก็หาข้อที่จะประสานกันไปได้อย่างไร เป็นเรื่องที่ไม่มีอะไรเป๊ะ น่าจะเป็นเส้นทางของพาณิชย์ที่เราไปคุยกันแล้วก็ประสานประโยชน์ร่วมกัน ไม่มีอะไรที่ตายตัว

❖ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗)

ประธาน พ่อท่านโพธิรักษ์ สมณะ ๘ รูป

ผู้เข้าร่วมประชุม คณะทำงาน, ตัวแทนองค์กร,

สมาชิกร่วมด้านพาณิชย์ฯ ๓๘ คน

✧ โอวาทเปิดประชุมจากสมณะเดินดิน ดิกขวีโร

พาณิชย์บุญนิยมปัจจุบันเป็นมิติใหม่ ที่ผ่าน มาไปประชุมฟังข้อกำหนดกฎเกณฑ์จากส่วนกลาง ว่าส่วนกลางจะเอาอย่างไร พวกเราเลยไม่อยากมาฟัง เพราะรู้ว่าเดี๋ยวโดนจัดการ ประชุมล่าสุดก็ใหม่กว่า ให้ต่างจังหวัดมาเป็นคณะกรรมการบริหารมากขึ้นและมีข้อตกลงร่วมกัน ไม่ใช่เรียกมาประชุมรับฟังนโยบายอย่างเดียว ปรับให้มีการรับรู้แก้ปัญหาาร่วมกัน เป็นพัฒนาการของการพาณิชย์ โดยใช้ประชุมตามงานประจำปีของชาวอโศก ลดปัญหาการเดินทาง และไม่ใช้รับรู้เฉพาะตัวแทนแล้วไม่กระจายข้อมูล การประชุมส่วนกลางดูเหมือนมีความจำเป็นแล้ว ยุคนี้สื่อกันได้หลายทาง เช่น ลงอโศกอินโฟร์ทางอินเทอร์เน็ตให้ได้รับรู้ร่วมกัน การพัฒนาคือการที่พวกเราเข้ามามีส่วนร่วม

คิดและแก้ปัญหาาร่วมกัน

- ตั้งคณะทำงานด้านพาณิชย์บุญนิยม ได้แก่
- ๑.ปะไบลาน นาวาบุญนิยม ชุมชนสันตือโศก
- ๒.นายทิวเมฆ นาวาบุญนิยม ชุมชนปฐมอโศก
- ๓.นางศิริวรรณ วิมลศิริพรรณ ชุมชนศิระขอโศก
- ๔.น.ส.ปราณี บุญยืน ชุมชนศาลือโศก
- ๕.นางวรัชยา ธรรมรักษ์ ชุมชนสีมาโศก
- ๖.นางปานรุ้ง สุขเกษม ชุมชนราชธานีโศก
- ๗.น.ส.พุทธพิมพ์ไพโร ชวนนทกิจ ชุมชนภูผาฟ้าน้ำ
- ๘.นายข้าพุทธ ขาวดารา ทีมเลขานุการ
- ๙.น.ส.น้อมขวัญ ปัสยาวัต ทีมเลขานุการ

ที่ปรึกษาได้แก่ นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ นายหนึ่งพุทธ วิมุตตินันท์ และน.ส.ดินนา โคตรบุญอารยะ
-ให้มีการตั้งคณะกรรมการพาณิชย์บุญนิยมของชุมชน ช่วยกันขับเคลื่อนและมีการประชุมกันเมื่อมีงานประจำปีของชาวโศก ทุกคนก็จะมีส่วนร่วมเข้ามาประชุมรับรู้ร่วมกัน ไม่ใช่รับรู้แค่คนใดคนหนึ่งเหมือนที่ผ่านมา

ชุมชนปฐมอโศกมีร้านค้าค้า๑ จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค, ศาลาค้า๒ จำหน่ายสินค้าชุมชนอโศก ชุมชนอื่น โอท็อป สินค้าโครงการพระราชดำริ, ร้านปฐมบุญนิยม(กำลังสร้าง)จะจำหน่ายเฉพาะสินค้าชุมชนอโศก ล่าสุดกรรมการชุมชนมีมติ ให้มีร้านค้าระดับ๔ แจกฟรี โดยเริ่มจากงานโรงบุญ ๕ ธ.ค. จากนั้นผู้ใดหรือหน่วยงานใดมีความพร้อม สามารถทำได้ตลอด โดยเริ่มจากอาหารก่อน ต่อไปอาจจะเป็นสิ่งของเครื่องใช้ที่คนบริจาค แต่มีกฎเกณฑ์ว่า ใครควรจะได้รับแจก

-นายทิวเมฆ นาวาบุญนิยม ได้รับเลือกเป็นกรรมการด้านพาณิชย์บุญนิยมในสถาบันบุญนิยม

-ราคาขายส่งสินค้าชาวโศกทุกที่ที่จำหน่ายให้กับองค์กรชาวโศก ควรเป็นราคาที่ออกจากแหล่งผลิต คือ ซื้อได้ในราคาทุน

มติที่ประชุม ให้คณะทำงานด้านพาณิชย์ฯ ไปพิจารณาหาข้อสรุปมาแจ้งที่ประชุมในครั้งต่อไป

-ข้าวบ้านราช ปีที่แล้วสต็อกข้าวไว้เยอะมากซื้อแพงขายถูก(ซื้อ๔๑บาทขาย๓๕บาท) ข้าวเหลือค้างสต็อก ปีนี้จึงมีการวางแผนล่วงหน้า บ้านราช

ซื้อข้าวเปลือกประมาณ ๗๐๐ ตัน เมื่อถึงเดือนสิงหาคม(ซึ่งเป็นเดือนที่น้ำเริ่มท่วมบ้านราช)จะตรวจสอบสต็อกข้าวว่าเหลือเท่าไร แล้วจะแจ้งให้ร้านค้าทราบเพื่อจะช่วยเหลือกันอย่างไร

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่เสนอ

สมณะเดินดิน ดิกขวิโร : พ่อท่านให้โศกธรรมไว้ว่า “ข้าวไม่ใช่สินค้า ข้าวคืออาหารที่แบ่งปันกันกิน” เพราะฉะนั้นเรื่องข้าวไม่ใช่เรื่องที่จะมาหากำไรกัน ถ้าเราไปช่วยชาวบ้าน เอาการาเป็นตัวยึด ข้าวบ้านจะวิ่งมาหาเราเพราะเงิน เมื่อมีเงินที่ไหล ข้าวบ้านจะหันหลังให้เราไปเอาเงินที่สูงกว่าเขาเหมือนพร้อมไปกับเราเต็มที แต่พอธ.ก.ส.มาไปกับธ.ก.ส.หมดเลย ถ้าธ.ก.ส.ทำอหกกก็กลับมาหาเรา เราเป็นตัวเลือกสุดท้าย เขาไม่มีตัวเลือกค่อยกลับมาหาเราอีกที เพราะฉะนั้นถ้าเราคบกับชาวบ้านบอกเขาเลยว่า เราไม่เอาข้าวมาหากำไร เรามาช่วยให้พวกคุณขายสินค้าให้แก่ผู้บริโภคราคาต่ำสุดได้อย่างไร เราจะเป็นตัวอย่างของการเสียสละ แล้วก็ไม่มีมาหาเงินจากการขายข้าว

ที่ผ่านมาศิระขอโศกแก้ปัญหาข้าวด้วยตนเอง โดยให้แต่ละเครือแห่เก็บข้าวไว้ในยุ้งฉางของตัวเอง ถ้ามีคนมาขอซื้อได้ราคา เขาจะพาไปซื้อเอง สมาชิกไม่เดือดร้อน เขาก็ไม่เดือดร้อน เริ่มทำเล็กไปก่อนค่อยขยายผล

-มีผู้เสนอว่า ทำอย่างไรขายแพงจะแข็งแรงและพัฒนาคุณภาพสินค้า ยกตัวอย่างแนวคิดร้านปฐมบุญนิยม หนึ่ง จะจำหน่ายสินค้าเครือแห่ชุมชนชาวโศกทั้งหมด โดยมีการถ่วงระดับหนึ่งสินค้าดีมีคุณภาพ สอง สินค้ายังไม่ดีคุณภาพให้ช่วยกันคิดว่าจะช่วยกันพัฒนาให้ได้คุณภาพอย่างไร โดยนำส่วนต่างของกำไร มาตั้งเป็นกองทุน เพื่อพัฒนาสินค้าให้กับหน่วยผลิตที่ไม่แข็งแรงพอ ให้ยกระดับขึ้นมาใกล้เคียงกัน

ที่ประชุมเห็นชอบ ตามที่เสนอและคณะทำงานพาณิชย์ฯจะนำไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

-มีผู้เสนอว่า น่าจะมีกองทุนข้าวส่วนกลางให้ส่วนกลางเป็นตัวควบคุมไปด้วย มีการรับผิดชอบร่วมกัน เพราะส่วนกลางคือตัวแทนของพุทธ

สถานไม่ใช่ส่วนกลางอยู่ที่สันตือโคก
คณะทำงานพาณิชย์ฯจะนำไปพิจารณาต่อไป

✧ โอวาทปิดประชุมจากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

การที่เรามีต.อ. มีการคัดกรอง มันเป็นการ
สร้างที่ดี ทำให้คนพยายามทำให้ดี มิฉะนั้นก็
ปล่อยปละละเลย ไม่ค่อยเคร่งครัด คือไม่ค่อยมี
ความรู้พอ พออยากทำก็ทำกันทั้งนั้น ทำแล้วมัน
ก็ได้เงิน ก็ทำโลๆละๆไป ถ้าไม่มีมาตรการให้
เคร่งครัดเข้มงวดกันก็ไม่ได้ ต้องพูดให้เข้าใจว่า ที่
ทำมาไม่ได้มาตรฐานอย่างไร เราไม่ได้ห่วงแทนสูตร
เราต้องรักษาคุณภาพที่ควรจะเป็น

เราอย่าเอามาตรฐานไม่สูง แล้วยังมาชูเอี้ยไม่ได้
เล่นพรรคเล่นพวก เล่นเงินเล่นทอง คอรัปชั่นก็
เรื่องของเขา แต่พวกเราพยายามทำให้ดี มิฉะนั้น
ไม่เกิดความเจริญ มันก็เสื่อมต่อไป จะเกิด
ประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นเราไม่ต้องทำงานนี้ดีกว่า
แต่ถ้าเราทำเราก็ต้องช่วยสังคมด้วย เพราะงานนี้
เชื่อมกับสังคม เพราะฉะนั้นต้องรักษามาตรฐาน

รายงานการประชุม ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย (ชมร.) สาขาหน้าสันตือโคก

❖ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๗ (๕ ธ.ค.๒๕๕๗)

ผู้ร่วมประชุม ๘ คน

-เดิมชมร.กำหนดเปิด ๑๗ พ.ย.'๕๗ แต่เลื่อน
มาเปิด ๒ ธ.ค.'๕๗ เพราะการปรับปรุงร้านมีเพิ่ม
เต็มและระบบไฟฟ้าขัดข้องต้องเดินสายไฟใหม่

-ที่ประชุมวิจารณ์ข้อดีและข้อเสียของการ
ปรับปรุงร้าน โดยจะทำการแก้ไขช่วงงาน ว.บบบ.

-ที่ประชุมมีมติเห็นว่าศิษย์เก่าสัมมาสิกขา
และผู้ปกครองนักเรียนกินฟรีได้ที่ ชมร.

❖ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๗ (๑๒ ธ.ค.๒๕๕๗)

ผู้ร่วมประชุม ๘ คน

-การตัดกับข้าวหนึ่งอย่างราคาบนข้าวผัด(คิดเงิน
๒๐ บาท) เนื่องจากลูกค้าเลือกข้าวผัด+กับข้าว
หนึ่งอย่าง ไม่ถือว่าเป็นกับข้าวหนึ่งอย่างกินฟรี

-มีมติปิดร้านวันที่ ๒๗ ธ.ค.'๕๗-๕ ม.ค.'๕๘
เพื่อไปร่วมงาน ว.บบบ. ที่บ้านราชา

❖ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๗ (๑๙ ธ.ค.๒๕๕๗)

ผู้ร่วมประชุม ๙ คน

-สรุปงานปรับปรุงช่วงว.บบบ.ดังนี้ ๑)ทำราง
ตรงห้องครัวและหน้าห้องน้ำ ๒)ทำตะแกรงสแตน
เลสกรองเศษอาหารที่ปลายรางให้ใหญ่ขึ้น ๓)ทำ
ราวบันไดตรงทางขึ้นห้องเตรียมผัก ๔)ปรับปรุง
รางประตูห้องเตรียมผัก ๕)ปรับปรุงทางขึ้นห้อง
เตรียมผัก ๖)ย้ายที่ล้างมือหน้าห้องน้ำกลับไปเดิม
๗)ใช้วัสดุทนไฟตรงฐานเตา ๘)ย้ายถังน้ำสำรองไป
วางที่ห้องเตรียมผัก ๙)ย้ายที่ตากเครื่องครัวกลับ
ไปยังที่เดิม ๑๐)ทำลิฟท์แยกเฉพาะตรงแผงร้านขนม
๑๑)ทำราวบันไดตรงทางขึ้นห้องเตรียมผัก

-ในช่วงงานฉลองหนาว ชมร. เปิดร้านปกติ

❖ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ (๙ ม.ค.๒๕๕๘)

ผู้ร่วมประชุม ๗ คน

-งานปรับปรุงร้านช่วงงานว.บบบ.บางรายการยัง
ทำไม่เสร็จ งานที่เหลือจะทำในช่วงพุทธาฯ

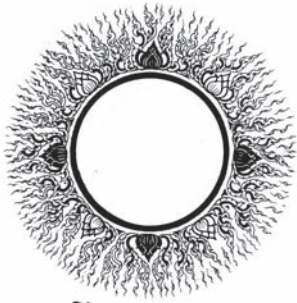
-หากงานใดหรือเรื่องใดต้องใช้เงินเกิน ๒,๐๐๐
บาท ต้องปรึกษาทีมผู้รับใช้ก่อน

-ทำราดหน้าร่วมงานวันเกิดของชุมชน

-ที่ประชุมของชมร.มีมติทำโทษคุณดาบบุญ
ให้สวดมนต์ทำวัตรเช้าเป็นเวลา ๑ ปี กรณีใช้เงิน
เกิน ๒,๐๐๐ บาท โดยไม่ได้ผ่านที่ประชุมหรือทีม
ผู้รับใช้อนุมัติก่อน

-มีมติทำที่แขวนกระเป๋าดัดผนังที่ห้องเตรียม
ผักและตรงบันไดทางขึ้นร้านกัณฑ์ไฟ

รายงานการประชุม บริษัทพลังบุญ(บุญนิยม)จำกัด

❖ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ (๒๘ มกราคม ๒๕๕๘)

กรรมการและพนักงานเข้าประชุม ๒๔ คน

- ทดลองเปิดลานจอดรถพลังบุญ

- หลังจาก สคบ.เข้าตรวจจับสินค้าย่านสันติ
อโศก ให้แจ้งผู้ผลิตต้องดำเนินการยื่นจดแจ้งหรือ
ขอ อย.ให้ถูกต้อง

- สินค้าเอกชน ถ้าขายหมดแล้ว ให้งดการ
สั่งซื้อไว้ก่อน จนกว่าผู้ผลิตจะทำการจดแจ้งถูกต้อง

- สินค้าชุมชนชาวอโศก ขายได้ตามเดิม อยู่
ในระหว่างการดำเนินการจดแจ้ง

- สินค้าปฐมอโศกขายดี ใช้ได้ผล แต่ขอจด
ทะเบียนไม่ได้ มติให้ขายต่อไป

- สินค้าของเอกชนที่กำลังดำเนินการจดแจ้ง
สั่งเข้ามาขายต่อไปได้ และขอสำเนาเอกสารที่กำลัง
ดำเนินการให้บริษัทด้วย ถ้าสินค้าถูกร้องเรียนจะ
ระงับการขายทันที

- สินค้าชุมชนชาวอโศกที่ไม่มี อย. และไม่
ได้จดแจ้ง จะขายที่บริษัทเท่านั้น ถ้าลูกค้าต่าง
จังหวัดซื้อไปขาย ให้แจ้งข้อปฏิบัติว่า ซื้อแล้วไม่
รับคืน หากมีการร้องเรียนผู้ขายและผู้ผลิตรับผิดชอบ
ขอร่วมกัน

- พนักงานทดลองงาน ได้รับค่าตอบแทน
๑,๕๐๐ บาท + ค่าอาหาร ๕๐๐ บาท/เดือน

- พนักงานบรรจุเดือนที่ ๔ ถึง ๑ ปี ได้รับ
ค่าตอบแทน ๒,๐๐๐ บาท/เดือน

- พนักงานบรรจุ ๑ ปีขึ้นไป ได้รับค่าตอบ
แทน ๒,๕๐๐ บาท/เดือน

- ผู้ที่ได้รับเงินเดือน ๓,๐๐๐ บาทแต่เต็ม
แล้วให้คงไว้แต่ถ้าหากผู้ใดประสงค์จะปรับเงินเดือนลง
ตรงตามนโยบาย ให้แจ้งที่ฝ่ายการเงิน

สวัสดิการประจำเดือน : ค่าอาหารมือเย็น
๕๐๐ บาท/เดือน

เบิกสิ่งของจำเป็น ๔๐๐ บาท/เดือน

ค่าเช่าบ้านผู้มีครอบครัว ๑,๐๐๐ บาท/เดือน

ช่วยเหลือบุตร ๕๐๐ บาท/เดือน

✧ โอวาทปิดประชุมจากสมณะชาบซึ่ง สิริเตโช

พวกเราปฏิบัติธรรมเราจะไม่มักมากในอกุศล
ธรรม เราเจออะไรที่ไม่ดีอย่าเก็บไว้ เราจะจำได้
เป็นสัญญาเป็นความจำได้ ถ้าคุณจำในสิ่งที่ไม่ดี
นั้นคุณเพิ่มอกุศลธรรมแล้ว

❖ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ (๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘)

กรรมการและพนักงานเข้าประชุม ๓๐ คน

อาสาสมัครเข้าประชุม ๒ คน

- หมวดเครื่องสำอาง ขอระงับการสั่งซื้อ
จนกว่าจะจดแจ้งให้แล้วเสร็จ

- สมุนไพรต้ม - ชงดื่ม ให้ผู้ผลิตทำการขอ
อย.ให้ถูกต้องก่อน

- เครื่องแบบพนักงาน ให้ทำบัตรเพื่อติด
ประจำตัวในการปฏิบัติหน้าที่

- เริ่มยื่นเอกสารขอจดทะเบียนผลิตภัณฑ์
และแก้ไขฉลากให้ถูกต้อง

- พนักงานป่วย ฝ่ายบุคคลรับเรื่องแล้ว
เพื่อดำเนินการต่อ

- คุณบุญมี ขอโอนเงินเดือนส่วนเกินที่จำเป็น
ให้เป็นเงินช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานในบริษัท

✧ โอวาทปิดประชุมจากสมณะชาบซึ่ง สิริเตโช

พ่อท่านเทศน์เข้ม พระไพสิทธ์วัชรระดับ ๘ เข้าสู่
สมรภูมิรบ ท่านเลื่อนฐานของท่าน เมื่อเราอยู่กับ
พระไพสิทธ์วัชร เราก็ต้องเลื่อนตามท่านไป พ่อท่าน
ประกาศรบ เพราะฉะนั้นคุณต้องเข้าใจธรรมะมากขึ้น
แล้วคุณจะไม่กลัว ผัสสะหลายๆ อกุศลธรรมเจริญยิ่ง

ผังออกอากาศ บุญนิยมทีวี

สถานีโทรทัศน์“บุญนิยมทีวี”เปลี่ยนความถี่
ในการออกอากาศใหม่

ที่ค่าความถี่ ๓๘๔๐ Symborate ๓๐,๐๐๐
แนวตั้ง(V) Video PID : ๒๔๑

Audio PID : ๓๔๑

ทางดาวเทียมไทยคม ๖ ระบบ C- Band(จาน
ดำ)

กล่องรับยี่ห้อที่มีระบบ OTA ดังต่อไปนี้
ดูได้แล้ว Big4, infosat, idea Sat, Thaisat
หมายเลขช่อง ๑๙๒

Psi ช่อง ๒๔๐

Gmmz HD ช่อง ๑๘๕

ชมภาพ HD ที่ www.boonniyam.tv
และ ชมภาพ SD ที่ www.fm-tv.tv/mobi
เลือกWATCH LIVE 3 -เว็บไซต์ชมออนไลน์

-ชมรายการย้อนหลังที่

www.youtube.com/thaifmtv

-facebook : [www.facebook.com/](http://www.facebook.com/boonniyamtelevision)

boonniyamtelevision

-App Store พิมพ์ค้นหา boonniyamtv
หรือ บุญนิยมทีวี

facebook พิมพ์ค้นหา กองทัพอธรรมFP
หรือ บุญนิยมทีวี

เว็บไซต์ หลักชาวอโศก

<http://www.asoke.info>

[http:// www.boonniyam.net](http://www.boonniyam.net)

ติดตามหนังสือออนไลน์ชาวอโศกได้ที่
<http://ebookasoke.blogspot.com/>

สถิติเผยแพร่สัจธรรม ประจำเดือนธ.ค.'๕๗-ก.พ.'๕๘

ธรรมปฏิกรรม

	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.
จดหมาย (ฉบับ)	๓๔๒	๔๕๐	๕๑๔
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๖๓	๘๖	๑๐๕
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๑๕	๒๔	๔๓

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [งานมหาวารณครั้งที่ ๓๒ ฉลอง ๘๐ ปี วิชิต
ชัย พอครุสมณะโพธิรักษ์ ๓๐ปีปฐมอโศก] ๑๐,๐๐๐ เล่ม
ดอกบัวน้อย (สร้างจิตยินดี) ๕,๐๐๐ เล่ม

สถิติธรรมโศก

ธันวาคม ๒๕๕๗

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๔	๑๐	๕	๑	๗ ราย
จำนวนที่ขี้น	๒๑	๕๒	๒๒	๑	๒๗ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	-	-	-	-	๒ ราย
สื่อออกใหม่	-	-	๒๕	-	- แผ่น/ม้วน

มกราคม ๒๕๕๘

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๒	๘	๘	-	๒ ราย
จำนวนที่ขี้น	๔	๓๒	๓๖	-	๒ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	-	-	-	-	๑ ราย
สื่อออกใหม่	๑	-	๒๖	-	- แผ่น/ม้วน

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๓	๑๑	๑๐	-	๕ ราย
จำนวนที่ขี้น	๑๐	๔๔	๔๗	-	๔๘ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	-	-	-	-	๑ ราย
สื่อออกใหม่	-	๑๐	๑๐	-	- แผ่น/ม้วน

ใต้ร่มอโศก

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหานักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๒ ปีที่ ๓๕(๓๘)
ประจำเดือน ร.ค.'๕๗-ก.พ.'๕๘

การแข่งขัน....

ผู้เข้มแข็ง ย่อมชนะ

แต่การข้ามฝั่งวัฏฏะ.....

ไม่ต้องแข่งกับใคร

เพียงแต่เราต้อง...มองตนให้แม่นยำ

อย่างไรหนอเรียกว่า “มองตน”?

ก็มุ่งเน้น “ตัดกิเลส” ตัวเอง

มากกว่ากิเลสของคนอื่น

ก็มุ่งเน้น “จัดการความชั่ว” ตัวเอง

มากกว่าความชั่วของคนอื่น

ก็มุ่งเน้น “ฆ่าเสีย” ในใจเรา

มากกว่าฆ่าเสียของคนอื่น

การเดินทางแห่ง “มองตน”

จึงไม่มีใคร ไม่มีเขา ไม่มีเธอ ไม่มีคุณ!

มีแต่เรา...เรา...เรา...เรา...เรา...

นี่แลคือ ปรมาตถธรรม

นี่แลคือ อภิธรรมชั้นสูง !

เพราะจดจ่ออยู่กับจิต-เจตสิก-รูปนิพพาน !

ในจิตตภาทหลายของหมู่กลุ่ม จะมีผู้บรรลุอรหัตตผลหรือไม่!

(คำสอนพ่อครู)

“การอยู่ในหมู่กลุ่ม” ความเห็นแตกต่าง การกระทำแตกต่าง นิสัยแตกต่างย่อมเกิดขึ้นเป็นปกติ เพียงแต่เจ้าของชีวิตจะ“มองตน”เป็นหรือไม่?

พ่อครูอธิบายใจหทัยข้อนี้ ว่าควรทำอะไร?

“...ข้อที่ต้องสู้ พวกคุณก็ต้องยอม ลี ต้องยอมลดอัตตาตัวเอง ถ้าคุณถอยไม่ยอม มันก็ไม่มีการสัมพันธ์กัน ประโยชน์ก็ไม่เกิดใน

สังคม เพราะฉะนั้นเมื่ออยู่ในสังคมเราบางทีมันก็ต้องยอมและไม่ถอย ยอมมาเผชิญกัน ต้องมีศีลเลขธรรมต่างคนต่างมีศีลเลขธรรมเป็นที่ตั้งในการที่จะเรียนรู้ วิเคราะห์ วิจัย วิจาร์ณจิตวิญญาณของตนเอง มีอะไรก็ต้องลด ต้องละออก มันมีตัวตนอยู่ในวิญญาณไข่ม้อย พุดมาตั้งเยอะ นี่แหละที่จำเป็นต้องอ่าน ต้องลดละ แต่ถ้าคุณถอยมันก็ไม่เกิด คุณไม่ได้ปฏิบัติ ไม่ได้บทเรียน อาตมาขียนบทเรียนเอาใจหทัยให้ ใครไม่เอาก็ไม่ได้อะไร เสียเวลาสูญเปล่าไป แต่ถ้าใคร เห็นว่าใจหทัยนี้น่าทำ ก็ได้ฝึกได้เรียนรู้ไป”

(หมายเหตุ คัดออกมาจากต้นฉบับ ๑๕ นาทีกับพ่อท่านเมื่อเดือนม.ค.'๕๘)

ประวัติศาสตร์แห่งพหุจิตวิญญาณนิยม

“ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ”

๓.๑ คุณนภารัตน์ แจ้งผลการประชุมคณะอนุกรรมการ คัดกรองฯ

- งดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เจียไต๋ เนื่องจากมีการตัดต่อพันธุกรรม

- งดจำหน่ายวุ้นเนื่องจากมีการฟอกสี

- งดโฆษณาแหล่งจำหน่ายน้ำลูกยอและตรีผลาในร้านพลังบุญ

- รายงานการประชุมกลาง จะมอบให้หน่วยงานละ ๑ ชุด เพื่อติดประกาศในแต่ละหน่วยงาน..”

(หมายเหตุ คัดจากเพิ่มรายงานการประชุมพนักงานบริษัทพลังบุญจำกัด ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ วันพุธที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ ห้องประชุมบริษัทพลังบุญ จำกัด)

โครงการมหัศจรรย์ ที่บ้านราชฯ

พันธมิตรจากระยอง ส่งข้อความถึงพ่อครู ผ่าน
บุญนิยมทีวี...

๑. โครงการ ๑,๐๐๐ คน บ้านราชฯ ถึง
จำนวนเท่าไรแล้วครับ?

๒. บ้านราชฯสถานการณ์ น้ำท่วมเป็นไงบ้าง
แล้วครับ เป็นห่วงครับ

๓. ผมอยากไปเป็น ๑ ใน ๑,๐๐๐ บ้านราชฯ
ครับ แต่ยังไม่ติดภารกิจอยู่ครับ

สาธุๆ ความมุ่งมั่นสักวันจะต้องสำเร็จ

มีข่าวเพิ่มเติมอีกก็คือ บ้านราชฯเชิญชวนซื้อที่ มาปลูกบ้าน แปลงละ ๕๐ ตารางวา ขายแปลงละ
๕ หมื่นบาท ใครสนใจ จองด่วน อาณาจักรพุทธ ใกล้ความจริงขึ้นทุกขณะแล้ว! จุ๊ๆ

อาณาจักรแห่ง “บุญนิยมทีวี”

ส่งข้อความมาจากศรีสะเกษ...

“เปิดทีวีมาเจอ ได้ดูท่านเทศน์
ดีจังค่ะ ตั้งแต่เช้าแล้ว ท่านสมณะทุกรูป
เลยค่ะ ไม่เคยได้ดูได้ฟังอย่างนี้เลย สี
จีวรท่านแปลกๆ ท่านโพธิรักษ์อายุเยอะ
ดูยังแข็งแรงนะคะ สถานที่น้ำตกดู
สะอาดสะอ้าน ถ้าอยู่ศรีสะเกษฉันจะไป
ดูเลยคะ อยู่แต่บ้านไม่เคยไปไหนเลยคะ...”

สาธุๆ กองทัพนธรรมต้องให้การรบทุกรูปแบบ มิฉะนั้นแล้ว คงตามกองทัพมารไม่ทันแน่ๆ
“วัดไร่เสลา-ทีวีไร้สาย-ขยะคือทอง” จึงอุปบัติขึ้นด้วยประการฉะนี้ จุ๊ๆ

ความชั่ว ณ วันนี้ ใหญ่แค่ไหน ?

พ่อครูผู้พากเพียร
ด้วยจิตโพธิสัตว์ พยายาม
กระแทกความชั่วออกจากตัว
ญาติธรรม ออกจากสังคมไทย
ตลอดเวลา ตลอดกาล

วิจารณ์ลักษณะนิสัย

ของวายร้ายไว้ว่า “...ความชั่ว ณ ปัจจุบัน ร้าย - แรง - อืด - ฉลาด - ครบเครื่อง”

ความชั่วมีคุณสมบัติขนาดนี้ ใครอยู่คนเดียวกลัวยกนะเออ “รวมพลังกันไว้” ความดีก็มี
โอกาสชนะ จุ๊ยๆ

ตัดกิเลสตัดองกำหนัดลมหายใจ ?

ญาติธรรมหน้าจอก ส่องไลน์มา “...ถ้าเราสามารถฆ่ากิเลสได้ โดยพิจารณา ประโยชน์-โทษ
ของกิเลสชั่ว และเริ่มเบื่อ คลายไปเอง เช่น เรื่องเที่ยว และหลายเรื่อง เราจะต้องมาทำ อานาปานสติ
กำหนดลมหายใจหรือไม่ จำเป็นไหมคะ?”

ตอบโจทย์ดังนี้ ขั้นตอนการตัดกิเลส

๑. พรากไม้ ที่ชุ่มด้วยยางออกจากร้าน้ำก่อน(หลีกเลี่ยงการคลุกคลีกับกิเลส)

๒. ช่วงพรากจากต้องหมั่นพิจารณาโทษภัย
(ธรรมวิจย) เสมอๆบ่อยๆ

๓. แล้วในบางช่วงที่จำเป็นต้องเจออะเจอะสิ่ง
พิจารณา จะได้เอามาต่อสู้อย่างเราเรียก “วิปัสสนา”

๔. การพรากจากและการเผชิญหน้า จะเกิดขึ้น
เป็นระยะ เราก็ทำซ้ำ ก็จะไม่เก่งขึ้น

๕. ถ้ามว่าต้องกำหนดลมมัย คงตอบเองได้นะ
จุ๊ยๆ

เป้าหมายหลัก - เป้าหมายรอง ต้องแม่นยำ

“เทศกาลกินเจ ผู้น้อยกินเจ แต่ก็ยังต้องกังวลทำอาหารเนื้อสัตว์ให้พอรับประทาน แล้วจะ
สะสมบุญ เพื่อพาดนพื้น วัฏณะ ได้อย่างไร?”

คำถามจากขาประจำ “บุญนิยมทีวี”
เยอะมากตอบไม่ทัน ก็ฝากจิ้งจกช่วยอธิบาย

ทางแห่งนิพพาน ต้องอาศัยคุณธรรม
“เสียสละ” เป็นตัวเดินทาง ด้วยการ “ไม่เอาแต่ใจ
ตัว” ด้วยการ “ไม่นึกถึงผลประโยชน์แต่ตัวเอง”
ขณะเดียวกัน ถ้า “เป้าหมายหลัก” ยังทำไม่ได้
ยังติดขัด เราก็ต้องรู้จักเก็บเกี่ยว “เป้าหมายรอง”
ให้ได้ให้สำเร็จ จับ ๒ เป้านี้ เราจะไม่เบื่อ
“โทษชีวิต” ขอรบรอง จุ๊ๆ

จุดเสียว ที่หึงผาฟางน้ำ

ไม่น้อยหน้า นักเรียนสัมมาสิกขาทั้งโรงเรียน
พร้อมผู้ใหญ่ผู้เฒ่าทั้งหลาย ลงมือเกี่ยวข้าวช่วยกัน
ในพื้นที่ ๘ ไร่

ข่าวแจ้งว่า แม้จะมีอุปสรรค ต้นข้าวเอียงและล้มพันกันไม่เป็นระเบียบ
ก็ไม่เหลือปากว่าแรง ก็เพราะ..อุปสรรคคือของมันนั่นเอง สาจู้ๆ

การสอบของนิสิต@โตเกียว !

บอกได้เลยว่านี่คือการสอบครั้งแรกของนิสิตในภาคเรียนที่ ๒ ในวิชาพุทธพัฒนบูรณาการศาสตร์
ในวันที่ ๒๙ พ.ย. ๕๗ สำหรับผู้ดูแลการสอบครั้งนี้ คือญาติธรรมเก่าแก่ของเรา “ดร.อภิสิน ศิวะยาธร”
จบข่าว จุ๊ๆ

กิจกรรมต้อนรับปีใหม่ของสขจ.

๑๑-๒๕ ธ.ค. ๒๕๕๗ สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ (สขจ.) จัดงานเทศกาลขายของมือ ๒ ให้กับประชาชนที่สนใจ เนื่องในโอกาสที่ใกล้วันคริสต์มาสกับวันปีใหม่

เป็นเรื่องเหลือเชื่อ สินค้ามีเลือกมากมายมหาศาล
จึงจกชมชื่น สขจ. ที่เข้าใจวิถีคิดของชาวโลก

แทนที่จะเปิดตลาด อาทิตย์ละ วัน ๒ วัน กลับเปิดขายติดต่อกัน ๒ อาทิตย์รวด
เหนื่อยก็รู้แต่ประโยชน์มีมากกว่านั้น สาจึยๆ

จุดเสิร์ฟ ที่ภูผาฟ้าห้วย

๑๒ ปี แป๊ปเดียวที่ชาวชุมชนนำสิ่งของไปแลกที่บ้านหัวเลา กับชาวปะกาเกยอ
ของเราเธอ..น้ำมันพืช เกลือ วุ้นเส้น โปรตีนเกษตร เส้นหมี่ ฯลฯ
ของเธอเธอ..พวกผลิตผลการเกษตร แถมยังไร้สารพิษเสียด้วย สาจึยๆ

จุดเสิร์ฟ ที่ปฐมอโคก

ก.) มิงงานทำบุญฉลองศาลาสมเด็จปู่วิชิตอวิชา บริเวณทางเข้าชุมชนปฐมอโคก ขณะ
เดียวกันก็ตั้งโรงบุญมังสวิรัตไปพร้อมกัน เมื่อวันที่ ๑๓-๑๔ ธ.ค. ๒๕๕๗ ...จบข่าว สาจึยๆ

ข.) ในเวลาไล่ๆกัน เด็ก ม.๑ สัมมาสิกขา
ก็ได้มีโอกาสฝึกหัดเกี่ยวข้าวใครไม่เ็นไม่เ็นไรคณะครู
สาธิตการเกี่ยวข้าวให้ดูเป็นตัวอย่าง เด็กๆโลกียะเห็น
แล้วคงน้ำลายไหล สาจึยๆ

ค.) ๑๕ ธ.ค. ๒๕๕๗ พ่อค้าแม่ขาย
หน้าชุมชน รวมตัวกันขอถวายอาหารสมณะ ลิกขมาตุ
ที่ศาลาฉัน เพื่อขอบคุณที่อนุญาตให้ทำมาหากิน
หน้าชุมชน โดยไม่คิดตังค์เลย...สาจึยๆ

๐๖ ๒๕๕๗

ต่อจากฉบับที่แล้ว กับการดูแลสุขภาพของตัวเอง การรักษาสุขภาพด้วยน้ำจืดของ **คุณพลังเพ็ญ**

คำตัว ที่ได้แชร์ประสบการณ์ของตัวเอง ที่ได้ศึกษาวิธีการรักษาสุขภาพ เนื่องจากร่างกายของตัวนั้นมีปัญหาสุขภาพหลายๆด้าน จึงได้วิธีที่ทำให้ตัวนั้นดีใจ และนำไปใช้รักษาสุขภาพของตัวเองอยู่แทบทุกครั้ง หรือเรียกได้ว่า ใช้จนเป็นกิจวัตรประจำวัน เพราะผลที่ได้นั้น มันน่าประทับใจจริงๆ

ฉบับนี้ก็เป็นประสบการณ์อีกเรื่องหนึ่งที่แตกต่างกัน นั่นก็คือเหตุการณ์ที่คุณพลังเพ็ญเกิดอุบัติเหตุ ถูกรถจักรยานยนต์ชน

จากการที่กองทัพธรรม ร่วมกับประชาชนมีการชุมนุมประท้วงครั้งใหญ่ที่สุดในโลกที่นำทีมโดยลุงกำนัน สุเทพ เทือกสุบรรณ จนร่วมกันเรียกว่า กบปส. เมื่อปี ๒๕๕๗ ก่อนที่จะมีการรัฐประหาร

การชุมนุมประท้วงลุงกำนันพาเดินขบวนกันหลายครั้งหลายคราว คุณพลังเพ็ญที่อยู่ในกองทัพธรรมก็ได้ร่วมเดินด้วย มีการเดินอยู่คราวหนึ่ง ขณะที่เดินอยู่ ลุงกำนันพาหยุดพัก คุณพลังเพ็ญก็จะข้ามถนนไปหาที่นั่งพัก **ก็มีรถมอเตอร์ไซด์วิ่งมาชน จนล้มลงไปอย่างแรง และทำให้เกิดแผลลึกลับบริเวณด้านหลังของขาและเท้า** จึงถูกนำตัวส่งโรงพยาบาล เมื่อตรวจและเอ็กซเรย์แล้ว หมอบอกว่าไม่ได้เป็นอะไรมาก แต่ร่างกายก็กระทบแรง ต้องรักษาภายในดีๆ

ปกติคุณพลังเพ็ญจะไม่ค่อยกินยา พวักยาแผนปัจจุบัน หรือแม้แต่ยาสมุนไพร จึงเลือกวิธีเดิมที่เคยรักษาตัวเอง คือ **การใช้น้ำจืดนี้**

โดย **จุลทิน**

เป็นยารักษา

โดยเริ่มแรกก็จะ**ใช้น้ำจืด**ราดไปที่แผลเลย ตอนแรกมันจะแสบมาก และเอา**เท้าแช่น้ำจืด**ไว้ ใช้เวลาแช่เท่ากับน้ำจืดวันละ ๒ ครั้ง โดยจะแช่เท้าพักไว้ และยกขึ้นสลับกัน ทำอย่างนี้ทั้งเช้าและเย็น

อีกอย่างก็คือ **การดื่มน้ำจืด**เลย แล้ว **นอนพัก** ดื่มน้ำเรื่อยๆก็รู้สึกดีขึ้นเรื่อยๆ ร่างกายไม่ระบม ทำให้อาการปวดลดลง ช่วยสมานแผลได้ไวและไม่เพื่อย ช่วงที่โดนชนแรกๆจะดื่มน้ำจืดตลอด จะไม่ทิ้งจืดเลย จะเก็บจืดไว้ดื่ม เรียกว่า**ดื่มน้ำแทนน้ำเลยก็ได้** เพราะว่ามันเป็นยาที่รักษาโรคได้ดีเลยก็ว่าได้ รักษาแบบวิธีที่บอกไปใช้เวลาประมาณ ๒ สัปดาห์ เห็นได้ชัดเลยว่า แผลที่ขา นั้นแห้งไว ผิวหนังไม่ตึง แغمผิวหนังนุ่มอีกด้วย

การรักษาสุขภาพด้วยน้ำจืด อย่างที่คุณพลังเพ็ญได้บอกไว้ในฉบับที่แล้ว ว่าน้ำจืดที่เราใช้รักษาสุขภาพนั้น นอกจากจะเป็นยาวิเศษที่ช่วยให้เราได้รับการรักษาสุขภาพในส่วนต่างๆของร่างกายแล้ว ก็ยังเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่จะทำให้ตัวเรานั้นได้ต่อสู้กับอุปาทานที่มีความรังเกียจต่อน้ำจืด รวมไปถึงวิธีการควบคุมอาหารต่างๆ ที่จะส่งผลโดยตรงที่ดีให้แก่ร่างกายของเรา

ทำไมการแกว่งแขน การว่ายน้ำจึงสำคัญนัก

ปัจจุบันกระทรวงสาธารณสุข ได้ออกมารณรงค์ให้ออกกำลังกายด้วยการแกว่งแขน โดยอ้างว่า ลดพุงได้ อีกด้วย หลายคนแปลกใจว่า เกี่ยวกันตรงไหน ?

แกว่งแขน(แบบตำราแพทย์แผนจีนที่ใช้กันมานานับพันปี)

บางคนถึงกับหัวเราะเยาะว่า เวอร์เกินนนน

อย่าเพิ่งดูถูกค่ะ

ใต้หัวใจที่เรียกว่ารักแร้ นั้น คือซุมทางของต่อมน้ำเหลืองเมื่อเริ่ม บริเวณขาหนีบนั้นก็ซุมทางของต่อมน้ำเหลืองขนาดใหญ่

การขยับหัวใจและรักแร้ การแกว่งแขนก็ดี การว่ายน้ำที่ขยับทั้งหัวใจและขาหนีบก็ดี ล้วนแล้วแต่เป็นการออกกำลังกายให้ต่อมน้ำเหลืองขยับ เพิ่มการไหลเวียนน้ำเหลือง จึงไม่ใช่ของเล่นธรรมดาๆ

- คำว่าระบบน้ำเหลืองนั้น
- หมายถึง ม้าม ต่อมทอนซิล
- ต่อมไทมัส ต่อม้ำเหลืองต่างๆ
- น้ำเหลือง ท่อน้ำเหลือง นับเป็น
- ระบบที่ร่างกายสร้างขึ้นมาเพื่อ
- ทำความสะอาดชำระล้างของ
- ร่างกาย อันจำเป็นต่อการรักษา
- สุขภาพให้แข็งแรง เยียวยา
- ความเจ็บป่วย เพราะระบบ
- น้ำเหลือง มีหน้าที่ขนถ่ายของ
- เสีย พิษที่สะสมในร่างกาย
- เศษของเซลล์ที่ตายแล้ว ออก
- ไปกำจัดยังอวัยวะที่รับผิดชอบ
- และขับออกไปจากร่างกาย
- นอกจากนี้ยังมีหน้าที่
- สร้างเม็ดเลือดขาว แอนติบอดี
- ของระบบภูมิคุ้มกัน
- ตลอดระยะทางของท่อ
- น้ำเหลืองจะมีต่อมน้ำเหลือง
- อยู่เป็นระยะๆ เพื่อช่วยกรอง
- สารแปลกปลอม เชื้อโรค ที่มี
- อันตราย
- ตับเป็นอวัยวะที่ทำงาน

ควบคุมไปกับระบบน้ำเหลือง โดย ตับมีหน้าที่สร้างน้ำเหลืองเป็น ส่วนมากและตับก็อาศัยน้ำเหลืองนี้เองขนส่งสารอาหารที่ย่อยแล้ว จากตับและลำไส้เล็กไปส่งต่อให้กับเซลล์และอวัยวะต่างๆ

ม้ามเป็นอวัยวะขนาดใหญ่ที่สุดของระบบน้ำเหลือง มีหน้าที่กรอง และกำจัดเซลล์เม็ดเลือดแดงที่หมดอายุ และเป็นอวัยวะที่มีบทบาทสำคัญ

ของระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ใครก็ตามที่ผ่าตัดเอาม้าม ต่อมทอนซิล ต่อมไทมัสออกไป จะติดเชื้อง่ายขาดภูมิคุ้มกัน

หากการไหลเวียนของน้ำเหลืองติดขัด จะทำให้ ต่อม น้ำเหลืองบวม อักเสบ บริเวณที่น้ำเหลืองไหลเวียน และสังเกตได้ชัดเจนได้แก่ ลำคอ หลังใบหู ท้ายทอย หน้าอก รักแร้ ใต้หัวใจ ท้องแขน หน้าท้อง กึ่งกลางระหว่างหน้าอกกับ สะดือ บริเวณขาหนีบ

เนื่องจากน้ำเหลืองไม่มี ปิ้ม เหมือนระบบเลือดที่มีหัวใจเป็นปิ้ม ดังนั้นการกระตุ้นให้น้ำเหลืองไหลเวียนดีขึ้น จึงต้อง พึงพิงการออกกำลังกาย และการหายใจให้ลึกๆเป็นหลัก เพื่อช่วยกระตุ้นการไหลเวียน

“แกว่งแขน”
ทำทุกวัน ได้ทุกที่
และดีกว่าที่คิด

เพียงแกว่งแขนรอบให้ได้นานละ 30 นาที จะช่วยลดการสะสมของไขมัน ลดโรคความดันโลหิตสูง และยิ่งช่วยลดความเครียด ลดอาการปวด บ่า คอ ไหล่ จากการทำงานได้อีกด้วย

1 แยกเท้าให้ระยะห่าง 1 ช่วงไหล่

2 ออกแรงแกว่งแขนไปด้านหลัง แล้วปรับสอให้พ้องกับบ่า

สปสช. สสส. | สปสช. สสส.

น้ำเหลืองด้วยการขยับกล้ามเนื้อ และกระบังลม

การเต้นกระโดดบน trampoline ดูจะเป็นวิธีการที่กระตุ้นน้ำเหลืองได้ทั่วร่างกาย หากเต้นไม่ได้ก็อาจใช้วิธี กัวซา (Gua Sha) การนวดด้วยน้ำมัน การนวดแผนไทย

ใครก็ตามที่มักมีอาการ ผิวน้ำเหลืองช้ำ ผื่นขึ้น หงุดหงิด ติดยึด เชื้อบ่อยๆ เป็นหวัดเจ็บคอเสมอๆ เริ่มมีเซลล์ลูไลต์เพิ่มมากขึ้น ให้สงสัยระบบน้ำเหลืองติดขัด ไหลเวียนไม่ดี

ทั้งนี้ก็เข้าใจได้ไม่ยากนัก เพราะของเสีย ขยะมีพิษตกค้าง สะสมนั่นเอง

อย่าละเลยอาการน้ำเหลืองติดขัด โดยไม่ได้รักษา เพราะนานวันเข้าพิษร้ายอาจทำให้ล้มหมอนนอนเสื่อ ด้วยมะเร็งในต่อมน้ำเหลือง

(by Dr.Kimberly Kaye Castaneda)

***

น้ำเต้านู-มะนาว

น้ำเต้าหู้ ๑ ถัง ไม่ใส่น้ำตาล ไม่เย็น ไม่ร้อน บวกกับมะนาว ๑ ลูกแล้วคนให้เข้ากัน ลักษณะของน้ำเต้าหู้จะเปลี่ยนไปเป็นไขข้น คล้ายชีสลิแลค หรือคล้ายๆ คุกกี้ หรือไอศกรีม

หน้าตาจะไม่สวย แต่คุณค่าสูง นพ.สมเกียรติ อธิคมกุลชัย จักษุแพทย์โรงพยาบาลเอกชัย จ.สมุทรสาคร ได้แนะนำคนไข้ดื่ม น้ำนมถั่วเหลืองผสมน้ำมะนาว เป็นอาหารเสริมอายุวัฒนะ เห็นว่า ไม่ใส่น้ำตาล

สรรพคุณโดยรวม...เป็นอาหารเสริมที่ช่วยส่งเสริมสุขภาพของร่างกาย สมองและสายตา หากดื่มเป็นประจำทุกวัน มีสรรพคุณที่โดดเด่นดังต่อไปนี้ คือ

๑. ช่วยให้ระบบเส้นเลือดฝอยทั่วร่างกาย มีความยืดหยุ่นดี ไม่เปราะหรือแตกง่าย ดังนั้นคนที่มีปัญหาเส้นเลือดฝอยเปราะแตกง่าย และมีเลือดออกตามร่างกาย เช่น เลือดออกที่ใต้เยื่อบุตาขาว หรือในผู้หญิงที่มักจะมีเลือดออกง่าย เขียวช้ำเวลาถูกกระทบกระแทก หรือในผู้สูงอายุที่มักจะมีเลือดออกใต้ผิวหนัง ก็ช่วยให้ดีขึ้น

และยังเชื่อว่าสามารถป้องกันโรคเส้นเลือดในสมองตีบตันหรือแตกได้เช่นกัน (ป้องกันโรคอัมพฤกษ์ อัมพาต)

๒. ช่วยเสริมระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ทำให้สุขภาพแข็งแรง ต้านทานโรคติดเชื้อได้ดี ไม่เจ็บป่วยง่าย เช่น ในคนที่เป็โรคเรื้อรังที่ริมฝีปากหรือบริเวณอวัยวะเพศ จะช่วยลดหรือหยุดการกำเริบซ้ำได้ หรือ

ในรายที่ภูมิคุ้มกันไม่ค่อยดีเป็นไข้ ไอ เจ็บคอบ่อยๆ ก็จะช่วยให้อัตราการป่วยลดลงได้เช่นกัน

๓. ช่วยส่งเสริมระบบไหลเวียนเลือด ทำให้อวัยวะต่างๆ ของร่างกายทำงานได้ดีที่สมองแจ่มใส ไม่มีมึนงง ร่างกายสดชื่น (ผู้สูงอายุที่มีอาการมึนงง เชื่องช้า และเดินเซ จะเห็นการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นชัดเจน) สามารถทนต่อการทำงานที่ตรากตรำที่ต้องอดหลับอดนอนได้ดีขึ้น

๔. ช่วยให้น้ำเนื้อเยื่อต่างๆ ของร่างกายแข็งแรง สามารถซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอได้ดี บาดแผลทุกชนิดจะหายเร็วขึ้น และช่วยให้รากผมแข็งแรง บรรเทาปัญหาผมร่วงในหญิงวัยทองได้

๕. เมื่อสุขภาพโดยรวมดีขึ้น ก็จะทำให้สมรรถภาพของร่างกายดีขึ้นไปด้วย

๖. จากคุณสมบัติต่อต้านอนุมูลอิสระ (Antioxidant) ของวิตามินซีในมะนาว และสารไอโซฟลาโวนในถั่วเหลือง ช่วยป้องกันมะเร็ง

รับประทานเวลาไหนก็ได้ แต่ถ้าจะให้แนะนำ ก็น่าจะเป็นช่วงเย็นจะดีกว่า เป็นช่วงที่ร่างกายไม่ได้เผาผลาญไม่ต้องการอาหารหนัก *

(ขอบคุณที่มาบทความจาก e-magazine.info)

บำเพ็ญคุณ ไนงาน ว.บบบ. ฐาน สขจ. ราชธานีอโศก

ฐานขยะ
สขจ. ที่บ้านราช รับ
บริจาคของเก่าเหลือใช้
ของใหม่ เกินความ
จำเป็น ซึ่งในช่วงแรก
ชาวชุมชนราชธานี
อโศกจะนำของไป
บริจาคเป็นส่วนใหญ่
ซึ่งก่อนงาน ว.บบบ.

จะเริ่มขึ้น ในวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ สิ่งของที่พี่น้องชาวชุมชนนำมาบริจาคมีจำนวนมาก
ไม่ว่าจะเป็นขยะรีไซเคิล(recycle) จำพวกโลหะ เศษเหล็ก แกลลอนพลาสติก กระป๋องอลูมิเนียม
กระดาษ ลังกระดาษ ขวดแก้ว ขวดพลาสติกต่างๆ ฯลฯ รวมทั้งของเก่าที่สามารถนำกลับ
มาใช้(reuse)ได้อีก เช่น เฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องครัว เครื่องเขียน ของแต่งบ้าน ผ้าห่ม
เสื้อผ้า รวมทั้งของจิปาตะอีกมากมาย

เนื่องจากแรงงานอาติศกรรมที่อยู่ประจำฐาน สขจ. บ้านราช ยังมีจำนวนน้อย ทำให้การจัด
หมวดหมู่แยกประเภทสิ่งของยังไม่เข้าที่เข้าทาง **ลิขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตะกุด** จึงขอให้ชาว สขจ.

สันตืออโศก ช่วยร่วมเป็นแม่ฐานกับชาวสขจ.บ้านราช ในการดูแลและ

กระจายงานให้हित ว.บบบ. ที่
เข้ามาเป็นลูกฐานช่วยกันจัดการ
โรงขยะให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย
แบ่งหมวดหมู่เป็นประเภทๆ ตาม
อย่างสขจ.สันตืออโศก เนื่องจากมี
ประสบการณ์ในการทำงานที่
สันตืออโศกมาหลายปี โดยมี **สมณะ
หินจริง วีรปาสาณ** ซึ่งท่านคัดแยก

ขยะรีไซเคิลที่ สขจ. สันติอโศกอยู่แล้ว รับอาสาเป็นที่ปรึกษาฐานงานนี้

นิสิต ว.บบบ. ที่เวียนมาบำเพ็ญบุญที่ ฐานขยะ มีตั้งแต่อายุยังไม่ถึงสิบขวบจนถึงนิสิต อายุแปดสิบปี แต่เป็นการทำงานร่วมกันอย่าง ไร้ช่องว่างระหว่างวัย **แม้หลายคนบอกว่าต้องสู้ กับกิเลสการไม่ชอบสิ่งสกปรก ไม่ชอบฝุ่น แต่ก็ เป็นโยกอย่างดีที่ทำให้ได้ฝึกจัดการกับขยะนอก และล้างขยะในใจ(กิเลส) ในเวลาเดียวกัน** หลายคนบอกว่า ประทับใจกับการเรียนรู้การแยก ขยะรีไซเคิลชนิดละเอียด จากสมณะหิณจริง

ในส่วนผ้าห่ม เสื้อผ้า เครื่องครัว หรือสิ่งของอื่นๆที่ขายได้ เมื่อทำ การคัดแยกเสร็จก็รีบนำส่งร้านค้าของชุมชน เพื่อระบายสินค้าราคาถูกไปสู่ชาวบ้านนอกชุมชน ที่มาซื้อ ของที่ร้านค้า ให้เร็วที่สุด ซึ่งร้านค้าพื้นที่ไม่กว้างมากนัก **อาฝากฝน หมายยอดกลาง(อาปี)** จาก

วังน้ำเขียวอาสาช่วยจัดร้าน เพราะมีประสบการณ์ การจัดร้านและขายของมือสองที่ร้านดินอุ้มดาว สาขาวังน้ำเขียว ซึ่งเป็นร้านที่มีพื้นที่เล็กมาก่อน

เนื่องจากเป็นช่วงที่อากาศหนาว เสื้อ กันหนาวและผ้าห่มจึงเป็นสินค้ายอดนิยม บางครั้ง ขนไปถึงร้านยังไม่ทันชนของลง ชาวบ้านก็มายืนรอ ขอซื้อกันแล้ว มีชาวบ้านบางคนเคยซื้อเสื้อผ้าราคา ตัวละบาทจากงานตลาดอารียะ เลยสงสัยว่า ทำไมพวกเราขายแพงขึ้น เพราะที่นี้เราขายเสื้อ ตัวละห้าบาทขึ้นไป พวกเราก็อธิบายให้ฟังซึ่ง ลูกค้าก็เข้าใจดี และเลือกซื้อสินค้ามือสอง อย่างสนุกสนาน

ด้วยพลังความสามัคคีของนิสิต ว.บบบ. ทุกคน ฐานงานขยะ สขจ. บ้านราช ก็สำเร็จตามเป้าหมายที่พวกเราวางไว้ในวัน สุดท้ายของการบำเพ็ญคุณพอดี

ท่านผู้อ่านท่านใดมีของเก่าที่เหลือใช้ ของใหม่ที่เกินจำเป็น สามารถติดต่อบริจาคได้ที่สขจ. หรือ ร้านดินอุ้มดาวได้ทุกแห่ง ไม่ว่าจะเป็นที่สันติอโศก ปฐมอโศก วังน้ำเขียว ชมร.เชียงใหม่ หรือที่ราชอาณาจักร เพื่อนำไปแปรเป็นบุญสนับสนุนบุญนิยมที่วิเศษ

♥ *ทิวส์สขจ.*

ผมผมละคร้อบ

ท้องฟ้าฤดูหนาวมีดีเร็วกว่าทุกช่วงเวลาของปี
ฉันชอบบรรยากาศของฤดูนี้
อากาศเย็นๆ ตื่นน้ำอุ่นร่อยๆ น้ำในกาธรรมชาติฯ
แม้จะอยู่คนเดียวก็ไม่มีเหงา
ฉันอาจล่วงเลยเวลาของการอยากสรุวลเสเฮฮาไปกับเพื่อนฝูง
หรืออาจเป็นเพราะนิสัยชอบอยู่โดดเดี่ยว
แต่ก็มีงานทำ และก็ยังมีส่วนกับเพื่อนบ้าน
แล้วก็...สังคมในโลก...ออนไลน์

จู่ๆ แอป Messenger ของ Facebook ก็ส่ง
เสียงเตือนว่ามีข้อความเข้า

พอหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาปิดหน้าจอ เปิดดูข้อความ
ก็เห็นตัวหนังสือไม่กี่ตัวพิมพ์ส่งมา ว่า

“อายุยังไม่อวยพรเลย”

เป็นคำทักทาย...เก๋ๆ...กันเอง

จากหลานชายที่ผ่านการเรียนในรั้วลัทธิมาสิกขา

จนจบชั้น ม.๖

เขาไปเรียนต่อ

ในระดับมหาวิทยาลัย
ไกลหูไกลตา นอกรั้ววัดอโคต
ไม่มีใครตามเช็คคิล และ
ดำเนินชีวิตไปอยู่กับสังคมโลก
แบบ...เต็มตัว

วันนี้ วันที่ ๓

มกราคมแล้ว ฉันคิดในใจ..

‘นี่กว่าจะไม่โผล่มานะเอ็ง’

เราสองคนทักทายแซว

กันไปมาช่วงหนึ่ง

ฉันส่งสติ๊กเกอร์รูป *หมายกแก้วขึ้นดื่ม*

ใจก็คิดแค่ว่า...มันเป็นสัญลักษณ์ของการดื่มอวยพร

ข้ามปีเก่ามา ช่วงเวลาแห่งการเฉลิมฉลอง

เด็กที่ผ่านรั้วโรงเรียนที่สอนคุณธรรมจริยธรรม
เข้มขัน คงรู้อยู่เต็มอกแล้ว ทั้งสิ่งที่ดี ควรประพฤติ และ
เข้าใจหัวอกของผู้ปกครองว่า คิดหวังเขาจะตกต่ำไม่เจริญ
มากแค่ไหน

ฉะนั้นคงไม่ต้องคุย ดุด่าอะไรกันมาก ในเรื่อง
ผิดศีล หรือติตอบายมุข

**เขายังมาให้เราปราม ยังส่งข้อความมาขอพรกับเรา
ก็ดีแล้ว...**

ฉันใช้สติ๊กเกอร์..แก้วในมือหมา ไม่มีเจตนาจะ
ชี้หน้า หรือสอบสวนความประพฤติของเขา

แต่เขาก็เล่าขึ้นมาเอง ว่า

“เมื่อคืนไป*ที่นั่น*อีก”

ที่นั่นหรื? *ย้อนไปเมื่อเดือนก่อน* เขาส่งข้อความมาเพื่อให้เราโทรหาเขาตอนเข้ามีดเวลาตีสาม
มันเป็นคืนที่เขาไปกินเหล้ากับเพื่อน เป็นคืนแรกที่ทดลองกินเหล้า จนเมา และอ้วก

“...*ที่นั่น*อีก” ... ถ้าเช่นนั้นช่วงปีใหม่อีกคงไปเมากันอีกละสินะ

ฉันเต็มใจที่จะเปิดใจให้กว้าง พอใจที่จะ...ให้โอกาสกับตัวเองได้เป็นเพื่อนเขา ด้วยความคิด
ว่า **เขายังมาให้เราปราม ยังส่งข้อความมาขอพรกับเรา ก็ดี**

แล้ว...

เลยนึกสนุก พิมพ์ข้อความตอบเขาไปว่า

“ไม่ชวนเลย”

เขายังมาทำเป็นซีดความเข้าใจของเรา ว่า ‘ที่คุยเหมือน
รู้จักัน’ นั้นพิกัดสถานที่และความเข้าใจระหว่างเราตรงกันไหม

ฉันพิมพ์ตอบไปว่า

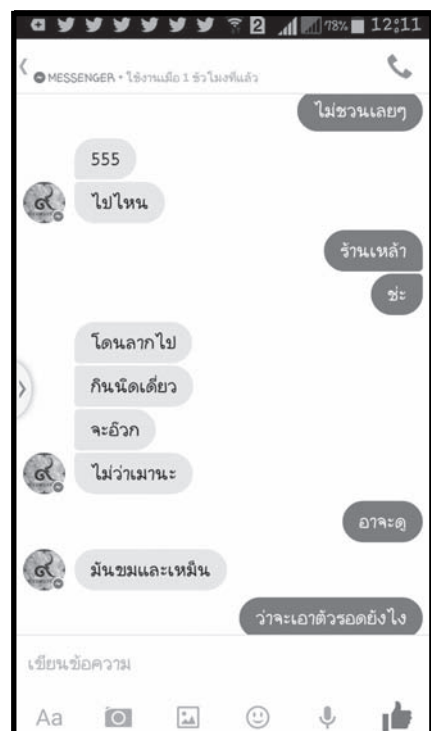
“ร้านเหล้า”

ความเข้าใจ พิกัดสถานที่ มันต้องตรงกันสิ ก็*เพราะ*
ครั้งก่อน แกบอกฉันนี่นะ ว่า*แกไป‘ตะวันแดง’* กินเหล้าแล้ว*อ้วก*
เลอะเสื้อ เมาซะจนกลั้กอดเสื้อที่ร้านข้าวต้ม...

หลานชายส่งข้อความเล่าต่อ

“โดนลากไป”

“กินนิดเดียว”

“จะอ้วก”

“ว่าไม่เมานะ”

ขอบใจ..คนต่างวัยที่เธอยังอุตส่าห์เห็นฉันเป็นเพื่อน
ยังกล้าบอก กล้าอธิบาย ในการกระทำที่ไม่ถูกต้องของตนเอง
การเป็นผู้ปกครองของเด็กๆในยุคสมัยนี้
ถ้ามีแต่ด่า ว่า ก็คงได้เด็กที่ปิดปากเงียบ
และไปทำให้เราเสียใจภายหลังอยู่ดี

ฉันตัดใจ ลบข้อความที่พิมพ์เสร็จแล้วว่า

“อาชอนะ อย่าไปที่นั่นอีก” ฉันไม่ส่งมันไป

แต่เปลี่ยนข้อความใหม่...เป็น

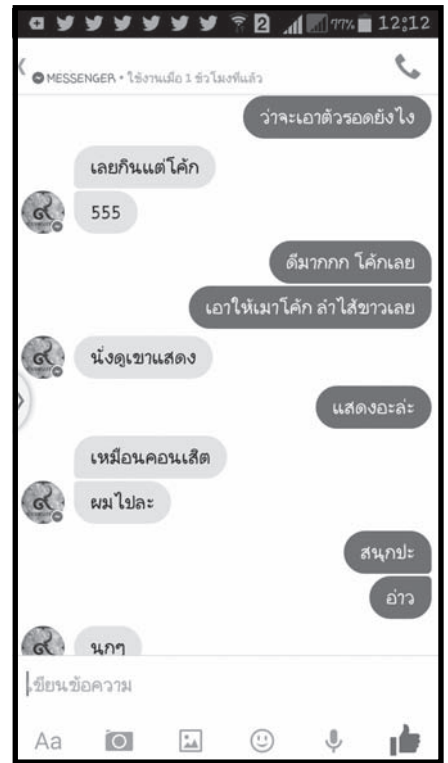
“อาจะดู”

“ว่าจะเอาตัวรอดยังไง”

ปล่อยให้การบรรยายของเขาสิ้นไหลไป

“มันขมและเหม็น”

“เลยกินแต่โค้ก”

555

อ่านแล้ว ดูเขา...น่าจะมีความสุขในการแก้ปัญหา
ใช้...เขาแก้ไขปัญหา

แม้มันจะไม่ดูดีเต็มร้อย ยังคงเป็นหนุ่มน้อยที่
ไปร้านเหล้ากับเพื่อน

แต่เขาก็พยายามแก้ไขสถานการณ์

ฉันมองเห็นความขี้โลกของตนถูกดักทางไว้

เราเองต่างหากที่ต้องอบรมตนเอง ‘อย่าหวังอะไร
มากเกินไปจริง’ ... ฝัน หวัง ว่าเขาจะไม่อยู่ที่ร้านเหล้าอีกเลย
ดับฝันนั้นเสีย!

ฉันเฝ้าดูการใช้ชีวิตของเขาไปเรื่อยๆ **คอยปราม
ในเวลาที่เหมาะสม เป็นเพื่อนที่คอยชมเชยและตำหนิ**
เหมือนฉันลงมือให้พรตัวเองไปพร้อมๆกับเขา
ทุกๆขณะของการสนทนา

นับตั้งแต่ประโยคแรกที่เขาทักทายมา

“**อายังไม่อวยพรเลย”.**

✦ มณฑานติ

คิดว่า...แน่ ที่แท้ก็...โดนหลอก!!!

ฉัน เพื่อน และแม่ของเพื่อนมีธุระไปซื้อของใช้บางอย่างที่ อ.เมืองสระบุรี เพื่อนขับรถผ่านร้านแต่ไม่สะดวกที่จะจอดรถ เพราะร้านอยู่อีกฝั่งของถนน เราอยากให้เราอยู่ฝั่งเดียวกับร้านจึงขับรถเลยร้านไป เพื่อหาที่กลับรถ

ขับไปนิดเดียวก็เจอซอยที่จะกลับรถได้ ซอยก็คุดอ้นข้างโล่งดี มีรถจอดอยู่ไม่กี่คัน คนแถวนั้นก็ไม่มีเห็นมีใครเดินมา กัดขวางเกะกะการกลับรถ อืม! ฉันพอใจ เพราะสะดวกดี ไม่คุดอ้น คับแคบ และพลุกพล่านอย่างกรุงเทพฯ เลี้ยวซ้ายรอบที่หนึ่งยังไม่กลับ เพราะเดี๋ยวเป็นถนนใหญ่ยังไม่เหมาะ ขับเข้าไปอีกนิดเลี้ยวซ้ายอีกที เออละ... ฉันช่วยดูนิดหน่อย กลับได้สะดวกแล้ว ได้เลยลูกพี่... ถอย... เหมือนกระเป๋ารถมอเตอร์ไซด์ อะไรประมาณนั้น

ช่วงจังหวะถอยรถนี้เอง ฉันได้ยินเสียงอะไรบางอย่างเสียงมันที่บ๊องๆนะ “ตีบ!” คนขับและฉันเปิดกระจกดู เป็นผู้ชายหุ่นผอมสูงอายุประมาณยี่สิบปลายๆกำลังทำท่านั่งกุมขม และส่งเสียงร้องโอดโอยเจ็บปวดอยู่ มุมขวาด้านหลังของรถ “เฮ้ย ! เราถอยชนคน” ฉันค่อนข้างตกใจ เพราะยังไม่เคยมีอุบัติเหตุจากเพื่อนคนนี้ขับ จึงร้องออกไป “ชนหรือ?” เพื่อนฉันจึงคำถามไปที่คนเจ็บ แบบสีหน้าไม่อินซัง

ชอบเท่าไร “ใช่ ชนผม” เขาตอบเหมือนสมจริง เพราะทำท่ากุมขม และทำหน้าเหยเกไปด้วย “อยู่ที่ไหน... รถเรามีประกันนะ... จะให้เรียกประกันไหม” เพื่อนถามและบอกเขา เขาไม่ทำท่าตอบรับ เพื่อนจึงพูดซ้ำเรื่องรถมีประกัน และจะเรียกประกัน เขาก็ไม่มีท่าที่จะรับเรื่องประกันประกันอะไรทั้งสิ้น เพราะจังหวะนี้เองแม่เพื่อนถามเขาว่า จะไปโรงพยาบาลหรือเปล่า เขาบอกไม่ไป เอาแค่คำรักษาพยาบาลก็พอ

แม่เพื่อนเสนอให้เขา ๑ ร้อยบาท เขายินดีรับก็ถือว่าจบกัน ช่วงจังหวะที่เขากำลังรับเงิน “เวลารถถอยต้องระวังหน่อยนะ” ฉันเตือนเขาอย่างหวังดี เพราะเราก็ไม่อยากชนใครให้เจ็บให้บาดเจ็บ เสียเวลา เสียเงินเสียทอง

พอรับเงินเสร็จ เท่านั้นเองความก็แตก เขาทำกิริยาหน้าตาเป็นลิงหลอกเจ้าดีใจได้ตั้งคืบวากับหลอกเราได้สำเร็จ เขาบดขังปิดขาลูกขึ้นยืนตัวตรงแข็งแรงพร้อมกับบอกว่าหายเจ็บสนิทแล้ว

“เฮ้ย! มันหลอกเรานี่หว่า รู้ขนาดนี้ทำไมไม่ห้ามเราล่ะ” ฉันต่อว่าเพื่อน “ก็เห็นแก่งกันหนักทั้งสองคน!!!” เพื่อนแซวกลับ แต่ความจริงก็คือเพื่อนเห็นว่าแม่และฉันอยากเลือกวิธีนั้น คือเลือกวิธีที่จะให้ เพื่อนมองว่ามันเป็นวิบากที่ต้องมาชดใช้กัน จำนวนเงินก็ไม่มากจึงปล่อยให้

เป็นไปแบบนั้น

ด้วยรูปร่าง หน้าตา กิริยา ผิวพรรณของเขาบ่งบอกว่าเขาติดยาเสพติด มันเป็นวิธิตาเงินของเขา ช่วงจังหวะถอยรถเราดูแล้วว่าปลอดภัยคนปลอดภัยก็ปลอดภัยถอยได้แต่มันกลับมีเสียง “ตีบ” หรือเสียงอะไรสักอย่างแบบเสียงชนคนนั่นแหละ ฉันก็ได้แต่คาดการณ์ว่า เขาไปจำเรียนทริคนี้มาจากแก๊งของพวกเขา โดยใช้อวัยวะของร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่งให้กระทบรถแล้วเกิดเสียงหนวๆแน่นๆ แต่ห้ามรถเสียหาย เพราะไม่เช่นนั้นถ้าเขาไปเจอเจ้าของรถที่มีประสบการณ์ฉลาด รู้ทัน เขาก็ต้องโดนข้อหาทำลายรถได้ และรถเพื่อนคนนี้ก็ไม่ใช่เสียหายบุบสลายอะไรเลย

ความจริงฉันเคยอ่านทริคทำนองนี้จากเฟซบุ๊กมาแล้ว แต่มันไม่เหมือนกันทีเดียว และได้รู้รู้เล่ห์กลร้อยแปดวิธีจากแหล่งต่างๆมามากพอควร และเป็นคนที่ค่อนข้างมั่นใจตัวเองว่ายากที่จะถูกหลอก แก๊งตลกของแก๊งไฟสองใบสามใบก็หลอกไม่ได้ เพราะเราไม่ได้ใส่ทอง ไม่ชอบเล่นไพ่ หรือแก๊งอะไรก็แล้วแต่ เพราะตัวฉันไม่มีเหตุอะไรจูงใจให้นำหลอก แต่สรุปแล้วอย่าประมาทดีกว่า ฉันว่าตัวเองควรเพิ่มความฉลาด และมีไหวพริบให้มากกว่านี้

เรื่องจ.อ.อ. เป็นหนึ่งในรูปร่าง

รู้ตัวเลยว่ายังไม่ได้เป็นคนมีความสุข
ที่ทำดีตลอดเวลา บางทีจิตใจก็ไหลลงต่ำ มีความ
เห็นแก่ตัวเชื่อมั่นในตัวเองแบบผิดๆซึ่งก็รู้ได้ไม่่ง่าย
ว่าเรากำลังเชื่อหัวโง่เรื่องอยู่หรือเปล่า

จะจับได้ก็ต่อเมื่อกำลังอารมณ์ขุ่นมัว
โมโหขัดเคืองใจ เมื่อนั้นแหละจึงจะกลับไปค้นหา
สาเหตุที่ตนเอง เรียกว่า **ต้องเสียค่าโง่** (เสียอารมณ์)
กันไปก่อน

แต่การถอดบทเรียนตัวเองย้อนหลัง
มันก็ให้คุณค่ากับตัวเรา เพราะเราสามารถ

๑. แก้ไขอารมณ์ในปัจจุบันให้ดีขึ้น
๒. แก้ไขสถานการณ์ตรงหน้าให้ดีขึ้น
๓. เปลี่ยนอนาคต ไม่ให้ต้องกระทำ
ซ้ำซาก วนทุกข์แบบเดิม

ปฏิบัติธรรมทำให้ฝึกฝนการถอดบท
เรียนความทุกข์ เสมอๆ

ขอขอบคุณศาสนาอะที่ฝึกให้ถอดบท
เรียนตัวเอง

หาใช่ต้องพิชิตใจผู้อื่นไม่

* มนทาทานติ

เมื่อวาน บนโต๊ะทำงานของพี่สาวฉัน
มีหนังสือพิมพ์ข่าวโอเควางอยู่ ขณะที่ฉันกำลัง
ก้มลงไปกวาดพื้นใต้โต๊ะทำงานของพี่นั้น พอยึด
ตัวเงยหน้าขึ้น สายตาของฉันก็ไล่อ่านไปตาม
คอลัมน์ “เขาคือใคร” ที่ปรากฏอยู่มุมล่างซ้ายใน
หน้า หนึ่งในหนังสือพิมพ์ข่าวโอเค...

...คอลัมน์ “เขาคือใคร” แนะนำคน
อ่านให้รู้จักกับผู้หญิงคนหนึ่ง ชื่อพูนศิลป์ อุณหทรัพย์
เนื้อหาจูงเข้าสู่การแนะนำชีวิตของเธอผ่านเรื่อง
เล่าที่พ่อของเธอเคยเล่า

...พ่อจะสอนให้แบ่งปันด้วยการเล่า
นิทาน เช่นว่า ถ้ามีปลาจะทำอย่างไรให้กินได้นาน
ที่สุด

ฉันหยุดอ่านเพราะเป็นประเด็นชวนคิด
แต่ก็ลืมไปแล้วว่าคุณพูนศิลป์ขึ้นหัวชื่อว่า **พ่อสอน
ให้แบ่งปัน** เพราะใจของฉันจดจ่อแต่ว่า จะมีของ
กินเก็บไว้กินนานๆอย่างไร

...ลูกๆแต่ละคนก็บอก ทำปลาข้าวข้าง
ทำปลาแห้งข้าง

นั่นสิ ฉันเองก็คิดไปตามตัวหนังสือ
นึกถึงวิธีถนอมอาหารตามด้วยอีกคน **จนลืมหัว
ข้อไปแล้วว่า พ่อสอนให้แบ่งปัน**

...สุดท้ายพ่อเฉลยคือ เรากินเองนิด
หน่อย แล้วแบ่งให้เพื่อนบ้าน ผลปรากฏอย่างที่
พ่อสอนจริงๆ คือไม่รู้จักหมด เดี่ยวเพื่อนบ้าน
ก็แกงปลามาให้ บ้านไหนๆก็มีเอามาให้เรา
เพราะเรามีก็แบ่งปันให้เขา”

ฉันอ่านแล้วก็สรุปกับตัวเองว่า
จะกินได้นาน ต้องกินแต่น้อย
ต้องไม่ซีโลภ ต้องไม่หอบหวงกักตุน
ต้องหัดเป็นผู้สร้าง ต้องหัดเป็นผู้ให้

♥ ก่องแก้ว

พระท่านว่า อย่าทำบาปเพราะการกิน
เรื่องที่คุณเขียนจะนำมาเล่าสู่ท่านผู้อ่าน เพื่อเป็น
อุทาหรณ์ สอนใจแก่ชาวพุทธไทยเราว่า อย่าทำ
บาปเพราะการกินเลย เรื่องนี้มันเป็นเรื่องจริง
มันได้เกิดขึ้นกับครอบครัวของชวานาครอบครัว
หนึ่ง **ที่ชอบกินแมวเป็นอาหาร**

ครอบครัวนี้มีสมาชิกอยู่ด้วยกันสามคน
คือพ่อแม่ลูก ผู้เป็นพ่อชื่อ **พอกกลม** ส่วนแม่ชื่อ
สมศรี ลูกชายชื่อ **กมล** สามคนพ่อแม่ลูกมีอาชีพ
ทำนา หลังจากว่างเว้นจากการทำนา ก็จะหา
รับจ้างทำงานทั่วไป

นายกลมผู้เป็นลูกชาย ขณะนั้นอายุ
อานามก็คงจะอยู่ในราว ๑๖ หรือ ๑๗ ปีเห็น
จะได้ กมลชอบพอกับสาวสวยคนหนึ่งใน
หมู่บ้านเดียวกันนั่นเอง คนสมัยก่อนนั้น หาก
หนุ่มคนใด ชอบกับสาวคนไหน เขาจะตามไป
จีบไปพูดคุยกับสาวคนที่เขารักเขาชอบกันถึงที่
บ้านเลยทีเดียว

หนุ่มกลมคนนี้ก็เหมือนกัน หลังจาก
ที่เขาหมยปองสาวสวยชื่อ **สมปอง** คนในหมู่บ้าน
เดียวกันมานานพอสมควร ในเย็นวันหนึ่งเขาจึง
ตัดสินใจไปจีบ ไปพูดคุยกับสาวสมปองจนถึง
ที่บ้าน และในขณะที่หนุ่มกลมกำลังพูดคุยอยู่กับ
สาวสมปองอยู่นั้น ก็มีแมวแม่ลูกอ่อนตัวหนึ่งมา
เคล้าคลอเคลียอยู่กับหนุ่มกลมคนนี้ หนุ่มกลม
เมื่อเห็นแมวมาเคล้าคลอเคลียอยู่กับตนดังนั้น
ก็ทำที่รักและเอ็นดูแมวตัวนั้น ด้วยการเอามือไป

ลูบหัวลูบหางแมวเล่น คล้ายๆกับรักและเมตตา
มัน

สาวสมปองเห็นเช่นนั้น เธอจึงพูดขึ้น
มาว่า

“นี่ พี่มล ดูทำพี่คงจะรักแมว เอ็นดู
แมวมากซีนี่ เอาไหมฉันจะยกแมวตัวนั้นของฉัน
พร้อมลูกของมันให้พี่มลไปเลี้ยงดู”

หนุ่มกลมพอได้ยินสาวสมปองพูด
เช่นนั้น ก็ตอบไปว่า

“ใช่ พี่เป็นคนรักแมว เอ็นดูแมวมาก
หากน้องจะให้แมวแก่พี่นำไปเลี้ยงดู พี่ก็ยินดีจะ
รับไปเลี้ยงดูให้”

แล้วคืนนั้นหลังจากที่หนุ่มกลม และ
สาวสมปองได้พูดคุยกันในเรื่องของความรัก
ความชอบพอกัน จนเป็นที่พอใจแล้ว หนุ่มกลม
ก็ได้อำลาคนรักกลับบ้าน และก่อนที่หนุ่มกลม
จะลงจากบ้านไป สาวสมปองก็ได้มอบแมวแม่ลูก

อ่อน พร้อมลูกของแมวไปอีก ๔ ตัว ให้หนุ่มกมล เพื่อนำไปเลี้ยงที่บ้านด้วย

หนุ่มกมลคนชอบกินแมว พอได้แมวมาแล้วก็แสนจะดีใจ พอกลับมาถึงบ้าน เขาก็ได้เอาส้มที่เขาเคยขังไก่ เอามาขังแมวเอาไว้ใต้ถุนบ้านแล้วเขาก็เข้านอนไป

พอตื่นตอนเช้า ก็เล่าเรื่องที่เขาได้แมวแม่ลูกอ่อน มาจากสาวคนรักให้พ่อกับแม่ฟัง แล้วเขาก็บอกกับพ่อแม่ว่า **เขาจะฆ่าแมวตัวที่เป็นแม่กินในตอนเช้านี้ ส่วนลูกๆของมันก็เลี้ยงดูมันไปก่อนจนกว่ามันจะโต ค่อยเอามาฆ่ากินในภายหลัง**

พ่อแม่ก็ชอบกินแมวเหมือนกัน พอได้ฟังลูกว่ามาอย่างนั้น แทนที่จะห้ามปรามกลับเห็นดีเห็นงาม กับความคิดของลูกชายนั้นด้วย

จากนั้นหนุ่มกมลก็ไปเปิดส้มที่ได้ขังแมวเอาไว้ แล้วก็เลือกเอาตัวแม่ของแมวทั้ง ๔ นั้นขึ้นมา **พร้อมกับจับขาของแมวทั้งสองข้างเอามารวมกัน แล้วฟาดหัวของแมวเข้าไปที่เสาเรือนนั้นไป ๒-๓ ครั้ง จนแมวเลือดคกบปากตายคามือของเขา**

หลังจากที่กมลได้ฆ่าแมวตายแล้ว เขาก็เอามีดมาผ่าท้องของแมว แล้วก็ทำการลอกเอาหนังของแมวออกจนหมดเกลี้ยง จากนั้นก็เอาน้ำของแมวไปทำอาหาร กินอย่างเอร็ดอร่อยกับพ่อและแม่ของเขา

พระท่านว่า บาปที่ตนเองทำ เกิดในตนเอง และตนเองเป็นผู้สร้างไว้ ย่อมทำลายให้คนโง่ย่อยยับ

คือหลังจากที่หนุ่มกมลฆ่าแมวกินเป็นประจำและสุดท้ายก็ฆ่าแม่ลูกอ่อนตัวนั้นกินอยู่ต่อมาอีกไม่นาน ก็ได้เกิดเหตุการณ์อันคาดไม่ถึง ได้เกิดขึ้นกับครอบครัวของเขา เริ่มตั้งแต่ผู้เป็นพ่อ

อยู่มาวันหนึ่งภายในหมู่บ้าน เขาจัดให้มึงานทำบุญแจกข้าวหาคคนตาย และในงานนี้เจ้าภาพได้ไปว่าจ้างเอาหมอลำหมู่คณะที่มีชื่อเสียงโด่งดังพอสมควร มาฉลองในงานนี้ด้วย ทำให้ผู้คนสนใจมาฟังมาชมอย่างมากมายเลยทีเดียว

พ่อกลมก็เป็นอีกคนหนึ่ง ที่อยากดูอยากชมหมอลำคณะนี้ด้วย จึงเดินจากบ้านเพื่อไปดูฟังหมอลำ ในคืนนั้นขณะที่หมอลำกำลังทำการแสดงอย่างสนุกสนานอยู่นั้น พ่อกลมก็

กำลังตั้งวงดื่มสุร่าอย่างออกรสกับคนในหมู่บ้านเดียวกัน

แต่พอดื่มสุร่าไปพักใหญ่ พ่อกลม และคนที่นั่งล้อมดื่มด้วยกันเกิดเขม่นหน้ากันขึ้นมา เนื่องจากพูดจาไม่ลงรอยกัน จึงเกิดการทะเลาะเบาะแว้งกัน ถึงขั้นใช้อาวุธประหัตประหารกัน ผลปรากฏว่า พ่อกลมถูกมีดปลายแหลมแทงเข้าตรงที่ราวนมด้านซ้าย ตัดชั่วหัวใจตายจมกองเลือด อยู่ภายในงานนั่นเอง

หลังจากพ่อกลมตายไปแล้ว ครอบครัวก็ขาดเสาหลัก ผู้หาเลี้ยงครอบครัวจึงเหลือเพียงสองแม่ลูกเท่านั้น อยู่ต่อมาก็มีชาวบ้านมาว่าจ้างให้แม่สมศรีไปนอนเฝ้าสวนให้ เพราะที่สวนเขาปลูกผักผลไม้เอาไว้มากมาย

แม่สมศรีไปนอนเฝ้าสวนให้เขาอยู่ได้ไม่นาน ในคืนวันหนึ่ง แม่สมศรีถูกงูพิษร้ายฉกกัด โดยที่ไม่มีใครรู้ ไม่มีใครเห็น ด้วยพิษอันร้ายแรงของงู จึงทำให้แม่สมศรีขาดใจตายอยู่ภายในสวนนั่นเอง

ในปีเดียวกันนั้น หลังจากที่พ่อแม่ของกมลเสียชีวิตจากไปแล้วทั้งคู่ เหลือแต่เพียงกมลที่อยู่ในบ้านคนเดียว เขาจึงออกไปหาเลี้ยงชีพด้วยการไปหารับจ้างทำงานก่อสร้างในตัวอำเภอเมือง

เช้าวันหนึ่ง เขาได้ขับรถมอเตอร์ไซด์ไปตามถนน มุ่งหน้าสู่ตัวเมืองด้วยความเร็วสูง และในขณะที่เดียวกันก็มีรถบีโก้อัพคันหนึ่งวิ่งสวนทางมาด้วยความเร็วเหมือนกัน นัยว่าคงจะหลับใหล ในขณะที่ขับรถอยู่ ทำให้รถบีโก้อัพวิ่ง

เลนเข้ามา ชนเข้ากับรถมอเตอร์ไซด์ ของหนุ่มกมลเข้าอย่างแรง

ความเร็วของรถ ความแรงของการปะทะกันระหว่างรถใหญ่กับรถคันเล็ก จึงทำให้รถมอเตอร์ไซด์ของหนุ่มกมลกระเด็นไปตามแรงปะทะ ส่วนหนุ่มกมลนั้นลอยลิ่ว และตกลงมาหัวของเขาที่ไม่ได้ใส่หมวกกันน็อค ก็กระแทกลงกับพื้นถนนอย่างแรง จนทำให้เขาคอหักตายคาที่ เหมือนกันกับที่เขาเคยฆ่าแมว ด้วยการเอาหัวของแมวฟาดเข้ากับเสาเรือนจนแมวตายคามือนั่นเอง

มาคราวนี้ สามพ่อแม่ลูก ต้องมาล้มตายในเวลาไล่เลี่ยกันนั้น มันก็คงจะเกิดจากผลของกรรม ที่เขาเคยฆ่าแมวกินเป็นประจำ เขาฆ่าแมวแม่ลูกอ่อนกิน จนแมวต้องตายพลัดตายพรากไปจากลูกของมัน

นี่ถ้าไม่ใช่เรื่องของกฎแห่งกรรม แล้วท่านผู้อ่านจะคิดว่ามันจะเป็นเรื่องอะไรไปเล่าครับ

★ เชียงน้อยชอบแกบ

★ (เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง ส่วนชื่อตัวละครเป็นเพียงชื่อที่สมมุติขึ้นมาเท่านั้น)

ความใหม่ของปีใหม่ กำลังเดินทางไปสู่ความเก่าแล้ว **วันคืนล่วงไปๆ บัดนี้ ชีวิตยืนอยู่ ณ จุดไหน...**

ของขวัญปีใหม่ที่เราควรส่งให้ตัวเอง คือ การมองเห็นคุณค่าของชีวิต ในความว่างเปล่า นี่แหละ ของขวัญที่เป็นขึ้นๆอาจสามารถให้ความพึงพอใจ สุขใจ ได้ชั่วประเดี๋ยวประด๋าว แต่ของขวัญที่ไม่มีตัวตนเป็นเพียงพลังงาน รู้ เห็นทิศทาง ที่จะจัดสรรชีวิตให้มีคุณค่าประโยชน์นี้ ช่างมีความหมายที่ยิ่งใหญ่จริงๆ

“ความรู้ จักไร้ค่า ถ้าไม่ได้กระทำ ตามรู้นั้น”

โดยความรู้ลึกสำนึกตามจริงแล้ว ปีใหม่คือชีวิตใหม่ ที่ปรับปรุงพัฒนาขึ้นมาจากช่วงชีวิตที่ล่วงกาลผ่านวัยไปแล้ว อย่ามัวแช่จมอยู่กับพฤติกรรมเก่าๆที่พาใจหม่นหมอง อึดอัดขัดเคืองแก่ผู้พบเห็น รวมทั้งเจ้าของชีวิตด้วย ลอยตัวขึ้นมาได้แล้ว

ไม่มีอะไรดีไปกว่า พากเพียรฝึกฝนตนเอง สิ่งนี้เป็น**ของขวัญปีใหม่ที่พิเศษสุด** เพราะเป็นผลแห่งการสำนึกดีปีใหม่โดยแท้

ใครเห็นดีด้วยจงมาเถิด มาศึกษาพุทธธรรม ธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นภาษาเป็นตัวหนังสือ เป็นคำความที่มีชีวิตชีวา มีพลังลงไปทำงานถึงจิตวิญญาณนั้นได้จริงๆ

ไม่เชื่อต้องมาพิสูจน์กัน พากเพียร ฝึกฝนตัวเองด้วยการรักษาศีล ชำระใจให้สะอาด บริสุทธิ์ เจริญพร้อม รองรับพระสัทธรรม ธรรมะของคนดีที่มีสัมมาทิฐิ

การตั้งใจฟังธรรมจากสัตบุรุษ เปิดใจรับฟัง ฟังด้วยใจ รับสาระแห่งธรรมเป็นพลังเข้าไปให้ถึงใจในใจ จนเกิดใจดวงใหม่ แข่งกับความใหม่ของปี และแล้วก็จะกลายเป็นเก่าคงทนถาวร แข็งแรงยิ่งขึ้นในพลังแห่งคุณธรรม เพราะเรามีความเชื่อมั่นในทุกบาทชีวิตที่ไม่คลาดสายตา และทันทีที่เปลี่ยงปล้ำพลาดได้ ล้มแล้วรีบลุกทันที ไม่มัวเสียเวลา เสียพลัง ใจตัวเองเลยแม้แต่น้อยนิด

อาศัยทุกหยาดหยดแห่งพลังชีวิต ศึกษาเรียนรู้ปรากฏการณ์จริง ที่เกิดขึ้นอยู่ทุกขณะ ทั้งภายนอกและภายใน เพื่อชัดเจนในก้าวต่อไปของชีวิต จะได้ทำให้เกิดประโยชน์สุขทั้งแก่ตนเองและส่วนรวมไปพร้อมๆกัน

เยือนหินผาฟ้าน้ำ
๖ ม.ค. ๒๕๕๘

พ่อครูดูบ่อหิน วังน้ำเหียว
๗ ม.ค. ๒๕๕๘

สถานที่สร้างสมเด็จปู่ฯ

พ่อครูกำหนดจุดที่จะสร้างสมเด็จปู่วิชิตอวชิชา
ใกล้ลานเม็งฟ้า ราชธานีโอศก
๒๐ ก.พ. ๒๕๕๘

พ่อครูเทศน์ที่สี่มอโศก
๘ ม.ค. ๒๕๕๘

คณาจารย์ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต จ.อุบลราชธานี
ศึกษาดูงานที่ราชธานีโอศก
๑๖ ก.พ. ๒๕๕๘

พ่อครูไปร่วมรายการโทรทัศน์ที่สถานีสี่สร้างสุข
จ.อุบลราชธานี
๑๙ มี.ค. ๒๕๕๘

พ่อครูมอบหยาดน้ำใจ แด่ อาจารย์วิชา มหาคุณ
๓๐ มี.ค. ๒๕๕๘

พระอิสระ พระอุทัย และคุณวิทยา เวะเยี่ยมบ้านราชฯ
๓๑ ก.พ. ๒๕๕๘

ฉลองหนาว ธรรมชาตีสก คั้งที่ ๑๑

● ตลาดอาริยะ

● บรรยากาศยามเช้า

● กีฬาอาริยะ

● พิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่บ้านพิชตัก

● สังสรรค์กันที่ธูลีฟารีรีสอร์ท

● พ่อครูเยี่ยมชาวชมร.เชียงใหม่

● พ่อครูเยี่ยมชาวคอยรายปลายฟ้า

● ปัจฉาสมณะของพ่อครูเยี่ยมชาวฮอมบุญอโสศก